

31367,

II, D, g,

Lignu

Yvri v. A. f. m. m.

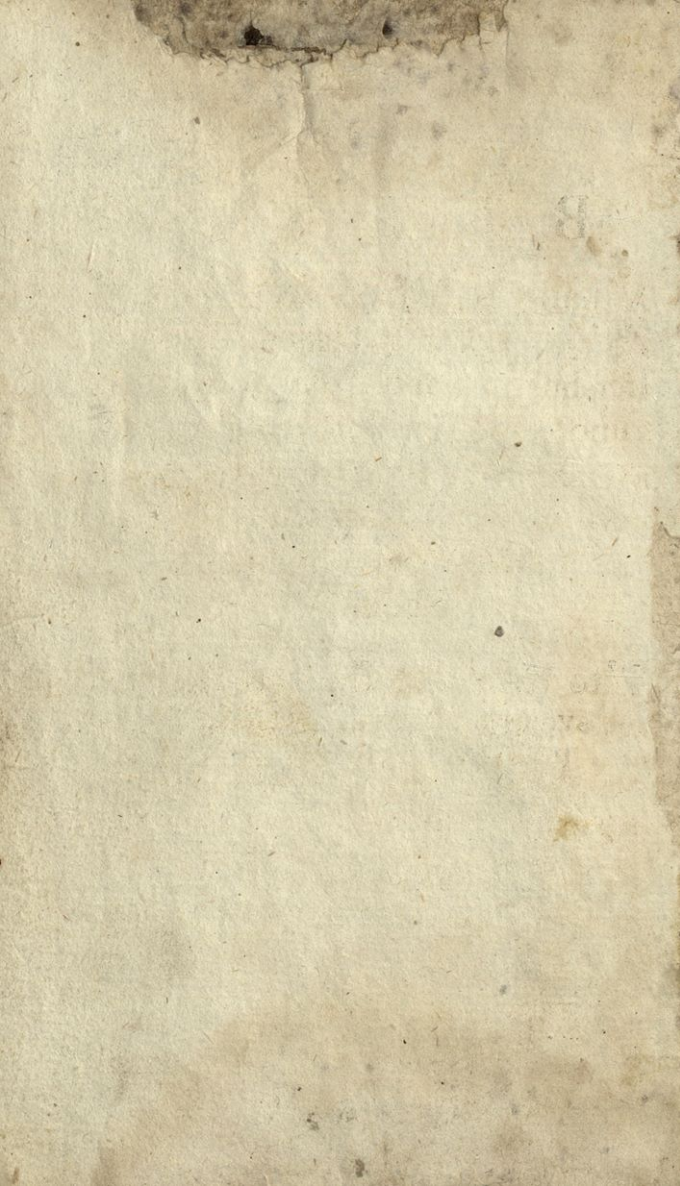
v 10 Yvri

all

89

34

880

THOMASHA
KEMPENSARIA
BUKVE,

V' katireh je sapopadenu tu poduzhenje, koku en fledne, bodi kakershnega stanu ozhe, ima, inu samore po Kristusovemu nauku, inu shivlenju svoje shivljenje pella-ti, vishat, rovnati, inu sa Kristusam v' pravi brumnofti hoditi.

V'to Kraynfko fhpraho fkerbnu, inu sveftu prestavlene fkusi dva Mashneka Petrinarja, inu Fajmashtra is gorenske kraynske strani, inu k' duhovnemu nuzu tem kraynzam na dan dane v' lejtü 1745. Sdej pak pobulshane, inu k' drugemu malu na svitlu dane.

Na pervolenje vikshe Gosposke.

V' Lublani se najdejo per Aloyfju Raab,

Ako je imao nekakve stvari (prijatelji) p
Krišku prijatelji razreši

čudno mi dolje, inu med tem kriš
kriška je v resorhu; Ta dolje, inu oštru

**En moder mošk poduzhy svoje
ludstvu, inu ta lad njegove sa-
stopnosti jesvešt. *Syrach, na 37.
postavi, 26. Samerkuvarju.***

**Na prenehej moj Syn, ta nauk po-
slufhat, inu tebi ima mar biti,
de bodesh tu govorjenje te sa-
stopnosti sapopadel, inu vedil.
*Pripovist. 19. post. 27. samerk.***

nem glisim, inu kriška
zheška, na krišku
postavljeni bila: kriška
verte, kriška je bere, kriška

Druge mein imentio - samine, inu zhe
ke enulskate de krišku de druge sahopne
v priaju tam od tebe lošku te lože

W=030004946
Kriška

Kratku poduzhenje.

*Koku se imajo nekatire zherke (pushtabi) v
Kraynski shprahi isrezhi.*

Med tem dolgem s., inu med tem kratkem s. je en reslozhek: Ta dolge s. ima ojstru isrezhen biti, koker se bere v' ti besedi: sad, tu je perrastek tega drevja, al perdelk te semle. Ta kratke s. se mehku isrezhe, koker ta beseda sad, tu je na sadni strani, sa herbtam.

Kir tedej ta dolge s., kader se prov, tu je, ojstru srezhe, ima en dvema ff. enake glas, satoraj je v' letih bukvah tudi per taisteh besedah, katire lo popred s' dvema ff. utisnene bile, en lame s. postavlen, po navadi teh Illyrzov, katireh shpraha je taku rekozh ena mati te kraynske, inu katiri ta dolge s. na takešno visho shpogajo, inu v' branju sreko.

Ti drugi pushtabi pak, katireh se ta perstavek, dershy, se imajo s' enem potegnem glasam, inu taku srezhi, koker ke bi ta zherka, na katiri ta perstavek vesy, dvakrat postavlena bila: koker se vide per ti besedi vertę, katira se bere, koker vertee.

Druge mejn imenitne snamine, inu zherke enufakatire te kraynske shprabe saftopne v' branju sam od sebe lohku reslozhe.

Kratku Poduzhenje.

Koku se imajo lete bukvize , inu tudi druge bukve tega poduzhenja s' nuzam te dushe brati.

1. **U**sake dan k' temu branju en gvishen zhas odloshi, inu taistega stanovitnu dershi. Aku te bode enu potrebnu dellu, ali opravilu sadershalu, inu od tega branja odvernilu, ah-tej se, inu skerbi v' eni drugi uri letu spolniti. Kir mi usake dan k' shivotnemu dellu, inu opravilam svoj zhas naloshemo, se ja spodobe, inu je potreba tudi k' nuzu te dushe en gvishen zhas odlozhiti, inu oberniti.

2. Skus eno sveto misel, inu dobro manengo se k' temu branju perpravi, tu je: obudi, inu imej serzhne shelle, skusi tu branje en boshji nauk sadobiti k' nuzu tvoje dushe, shelli taistega volnu goriuseti, satu, de bi v' ti brumnosti mogel gorijemati, tvoje shivljenje pobulfhati, sa Kristusam skus te zhednosti stanovitnu hoditi, inu use greshnu nagnenje tega shivota dolitreti.

3. Pousdigni tvoje serze pruti Gospudu Bogu, inu is shivo viro virjemi, de je on polek tebe, tebe vide, inu tebi perstopiti perpravlen stoji, nisku se pred njim ponishej, profi sa gnado, inu luzh, de bi tu, kar bodesh bral, prov sastopil, inu profi sa pomuzh, de bi te v' temu branju sadoblene nauke v' djanju dapolnil.

4. Beri pozhasu, inu nekar prehitru, rajshi mejn, koker veliku; v' zhasu enu malu pre-

prejenjei, ali prenehej, ter v' serzu taitu, kar se bral, spremisli; dej boshjimu noterdajanju prostar; preudari sam per sebi, koku bi enu, inu drugu v'djanju mogel spolniti. Sem ter kje per branju skakati, inu si sbirat, malu prida pernese, inu je enu prasnu dellu; narbulshi je od kraja, inu po versti brati, kader se ene poufod dobreh naukov polne bukve berò. Kar pak tebe, inu tvoj stan fusebnu sadeva, inu amgrede, prov shiher vezhkrat preberesh, satu, de sam per sebi bel spremislish, inu se nazhiti samoresh, koku bi lete ali une zhednosti mogel v' resnizi sadobiti, lete, ali une falerje, ali hude navade opustiti, tu greshnu nagnenje premagati, inu dolitrei.

5. Med branjam pogostu obudi svete shelle tu dopolniti, kar tu branje tebe opomina sturiti; de skus letu branje ne le samu ta sastopnost resvitlena bode, ampak veliku vezh tvoja vola v' lubesni pruti G. Bogu, inu temu blishnemu ushgana, inu v' serzhnemu poshellenju ene prave brumnosti, tudi v' superstanju zhes use pregreshnu nagnenje uterjena bode.

6. Ene inu druge v' temu branju samirkane, inu sa tvoj stan nuzne nauke v' tvojimu spominu obdershi, inu ohrani, de bodesh na taitse zhes dan tudi spomnil, inu nje perpravlene imel, koker enu dobru oroshje, s' njimi te skushnave od tebe odbiti, inu tu greshnu nagnenje premojstriti. Ali pak, de nje bosh nuzal, koker ene ostroge v' teh zhednosteh, koker v' pohlevnosti, poterpeshlivoosti, v' lu-

běsni prúti G. Bogu, inu temu blishnemu se
pousdignit, s' vezhi brumnostjo se Bogu perjet-
nega sturiti, inu v' refnizi sa Kristusam po nje-
govemu nauku, inu exemplu hoditi.

7. Kir bosh imel tu branje skleniti, profi
G. Boga sa gnado, de bi mogel ohranit, inu
obdershati tu seme tega nauka, katiru je skus
tu branje v' to semlo tvojiga serza vershenu,
de bi taistu obilne, inu dober sad ob svojinu
zhasu perneslu.

Na to visho se imajo bukve teh naukov
brati, aku ozhemo skus tu branje en nuz sado-
biti. Lohku pak je letu sturiti, dokler take-
shne dobre shelle, inu svete naprejusetja se s'
misljo, inu taku bres use samude sture. Inu
deslih bi tebe kej pomudilu, na porajtej na tu,
na bosh nikoli tega zhasa bel, inu nuznishu na-
loshil. Oh koku veliku vezh zhasa k' posvejt-
nem, napotrebhem, nanuznem, inu v' zhasu
k' shkodlivem, inu pregreshnim rezhem o-
bernemo!

Kir se bodo lete bukvize na to visho bra-
le, bodo sagvishnu nuzne postale, taku, de
njih dosti bodo po Kristusovemu nauku, inu
exemplu shiveli, po njegovih stopinah, koker
brumni kristiani hodili, ter to usem svestem slu-
shabnekam Kristusovem perpravleno krono v'
vezhnemu veselju sagvishnu sadobili.

Letu je skus svoje nekedej v' latinski shpra-
hi vendane bukvize shellil, de bi ti ludje sado-
bili, ta imenitne, po usemu svejtu snane, inu
od useh stanov teh ludy, taku dobru duhovneh,

Koker deshelfkeh veliku preshtemane Uzhenik
Thomas Kempensis, katiri je bil en Chorar
Ordna S. Augushtina, je bil rojen, inu prebi-
val v' spudneh nemshkeh deshella blisu tega
mejsta Köllen, inu v' veliki svetusti umerl v'te-
mu lejtu 1471. star 92. lejt.

Lete njegove slate bukvize savol teh lepeh,
inu sveteh naukov so v' use sorte shprahe, ja zelu,
koker sprizha Henricus Somalius en imeniten Je-
suvitar, v'turshko shpraho prestavlene, inu no-
bene bukve, sunej svetega Pisma, ni so bile tul-
kukrat na novizh utisnene, koker so bile lete;
sakaj use sorte ljudje, duhovni, inu deshelfki,
mladi, inu stari, shene, inu moshje, ti uzheni,
inu gmejn ljudje v'ednu taiste beró, inu ozhitnu
sposnajo, de uselej eno veliko luzh skus tu
branje, inu en trosht te dushe sadobe.

De bi tedej tudi ti lubi Slovenzi, inu Krayn-
zi tega velikega nuza, katire se skus branje, ali
poslufhanje teh bukviz sadobi, se mogli poslu-
shiti, inu k' isvelizhanju njuh dush se dejleshni
sturiti, se je ta muja perloshila taiste v'kraynsko,
okuli Lublane navadno shpraho preloshiti s'ta-
ko skerbjo, inu spregledanjam, de tudi ti gmejn
ludje bodo taiste lohka sastopili; sakaj eni inu
drugi nauki v' teh bukvizah sapopadeni, so
teshku tudi tem latinzam sastopiti: de se pak
bodo mogli sastopiti, so takeshni nauki sa te
gmejn ludy taku reslosheni, koker taiste ta
lshke, inu nemshke iskladovez iskladajo, res-
lozhjo, inu sastopit odkasujejo; dokler per te-
mu dellu, tu je, de so se lete bukvize v'krayn-

sko shpraho prestavile, so se takešni moshje pomujali, katiri te shtiri shprahe, latinsko, nemshko, lashko, inu kraynsko so dobru snali, inu sastopili, de skus tu, kar v' latinski shprahi je bilu teshku sastopit, je nekej ta nemshka, nekej tudi ta lashka, inu skorej leta narvezh reslozhila, kajsen nauk je othl ta uzhenik nam naprejnesti

Ta dobrutlive G. Buh dopolni te gorezhe shelle taisteh, katiri so se sa tu dellu mujali, de bi skus tu branje teh bukviz se boshja zhaft gmerala, de bi tudi ti lubi Slovenzi, inu kraynzi ta nuz, katirega drugeh shprah ludje so dosegli, inu skus tu vednu branje taistega dosegujejo, obilnu sadobili, v'pravi brumnošti gorijemali, po Kristusovemu nauku, inu exemplu skerbnu shiveli, po njegovih stopinah stanovitnu hodili, inu to nebeshko krono v' vezhnemu isvelizhanju dosegli.

Molitur pred branjam.

O IESUS! resvetli mojo sastopnost, de bodem taistu, kar bosh ti k' meni govoril, prov sastopil; ushgi mojo volo, inu dej meni to gnado, de bodem taistu, kar bodem sastopil, goriusel, inu v' djanju dopolnil.

Molitur po branju.

O Gospud! vishej moje pote, inu shivljenje po tvoji besedi, inu dodejli meni to gnado, de bodem po taistemu, kar sem sdej bral, inu sastopil, moje djanje rovnal. Amen.

Samerk-

Samerkuvanje.

Teh poglavitneh dejlov, katiri so v' letih Bukvah sapopadeni.

Perve Bukve.

- I. Poglavitne Dejl. Od rovnanja nafhega shivlenia po Kristnufovemu shivlenju, inu od sanizhuvanja posvejtne rezhy. Piat. 1.
- II. P. D. Od ponishnega sposnanja nafhe slabusti. 4.
- III. P. D. Od nauka te refnize. 6.
- IV. P. D. Od spregledanja nafhega djanja. 10.
- V. P. D. Od branja svetega Pisma. 11.
- VI. P. D. Od naspodobnega poshellenja. 12.
- VII. P. D. Koku se imamo od prasniga saupanja, inu preusetnosti varvati. 14.
- VIII. P. D. De se imamo prevelike perjasnosti varvati. 15.
- IX. P. D. Od pokorshene, inu poldoshnosti. 17.
- X. P. D. De se imamo od preobilnega govorjenja sdershati. 18.
- XI. P. D. Od sadoblenja tega myru, inu ajfra v' brumnošti gorijemati. 20.
- XII. P. D. Od prida teh teshav, inu superneh rezhy. 23.
- XIII. P. D. De imamo tem skufshnavam superstati. 24.
- XIV. P. D. Koku se imamo krive, inu ferbeshne sodbe ogibati. 29.
- XV. P. D. Od dobreh is prave lubesni dopernefenih dell. 30.
- XVI. P. D. Koku se imajo drugeh ludy tadli, inu pomankanje poterpeshlivu prenesti. 32.
- XVII. P. D. Od Klofhterfkega, inu duhovnega shivlenja. 34.

- XVIII. Poglavitne Dejl. Od exempelnov, inu naukov teh sveteh Ozhakov. Plat. 36.
- XIX. P. D. Od shivljenja, inu opravila enga brumnega duhovnega, ali bogabojezhega Kristiana. 40.
- XX. P. D. Od lubesni te samote, tega molzhanja, inu odlozhenja od teh posvejtneih rezhy. 44.
- XXI. P. D. Od grevenge, inu shalovanja tega ferza. 49.
- XXII. P. D. Od premishlivanja zhloveshkeh na dlug. 53.
- XXIII. P. D. Od premishlivanja te smerti, inu k'nje perpravlenja. 57.
- XXIV. P. D. Od sodbe, inu shtrafeng teh greshnekov. 62.
- XXV. P. D. Od pravega pobulshanja nafhega zelega shivljenja. 68.

Druge Bukve.

- I. P. D. Od snotreshnega djanja, al sadershanja. 76.
- II. P. D. Od pohlevnega podvershenja. 81.
- III. P. D. Od enga brumnega, myrnega zhloveka. 82.
- IV. P. D. Od enga zhiftega ferza, inu dobre manenge. 85.
- V. P. D. Koku imamo sami sebe spremishluvati. 87.
- VI. P. D. Od veselja ene dobre vesty. 89.
- VII. P. D. Od lubesni pruti JEsusu zhes use drugu. 91.
- VIII. P. D. Od snotershne perjasnosti s'JEsusam. 93.
- IX. P. D. Od pomankanja usenga troshka. 97.
- X. P. D. Od hvaleshnosti sa gnado boshjo. 101.
- XI. P. D. Od mejhenu perjasnekov JEsusovega krisha. 105.
- XII. P. D. Od prave zhefte svetega krisha. 108.

Tretje Bukve.

- I. Pogiaviten Dejl. Od snoternega Kristusovega govorenja k'eni virni duhi. Plat. 118.
- II. P. D. De ta refniza od snotrej bres sunajneh besedy nam govory. 120.
- III. P. D. De se besede boshje imajo s'ponishnostjo poslushati, inu de njih veliku taiste na spremisljo. 122.
- IV. P. D. De se ima v'refnizi, inu ponishnosti pred Bugam hoditi. 126.
- V. P. D. Od prezhudne mozhy boshje lubesni. 129.
- VI. P. D. Koku se fkashe, de eden pravo lubesn ima. 133.
- VII. P. D. Koku nuznu, inu dobru je, to gnado te brumnosti pod enem ponishnem ferzam fkrivati. 137.
- VIII. P. D. Koku se imamo sa mejhene pred boshjimi ozkmy dershati. 141.
- IX. P. D. De use rezhy k' Bogu, koker k'temu puffednemu konzu se imajo vishati, inu rovnati. 143.
- X. P. D. Koku flatku, inu dobru je, ta svejt sanizhuyati, inu samemu Bogu flushiti. 145.
- XI. P. D. De tu poshellenje tega ferza se ima spregledati, inu mafati. 148.
- XII. P. D. Od poduzhenja k'ti poterpeshlivoosti, inu od vojkuvanja super te shivotne shelle. 150.
- XIII. P. D. Od pokorfhene enga ponishnega podloshneka po exemplu JEsusa Kristusa. 153.
- XIV. P. D. Koku se imajo te fkrivue sodbe boshje premishluvati, de se v'dobremu na preusamemo. 155.
- XV. P. D. Koku bi mi imeli govoriti, inu se sadershati v'ufemu temu, kar mi shelmo, inu profemo. 157.

- XVI. Polavitne Dejl. De ta preve trofht se ima v' samemu Bogu iskati. Plat. 160.
- XVII. P. D. De usa nafha fkerb se ima v' Boga postavit. 162.
- XVIII. P. D. De te zhasne reve, inu nadluge se imajo po nauku, inu exemplu Kristusove-mu poterpeshlivu prenesti. 164.
- XIX. P. D. Od prenesenja te kervize, inu kedu se ima sa resnizhuu poterpeshlivega dershati. 166.
- XX. P. D. Od sposnanja lestne slabusti, inu od nadlug tega shivlenja. 169.
- XXI. P. D. De se v' Bugu ima zhes use drugu blagu, dobrute, inu dary pozhivati. 172.
- XXII. P. D. Od spomina mnogiterih dobrut bo-shjih. 176.
- XXIII. P. D. Od shtireh rezhy, katire en velek myr fabo perneso. 180.
- XXIV. P. D. De se imamo anati radovednega sprashuvanja od drugeh ludy shivlenja. 183.
- XXV. P. D. V'komu stoji stanoviten myr tega serza, inu enu pravu gorijemanje v' ti brum-nofti. 185.
- XXVI. P. D. Od visokusti enga prostega serza, katira se s' eno ponishno molitvo vezh saflushe, koker s'tem branjam. 187.
- XXVII. P. D. De nafs ta samolestna lubesn od vezhne dobrute narvezh sadershuje. 189.
- XXVIII. P. D. Super te kudobne jesike teh opravlavzov. 192.
- XXIX. P. D. Koku se ima Buh na pomuzh kli-zati, inu zhastiti v'eni nadlugi, ali britkusti. 193.
- XXX. P. D. Koku se ima Buh sa pomuzh profi-ti, inu od saupanja to gnado supet sadobiti. 195.
- XXXI. P. D. Od sanizhuvanja useh stvary, de bi se ta stvarnek mogel najdti. 199.
- XXXII. P. D. Koku ima ta zhlovek sam sebe sa-tajiti, inu usem shellam se odpovedati. 202.

- XXXIII. P. D. Od stanovitnosti tega ferza, inu koku se ima ta manenga k' Bogu, koker k' pu-
flednemu konzu vishati. 205.
- XXXIV. P. D. De enemu, katire Boga lube,
Buh zhes use rezhy, inu v' useh rezheh do-
pade. 206.
- XXXV. P. D. De ta zhlovek ni shihet pred skufh-
navam v' temu shivlenju. 209.
- XXXVI. P. D. Zhes te prasne inu krive sodbe
teh ludy. 211.
- XXXVII. P. D. Koku ima ta zhlovek sam sebe
popolnema goridati, de on to pravo frajost svo-
jiga ferza sadobiti samore. 213.
- XXXVIII. P. D. Od dobrega govorjenja v' su-
najneh rezheh, inu koku en zhlovek v' useh
svojih nadlugah ima k' Bogu beshati. 215.
- XXXIX. P. D. De ta zhlovek se nima prenaglu,
inu napokojnu v' svojih rezheh sadershati. 217.
- XL. De ta zhlovek nezh dobrega sam od sebe
nima, inu v' nobeni rezhy se nima snafhati,
inu pohvaliti. 218.
- XLI. P. D. Od sanizhuvanja use posvejtne zha-
fty. 221.
- XLII. P. D. De ta myr nima v' te ludy postav-
len biti. 222.
- XLIII. P. D. Od te prasne; inu posvejtne uzhe-
nosti, ali snanja. 224.
- XLIV. P. D. De se nimamo teh sunajneh rezhy
prevezh amuseti. 227.
- XLV. P. D. De ni usem ludem verjeti, inu de
se ta zhlovek s' jesikam hitru spotakne. 228.
- XLVI. P. D. De se ima na Gospud Boga saupanje
imeti, kader se ojtne besede zhes nafs usdig-
nejo. 232.
- XLVII. P. D. De use teshavne rezhy savol vezh-
nega shivlenja se imajo poterpeshlivu pre-
nesti. 235.

- XLVIII. P. D.** Od vezhnega veselja, inu od britkusti zhasniga shivlenja. 238.
- XLIX. P. D.** Od poshellenja vezhnega shivlenja, inu kajsen velek lon je taistem oblubljen, katiri se sa taistu shtrirajo. 242.
- L. P. D.** Koku se ima en troshta prasne zhlovek v' te roke Boshje goriofrat. 247.
- LI. P. D.** De se ima ta zhlovek na ponishne dela podati, kader se vide preflabega k' temu visokemu djanju, ali opravilu. 252.
- LII. P. D.** De se ta zhlovek nima sa urednega te gnade, ali troshta, ampak sa urednega tega terpenja dershati. 254.
- LIII. P. D.** De ta gnada boshja se na mesha s'posvejtno modrustjo. 256.
- LIV. P. D.** Od mnogiterrega nagibanja te nature, inu gnade. 259.
- LV. P. D.** Od pokashene nature, inu mozhy te boshje gnade. 265.
- LVI. P. D.** De imamo sami sebe satajiti, inu sa Kristusam po potu tega krisha hoditi. 269.
- LVII. P. D.** De ta zhlovek nima prevezh zaglivenega serza biti, kader v'enu, al drugu pomankanje pade. 273.
- LVIII. P. D.** De bi se mi na imeli podstopiti visoke rezhy, inu te fkrivne boshje todbe isprashuvati, inu sgruntati. 275.
- LIX. P. D.** De use upanje, inu sanafhanje se ima samu na Boga postaviti. 282.

Zheterte Bukve.

- I. P. D.** S' kajsenem visokem shposhtuvanjam, inu s' kajsenem zhistem serzam se ima Kristus prejeti. 686.

- II. P. D. De v' letemu Sakramentu bode ena velika dobruta, inu lubesn boshja temu zhloveku ifkasana. 294.
- III. P. D. De je dobru pogoftu S. Obhailu prejeti, inu k' temu S. Sakramentu perstopiti. 298.
- IV. P. D. De bode veliku dobrega taistem dodejlenu, katiri andohtlevu k' temu S. Sakramentu perstopjo. 301.
- V. P. D. Od visoke urednosti tega Sakramenta, inu od stanu enga Mashneka. 306.
- VI. P. D. Koku se ima ta zhlovek pred svetem obhailam sadershati. 309.
- VII. P. D. Od sprashuvanja lestne v'esti, inu od naprejusetja tega pobulshanja. 310.
- VIII. P. D. Od Kristusoviga ofra na svetemu krihu, inu od isrozhenja te lestne vole. 313.
- IX. P. D. De mi imamo sami sebe, inu kar premoremo, Bogu goriofrati, inu sa use druge moliti. 315.
- X. P. D. De svetu obhailu se nima lohku ven-spustiti. 319.
- XI. P. D. De svetu Tellu Kristusovu, inu svetu Pismu so sledni virni dushhi susebnu potrebna. 324.
- XII. P. D. De ta zhlovek se ima s' velikem flisam perpraviti, kader ozhe k' temu Sakramentu perstopiti. 329.
- XIII. P. D. De ta andohtleva dushha is zelega serza ima shelleti s' Kristusam v' temu svetemu Sakramentu se fkleniti. 333.
- XIV. P. D. Od nekatereh andohtleveh dushh gorrezhega poshellenja k' temu svetemu Sakramentu tega Telesa Kristusovega. 336.
- XV. P. D. De ta gnada te andohti bode skusponishnost, inu samolestnu satajenje sadoblena. 338.

- XVI. P. D. De imamo nashe potrebe Kristufu re-
sodeti, inu njega sa gnado profiti. 341.
- XVII. P. D. Od te gorzhe lubesni, inu velike-
ga poshellenja Kristufa prejeti. 343.
- XVIII. P. D. De ta zhlovek nima en radove-
den sprashuvavz tega Sakramenta biti, ampak
sa Kristufam ponishnu hoditi, inu te pozhutke,
inu sastopnost ti sveti viri podurezhi. 346.

THOMASHA KEMPENSARIA

Chorarja S. Augufhtina Naukov
PERVE BUKVE.

Nuznu k' duhovnemu shivlenju
opominanje.

I. POGLAVITNE DEJL.

*Od rovnanja nashega shivlenja po Kristusovemu
shivlenju, inu od sanizhvanja posvejt-
neh rezhy.*

I. **K**atire po mojih stopinah hode, na hode
v'temi, prave Gospud. Lete so bes-
fede Kristusove, skus katire nafs on opomina,
de bi po njegovemu shivlenju, inu sader-
shanju nashe shivlenje rovnali, aku mi ozh-
mo resnizhnu resvitleni, inu od use slepote
resheni biti.

Tedej ima narvezhe nafha skerb, inu flis biti, tu shivljenje JEsusa Kristusa premishluvati.

2. Ta nauk Kristusov use nauke teh Svetnikov premaga, inu katire bi boshjiga Duha imel, leta bi v' taistem nebeshko spisho skritonehil.

Ali se pergody, de njuh veliku, aku lih pogoftu od nauka Kristusovega flishjo, vender mejhene shelle obzhutjo po taistem sturiti, dokler ony Kristusovega Duha nimajo.

Katire pak ozhe prov, inu na eno perjetno visho besede Kristusove sastopiti, je potreba, de se on possifa zelu svoje shivljenje po njegovemu shivljenju vishati, inu rounati.

3. Kaj tebi nuza uzhene rezhy od S. Trojize govoriti, aku nimash ponishnosti, bres katire ni se perjeten S. Trojize?

Sa refnizo uzhene besede na dellajo svetege, inu pravizhnega; ampak enu brumnu shivljenje tebe stury Bogu perjetnega.

Jest veliku vezh shellim eno pravo grevengo obzhutiti, koker taisto snati reskladati.

Deflih bi ti zelu svetu pismu, inu uzhenugovorjenje useh modreh od sunej snal poveđati, kaj bi tebi use letu nuzalu bres lubesni, inu gnade boshje?

Prasnu je use drugu, napridnu, inu enu nez, sunej Boga lubiti, inu njemu samemu flushiti.

Ta

Ta narvezhe modrust je skus sanizhvanje posvetneh rezhy pruti nebeshkemu kraylestvu se possifati.

4. Ena prasna rezh je tedej, posvetnu blagu, katiru s'zhasam prejde, iskati, inu v' taistem saupati.

Ena prasna rezh je, posvetne zhashty shelleti, inu se k' visokemu stanu povikshuvati.

Ena prasna rezh je, po lushteh tega shivota sahajati, inu taistu shelleti, savol katirega je potreba tesku shtrafan biti.

Ena prasna rezh je, dolgu shivlenje shelleti; inu sa dobru shivlenje malu skerbeti.

Ena prasna rezh je, samu tega sedanega shivlenja se ahtati, inu te perhodne rezhy is misl pustiti.

Ena prasna rezh je tu lubiti, katiru hitru prejde; inu nekar se flifat tjakej pridti, kir se vezhnu shivlenje snajde.

5. Spomni se pogostu na taiste besede S. Pisma: Tu veliku veselje na bo nasitilu tu oku, inu na bo tu uhu napolnilu.

Poslisej se tedej tvoje serze od lubesni videzheh rezhy odtergati, inu k'tem navideozhem obrniti; sakaj katiri po shellah svojega shivota hodjo, omadeshejo svojo vest, inu sgube gnado Boshjo.

II. POGĻAVITNE DEJL.

Od ponishnega sposnanja nashe slabusti.

I **E**n sleherne zhlovek shelly od nature veliku snati; kaj pomaga pak tu snanje bres boshjiga strahu?

Sagvishnu en pohlevne kmet, katire Bogu flushe, je bulshe, koker en preusetne uzhen zhlovek, katire premishluje, koku se nebu, inu svesde verte, ali sraven tega sam sebe samudy, sebe na ahta.

Katire sam sebe prov sposna, malu od sebe dershy, inu se v' zhashty, inu hviali teh ludy na reslushta.

Deflih bi jest use rezhy, katire so na svejtu, vedel, inu snal, ter bi pak lubesen Boshje na imel, kaj bi letu use meni pred Bugam pomagalu, katire bo mene le is mojiga djanja sodil?

2. Nehej tedej od nasmasnega poshellenja veliku snati, inu vediti, dokler per tem se veliku restresenja, inu smotnave najde.

Katiri veliku sastopjo, othe preshtemani, inu sa modre dershani biti.

Veliku rezhy je, katire snati malu, al nezh prida ti dushi na donefe.

Inu sagvishnu perprost je taise, katire na snanje drugeh rezhy se poda, sunej samu na taise, katire njemu k' njegovemu isvelizhanju flushjo.

Dosti besedy, inu govorjenja na nasiti to
 dusho, ampak enu brumnu shivlenje reshlady
 tu serze, inu ena zhistu vest enu veliku sau-
 panje k' Bogu dodejly.

3. Kulker vezh, inu bulshi ti sastopesh,
 tulkajn teshifhi bosh is tega obsojen, aku ti
 po tem, koker sastopesh, na bosh svetejsihi
 shivil.

Satorej napreusemi se tvoje uzhenosti, inu
 sastopnosti, temuzh s'tem vezh se imash bati
 savol tega tebi od Boga danega snanja.

Aku se tebi sdy, de veliku snash, inu
 sadoosti sastopesh, imash vender vediti, de se
 she veliku rezhy snajde, katire na snash.

Nekar prevezh sam od sebe na dershi,
 ampak s'tem vezh sposnej tvojo nasastopnost.
 Kaj se ozhesih drugim naprejtaviti, kir se ve-
 liku uzhenesheh, inu v' ti postavi sastopni-
 sheh snajde, koker se ti?

Aku ozhesih kej tebi nuznega snati, inu se
 uzhiti, sa lubu imej sa naumnega dershan, inu
 sa nizheser ahtan biti.

Letu je narvezhi, inu nar bel pridnu snanje
 sam sebe prov sposnati, inu sanizhvati.

Od sebe nezhi dershati, inu od drugeh ufe-
 lej enu dobru, inu zhastitu preshtemanje imeti,
 je ena velika modrust, inu popolnemaft.

Aku bi lih ti vidil enga drugega ozhitnu
 greshiti, ali kako veliko hudobijo dopernefti,
 vender bi ti na imel se sa bulshega dershati,

dokler na vesh, koku dolgu bosh mogel v temu dobremu ostati.

Mi smo sfer ufi slabi, ali vender nimash nobenga sa bel slabega dershati, koker sam sebe.

III. POGLAVITNE DEJL.

Od nauka te Resnize.

1 Srezhne je taiste, katirega ta resniza sama skus sebe poduzhy, nekar skus perglihe, inu besede, katire prejdejo, ampak koker so te rezhy same na sebi.

Nashe misli, inu nashi dosdevki nafs dostokrat omotjo, taku de te rezhy malu spoznamo.

Kaj nuza veliku prepiranje od skrivneh, inu nasnanih rezhy, savol katireh per Boshji sodbi na bomo posvarjeni, de njih ni smo snali?

Ena velika naumnnost je, de mi nuzne, inu potrebne rezhy samudemo, spruti pak se na te nashi radovednosti dapadejozhe, inu shkodlive podamo. Mi na to visho ozhy imamo, inu vender navidemo.

2. Kaj je nam potreba eneh, al drugeh rezhy naturo, inu ushafanje snati, ali vediti?

Katiremu ta Boshja Beseda govory, bude od dosti nanuzneh dosdevkov reshen.

Is ene belēde so use rezhy stvarjene, inu use rezhy govore enu, inu leta je ta sazhetek, tu je ta vezhne Buh, katire k'nam govory.

Bres njega namore nobeden sastopiti, inu prov soditi.

Katiremu so use rezhy enake, kir use rezhy k'nemu visha, inu use rezhy v'ennem vide, leta samore v' serzu stanoviten biti, inu v' Bugu myren pozhivati, inu obstati.

O Buh vezhna resniza! dej meni, de bom s' tabo v' vezhni lubesni sklenen,

Meni se dostokrat stoshe veliku brati, ali slishati: v' tebi se use snajde, kar jest ozhem, inu shellim.

Nej umolknejo usi Uzheniki, nej tihu postanejo pred tvojim oblizhjam use stvary, samu ti meni k' serzu govori.

3. Kulkur je vezh eden sam is sabo sglihan, inu se pohlevnega serza sam v' sebi snajde, tulkajn vezh, inu vikshi rezhy bo on bres muje sastopil, dokler to luzh te sastopnoste bode od sgorej doli sadobil.

En zhist, pohlevn, inu stanoviten duh nabo v' mnogetirem djanju restresen, dokler on use rezhy Bogu k'zhashty stury, na ishe svojiga nuza, inu v' nobeni rezhy se sa njega na muja.

Kedu tebe bel sadershuje, inu tebi na potu stoji, koker tvoje resvajenu poshellenje, inu nagnenje tvojiga serza?

En bogabojezh, inu brumne zhlovek per-vezh svoje opravila sam per sebi premisli, katire on ima sunej v' djanju sturiti.

Taiste della njega na ulezhejo k' poshellenju grehnega nagnenja, ampak on taiste rovna po pravi masi, inu sastopnosti.

Kdu ima enu vezhi, inu mozhnejshi vojskovanje, koker taiste, katire se pomuja sam sebe premagati?

Inu letu bi imelu nashe opravilu biti, namrezh sami sebe premagati, od dneva do dneva mozhnejshi perhajati, inu v'tem dobrem gorijemati.

4. Sleherna popolnemaft v' letemu shivlenju ima na sebi enu pomankanje, inu use nashe premishlivanje je s'eno temoto obdanu.

Enu ponishnu sposnanje tvoje flabufti je en veliku guishnejfhe pot k' Bugu, koker enu globoku iskanje te uzhenosti.

Akulih tu snanje teh rezhy je samu na sebi dobru, inu od Boga danu, inu nima sanizhuvanu biti; vender ima uselej ena zhista vest, inu bogabojezhe shivljenje sa vezh, inu sa bulfhi se dershati.

Dokler pak vezh ludy sa tu, de bi kej snali, koker sa enu brumnu shivljenje fkerbe, savol tega oni pogoftu fale, inu nobenega, al malu nuza dofeshejo.

5. O ke bi se tulkajn persadeli te grehe vonsruvati, inu te zhednosti safejati! kulkajn se

se pomujajo nakatiru napotrebnu uprašhanje naprejperneſti, gviſhnu bi ſe nigdar tulkajn hudega, inu pohujſhanja med ludſtvam na pergodilu, inu bi tulkajn preſhirnoſti med tem duhovnem na bilu.

Sa reſnizo, kader ta dan te puſledne ſodbe pride, mi na bomo uprašhani, kaj ſmo brali, temuzh kaj ſmo ſturili: Na bomo uprašhani, koku uzhenu ſmo govorili, ampak koku kerſhanku, inu brumnu ſmo ſhiveli.

Povej ti meni, kje ſo ſedej uſi ti Goſpudji, inu Uzheniki, katire ſé dobru poſnal, kader ſo ſhiveli, inu v' teh ſhulah imenitni bili?

Sedej njeſh perhoditſha drugi uſhivajo, inu na v'em, aku na nje ſpomnjo. V' njeſh ſhivlenju ſo bli nikolku preſhtemani, sdeſh pak je uſe od njeſh potihnilu.

6. O koku hitru prejde ta zhaſt tega ſvejta! Buh othl, de bi njeſh ſhivlenje enaku bilu njeſh uzhenoſti, taku bi ony bili dobru uzhili, inu brali.

O koku njeſh doſti ſkus ſvojo prasno uzhenuſt na temu ſvejtu ſe pogube, katiri ſe boſhje ſluſhbe malu ahtajo.

Inu dokler ony rajſhi othe preſhtemani biti, koker pohlevni, ſatu ony v' ſvojih miſlih poginejo.

Taiſte je ſa reſnizo velek, katire ima eno veliko lubesen.

Taiste je resnizhnu veleki, katire je sam per sebi mejhen, inu visokust posvetne zhashty sa nezhdershly.

Taiste je sa resnizo moder, katire use posemelske rezhy sa gnuj, inu blatu shhema, de bi mogel Kristusa sadobiti.

Inu taiste je resnizhnu uzhen, katire svojo volo sapusty, inu boshjo volo dopolni.

IV. POGHAVITNE DEJL.

Od spregledanja nashega djanja.

1. Ni sledni besedi, inu noterdajanju virjeti, ampak varnu, inu pozhasu se imajo te rezhy po boshji voli preudariti.

Bodi Bogu toshenu! de smo taku flabi, de mi dostokrat veliku poprej kej hudega, koker kej dobrega od enga drugega virjamemo, inu rezhemo.

Ali ti bogabojezhi ludje na virjamejo taku lohku slednemu, katire kej naprejpernese, dokler ony dobru vedo, de zhloveshka flabust je k' hudemu nagnena, inu v' govorjenju sgol lohku faly.

2. Ena velika modrust je, v' opravileh nekar prenagel biti, tudi ne svojiga lestnega dosdevanja se terdovratnu dershati.

K' temu tudi slishe, de vsakega zhloveshka besede se nimajo virjeti, inu katire se slishe,

fhjo, inu virjamejo, nimajo sdajzi po drugeh ludy ufhesih resglasene biti.

Posvjetuj se s' enem sastopnem mosham, katire ima eno dobro vest, inu sheli vselej rajshi od enga brumnishiga mosha, koker se ti, podzhen biti, koker po tvojimu smishluvanju sturiti.

Enu brumnu shivljenje stury zhloveka modrega pred Bugam, inu skuhsenega v' dosti rezheh.

Kulker ponishenshe je eden sam v' sebi, tulkajn modrejshe, inu myrnishe bode on v' useh svojeh rezheh.

V. POGLAVITNE DEJL.

Od branja svetega Pisma.

I **V'** sveteh pisaneh bukvah se ima resniza, inu nekar ta modra sgovornost iskati.

Tu svetu pismu se ima s' taistem duham brati, s' katirem je sturjenu.

V' bukvah imamo vezh nash nuz, koker tu visoku govorjenje iskati.

Toku radi imamo te andohtlive, inu mejhene uzhenusti bukve brati, koker taiste, v' katireh se visoka, inu globoka uzhenost snajde.

Napusti se skus preshtemanje taistega, katire je te bukve popisal, pregovoriti, na uprasej, aku je velike, ali mejhene uzhenosti bil,

te-

temuzh ta lubesen te zhiste, inu gole resnize ima tebe k' branju ulezhi.

Na uprashej, kdu je letu djal, temuzh kar je tukej govorjenu, letu se ti k' serzu jemli.

2. Ti ludje s' zhasam prejdejo, resniza pak tega Gospuda ostane, vekumej. Bres resgleda teh pershon Buh k' nam na mnogitire vishe govory.

V' temu branju teh pisaneh naukov nafs dostokrat nasha radovednost sadershuje, kir ozhmo taistu prov sastopiti, inu sgruntati, katiru bi mi imeli po nashi perprosheni memupustiti.

Aku ozhesh en nuz sadobiti, beri ponishnu, skerbnu, inu svestu, inu na shelli enu ime te uzhenosti perdobiti.

Upashej rad, inu poslushej na tihem te besede teh sveteih moshov, nej tebi dopadejo ti pripovisti, inu skrivnu govorjenje teh stareh; sakaj ni so bres urshaha taistu naprej pernesli.

VI. POG LAVITNE DEJL.

Od naspodobnega poshellenja.

1. **K**aderkuli ta zhlovek kej naspodobnega poshelly, sdajzi on sam v' sebi napokojn postane.

Ta

Ta preusetne, inu lakomne nima nigdar pokoja, en uboge pak, inu v' duhu ponishen v' ednemu pokoju shivy.

En zhlovek, katire she ni sam sebi popolnema odumerl, bode hitru, inu v' mejhen, inu nezhemerneh rezheh skushan, inu premagan.

En v' duhu slab zhlovek, katire je she nikolku k' shivotnem, inu posemelskem rezhem nagnen, se teshku samore od posvetneh lushtov popolnema odtergati.

Inu satu bode pogostu shalosten, kader se ima od taisteh lozhiti, postane tudi zelu lohku navolen zhes taistega, katire se njemu superstavi.

2. Kir pak on taistu dopernese, kar je naspodobnu poshellil, taku bo sdajzi savol pregrehe na svoji vesti obteshan, dokler je on po svojimu shivotnemu nagnenju sturil, katiru njemu k' temu myru, katirega je on ifkal, na samore pomagati.

Satorej se samu takrat ta prave myr tega ferza najde, kader se tem naspodobnem shellam, inu nagnenju superstoji, inu nekar takrat kader se taistem flushi.

Ni tedej nobenega myru v' ferzu enga tim shellam tega shivota podvershenega zhloveka, ne v' enem zhloveku, katire se na te sunajne rezhy poda, ampak v' enem od ajfra gorezhem, inu duhovnemu zhloveku se ta prave myr, inu pokoj snajde.

VII. POGLAVITNE DEJL.

Koku se imamo od prasnega saupanja, inu preusetnosti varvati.

I Prasnu je, inu nobeniga prida ni, v' te ludy, ali stvary tu upanje postaviti.

Na framuj se is lubesni JEsusa Kristusa drugem flushiti, inu sa ubogega na temu svejtu dershan biti.

Nikar se sam na se naflanej, temuzh postavi tvoje upanje v' Boga.

Sturi tu tvoje, kulker per tebi stoji, toku bo Buh tvoji dobri voli perstopil, inu tebi pomagal.

Na savupej v' tvojo sastopnost, inu v' nobenega shivega zhloveka pregnanost, temuzh veliku vezh saupej na gnado Boshjo, katire tem ponishnem pomaga, inu taiste, katiri veliku od sebe dershe, ponisha

2. Na pohvali se s' tem blagam, aku ga imash. tudi ne s' perjatli, sa tu, kir so mogozhni, ampak pohvali se s' Bugam, katire use rezhy dodejly, inu zhes use druge rezhy ozhe sam sebe nam dati.

Na preusemi se v' velikusti, inu lepoti tega shivota, katire skus eno mejheno bolesn resdjan, inu nashtauten postane.

Aku sé saštopen, umetoven, inu pameten, nimash v' letemu sam sebi dopasti, de se Bogu na samerešh : dokler use je njegovu, kar ti od nature dobrega imash.

3. Na shtemej se sa bulšhega, koker so drugi, de ti kje morebiti na bošh sa porednišhega pred Bugam dershan : dokler on zelu dobru vę, kaj je v' temu zhloveku.

Na preusemi se v' tvojeh dobreh dellah ; sakaj sodba Boshja je dergazhi, koker teh ludy ; inu Buh dostokrat sa slu usame, kar tem ludęm dopade.

Aku ti kej dobriga na sebi imash, virje-mi kej bulšhega od drugeh ludy, de to ponishnost ohranesh.

Nezh na shkodje, aku se lih usem ludęm nasaj postavesh : veliku pak shkodje, kader bi se le enemu samemu naprej postavil.

Per enemu ponishnemu je stanoviten myr : ferd pak, inu navolnost per teh, katiri so preusetnega ferza.

VIII. POGLAVITNE DEJL.

De se imamo prevelike perjasnosti varvati.

1. **N**a resodeni slednemu zhloveku tvoje ferze ; temuzh posvjetuj se v' tvojeh rezheh s' enem modrem, inu bogabojezhem zhlovekam.

Malu.

Malukedej se snajdi per mladeh, inu sunajneh ludeh.

Naperlisuj se tem bogatem, inu teh, kateri so vifokega stanu, se ogibli.

Perdrushi se k' tim ponishnem, inu pohlevnem, k' tem andohtlevem, inu brumnem; s' letem preudari, kar k' pobulshanju tvojiga shivlenja slifhe.

S'nobeno sheno na imej susebno perjasnost; ampak bres reslozhka use brunne shene Bogu perporozhi.

Poshelli Bogu samemu, inu njegovem Angelzam snan biti, inu s' njimi perjasnost imeti, teh ludy snanja pak se vari.

2. Lubesn fzer se ima pruti usem ludem imeti; al susebna perjasnost ni dobra.

Se dostikrat pergody, de ena nasnana perfhona, is ene saflifhane hvale veliku presfhtemana bode; ali kader se v' prizho snajde, njena uprizhnost tem ludem te ozhy taku satemny, de ony nez, ali zelu malu potler od nje dershe.

V' zhasu se nam dosdeva, de drugem skusi nasho uprizhnost dopademo, al mi postanemo njim veliku vezh nadopadlivi, dokler ony nad nami to porednost nashega sadershanja spregledajo.

IX. POGHAVITNE DEJL.

Od pokorshene, inu podloshnoste.

Ena velika rezh je pod enem vikshem v' pokorsheni shiveti, inu nekar svoje lestne vole oblastnik biti.

Veliku shihrejshe je v' podloshnosti stati, koker v' oblastvanju.

Njih došti je pod pokorsheno vezh is perfylenja, koker is lubesni, inu ony imajo eno teshavo, inu zelu lohku super mermrajo.

Inu letaki na bodo enu prostu ferze sado-bili, aku se is zelega ferza sa vol Boga na pod-vershejo.

Pojdi sem, ali kje, na bosh pokoja neshl, koker v' enem ponishnem podvershenju pod vishanju enga oblastnika.

Domishlivanje drugeh krajou, inu taisteh spreminenje je njih došti sapelalu.

2. Refs je, de en fleherne rad po svojim dosdevanju andla, inu se rajshi nagne pruti taistem, katiri s'nym dershe.

Aku je pak Buh med nami, je potreba, de mi tudi v' zhafu sa vol myru nashe lestne dosdevke sapustimo.

Katire je toku moder, de bi on use rezhy prov, inu popolnema vediti samogel?

Satorej na saupej prevezh v' tvojo pamet, inu domishluyanje, ampak rad poslushej tudi drugeh ludy manenge; ali nauke.

Aku je tu, kar se tebi dosdy, dobru, vender pak od taistiga savol Boga odstopefh, inu enga drugega bugafh, bodefh skus letu v' ti brumnofti veliku gori usel.

3. Jest sem dostokrat flifhal, de je bel shiher en svjet flifhat, inu gori useti, koker vendajati.

Lohku se pergody, de tu, kar eden meni, je dobru, al kir pak kdu nozhe enga drugega manengo goriuseti, aku lih ta pamet, inu en dober urshah k' temu opomina, je enu snaminje te preusetnofti, inu terdouratnofti.

X. POGLAVITNI DEJL.

De se imamo od preobilnega Govorjenja sdershati.

I Varvej se napokoja teh ludy, kulker morefh, dokler tu pogovarjanje od posvetneh opravil nafs s'ynu sadershuje, aku se lih s' eno dobro manengo naprej pernesejo. Sakaj sdajzi bomo skus te prasne rezhy omadeshvani, inu samotani. Jest bi rad othl, de bi bil vezhkrat molzhal, inu de bi med ludmy na bil se sneshil.

Ali sakaj taku radi govormo, inu med fabo se pogovarjamo, kir se mi vender malukedej bres fhkode nashe vęsty k' molzhanju nasaj povernemo?

Satu se pak mi taku radi skupej pogovarjamo, dokler ishemo fkus nashe pogovarjanje se potroshtat, inu shelmo nashe serze ohladiti, katiru fkus mnogitere misli trudnu postane.

Mi radi govormo od teh rezhy, katire sa lubu imamo, inu katire shelmo; nam tudi dopade dostikrat misliti, inu govoriti od teh nam superneh rezhy.

2. Ali, Bogu se usmili! letu use je dostikrat sabstojn, inu bres usega prida.

Dokler takefhni sunajni troshti ni so ena mejhena fhkoda tega snotreshnega boshjiga troshta.

Sategavolo imamo zhujti, inu moliti, de nam ta zhafs napridnu naprej na pojde.

Aku je tebi perpushenu, inu se spodobi govoriti, govori, kar samore k' pobulshanju tvojiga shivlenja flushiti.

Huda navada, inu sanikernost v' dobrem gorijemati, veliku stury, de mi nashe usta na varjemo.

Vender pak k' duhovnemu gorijemanju veliku pomaga enu andohtlevu pogovarjenje od duhovneh rezhy, slasti, kader se nekatiri enakega serza, inu duha v' Bugu skupej sdru-shjo, inu snidejo.

XI. POGLAVITNE DEJL.

Od sadoblenja tega myru, inu ajfra v'brumnosti gorijemati.

I Mi bi samogli veliku myru imeti, ke bi se mi v' drugeh ludy govorjenje, inu djanje na meshali, katire nam nezh am na gredó.

Koku more taifte dolgu per myru oftati, katire se v'ptuje fkerby mesha, inu k'sunajnem rezhem perloshnost ishe, ter malu inu poredkem svoje shivljenje spregleduje?

Isvelizhani so ti fami sa se fkerbni, sakaj ony bodo veliku myru imeli.

2. Sakaj so bli nekatiri Svetniki toku bogabojezhi, inu taku visoki premishluvauzi nebeshkeh rezhy?

Sategavolo, dokler ony so se poslifali fami lebe dolitretti, inu usemu posvejtnemu poshellenju odumreti; satu so ony samogli s'zelem serzam se Boga dershati, inu bres use sadershbe fami sa se fkerbeti.

Mi smo pervezh od lefnega hudega nagenje noteruseti, inu sa te prejdeozhe rezhy prevezh fkerbemo.

Tudi malukedej eno pregreho prov do konza premagamo, inu ni smo k' ufakdanemu pobulshanju ushgani, satu ostanemo taku mersli, inu mlazhni.

3. Aku bi mi bli sami sebi popolnema odumerli, inu snotrej bi na bli v' posemelskeh rezheh samotani, taku bi samogli te boshje rezhy saftopiti, inu tu nebeshku premishlivanje nikulku pokufhati, inu obzhutiti.

Nasha zela, inu nar vezhi sadershba je v' letemu, de ni smo od resbersdanega nagnenja, inu naspodobniga poshellenja prosti, inu se tudi na ahtamo po tem bogabojezhemu potu teh svetnikou hoditi.

Kader nafs tudi ena mejhena supernost sadene, sdajzi zaglivega serza postanemo, inu se k' zhloveshkem troshtam oberremo.

4. Aku bi se mi pomujali koker terdni moshje v' temu boju stati, sagvishnu bi mi to pomuzh tega Gospuda od nebes nad nami vidili.

Sakaj on je perpravlen pomagati tem, kafiliri se vojskujejo, inu v' njega gnado savupajo, kir on nam perloshnost da se shtritati, satu, de bi mi premagali.

Aku mi nafhe duhovnu gorijemanje le v' letih sunjaneh opravilah postavemo, bo hitru nasha brumnost en konz imela.

Ali nastavimo to skiro na korenino, de mi od greshnega nagnenja ozhisheni, bodemo enu myrnu serze sadobili, inu posedli.

5. Aku bi mi slednu lejtu le en sam greh is nafhe veshy isterbili, bi mi hitru prov brumni ludje postali.

Ali mi nad nami dostikrat dergazhi obzhotimo, de smo se bulshi, inu brumnejshi v' sazhetku nashega preobernenja snaidli, koker smo sdej veliku lejt po sturjeni nashi ob-
lubi.

Nash ajfer, inu pobushanje bi szer imelu od dneva do dneva gorijemati, sdej pak bo sa veliku porajtanu, kader edn en dejl svoji-
ga pervega ajfra samore obdershati.

Aku bi fi mi eno mejheno sylo od sazhetka sturili, taku bi mi potler use rezhy samogli lohku, inu s' veseljam sturiti.

6. Teshku je szer te rezhy, katireh se je eden pervadil, sapustiti, ali she bel teshku je svoji lestni voli superstati.

Ali aku ti te mejhene, inu lohke rezhy na premagash, kedaj bodesh te bel teshke rezhy premagal?

Superstoj v' sazhetku tvojimu nagnenju, inu odstavi tvojo hudo navado, de te kje s' zhasama morebiti v' vezhi teshavo na perpele.

O ke bi ti samerkal, kaj bi sam sebi s'en myr, inu drugem s' enu veselje sturil, kader bi se dobru sadershal, menim, de bi fi ti k' tvojimu duhovnemu gorjemanju veliku vezh fkerby persadel.

XII. POGLAVITNE DEJL.

Od prida teh teshau, inu superneh rezhy.

Dobru je sa nafs, de mi v'zhafu teshave, inu supernosti imamo, sakaj skus letu fami k'sebi pridemo, inu sposnamo, de ni smo v'nafhemu pravemo kraju, inu de nafhe upanje v'nobeno rezh tega svejta na postavimo.

Je tudi dobru, de mi v'zhafu supergovorjenje terpemo, inu de bode hudu, inu kervu od nafs dershanu, deflih mi dobru steramo, inu menemo. Letu nam dostokrat k'pohleuosti pomaga, inu nafs od prasne posvetne zhafty obvarva.

Sakaj takrat ishemo veliku vezh Boga k'snoterni prizhi, kader od sunej bodemo sanizhuvani, inu kader nam ljudje malu virjamejo, ali savupajo.

2. Satega volo bi se imel ta zhlovek taku v'Bugu terditi, de bi njemu na bilu potreba veliku zhloveshkeh troshtov isfati.

Kader zhlovek enga dobrega serza kej terpy, bode skufhan, ali s'hudemi misli naddeshen, takrat on sastope, de je njemu Buh bel potreben, kir on samerka, de on bres njega nezh dobrega na samore.

Takrat tudi on shaluje, sdihuje, inu profese, de bi on od teh nadlug, katire on terpy, reshen bil.

Takrat se njemu stoshe dalej shiveti, inu sam sebi to smert shelly, de bi le enkrat mogel od tega svejta odlozhen biti, inu s' Kristusam prebivati.

Takrat on tudi dobru samerka, de na temu svejtu tu popolnema sashihranje, inu prave myr na more obstati.

XIII. POGLAVITNE DEJL.

De imamo tem skushnavam superstati.

I Koker dolgu mi shivemo na temu svejtu, na moremo bres nadlug, inu skushnau biti. Dokler je per Jobu pisanu: Tega zhloveka shivljenje je ena skushnava na ti semli.

Satorej ima en sledne zhlovek v' svojih skushnavah s kerben biti, inu v' molitvah zhujti, de ta hudizh na najde mesta, inu perloshnoste njega sapellati; sakaj ta hudizh nigdar na saspy, ampak hode okuli, ter ishe, katiriga bi on mogel poshreti.

Nobeden ni taku popolnema, ne taku svet, katire bi v' zhasu skushnave na imel, inu mi namoremo do konza bres skushnau biti.

2. Vender so te skushnave temu zhloveku dostokrat slu nuzne, akulih so superne, inu

te-

teshavne; sakaj v' leteh bode ta zhlovek ponishan, ozhishen, inu poduzhen. Ufi Svetniki so skus mnoge britkusti, inu skushnave hodili, inu so na svetusti gorjemali.

Inu katiri ni so othli te skushnave prenesti, so postali hudobni, inu so nasrezhen konz useli.

Ni nobeden duhovne stan taku svet, nobeden krej taku shiher, kir bi se skushnave, inu supernosti na snefhle.

3. Ta zhlovek ni nigdar do konza shiher pred skushnavami, koker dolgu on shivy; sakaj tezhy, inu je noter v' nami, od katirega mi bomo skushani, dokler smo mi v' naspodobnemu poshellenju rojeni.

Koker hitru ena skushnava, al supernost odyde, sdajzi verh lete ena druga pride, de taku mi uselej imamo kej terpeti, sakaj smo ta frezhne stan nashe perve nadolshnosti sguibili.

Njih dosti othe tem skushnavam ubeshati, padejo pak she navarnishi v' taiste.

Skus samu beshanje na samoremo taiste premagati, ampak skus poterplenje, inu pravo ponishnost postanemo mi mozhnejshi, koker ufi nafhi sovrashneki.

4. Katire se samu sunej tim skushnavam ugane, inu to korenino von na isdere, leta fi mejheno pomuzh skus letu sadoby, ja te skush-

nave se dhe s'tim hitrejšhi nasajpovernejo, inu
 so navarnišhi, inu teshišhi. Ti bosh s'zhafama, inu skus v'edno po-
 terpeshlivoft s'boshjo pomuzhio lohkejšhi,
 koker skus lešno terdobo, inu napokojshno
 te skušnave premagal.

Usemi v'tvojih skušnnavah pogoftu svjet
 od drugeh, inu na bodi ojster pruti taistem,
 katiri so v'skušnnavah sapopadeni, ampak
 veliku vezh taiste potroshtej, koker shellish,
 de bi se tebi sturilu. Useh hudeh skušnnav sazhetek je na-
 stanovitnost tega serza, inu enu mejhenu sau-
 panje v'Boga.

Sakaj koker en zholnizh bres zholnarja,
 inu vesla bode od valov sem ter kje pognan,
 inu sukan, raunu taku bo en sanikern, tosh-
 liv zhlovek na mnoge vishe skušhan, kader
 on svoje dobru naprejusetje sapusty.

Koker ta ogn tu shelesu skušha, taku ta
 skušnava enga pravizhnega zhloveka.

Mi dostikrat na vemo, kaj premoremo,
 ali ta skušnava da na snanje, kaj smo mi, inu
 kaj samoremo.

Mi imamo fusebnu v'sazhetku teh skušn-
 nav zhujti: dokler ta sovrashnek bode takrat
 narloshejšhi premagan, kader se skus te ura-
 teza nafhega serza po nobeni zejni na perpu-
 sty, inu se njemu sdajzi, koker poterka, su-
 perstoji.

Satu je prov govoril taiste, katire je djal: superstoj temu sazhetku, szer bode preposna ta arznija, kader bo ta bolesen fkus dolgust tega zhafa se prevezh ukoreninela.

Sakaj pervezh pride v' tu ferze ena prasna misl, po tem enu mozhnu dosdevanje, na tu enu hudu reslushtanje, inu po tem enu greshtnu nagnenje, inu pervolenje.

Na takshno visho ta hudobne duh po malem, inu lohku popolnema v' tega zhloveka pride, kir se on njemu od sazhetka prov super na postave.

Inu zhe dalej ta zhlovek odlasha temu sovrashneku superstati s' tem flabejshe od dneva do dneva sam v' sebi perhaja, spruti pak ta sovrashnek super njega mozhnejshhe.

6. Nekateri terpe narteshishi fkušnave v' sazhetku svojiga k' dobremu preobernenja, nekateri pak na svojimu konzu.

Nekaterim pak je use njih shivejozhe dny hudu, inu britku.

Nekateri bodo zelu mehku fkušnani po ushafanju, inu poshilanju boshje modrusti, inu pravize, katira preudari, inu prevaga ta stan, inu saslushtenje teh ludy, ter visha use rezhy k' isvelizhanju svojih isvoleneh.

7, Satu mi nimamo zaglivi postati, kader bomo fkušnani, ampak imamo she s' vezhem ajfram Boga na pomuzh klizati, de se on zhes nafs usmili, inu nam v' useh nadlugah

na pomuzh pride, katire to skufnavo po govorjenju S. Paula taku visha, de mi taisto samoremo prenesti.

Ponishejmo tedej nashe dushe v' useh skufnavah, inu nadlugah pod to mogozhno roko boshjo, sakaj on taiste, katiri so pohlevni v' duhu, varva, inu poviksha.

8. V'teh skufnavah, inu teshavah bode ifkasanu, kulker je ta zhlovek na svetusti goriusel, dokler tukej je vezhi tu saflushenje, inu bo ta zhednost, al tugent bel na snanje dana.

De se ta zhlovek andohtliv, inu gorezh snajde, kader on nobene teshave na obzhute, na letu ni veliku dershati, de pak on ob zhafu te supernosti se poterpeshliviga ifkashe, takrat je enu upanje, de bo on v' svetusti gorijemal.

Nekateri bodo pred velikemi skufnavami obvarvani, bodo pak od teh mejheneh usakdaneh dostikrat premagani, de skus letu bodo v' pohlevnosti obdershani, inu de v' velikeh skufnavah nigdar sami v' sebe na saupajo, kir se ony v' teh mejheneh taku flabi snajdejo.

XIV. POGHAVITNE DEJL.

Koku se imamo krive, inu ferbeshne sodbe ogibati.

Oberni tvoje ozhy sam na se, inu varvej se drugeh ludy djanje soditi.

Kader ta zhlovek druge ludy sode, se sabstojn muja, v' ti sodbi pogostem faly, inu se lohku pregresshy: sam sebe pak isprashuvati, inu soditi, je uselej enu nuznu dellu.

Koker nam je ena rezh per serzu, taku tudi taisto pogostem sodemo: sakaj mi sa vol susebne lubesni, katiro mi sami pruti sebi imamo, sgubemo lohku to resnizhno sodbo.

Ke bi Buh uselej ena zhista misl nashega poshellenja bil, bi se mi na pustili taku lohku omotiti, kader se kje eden nalhemu dosdevanju superpostave.

2. Je pak dostokrat kje kej od snotrej skritu, ali se kej od sunej perdrushe, katiru nafs na enako visho mote, inu sapeluje.

Njeh dosti na skrivnem sebe ishejo v' teh rezheh, katire ony sture, inu letega se na spomnjo.

Menjo tudi, koker de bi v' enem dobrem myru stali, kader use rezhy po njeh voli, inu misli se gode: kir pak dergazhi se sgody, koker ony shelle, takrat se ony sdajzi spreminejo, inu shalofni postanejo.

Sa vol tega, kir ludje ni so ene misli, inu manenge, ustajajo pogostem ardrije, inu prepiranje med perjatlam, inu sofedam, med duhounem, inu bogabojezhem.

3. Stara navada se teshku opufty, inu od tega, kar eden sam per sebi obsode, se nobeden rad na pufty odverniti.

Aku se ti na tvojo pamet, ali umetalnost vezh sanefesh, koker de bi se skus to podloshnost pruti JEsusu Kristusu pustil vishati, bosh malukedej, inu posnu en resvitlen zhlovek postal; sakaj Buh ozhe, de bi mi njemu bli popolnema podversheni, inu de bi ena pruti njemu gorezha lubesn vezh, koker usa nasha pamet premogla.

XV. POGLAVITNE DEJL.

Od dobreh is lubesni doperneseneh dell.

1 Sa nobene rezhy tega svejta, ne sa nobeniga zhloveka lubesni volo se nima kej hudega sturiti: vender k'nuzu enga potrebne-ga se sme enu dobru dellu shihier v'zhasu opustiti, ali tudi v'enu bulshi spreoberniti.

Kader se letu pergody, tu dobru dellu na bo opushenu, ampak v'enu bulshi spreminjenu.

Tu sunanje dellu nezha na nuza bres lubesni, kar se pak is lubesni stury, kokerkuli je
taistu

taistu mejhenu, inu porednu, vender zelu nu-
znu, inu radovitnu postane.

Dokler Buh veliku vezh preudari, is kaj-
sene shelle, inu lubesni ta zhlovek della, inu
koku velika je ta lubesn, koker koku veliku
je tu dellu.

2. Veliku della taiste, katire ima veliko
lubesn. Taiste veliku della, katire eno rezh
prov stury.

Taiste pak prov stury, katire vezh ta
gmejn nuz ishe, koker svoji lestni voli flu-
shiti.

Dostikrat se nam dosdeva, koker de bi
bila prava lubesn, inu je le lubesen tega shi-
vota: dokler tu shivotnu nagnenje, lestna vo-
la, upanje tega pourazhanja, inu poshellenje
enga perloshnega shivlenja se skorej uselej
perdrushjo.

3. Katire ima eno pravo, inu popolnema
lubesn v' nobeni rezhi sam sebe na ishe, am-
pak samu shelly, de bi v' useh rezheh zhasht
boshja se sgodila.

On tudi pruti nobenemu ni navoshliu,
kir nobenega fusebnega veselja na lube; tudi
nozhe sam v' sebi se resveseliti, ampak on
shelly v' samemu Bogu zhes use tu drugu svoj
lusht, inu veselje imeti.

On nobenemu zhloveku kej dobrega na
perpishe, ampak on use Bogu perlesty, od ka-
tirega so use rezhy od sazhetka pershle, inu

v' ka-

v' katiremu usi Svetniki k' sadnemu se reflushtajo, inu pozhivajo.

O katire bi eno iskro prave lubesni imel, taiste bi sagvisihnu obzhutil, de use posemel-ske rezhy so ena prasna rezh, inu enu gola nez.

XVI. POGLAVITNE DEJL.

Koku se imajo drugeh ludy tadi, inu pomankanje poterpeshlivu prenesti.

I Kar zhlovek na sebi, inu na drugeh ludeh na fame pobulshati, more poterpeshlivu prenesti, dokler Buh dergazhi na oberne, nu na saukashe.

Spomni, de je morebiti bulshi sa te, de bodesh na takeshno visho skufhan, inu se poterpeshlivosti uzhisht, bres katire nafhe saflushenje se nima veliku shtemati.

Vender imash ti sa take sadershbe moliti, de bi tebi milostuv Buh perpomogel, drugeh ludy pomankanje volnu prenesti.

2. Kader se ti enga she enkrat, al dvakrat opominal, inu on tebe na buga, s' tem se ti nimash prepirati, ampak letu use Bogu perporozhiti, de bi se njegova sveta vola, inu zhasht v' useh njegovah flushabnekeh sgodila, katire dobru ve tu hudu na dobru oberiniti.

Ahtej

Ahtej se, poterpeshlivu drugih ludy flabusti prenesti, bodi si kar ozhe; dokler tudi ti veliku imash, katiru drugi od tebe morejo terpeti.

Koku ti ozhesh enga drugega po tvoji voli, inu dopadenju imeti, kir ti sam sebe na moresh sturiti, koker bi othl.

Mi radi imamo druge popolnema, inu svete, inu vender nozhmo nashe lestne flabusti, inu tadle pobulshati.

3. Mi shelmo, de bi drugi ojstru svarjeni bli, mi pak nozhmo svarjeni biti.

Mi sa slu usamemo, kader se drugem kej dopusty, inu vender nozhmo, de bi se nam kej doliudarilu, sa katiru mi profemo.

Mi ozhmo, de bi drugi skus postave, inu sapoudi na tesnem dershani bli, mi pak nozhemo terpeti, de bi se nam kej doliudarilu.

Je tedej ozhitnu, de mi nashega blishnega malukedej taku sodemo, inu shtemamo, koker sami sebe.

Ke bi pak usi ludje popolnema, inu sveti bili, kaj bi mi imeli savol Boga eden od drugega terpeti?

4. Sedej pak je Buh taku postavil, inu saukasal, de bi se uzgili eden tega drugega butare nositi; sakaj nobeden ni bres pomankanja, nobeden bres teshave, nobeden ni sam sebi sadosti, nobeden ni sam sebi sadosti moder, temuzh mi moremo eden drugega prenesti,

eden drugega trofhtati, eden temu drugemu pomagati, eden tega drugega poduzhiti, inu opominati.

Kulkur pak mozhy, inu brumnosti je en sledne imel, letu bode nar bel na snanje danu ob zhasu te fkushnave, inu supernosti.

Te fkushnave pak, inu perloshnosti k' temu grehu na sture tega zhloveka slabega, ampak one ifkashejo, koku je en sledne ufahan.

XVII. POGLAVITNE DEJL.

Od Klofhterskega, inu duhovnega shivlenja.

Ti se moresh uzhiti v' veliku rezheh sam sebe premagati, aku ozhefh myr, inu sloshnost, tu je pravo glihengo s' drugemi imeti.

Ni ena mejhena rezh v' teh klofhtreh, ali v' drugeh duhovneh drushbah prebivati, inu bres ufega pertoshenja biti, ter do smerti svest obftati.

Srezhen je taiste, katire bo tamkej prov shivil, inu svoje shivlenje frezhnu fklenil.

Aku ozhefh dobru, inu prov obftati, inu gorijemati, je potreba, de se dershish sa enga ptujiga na semli, inu od svojiga pravega domu prezh odstavljenega zhloveka.

Ti moreh savol Kristusa naumen postati, aku ozhefh enu pravu duhovnu shivlenje pelati.

2. Duhovne gvante nositi, inu obrit okuli hoditi, k' enemu duhovnemu shivlenju malu pomaga, ampak spreobernenje tega shivlenja, inu enu do konza obilnu samorjenje naspodobnega nagnenja stury enga pravega duhovnega zhloveka.

Katire kej drugega ishe v' duhovnemu shivlenju, ali stanu, koker samu Boga, inu svoje dushe isvelizhanje, na bode drugega neshil, koker teshave inu shalost.

Tudi taise namore dolgu myrn obstati, katire se na pomuja ta narmajnshe, inu usem drugem podvershen biti.

3. Ti se semkej pershil drugem flushiti, inu postrezhi, inu nikar zhes druge gospodvati: tudi imash vediti, de se k' poterplenju, inu k' dellu poklizan, inu nekar, de bi ta lube zhafs v' lenobi, inu v' prasnemu pogovarjanju dopernafhal.

Tukej bodo ti ludje skufhani, koker tu slatu v' temu ognju.

Tukej na more nobeden obstati, aku se nozhe is zelega serza savol Boga ponishati.

XVIII. POGLAVITNE DEJL.

*Od exempelnov, inu naukov teh sveteh
Ozhakov.*

1 **P**oglej te shive podobe, inu exempelne sveteh Ozhakov, v' katireh je ta prava svetust, inu enu prov brumnu duhovnu shivlenje se pustilu viditi, bosh vidil, koku mejhenu, ja s'gol nezh je taitu, kar mi stermo.

O kaj je nashe shivlenje! kader se temu shivlenju teh Svetnikov pergliha!

Ti Svetniki, inu perjatli Kristusovi so Gospud Bogu flushili v' lakoti, inu sheji, v' vrozhini, inu v' mrasu, v' nagoti, inu v' froshini, v' dellu, inu utrudanju, v' zhujenju, inu postih, v' molitvah, inu v' svetemu premishlujanju, v' mnogem pregananju, preklianjanju, inu saframovanju.

2. O koku mnoge, inu teshke britkuusti so preterpeli ti Apostelni, Marterniki, Sposnuvauzi, Divize, inu usi ti drugi, katiri so othli po Kristusoveh stopinah hoditi! sakaj ony so svoje lestne dushe na temu svejtu sovrasili, de bi taitte mogli k'vezhnemu shivlenju ohraniti.

O kaj s' enu ojistru, inu samotnu shivlenje so ti sveti Ozhaki v' pushavah pellali! koku dolge, inu teshke skushnave so ony preterpeli!

kul.

kulkukrat so bli od hudizha nadlesheni, inu na use vishe fkufhani! kulkukrat so ony Bogu svoje pogostne, inu gorezhe molitve goriofruali! koku terde, inu ojitre poste so ony dereshali! s' kajsenem flisam, inu ajfram so ony k' ti duhovni popolnemafti, inu svetufti hiteli! kajsenu vojfkuvanje so ony imeli! de bi to pregreho premagali; kajseno zhisto, inu pravo manengo so ony pruti Bogu imeli, inu stanovitnu obdershali.

Ta dan so ony s' teshkem dellam, inu to nuzh s' dolgo molitvo dopernesli; inu vender tudi po dnevi ony ni so v' svojih serzeh od snotrejne molitve prasnuali.

3. Ony so vefs svoj zhafs v' pridnem opraviu dopernesli; slejdna ura je njem kratka naprejpershla, katiro so ony k' flushbi boshji obernili.

So tudi v' zhafu od prevelike flatkusti svetega premishluvanja na to potrebo shivotne spishe posabili.

Ony so se usemu blagu, usi oblasti, zhafsty, tem perjatlam, inu shlahti odpovedali, toku, de ony sgol nezh ni so shelleli imeti od tega svejta; ony so si kumej to golo potrebo svojiga shivlenja usele; ja njem se je teshku sdelu temu shivotu tudi v' potrebi strezhi, inu flushiti.

Satu so ony na zhasneh rezheh ubogi inu frotni bli, ali v' gnadi boshji, inu v' zhednosteh so bli bogati.

Ony so bli na sunajneh rezheh potrebni; od snotrej pak so bli s' boshjim troshtam, inu gnado naipishani.

4. Temu svejtu so bli nasnani, inu ptuji; per Bogu pak so bli eni fusebni, inu domazhi perjatli.

Ony so fami sebe sa nezh dersnali, inu so bli pred tem svejam sanizhvani, pred boshjim oblizhjam pak so bli shlahтни, inu lubesnivi.

Ony so stali v'eni pravi ponishnosti, so shiveli v'eni volni pokorshini, inu so hodili po potu ene stanovitne lubeeni, inu poterpeshlivosti; inu savol tega so ony od dneva do dneva v' temu duhu gorijemali, inu velike gnade od Boga dosegli.

Ony so k' enemu mushttru, inu nauku usem brumnem od Boga dani; satorej bi njuh sveti nauki nafs imeli vezh k' pobulshanju opominati, koker tu shtivilu teh mlazhneh k' dolijemanju v' ti brumnosti nagibati.

5. O koku velek, inu urozh je bil ta ajfer teh duhovneh, kader so pervezh svoj stan, ali orden sazheli!

O kajsena velika andoht je bila v' ti molitvi! kajsene velike shelle k' brumnemu shivlenju! kajsena krotkust, inu ojstrust tega shivlenja! kajsenu veliku shposhtovanje, inu pokor-

korshena se je poufod pustila viditi med tem duhovnem pod njih postavo, inu vikshem oblastnikam!

She sdej iskasjejo, inu sprizhujejo te sapushene stopine, katire so ony sa sabo popustili, de so ony sa resnizo eni sveti, inu prou bogabojezhi moshje bili, katire so se taku terdnu vojskuvali, inu ta svejt pod noge perpravili.

Sdej bo taiste sa velikega dershan, katire te kloshterske postave ozhitnu na prestopi, inu katire s' poterpeshlivoſtjo dopernese, inu preterpy, kar je njemu bilu od njegoviga vikshega naloshenu.

6. O te toshlivoſti, namarnosti, inu sanikernosti nashega stanu, de mi taku hitru od tega pervega ajfra odſtopemo, inu se nam od velike lenobe, inu namarnosti she toshi dalej shiveti!

O Buh othl, de bi v' tebi tu poshellenje v' teh zhednosteh gorijemati na bilu saspalu, kir se ti tulkajn dobreh naukov inu exemplov teh brunneh mosh zelu dostikrat sposnal, inu vidil!

XIX. POGLAVITNE DEJL.

Od shivlenja, inu opravila enga brumnega duhovnega, ali bogabojezhega Kristjana.

1 **E**nga brumnega duhovnega zhloveka shivlenje ima s' usemi zhednosti oziranu biti, de se on od snotrej takefhen snajde, koker se od sunej od ludy vide.

Inu zelu spodobnu bi imelu od snotrej v' temu zhloveku veliku vezh dobrega biti, koker se od sunej more samerkati; dokler ta usegavidejozhe Buh nafs vide, inu ogleduje; katirega bi mi imeli poufod zhastiti, inu koker ti Angelzi zhisti pred njegovem oblizhjam hoditi.

Mi imamo nashe naprejusetje ufake dan ponoviti, inu sami sebe k' enemu gorezhemu ajfru obuditi, koker de bi mi she le dones bli sazveli Bogu flushiti, ali k' pobulshanju nashega shivlenja se preoberniti, inu imamo rezi: Gospud moj Buh! pomagej ti meni v' dobrem naprejusetju, inu v' tvoji sveti flushbi, ter dodejli meni sdej, inu dones popolnema sazheti, dokler she nezh ni, kar sem dadusehmalu sturil.

2. Kakerfshnu je nashe naprejusetje, takerfshnu je tudi tu gorijemanje nashega pobulsh-

shanja, katire ozhe v' ti brumnosti gorijemati, temu je potreba veliko mujo si persadeti.

Kir pak en zhlovek dostokrat opesha, inu omaga, deslihi mozhnu si naprejusame, koku se bo taistemu godilu, katire si malukedej, ali ne taku terdnu kej dobrega naprej na usame?

Sdej pak tu opufhanje nashega naprejusetja se na mnoge vishe pergody, inu tu sanikernu opufhanje svetej opravil grede malukedej bres shkode naprej.

Teh pravizhneh ludy naprejusetje vise vezh na gnadi boshji, v' katiro ony uselej v' njej opravilah saupajo, koker na njej lestni modrusti.

Ta zhlovek si szer naprejusame, Buh pak stury, koker on ozhe, inu temu zhloveku ni vedeozhe, koku Buh njega vishat ozhe.

3. Kar se od duhovnega djanja, inu navadnega opravila savol ene andohti, ali savol tega blishnega lubesni, al nuza venस्पुत्य, letu se supet lohku more potler spolniti.

Aku se pak taistu is ene toshlivoosti tega serza, al is namarnosti sanikernu opupty, je posvarenja urednu, inu se bres shkode na bo obzhutilu. Flisejmo se po dobrem, kulker moremo, nam bo vender lohku kej smankalu v' dosti rezheh.

Mi si imamo uselej kej gvishnega naprejuseti, fusebnu super te sadershbe, katire nas od duhovnega opravila kej vezh sadershujejo.

115 Mi imamo ufe nafhe sunanje, inu snotrej-
ne opravila pregledati, inu strovnati; sakaj
ene inu te druge so nam k' nashimu pobulshanju,
inu gorijemanju nuzne, inu dobre.

116 4. b. Aku ti namoresh pogostem sam sebe,
inu tvoje opravila spregledovati, vender imash
letu usaj v' zhasu sturiti, narmejn enkrat v' dne-
vi; namrezh s' jutrej, ali s' vezher.

117 S' jutrej sturi enu dobru naprejusetje; s'
vezher pak spregledej, inu sprashuj tvojo
vest od tvojiga djanja, koku se se ti po dnevi
sadershal v' besedah, v' djanju, inu v' misleh;
morebiti, de se ti ta dan Boga, inu tvojiga
blishnega vezhkrat reshali.

118 Brani se koker en mosh super ufo hudobo
tega hudiza; bersdej tvoje nasmasnu poshel-
enje k' jedi, inu pitju, taku bosh loshej sa-
mogel tvoje telesnu nagnenje premagati.

119 Nigdar na prasnuj, de bi sgol nezha
imel opraviti; ali pisni, ali beri, ali moli,
premisli, ali kej dellej k' gmein nuzu.

120 Vender se ima tu shivotnu, al teh rok
dellu s' maso dopernefti, inu se nima na enako
visho od usakega na se useti, inu opraulati.

121 5. Tu dobru opravilu inu djanje, katiru
ni tem drugem gmejn, nima ozhitnu sturjenu
biti; sakaj fusebnu djanje se bel shiher na
fkrivnem opravlja.

122 Varvej se pred lenobo v' gmejn opravileh,
inu nabodi bel nagnen k' tvojim fusebnem, inu

lest-

lestnuvolnem opravilam; temuzh kader se do konza inu sveštu dopernesil tvoje opravilu, katiru se bil dolshan sturiti, inu je bilu tebi saukasanu, inu zhes letu vezh zhafa imash, takrat seshi na tvoje sulebnu djanje, inu opravi taistu, koker bo tebi tvoja andoht noter-dala.

Na morjo ufi ludje enaku opravilu imeti; sakaj enu flushe enemu, tu drugu temu drugemu.

Tudi po vishi, inu perloshnosti tega zhafa vezh fort tega opravila temu zhloveku dopadejo; sakaj nekatire rezhy so spodobne inu dopadejozhe v' delovnek, inu druge v' prasnek.

Drugeh rezhy opraukov mi poterbujemo ob zhafu te skufhnave, inu supet drugeh ob zhafu tega myru, inu pokoja.

Nam pridejo druge rezhy na misl, kader smo shalostni, inu druge, kader smo v' Gofpudu veseli.

6. Na sledni visoki prasnek, se imajo nashe dobre della, inu opravila ponoviti, inu se ima sa pomuzh, inu proshno teh Svetnikov s' vezhem ajfram profiti.

Od enga prasneka do tega drugega bi si mi imeli k' ferze useti, inu misliti, koker de bi se mi imeli is tega svejta lozhiti, inu k' temu vezhnemu prasneku goriuseti biti.

Satu se imamo ob sveteh zhafeh s' velikem flisam perpraulati, inu bel andohtlevu se sader-shati,

shati, ter nafhe sapoudi, inu postavte fkerbnejshi ohraniti, inu dopolniti, koker de bi mi imeli v' kratkem od Boga tu plazhilo, inu lon nafhega della sadobiti.

7. Aku pak nam ta zhafs, inu ta smert bo na dalej odloshena, imamo sa gvishnu der-shati, de k' nashemu konzu ni smo she sadosti perpravleni, inu de smo she taiste tulkajn velike zhafsty nafhega isvelizhanja nauredni, katira ima nad nami ob svojimu zhafsu resodejta biti; satu se imamo k' nashemu odhodu she s' vezhem flisam perpraulati.

Dokler isvelizhan je taiste hlapez (prave sam Kristus) katirega ta Gospud, kader pride, zhujezhega najde, sa resnizo jest vam povem, on bode njega zhes use svoje blagu postavil.

XX. POGLAVITNE DEJL.

Od lubesni te samote, tega molzhanja, inu odlozhenja od teh posvetneh rezhy.

Ishi en perloshen zhafs sam sa se fkerbeti, sam na se mirkati, inu premisli vezhkrat te dobrute, inu dary boshje.

Sapusti use taistu, kar tvoji radovednosti dopade, preberi, inu pregledaj takefhne rezhy, katire tebi bodo vezh k' obshalvanju tvo-

je pregrehe, koker k' nasmasnemu opravilu flushile.

Ti najdesh obilne, inu perloshne zhafs k' bogabojezhemu premishluvanju, aku se od napridnega govorjenja, inu poslushanja prasneh, inu noveh rezhy ozhesf odtergati.

Ti narvezhi Svetniki, kulkurkuli so mogli, so se ogibali snanja, inu perjasnosti teh ludy, inu so si svolili na tihem Bogu flushiti.

2. Eden je rekal: kulkurkulikat sem jest med ludmy bil, tulkukat sem jest porednishe damu pershil.

Letu sami pogoftu samerkamo, kader se dolgu eden s' drugemu pogovarjamo. Sagvisfhu veliku lohkejsfi je zelu molzhati, koker v' govorjeniu prov se sadershati, inu nekar se pregresfhati.

Lohkejshe je doma skrit biti, koker sunej sadosfi se varvati.

Katire tedej ozhe na snotrejne, inu duhonne rezhy se podati, se more s' Jesufam tega ludstva, inu drushene ogibati.

Nobeden shiher na dan na pride, ampak katire je rad sam per sebi, inu na tihem.

Nobeden shiher na govory, ampak taiste, katire rad molzhy.

Nobeden namore bel shiher drugem sapoveduati, ampak katire je rad pokorn.

Nobeden bel shiher na ukasuje, ampak katire se je nauznil volno pokorsheno ifkasuati.

Nobeden se bel shiher na vesely, ampak katire tu sprizhvanje ene dobre vesty sam v' febi ima.

Vender pak je teh sveteih ludy shihrost uselej boshjiga strahu polna bila.

Inu ni so nezah mejn skerbni, inu do konza pohlevni bili, aku so se lih na temu svejtu s' velikemi zhednosti, inu s' gnado boshjo svejtili.

Ali teh hudobneih shihrost pride is te preusetnosti, inu ferbeshnosti, katira bode h' konzu sapellala, inu k' shpotu sturjena.

Ti si nimash nigdar eno shihrost na letemu svejtu oblubiti, aku lih bodesh sa enga brumnega duhounega, al andohtlevega pushavneka dershan.

4. Dostokrat so ti po zhloveshkemu prehtemanju narbrumnishi teshku padli, inu se pregheshili, satu kir so ony sami v' sebe prevezh saupali.

Satorej je dostirem med njimi veliku nuzhnishi, de ni so zilu brez skushnav, ampak de s' taistem bodo pogostu nadlesheni, de bi ony na menili, koker de bi bli v' enemu sashihranju, savol katirega bi se morebiti preuseli, inu bi se s' tem loshej k' sunajnem troshtam, inu reslushtanju podali.

O kajseno dobro vešt bi taisti ohranil, hatire bi nobenega mineozhega veselja na ifkal, inu bi se is skerbmy sa tu posvetnu prevezh na obloshil!

O koku velik pokoj bi taiste ushival, katire bi use nanuzne skerby na stran postavil, inu bi svete, inu boshje rezhy premishluval, ter use svoje upanje v' Boga postavil.

5. Nobeden ni boshjiga troshta ureden, koker taiste, katire se v' eni sveti, inu grenki grevengi skerbnu skusha, inu vade.

Aku se ozhesih is zelega serza sgrevati, pojdi v' tvoje serze, inu deni od sebe use napokojshene tega svejta, koker stoji pisanu: V' vasheh serzeh se vi imate sgrevati, sakaj v' tvojimu serzu bodesh neshil, kar se dostikrat sunej sguby.

Zhe vezh eden v' ti kamerzi svojiga serza prebiva, s' tem flajshi ona njemu postane; katire pak se taiste prov na poslushi, timu toshliva naprejpride. Kader se bosh od sazhetka tvojiga pobulshanja te kamerze prov navadil, inu v' taisti varnu prebival, bode ona potler tebi ena lubesniva perjatelza, inu k' enemu perjetnemu troshtu postala.

6. V' molzhanju, inu pokoju ena andohtleva dusha na brumnosti gorijemle, inu se uzhy te skrivnosti svetega pisma.

Ondi ona najde te potoke teh sols, s' kaktirmi se ona ulako nuzh umiva, inu snashe,

de ona svojimu Stvarneku tulkajn perjasnihi postane, kulkajn bel delezh od use polvetne napokojshene ona odlozhena prebiva.

Katire se tedej od svojih snanzov, inu perjatlov odterga, k' temu se bode Buh is svojimi svetimi Angelzami perblisal.

Bulshi je na skrivnem sam edin biti, inu sam sa se skerb imeti, koker zhudesha dellati, ter sraven sam sebe samuditi.

Hvale je urednu nad enem brunnem duhovnem zhlovekam, malukedej venhoditi, se ogibati od drugeh ludy viden biti, ne shelleti druge ludy viditi.

7. Pokaj ozheshtaiistu viditi, kar se tebi na spodobi imeti? Ta svejt prejde, inu use njegovu poshellenje.

Te shelle tega shivota ulezhejo v' zhasu tega zhloveka k' temu sprehajanju; kader pak ura tega sprehajalisha pretezhe, taku ti nezhdrugega s' tabo damu na pernesesh, koker eno teshko vest, inu enu restresenu serze.

En vesel ishod pernese dostikrat en shalofsten prihod, inu enu veselu zhujenje stury enu shalofstnu jutru.

Taku use shivotnu veselje grę zilu flatku noter, al h' konzu grise, inu mory.

Kaj bi ti mogel dergi viditi, kar doma na videsh? Polej! pred tabo je tu nebu, semla, inu elementi, is katireh so use rezhy sturjene.

8. Ka: ti samorefh dergi viditi, katiru bi moglu pod sonzam dolgu obftati?

Ti mejnefh morebiti, de fe bodefh s' tem nafitil, kir ti veliku videfh? ali tega na bofh dofezil.

Aku bi tudi ufe rezhy vidil, katire fo na semli, kaj bi letu ufe skupej drugega bilu, koker en prasne pogled.

Pousdigni tvoje ozhy k' Bogu v' nebu, inu profi sa tvoje grehe, inu sanikernosti.

Pufti te napridne, inu prasne rezhy tem v' tu posvejtnu salublenem; ti pak merkej na taiftu, kar je tebi Buh sapovedal.

Sapri sa tabo te dure, inu poklizhi k' febi JEsusa tvojiga lubega.

Oftani per njemu v' ti kamerzi, dokler ti na bofh dergi vezhega myru najdil.

Aku bi ti na bil vonkej fhil, inu bi na bil nove marnje, inu pogovore flifhal, taku bi ti bil bel v' dobremu myru obftal.

Satu kir tebi v' zhaflu fe islushta nove rezhy flifhati, morefh potler napokoj v' tvoji-mu ferzu terpeti.

XXI. POGHAVITNI DEJL.

Od grevenge, inu shaluvanja tega ferza.

I **A**ku ozhefh kej v' dobrem gorijemati, oh-rani se v' boshjimu strahu, inu na bodi

D

pre-

prevezh prost, ali preshira; ampak dershi tvoje pozhutke v' enemu duhovnemu strahu, inu nasidej se enemu naspodobnemu veselju.

Isdej se v' to serzhno grevengo, taku bodesh to andoht najdil.

Ta grevenga k' velikemu dobremu ta pot pokashe, inu odpira, katiru pak hitru nasha preshernost poguby.

Enu veliku zhudu je, de se kedej en zhlovek na letemu svejtu prov veseliti samore, katire vide, inu premishluje, de se on tukej sunej svojiga pravega domu snajde, inu de njegovi dushi mnoge navarnosti naprejstoję.

2. Namarnost nashega serza, inu sanikeru resgledanje nasheh tadlov, inu pomankanja stury, de mi te bolezhine nasheh dusih na obzhutemo, ampak se dostokrat namarnu smejammo, kir bi bel spodobnu imeli se jokati.

Ni nobena prava frajost, ne pravu veselje, koker v' boshjimu strahu s' eno dobro vęstjo shiveti.

Srezhen je taiste, katire use smote, inu sadershbe tega restresenja od sebe djati, inu k' eni sveti grevengi perstopiti samore.

Srezhen je taiste, katire od sebe odloshy use taistu, kar bi moglu njegovo vęst omadeshuvati, inu teshko sturiti.

Vojskuj se po moshku; ta navada bo s' navado premagana.

Aku ti bosh snal druge per myru pultiti; bodo tudi ony tebi tvoje della v' myru dellati pultili.

3. Nekar na ulezhi na se drugeh ludy opravila, inu nekar se na meshej v' rezhy teh vikfheh.

Tvoje rezhy oberni pervezh sam na se, inu pred usemi tvojimi perjatlami opominej susebnu sam sebe.

Aku nimash perjasnosti, ali lubesen teh ludy, na shaluj savol tega, ampak letu si ti pusti teshku biti, de se taku dobru, inu pametnu na sadershish, koker bi se enemu bogabojezhemu duhounemu, inu flushabneku boshjimu spodobilu.

Veliku nuznishe, inu dostokrat veliku shihrejshe je, de ta zhlovek v' letemu shivlenju nima veliku troshtov, susebnu tele'neh.

Mi pak smo sami sebi kervi, de boshjiga troshta nimamo, al poredkim nad nami obzhutemo, kir ta pokoj enga sgrevanega serza na ishemo, inu te sunajne posvejtne troshte od nafs do konza na savershemo.

4. Sposnej se sa naurednega boshjiga troshta, ampak veliku vezh sa urednega velikega terplenja, inu shaluvanja.

Kader se ta zhlovek popolnema sgrevan snajde, takrat njemu zel svejt teshak, inu grenak naprejpride.

En brumen zhlovek najde dosti urshahov shaluati, inu se jokati.

Ali on sam sebe pogleda, ali svojiga blishnega premishluje, dobru ve, inu sposna, de nobeden tukej bres nadiuge na shivy.

Ja kulku vezh on sam sebe premishluje, tulkajn vezh on shaluje.

Urshahrene prave shalosti, inu snotrejne grenkusti so nashi grehi, inu hudobne della, v' katireh smo mi taku samotani, de malukedej te nebeshke rezhy samoremo prov spremishluati.

5. Aku bi ti bel pogostu na tvojo smert, koker na tvoje dolgu shivljenje mislil, taku bi se ti bres zvilba hitrejshe pobulshal.

Kader bi ti tudi skerbnejshe na perhodne martre tega pekla, inu teh viz vezhkrat spomnil, jest dobru virjamem, de bi ti veliku rajshe use nadluge, inu shalosti terpil, inu bi se nobene ojstrusti tvojiga stanu na bal.

Dokler pak mi si take rezhy k' serzu na usamemo, inu she posvejtnu perlisvanje lubemo, satu mersli, inu sanikerni ostanemo.

6. Dostikrat pride is pomankanja tega duha, de se ta revni shivot taku lohku pertoshe.

Satu Boga tvojiga Gospuda pohlevnu profi, de on tebi enga prov sgrevanega duha dodejly, inu rezi s' Prerokam Davidam: Spishej mene o Gospud! s' kruham teh sols, inu dej meni enu s' solsami dobru merjenu pitje.

XXII. POGLAVITNE DEJL.

Od premishlivanja zhloveshkeh nadlug.

Ti si revn, inu nadlushen, bodi kirkuli ozhesh, inu kamerkuli se obernefh, aku se ti k' Bugu na obernefh.

Sakaj se prestrafesh, kir se tebi na gody, koker ozhesh, inu shellifh?

Kdu ima use rezhy po svoji voli? ne ti, ne jest, ne obeden zhlovek na semli.

Nobeden ni na temu svejtu bres nadluge, inu britkusti, aku je lih Krajl, ali Papesh.

Kdu pak mejnifh ima kej bulshega? sagvifhnu taifte, katire savol Boga kej terpeti samore.

2. Njeh veliku, katiri so slabi, inu bolehnj, pravjo: Poglej kajsenu dobru shivlenje une zhlovek ima? koku bogat, koku velek, inu mogozhen, koku preshteman je on?

Al pomirkej na tu nebeshku blagu, inu bodesh videl, de use tu zhasnu je enu golu nezh, nagvifhnu, inu teshavnu, kir se nigdar namore bres skerby, inu strahu ushivati.

Ni dobru temu zhloveku teh zhasneh rezhy dosti imeti, ampak njemu je ena fredna rezh sadofti.

Sa resnizo ena revna rezh je na temu sveztu shiveti!

Kulku brumneshe shelly en zhlovek biti, tulkajn grenkejshe njemu tu sedajne shivljenje naprejpride; dokler on te slabusti zhloveshke strohlivosti ozhitnu vidi, inu veliku bel obzhuti.

Sakaj jesti, piti, zhujti, spati, pozhivati, dellati, ali drugem potrebam te nature podvershen biti, je sa resnizo velika nadluga, inu martra enemu andohtlevemu zhloveku, katire bi rad od useh grehov prost, inu frej bil.

3. Sakaj ta snoterne zhlovek bode mozhnu s'temi shivotnemi potrebami na temu sveztu obteshan.

Satu ta Prerok pohlevnu prose, de bi mogel od taisteh prost, inu reshen biti, kir prave: O Gospud, reshi ti mene od mojih potreb!

Ali gorje taistem, katiri svojo revnost na sposnajo! inu she vezh gorje taistem, katiri letu revnu, inu strohliku shivljenje zelu sa lubu imajo!

Sakaj nekateri taistu na takefho visho lubjo, de, akulih kumej svojo potrebo imajo, inu si taisto s'dellam, ali s'petlanjam sadobe, bi se malu nebeshkega krajlestva ahtali, aku bi njim bilu dopushenu uselej tukej shiveti.

4. O teh naumneh, inu navirneh serz! katire so taku globoku v'teh posemelfkeh rezheh

zhęh sakopane, de njim nezh drugega, koker te posemelske rezhy, na difhy.

Ali leti revni ljudje bodo she na njih konz s' njih shkodo obzhutili, koku prasnu, inu golu nezh ni bilu, kar so ony taku mozhnu sa lubu imeli.

Ti Svetniki boshji pak, inu usi andohtlevi perjatli Kristusovi ni so mirkali na te rezhy, katire so temu shivotu dopadlive bile, ne na te rezhy, katire so v' letemu zhasu imenitne, inu v' velikemu preshtemanju bile; ampak use njih upanje, usa njih misl je bila navishana pruti temu vezhnemu, inu nebeshkemu blagu.

Use njih poshellenje je bilu pousdignenu k'tem stanovitnem, inu navidjozhem rezhem, de bi ony skus lubesn tega vidjozhega na bili ulezheni na te prasne posvejtne rezhy.

Lubesnive moj brat! nikar na pogubi tvoje savupanje k' tvojimu duhovnemu gorijemanju, inu pobulshanju; she uselej imash zhafs, inu uro.

Sakaj ozhesht tvoje naprejusetje odlashati, inu na dalej ulezhi? Ustani gori, ter perzej sazhi, inu rezi: sdej je zhafs sturiti, sdej je zhafs se vojskuati, sdej je ta perloshne zhafs se pobulshati.

Kader se tebi hudu gody, inu se s' terplenjam obdan, takrat je zhafs, per Bogu kej sadobiti.

Tebi je potreba skus ogn, inu vodo prejti, aku ozhesf k' pokoju pridti.

Aku sam sebi fylo na sturish, na bosh ta greh premagal.

Koku dolgu mi letu slabu truplu nosemo, na moremo bres greha biti, ne bres terplenja, inu othoshnosti shiveti.

Mi bi radi pokoj imeli od use reve, inu nadluge, dokler pak smo to nadolshnost skus to pregreho sgubili, smo tudi ob ta pravi, frezhni isvelizhanski stan obropani.

Satorej moremo poterpeshlivi biti, inu na boshjo milost zhakati, taku dolgu, de te nadluge prejdejo, inu de nashemu shivotu bode tu shivljenje usetu.

6. O Koku je velika ta zhloveshka slabust, katira je uselej k' temu grehu nagnena!

Dones se ti tvojih grehov spovešf, inu jutri supet taiste, katireh se se spovedal, ponovish.

Sdej oblubesf se pred greham varvati, inu zhes eno uro taistega supet dopernesesh, koker de bi si nigdar na bil naprejusel.

Tedej se imamo spodobnu ponishati, inu nigdar kej velikega od sebe dershati, kir smo taku slabi, inu nastanovitni.

Tudi se zelo hitru skus nasho sanikernost sguby, kar se je s' veliko mujo skus gnado boshjo kumej sadobilu.

7. Kaj bode she h'konzu s'nami, kir mi v' sazhetku smo taku lejni, inu mlazhni?

Gorje nam! aku se mi na takefshno visho k' pokoju nagnemo, koker de bi she sdej myr bil, inu shihernost, kir v' nashemu shivlenju nekar ena stopina ene prave svetusti, inu brumnosti se na snajde.

Bi bilu dobru potreba, de bi mi she supet, koker dobri sazhetneki, (novizi) k' brumnemu shivlenju poduzheni bili, satu de bi se s' zhasam nad nami tu upanje enga pobulshanja, inu duhovnega gorijemanja ifkasalu.

XXIII. POGLAVITNE DEJL.

Od premishluvanja te smerti, inu k' nje pravlanja.

I Zelu hitru bode letukej enkrat po tebi djannu; satu pogledej, koku se ti sadershish; sakaj dones je ta zhlovek, inu jutri njega ni vezh sgledati.

Kader on enkrat spred nasheh ozhy pride, tudi hitru is nasheh serz se isnide.

O naumnost, inu terdoba nashega serza! de mi le samu na te uprizhne rezhy mislemo, inu te perhodne na premishlujemo.

Ti bi se imel v' useh tvojih mislih, inu djanju taku sadershati, koker de bi imel dones umreti.

Aku bi ti eno dobro vesh imel, bi se ti te smerti na bal.

Bulshi bi blu pred greham se varvati, koker te smerti se bati, ali pred njo beshati.

Aku ni se dones perpraulen, koku bodesh jutri?

Juter je en nagvishen dan, koku ti vesh, aku bosh juterfhne dan doshivil?

2. Kaj nuza dolgu shiveti, kir se taku malu pobulshamo?

Ah dolgu shivlenje nafs uselej na pobulsha, temuzh she dostikrat, inu vezh gmira to pregreho!

O Buh othl, de bi bili mi le en sam dan na letemu svejtu prov, inu dobru dopernesli.

Njih dosti fhtejejo te lejta njih preobernenja, ali vender je dostikrat mejhen ta fruht, al prid njih pobulshanja.

Aku je strashnu umreti, je morebiti she navarneshi dalej shiveti.

Srezhen je taiste, katire to uro svoje smerti uselej pred ozhmy ima, inu se usake dan k' smerti perpraula.

Aku se ti kedej videl enga zhloveka umreti, spomni, de po taistemu potu tudi ti pojdesh.

3. Kader bo tu jutru v' prizho, spomni, de ti vezhera na bofh doshivil.

Kader pak vezher pride, na podstopi se, sam sebi tu jutru oblubiti.

Satu bodi uselej perpraulen, inu shivi taku, de ta smert nigdar tebe naperpraulenega na najde.

Veliku ludy umerje na naglem neofkerbeleni, inu naprevideni: sakaj Syn tega zhloveka pride ob ti uri, ob katire se nam na sdy.

Kader bode ta puffedna ura perfhla, bofh sazhel veliku dergazhi misliti od tvojiga pretezhnenega shivlenja, inu bofh slu obshaluval, de se taku sanikern, inu namarn bil.

4. O koku frezhen, inu moder je taiste, katire se pomuja v' svojemu shivlenju takeshen biti, kakerfhne sebi voshi v' svoji smerti snajden biti.

Sakaj ta zhlovek ima veliku upanja frezhno smert sturiti, aku on ta svejt popolnema sanizhuje, aku ima enu gorezhe poshellenje v' teh zhednosteh gorijemati, aku on lubi to krotkust, inu pohlevnost, aku on fkerby, inu se pomuja to pokuro dellati, aku je k' ti pokorshini volan, aku on sam sebe sataji, inu savol Kristusove lubesni use sorte supernosti, inu nadluge volnu prenese.

Ti samoresh veliku dobrega sturiti, dokler se sdrau; kader pak bodesh bolan, na vem, aku bofh kej samogel.

Malu ludy se pobulshajo po bolesni, koker ti malukedej svety ratajo, katiri veliku okuli romajo, inu v' en dan po boshjih poteh hodjo.

5. Nikar se veliku na sanashej na tvoje perjatle, inu tvoje blishe, tudi na odlashej tvoje isvelizhanje na ta perhodne zhafs, sakaj ti ludje bodo posabili na te poprej, koker ti mislesh, inu menesh.

Veliku bulshe je tedej sdej per zaitu se pre- fkerbeti, inu kej dobrega na une svejt poslati, koker na drugeh ludy pomuzh po smerti saupati.

Aku se ti sdej sam sa se naskerben, kdu bode ob perhodnemu zhafu sa te fkerbil?

Sdej je ta preslahtne zhafs, sdej so ti dnevi tega isvelizhanja, sdej je ta perjetni zhafs, v' katiremu lohku samoresh tulkajn saflushiti, s' katirem bodesh mogel vezhnu shiveti.

Ali, bodi Bogu potoshenu, de ti ta lepe zhafs taku nanuznu potratefh!

Bi utegnili k' temu pridti, de bi ti k' tvojimu pobulshanju, inu pokuri le en sam dan, ali le eno samo uro shellil; jest pak navem, aku bodesh taisto sadobil.

6. Oh moj lubesnive, is kajsene velike navarnosti se ti moresh ven spraviti, inu od kajsenga velikega strahu reshiti, aku bosh sdej useskusi v' boshjimu strahu shivil, inu to smert pred ozhmy imel!

Po-

Poflifej se sdej na ufo visho taku shiveti,
de se v' ti uri te smerti bosh mogel veliku vezh
veseliti, koker bati.

Sdej se uzhi temu svejtu odumreti, de
bosh takrat sazhel s' Kristusam shiveti.

Uzhi se sdej ufe posvetnu sanizhvati, de
bosh ta zhas prost h' Kristufu mogel pridti.

Kashtigej sdej tvoj shivot skus pokuro,
de takrat bodesh mogel enu gvishnu saupanje
imeti.

7. O ti naumne zhlovek! sakaj si ti do-
mishlujesh dolgu shiveti, kir enga samega dne-
va gvishnega nimash?

O koku je blu njuh veliku sapelaneh, kir
fo na naglem bli is tega shivota smakneni!

Kulkukrat se flishal praviti: Leta je s'me-
zham okuli pernesen, uni je utonil, en druge
si je is visokega doli urat ulomil, leta se je per
jedi sadavil, une je per igranju konz usel.

Eden je v' ognu, en drugi skus oroshje,
une od kuge, en druge skus poboj svoj konz
sturil; inu taku njuh useh konz je ta smert, inu
tu zhloveshku shivljenje prejde per ti prizhi,
inu zelu hitru mine, koker ta senza.

8. Kdu menish ti, bo na te spomnil po
tvoji smerti, inu kdu bo sa te molil?

Sturi, sturi sdej moj lubesnive, karkuli
samoresh sturiti, dokler na vesh, kedaj bo te-
bi umreti, inu koku se bode s' tabo po tvoji
smerti godilu.

Sdej

Sdej kir imash zhas, spravlej tu naumer-
jezhe, inu vezhnu blagu.

Nezh na drugu, koker na tvoje isvelizhan-
je spominej, inu fkerbi samu sa tu, kar je
boshjiga.

Sturi si k' perjatlam te Svetnike boshje,
inu zhasti taiste, shivi, inu sturi po njuh djan-
ju, de ony, kir bosh s'tvojim shivlenjam ob-
magal, bodo tebe v'te vezhne prebivalshu
goriuseli.

9. Sadershi se na ti semli, koker en ro-
mar, inu ptuji, katirega nezh am na gredó
te opravila tega svejta.

Ohrani prostu tvoje serze, inu pousdig-
nenu k' Bugu, sakaj tukej nimash nobenega
stanovitnega mesta.

Tjakej poshilej tvoje molitve, inu usak-
danu sdihvanje is solumi, de tvoj duh po
smerti ureden postane k' vezhnemu Bogu se
prestaviti, inu preseliti. Amen.

XXIV. POGlavITNE DEJL.

Od sodbe, inu shtrafeng teh greshnekov.

I **V'** useh rezheh versi tvoje ozhy na ta konz,
inu gledej gori, koku bosh obstal pred
tem ojsrem Sodnikom, katiremu nezh ni skri-
tu, katire se napusty s' daruvanjam utolashiti,

tu sgovarjanje gori na usame, ampak use zhi-
ftu po pravi pravizi bode sodil.

O ti revne, inu naumne greshnek, ka-
tire v' zhasu oblizhja enga serditega zhloveka se
bojish! kaj bosh Bogu, katire use tvoje pre-
grehe ve, inu sna, odgovoril?

Sakaj se ti na previdesh sa ta dan te sodbe,
v' katire nobeden od tega drugega na bode mo-
gel isgovorjen, ne fhirman biti? dokler en-
ufakatire bode od svoje lestne butare sadofti
obteshan.

Sakaj se sdej na preskerbish v' temu zhasu,
v' katiremu je tvoje dellu rodovitnu, tvoje jo-
kanje ushez, inu perjetnu, tvoje sdihvanje
bo uslishanu, kir tvoja shalost, inu terplenje
tebi k' sadoftiturjenju, inu ozhishenju samore
flushiti.

2. Ene velike, ali vender ti dushi nuzne
vize ima en poterpeshlive zhlovek, katire,
deslih se njemu hudu, ali kerviza gody, ven-
der vezh savol enga drugega hudobe, koker
savol kervize, katiro on terpy, shaluje; ka-
tire sa svoje supernike rad mole, inu njim is-
ferza odpufty; katire na odlasha odpuhanja
od drugeh profiti, katire se rajshe zhes druge
usmile, koker serdy, katire sam sebi pogoftu
sylo della, inu se muja tu mesu svojiga shivo-
ta temu duhu popolnema podloshnu sturiti.

Veli-

Veliku bulshe je sdej se od greha ozhistiti, inu ufo hudobo opuštiti, koker taisto na perhodne zhafe k' ozhistvanju hraniti.

Sa refnizo mi sami sebe sapelemo skus napodobno lubesn, katiro pruti nashemu shivotu imamo.

3. Kaj bo ta ogn tamkej drugega ziral, koker tvoje grehe?

Kulku vezh ti sam sebi sdej pregledash, inu tvojimu shivotu sanashash, tulkajn teshishi bosh mogel potler terpeti, inu vezhe urshah, shgan, inu pezhen biti si perhranesh.

V' kakershneh rezheh se eden vezh pregrshy, v' takershneh bode tudi teshishi potler shtrafan.

Tamkej bodo ti lejni, inu toshlivi v' boshji flushbi s' gorezhmi ostmy dregani, ti poshreshni, inu pyanzi, bodo s' veliko lakoto, inu shejo martrani.

Ti nazhisti lotri, inu perjasniki teh napodobneh lushtov bodo s' gorezho smolo, inu smerdejozhem shveplam polivani: inu ti navoshlivi bodo koker eni resjeseni, inu stekli pesji od velike martre lajali, inu tulili.

4. Na bode nobenega greha, katire bi na imel svojo lestno shtrafengo, inu martro.

Tamkej bodo ti preusetni, inu napuhnjeni s' usem shpotam, inu framoto napolneni: inu te lakomne bode ena revna froshina, inu potreba stiskala.

Tam-

Tamkej bo ena ura teshifhi v' ti martre, koker tukej stu lejt v' ti narojstrejshhi pokuri.

Tamkej ti ferdamani obenega pozhitka, nobeniga troshta nimajo, letukej bode ufaj v' zhasu od rev, inu nadluh prenehanu, inu en trosht od perjatlov prejet.

Bodi sdej skerben, inu obshaluj tvoje grehe, de bosh na ta dan te sodbe s' temi isvolenmi shiher.

Takrat bodo ti pravizhni s' veliko stanovitnostjo gori ustali super taise, katiri so njuh na letemu svejtu stiskali, inu doli terli.

Takrat bo stal soditi te druge, katire se tukej ponishnu podvershe sodbi teh ludy.

Takrat bo enu veliku saupanje imel ta uboge, inu ponishne, ta preusetne pak bo stal v' velikemu strahu.

5. Takrat se bo ozhitnu vidilu, de je na temu svejtu moder bil taise, katire se je sa Kristusa volo nauzhil naumen, inu savershen biti.

Tazhas nam bodo dopadle use reve, inu nadluge, katire smo poterpeshlivu prenessi: Ufa hudoba bode takrat utihnela, inu prenehala.

Takrat se bodo veselili ti bogabojezhi; ti pregreshni pak bodo shalovali.

Takrat se bo tu v' pokuri kashteganu truplu vezh veselilu, koker de bi se bilu uselej v' lushteh, inu veseluvanju gori redilu.

Taistekrat se bo en sanizhvan, al savershlive gvant svejtil, inu enu shlahntnu, shidanu oblazhilu bo satemnjenu.

Takrat bo ena uboga hifha vezh velala, koker enu kralevu poslazhenu poslopje, al dvor.

Takrat bo enu stanovitnu poterplenje vezh velalu, koker ufega svejta oblast.

Takrat bo ena pohlevna pokorshena vezh povikshana, koker ufa posvetna modrust, inu pregnanost.

6. Tazhafs bo ena zhifsa, inu dobra vest enga vezh veselila, koker ufa sastopnost teh uzheneh ludy.

Takrat bo sanizhvanje posvetnega blaga vezh preshtemanu, koker ufi shazi, inu saloge teh ludy.

Takrat bosh vezh potroshtan od ene serzhne molitve, koker od ene shlahntne drage gostarije.

Takrat se bosh tvojiga molzhanja, katiru se dershal, vezh veselil, koker tvojiga dolgega govorjenja, inu modrega pogovarjanja.

Takrat bodo veliku vezh velale te svete della, koker te obilne lepe besede.

Takrat bode enu terdu shivljenje, inu ojstra pokura dopadlivishe, koker ufi posvejtni lushti.

Uzhi se sdej tu mejhenu terpeti, de bosh mogel takrat od velikega terplenja reshen, inu proft biti.

Poskusi poprej letukej, kaj bi imel tamkej terpeti.

Aku ti sdej kej mehenega na moresh terpeti, koku bosh mogel te vezhne martre terpeti?

Aku tukej enu mejhenu terplenje tebe taku napoterpeshlivega stury, kaj bo ta peklenfke ogn sturil?

Pole sa resnizo ti namoresh dvoje veselje enu na drugu imeti, tukej na letemu svejtu se veseliti, inu potler s' Kristusam kraluvati.

7. Debflih od sazhetka tega svejta noter do danashnega dneva uselej v' zhasty, inu veselju bil shivil, inu bi sdej leto uro mogel umreti, kaj bi tebi use letu pomagalu?

Use je tedej golu, inu prasnu, sunej Boga lubiti, inu njemu samemu flushiti.

Katire Boga is serza lube, se na boji ne smerti, ne martre, ne sodbe, ne pekla; dokler ena serzhna lubesn stury en shiher pot, inu prihod k' Bugu.

Katirega pak she uselej grehe dopernashati lusht obhaja, ni zhudu, aku se she te smerti, inu sodbe boji.

Vender je dobru, aku tebe she ta lubesn od greha na obdershuje, de usaj ta strah tega pekla tebe od greha nasajdershy.

Katire pak ta strah boshji na stran postave, na more dolgu v' temu dobremu obstati, temuzh pade she poprej v' te saderge, inu mre-she tega hudizha.

XXV. POGLAVITNE DEJL.

Od pravega pobulshanja nashega zelega shivlenja.

1 **V'** boshji flushbi bodi zhujezh, inu flisek, ter pogoftu premisli, pokaj sé na ta svejt stvarjen, ali sakaj sé ta svejt sapustil?

Ni le refs, de sa tega volo, de bi Bogu flushil, inu en bogabojezh zhlovek postal?

Imej tedej en gorezh ajfer k' tvojimu pobulshanju, inu duhovnemu gorjemanju, sakaj ti bosh tu plazhilo tvojiga della v' kratkem prejel, inu se na bo sa naprej per tebi ne strahu, ne terplenja snajdlu.

Letukej se ti refs bosh she en mejhen zhafs trudil, inu mujal, bosh pak po temu en velik pokoj, ja zel tu vezhnu veselje neshil.

Aku bosh v' temu dobremu djanju svet, inu urozh obstal, bode bres usega zvizbla tudi Buh v' temu polonanju svet, inu obilen.

Dobru, inu terdnu upanje imash ohraniti, de bodesh k' premaganju pershl, vender si nimash nobenu sashihranje oblubiti, de lejn, inu preufeten na postanesh.

2. Kader ob enemu zhasu je en zhlovek shalofstn bil, inu med straham, inu upanjam taku rekozh omahuval, se je s' shalofstnem serzam v' zirku podal, inu v' molitvi pred oltarjam na svoje kolena padil, ter sam per sebi na takshno visho mislil, inu rekal: O Buh othl, de bi jest v'edel, aku bom v' temu dobremu, do konza stanoviten obstal! Na letu je on sdajzi en boshji odgovor v' svojimu serzu saflishal, katire je njemu djal: kader bi ti letu v'edil, kaj bi ti sturil? sdej taistu sturi, kar bi ti takrat shellil sturiti, taku bodesh dobru sa-shihran.

Sdajzi je bil on dobru potroshtan, inu poterden, ter se je boshji voli isrozhil, na katiru je v' njemu ta teshavna zagliyost potihnela.

Inu ni othl dalej radov'ednu, ali firbezhnu sprashuati, de bi v'edil, kaj se ima s' njim sa naprej goditi, temuzh on je fkerbnu sprashual, katira bi ta Bogu dobru dopadliva inu popolnema boshja vola bila, savol tega, de bi samogel ufaku dobru dellu prov sazheti, inu prov dopernefti.

3. Ta krajleve Prerok prave: savupej na Gospuda, inu sturi dobru, inu prebivej na semli, inu bosh tvojo pasho imel v' njenemu blagu.

Enu je, katiru njuh dosti od duhounega gorijemanja, inu terdnega pobulshanja nasaj

dershy, namrezh ta grosa te teshave, inu muja tega vojskuanja.

Nar bel pak pred drugemi taisti ludje v' teh zhednosteh, inu tugenteh gorijemlejo, katire se pomujajo serzhnu premagati taiste rezhy, katire njim nar theshejshi, inu nar supernishi naprejpridejo.

Sakaj ta zhlovek na takefhno visho veliku vezh v' temu duhu gorijemle, inu saflushe vezhi gnado, kader sam sebe premaga, inu se snotrej mory.

4. Ali nimajo ufi na enako visho sami sebe premagati, moriti, inu dolitreti.

Vender pak eden, katire susebno fkerb ima Bogu slushiti, deslih v' zhasu vezh skushnjav, inu nagnenja k' temu grehu ima, je terdnejshi k' pobulshanju svojiga shivlenja, koker en druge szer dobrega sadershanja, inu brumen zhlovek, katire je vender mejn k' ti brumnosti, inu tugentam ushgan, inu gorezh.

Susebnu dve rezhy pomagajo k' enemu pravemu pobulshanju: tu pervu je, de eden sam sebe is sylo od taistega odterga, h' katiremu je njegova hudobna natura narvezh nagnena. Tu drugu je s' ajfram se mujati, tu dobru dosezhi, kar eden narbel poterbuje.

Pomujej se tudi, taisteh rezhy susebnu se varvati, inu nje premagati, katire tebi na drugih ludeh dostikrat ni so dopadlive.

5. Poufod ishi, inu gledej na tvoje pobulshanje, de kader kje dobre exempelne, inu nauke videsh, ali slifhesh, sam sebe k' enakemu djanju obudish.

Aku pak na drugeh kej svarjenja urednega samerkash, taku varvej se, de taistu na sturish, ja aku se kej takeshnega sturil, possisej se berish ke berish se pobulshati.

Koker tvoje oku druge samerka, taku tudi drugeh ozhy so na tvoje djanje odperte.

O koku lepu, inu perjetna je viditi andohtlive, k' dobremu ushgane ludy, katiri so dobrega, inu pohlevnega sadershanja!

O koku pak je toshlivu, inu teshavnu takeshne ludy viditi, katiri se naspodobnu sadershe, inu taistu, h'katiremu so poklizani, na dopolnjo!

O koku shkodlivu je, kader eden od dobrega naprejusetja svojiga pokliza odstope, inu svoje misli na tu, kar ni njemu narozhenu, oberne!

6. Spomni na taistu, kar se si naprejusel, inu postavi si pred ozhy to podobo tega krihanega Odreshenika.

Kader tu shivljenje JEsusa Kristusa pregledash, se imash slu framuvati, de she se ni se bel possisal, po njegovih stopinah hoditi, aku lih se se she dolgu na temu boshjimu potu snehsil.

En bogabojezh zhlovek, katire fkerbnu, inu andohtlevu se v' temu presvetemu shivljenju, inu terplenju |Esusa Kristusa vade, inu skufha, naide obilnu v' taistemu use, kar je njemu nuznu, inu potrebnu, tudi njemu ni potreba sunej |Esusa Kristusa kej bulshega iskati.

O koku hitru, inu sadofti bi mi bli poduzheni, ke bi |Esus ta krishane v' nashe ferza perfhl.

7. En od lubesni ushgane brumne zhlovek goriusame, inu lohku prenefe, kar bo njemu naloshenu.

En sanikern, inu mlazhen zhlovek ima nadlugo zhes nadlugo, inu terpy britkufsti po useh krajih, dokler njemu manka ta snotrejne trosht; tega sunanega troshta pak iskati ni njemu dopushenu.

En duhovne zhlovek, katire shivy bres duhovnega strahu, inu podloshnosti, je v'navarnosti enga teshkega padanja.

Katire reshirnost, inu samopashnost lube, inu ishe, bode uselej v' britkufsti shivil, sakaj njemu bo sdej na eni rezhi, sdej na ene druge merselu.

8. O koku dobru, inu prov sture ti duhovni, katiri v' temu klofhterskemu stanu pod ojtrem postavam shive, inu po enemu voskemu potu hodjo!

Ony gredó malukedej vonkej, iuu shive od tega svejta odlozheni, ony uboshnu jedó,

gro-

grobe, inu ojštre gvante nosjo, veliku dellajo, malu govore, dolgu zhujejo, inu sgudej uštajajo, ony dolgu moljo, pogoftu beró, inu se v' ufi podloshnosti, inu ojštrufti ohranjo.

Poglej te Carthajsarje, Cisterciensarje, inu drugeh ordnov duhovne ludy, Menihe, inu Nune, koku ob pulnozhi Gospud Bogu zhaft, inu hvalo dajati goruštajajo.

Sategavolo bi blu naspodobnu, de bi ti v' takešnemu svetemu djanju takrat toshliv, inu lejn bil, kader ena taku velika drushba teh duhovneh sazhe boga zhaftiti, inu hvaliti.

9. O de bi nam nez h drugega na bilu opravit, koker samu Boga nashega Gospuda s' zelem serzam, inu jesikam zhaftiti, inu hvaliti!

O de bi nam nigdar na biu potrebnu jesti, pyti, spat, inu druge potrebe opravlati, samuzh uselej Bogu nashemu Gospudu zhaft, inu hvalo dajati, inu njemu samemu v' duhovnemu djanju, inu opravilu flushiti! taku bi mi veliku frezhnishi bli, koker smo sdej, kir temu shivotu savol mnogeh potrebshen moremo strezhi.

Buh othl, de bi mi teh telesneh potrebnost na imeli, temuzh de bi samu tu duhovnu spishanje nashem dušham dohajalu, katiru (Bogu se usmili) sylnu po redkem pokušhamo.

10. Kader ta zhlovek taku delez h pride, de on od nobene stvary trošhta na ishe, ta-

krat njemu Buh she le sazhne popolnema dobru difhati, tudi bo njemu use, karkuli se pergody, usezh.

Takrat se on tudi na bo sa kej velikega veselil, ne sa kej mejhenega shaluval, ampak on bo postavil zelu svoje serze s' velikem saupanjam v' Boga, katire je njemu use v' useh rezheh, katiremu sagvishtnu nezha na pogine, inu na odumerje, samuzh njemu use rezhy shive, inu k' njegovi voli bres prenehanja flushjo.

11. Spomni uselej na ta konz, inu de ta sguvlene zhafs na pride vezh nasaj.

Bres fkerby, inu muje na bosh nobeno zhednost sadobil.

Aku sazhnesht toshliv, inu mlazhen perhajati, bosh tudi sazhel k' tvoji shkodi hudu obstajati.

Aku pak se bosh s' enem ajfram na te duhovne rezhy podal, bosh en velik myr najdel, inu mejn muje obzhutil savol gnade boshje, inu savol lubesni te zhednosti.

En v' ajfru gorezh, inu bogabojezh zhlovek je k' usem rezhem perpravlen.

Ena vezhe muja je greham, inu greshnemu nagnenju superstati, koker v' shivotnemu dellu se mujat, inu truditi.

Katire se teh majnsheh tatlou na ogible, inu navarva, s' zhafama v' te vezhi pade.

Ufelej se bosh na vezher resveselil, aku bosh ta dan dobru, inu nuznu dopernesil.

Zhuj sam zhes se, obudi sam sebe, nej bo sa druge koker ozhe, le sam sebe na samudi.

Tulkajn bosh na brumnofti goriusel, inu sam sebe pobulshal, kulkur bosh sam sebi syle perloshil. Amen.

Konz teh perveh Bukuv.

DRU-

DRUGE BUKVE.

Opominanje k' notrefhnemu duhov-
nemu djanju, ali shivlenju.

I. POGLAVITNE DEJL.

Od snotrefhnega djanja, ali sadershanja.

1 **T**u boshje kraylestvu je noter v' vafs, pra-
ve ta Gospud. Spreberni se s' zelem
ferzam k' temu Gospudu, ter sapusti ta revne
svejt, inu tvoja dusha bo neshla ta pokoj.

Uzhi se sunajne rezhy sanizhuati, inu k'
tem snotrefhnem se podati, taku bodesh vidil
tu boshje kraylestvu v' tebe pridti.

Sakaj tu kraylestvu boshje je en myr, inu
veselje v' svetemu Duhu, katiru tem pregresh-
nem na bode danu.

Kristus bode k' tebi pershl, inu tebi nje-
gov trosht pokasal, aku bodesh njemu od snot-
trej enu urednu prebivalshe perpravil.

Ufa njegova zhast, inu zir je od snotrej,
inu tamkej on ima svoje dopadenje.

On ima v' navadi pogostu tega snotrefh-
nega zhloveka obiskati is sladkem pogovaram,
perjetnem troshtam, s' velikem pokojam, inu
s' eno prezhudno perjasnostjo.

2. Aj

2. Aj dušha bodi svesta, inu perpravi temu shenenu tvoje serze, de se on usmili k' tebi pridti, inu v' tebi prebivati.

Sakaj on taku govory: Aku mene kdu sa lubu ima, bode moje govorjenje dershali, inu moj Ozha bo njega lubil, inu mi bodemo k' njemu perhli, inu stanovanje per njemu sturili.

Dej tedej Kristusu enu mestu v' tebi, inu usem drugem ta prihod odpovi.

Kader ti Kristusa imash, se bogat, inu imash usega sadoſti. On bode tvoj preskerbenik, inu v' useh rezheh tvoj sveste namestnik, de tebi na bode potreba upanje na te ludy postaviti.

Sakaj ti ludje se hitru spreminje, inu prejdejo, Kristus pak ostane vekumaj, inu tebi na strani stoji stanovitnu noter do konza.

3. Ni nobenu veliku saupanje na enga slabega, inu mertuashega zhloveka postaviti, aku je lih enemu nuzen, inu ushezh, tudi nimash sa vol tega veliku shaluvati, aku kdu tebi v' zhasu se supern ifkashe, ali superrezhe,

Katiri so dones s'tabo, bodo morebiti jutri zhes tebe. inu tudi supet spruti koker ta veter pogostu se povernejo.

Postavi use tvoje saupanje na Gospuda, njega se boj, inu njega lubi: On bode sa te govoril, on bode tebi dobru sturil, koker sa te bulshe bode.

Ti letukej nimash obenga obstojeznega kraja, tukej sé le en unane inu ptuje, kirkuli bodesh, tudi na bosh pokoja imel, aku na bosh s' Kristufam do konza sdrushen, inu fklenen.

4. Kaj se letukej okuli sebe oserash, kir leta krej ni mestu tvojiga pozhivanja?

V'nebeshkeh rezheh se imash ti gorider-shati, inu ima biti tvoje stanovanje; te pose-melske, inu zhashne rezhy imash raunu ko-ker memugredoZh pogledati.

Use rezhy prejdejo, inu ti s'njemi ured.

Glej gori, de v' njih na obtizhish, se na ujamesh, inu konz na usamesh.

K' temu narvikshemu ima tvoja misl, inu h' Kristufu tvoja molituv bres prenehanja po-USDIGNENA biti.

Aku na moresh, ali na snash visoke, inu nebeshke rezhy spremishluvati, pozhivej, inu ostani v' Kristufovemu terplenju, inu prebivej rad v' njegovih svetih ranah.

Sakaj kader ti andohtlivu k' tem ranam, inu preslahtnem JEsufovem snaminam per-bejshish, bosh veliko muzh v' supernosteh, inu nadlugah neshil, tudi na bosh veliko po-rajtal na sanizhvanje teh ludy, inu opravlive besede bosh lohku prenesil.

5. Kristus je tudi bil na letemu svejtu od ludy sanizhuvan, inu v' ti narvezhi potrebi od svo-

fvojih snanzov, inu perjatlov med fhpotam, inu framoto sapufhen.

Kristus je othl terpeti, inu sanizhuvan biti, inu ti se smesh sa kej pertoshiti?

Kristus je superneke, inu opraulauze imel, inu ti ozhefh sgol perjatle, inu dobrutneke imeti?

Koku bode tvoja poterpeshlivoft kronana, aku se tebi nima nezhd supernega pergoditi?

Aku nobeno nadlugo nozhefh terpeti, koku bodesh Kristusov perjatel?

Ti imash s' Kristusam, inu sa Kristusa terpeti, aku ozhefh s' Kristusam kraluvati.

6. Ke bi ti enkrat v' tu dobrutlevu ferze JEsusovu bil popolnema perfhil, inu bi bil le enu malu negovo gorezho lubesn sposnal, bi savol tvojiga leftnega nuza, al fhkode nezhdkerby na imel, ampak bi se veliku vezh na ufemu tebi fturjenemu saframuvanju resveselil, dokler ta JEsusova lubesn ftury, de ta zhlovek sam sebe sanizhuje.

Eden, katire JEsusa sa refnizo lube, ter je en snotreshne zhlovek, inu je proft od naspodobnega poshellenja, se lohku samore k' Bugu oberniti, inu se v' duhu sam zhes se poUSDigniti, inu v' njemu is ushitkam pozhivati.

7. Taiſte je refnizhnu moder, inu vezh od Boga, koker od ludy poduzhen, katiremu uſe rezhy dopadejo, koker ſo one fame na ſe-
bi,

bi, inu nekar koker se imenujejo, ali bodo preshtemane.

Katire od snotrej brumnu hoditi, inu le enu malu te sunane rezhy preudarit sna, na ishe fusebnega mesta, inu na zhaka posebnega zhafa svoje duhovne opravila dopernafhati.

En duhovne snotreshne zhlovek sam tebe hitru skupej sprave, dokler se v' te sunajne rezhy nigdar do konza na reslje, al poda.

Njemu tu sunajne dellu ni fhkodlivu, ne druge opravila, katire so v' zhasu potrebne, samuzh koker se pergode, taku se on taisteh poslushe.

Katire je od snotrej dobru ustavljen, inu uglihan, na porajta veliku na teh ludy prezhudnu, inu prevershenu djanje.

Tulku bo ta zhlovek sadershan, inu restresen, kulker on te sunajne rezhy na se ulezhe.

8. Ke bi s' tabo prov stalu, inu bi ti dobru ozhishen bil, use rezhy bi tebi k' tvojimu nuzu, inu pobulshanju pomagale.

Kir ti sam sebi ni se popolnema mertov, ne od teh posvejtneh rezhy odlozhen, sa tu tebi veliku rezhy na dopadejo, inu te pogoftu reshajjo.

Nezh ni na sveitu, katiru bi tega zhloveka serze toku mozhnu omadeshuvalu, inu samotalu, koker ta naspodobna lubesn teh ftvary.

Aku ti od sunej nozhesh potroshtan biti, bosh dobru samogel te nebeshke rezhy spre-mishluvati, inu pogoftu enu snotreshnu ve-selje imeti.

II. POGLAVITNE DEJL.

Od pohlevnega podvershenja.

I Nekar veliku na porajtej, katire bi s'tabo, ali super tebe bil; ampak letu sturi, inu skerbi, de bo Buh s'tabo v' useh rezheh, katire ti dellash,

Imej eno dobro vest, inu Buh bode tebe dobru branil, inu varval.

Sakaj taistemu, katiremu bo Buh othl po-magati, na bo nobenega zhloveka hudobija mogla shkodvati.

Aku ti snash molzhati, inu terpeti, bosh bres usoga zvilba to pomuzh tega Gospuda vidil.

On ve zhafs, inu visho tebe prostega sturiti, sa tu se ti imash njemu zhesdati.

Bogu flishe tebi pomagati, inu od usoga shpota te reshiti.

Dostokrat je zelu dobru, de drugi ludje sa nashe tadle vedó, inu taiste svarę, de se mi v' vezhi ponishnosti ohranemo.

2. Kader ta zhlovek savol svojih tadlov, inu pomankanja te ponishuje, hitru te druge potolashe, inu taistem, katire je on reshakil, lohku sadoſti ſtury.

Buh odrefhi, inu brane tega ponishnega, lube, inu potroſhta tega pohlevnega, on ſe nagne k' temu pohlevnemu, on dejly velike gnade temu pohlevnemu, inu kir ta zhlovek ſam ſebe ponisha, njega k' vezhni zhaſti po-
usdigne.

Temu pohlevnemu resodene ſvoje ſkrivnoſti, inu v' ſlatkuſti njega k' ſebi ulezhe, inu vabe.

En ponishen zhlovek je per pozhitku, inu v' myru, akulih ſhpot, inu framoto prejme; ſakaj on ſtoji v' Bugu, inu ſe na njega, nekar na ta ſvejt ſanaſha.

Nekar na miſli, de bi bil kej na brumnoſti goriuſel, aku ſe ſa tega narmajnshega, inu nar bel ſavershlivega med uſemi na dershiſh.

III. POGLAVITNE DEJL.

Od enga brumnega, myrnega zhloveka.

I **P**oſtavi narpoprej ſam ſebe v' ta pravi myr, inu po temu boſh ſamogel tudi druge ludy myrne ſturiti.

En myren zhlovek je bel nuzen, koker en uzhen.

Ka-

Katire po svojimu hudemu nagnenju shivy, tudi tu dobru na huda ulezhe, inu lohku tu hudu virjame.

En brumne, myrne zhlovek use rezhy na dobru obraza.

Katire je v' dobremu myru, od nobenega si kej hudega na dosdeva: katiremu pak se sdy, de njemu ni sadosi sturjenu, inu postane napokojn, bode od mnogeh dosdevkov sem ter kje majan, inu gnan, on sam ni per myru, inu druge na pusty per pokoju.

Dostokrat kej rezhe, kar bi na imel rezhi, inu dostokrat vonspusty, kar bi njemu nuznu, inu spodobnu bilu sturiti.

On misle, inu mirka, kaj so drugi dolshni sturiti, taistu pak pusty na strani, kar je on dolshan sturiti.

Satu imej ajfer inu skerb pervezh sam sa sebe, potem samoresh tudi sa tvojiga blishnega skerbeti.

2. Tvoje djanje dobru snash naprejpernefti, inu isgovarjati, drugeh ludy isgovore pak nozhesh goriuseti.

Bi blu spodobneshe, de bi sam sebe krivega dellal, tvojega brata pak, ali blishnega isgovarjal.

Aku ozhesh, de bi se tebi pregledalu, ali persaneslu, preglej, inu persanesi tudi tem drugem.

Poglej, koku delezh sé fhe od ene prave lubesni, inu pohlevnosti, katira se na sna super nobenega serditi, inu navolna biti, koker fama super sebe.

Ni velika rezh s' dobrem, inu krotkem shiveti, dokler letu flehernemu po naturi dopade, tudi en sledne ta myr rad ima, inu taiste lube, katire s' njem dershe.

Ali per terdeh, preversheneh, resvaje-neh, inu nam superneh ludëh biti, inu myrnu s' njimi shiveti, tu je ena veika gnada, enu hvale urednu, inu zelu moshku djanje.

3. Se najdejo ludje, katiri nikar le is fami fabo, ampak tudi s' drugem se myrnu sadershe.

Tudi so ludje, katiri fami is fabo myru nimajo, inu tudi druge per myru na puste, drugem ludëm so teshavni, ali fami sebi so fhe uselej teshavnishi.

So tudi ludje, katiri fami sebe per myru ohranjo, inu se poslisajo tudi druge ludy k' myru perpraviti.

Vender ima nash myr v' letemu revnemu shivlenju vezh biti v' enemu pohlevnemu poterplenju, koker de bi nobeno supernost na imeli, inu na obzhutili.

Katire bel sna terpeti, se bo per vezhemu myru ohranil. Leta je en sam svoj premagavz, inu Gospud tega svejta, en perjatel Kristusov, inu en irbezh teh nebefs.

IV. POGLAVITNE DEJL.

Od enza zhislega serza, inu dobre manenge.

L S' dvema perutmi bode ta zhlovek od posemelfkeh rezhy pousdignen, skus perprosheno, tu je: skus manengo samemu Bogu flushiti, inu dopasti, inu skus zhiftoft, tu je: skus poshellenje svoje serze bres usega greha ohraniti.

Perproshena ima biti v'ti manengi; zhiftoft v'temu poshellenju. Perproshena use rezhy visha k' Bogu, zhiftoft pak objame, inu pokusha Boga.

Use, kar sturish, na more tebi shkodvati, aku si od snotrej od usega naspodobnega poshellenja profit.

Takrat bosh ti to snoterno frajost ushival, kader na bosh nezh drugega, koker boshje dopadenje, inu kar je temu blishnemu nuznu, shellil, inu ifkal.

Aku bi tvoje serze prov bilu, bi tebi use rezhy, inu stvary ble k' enemu shpeglu tega shivlenja, inu k' enem bukvam svetega nauka.

Nobena stvar ni taku mejhena, inu savershliva, al slaba, katira bi to dobruto boshjo na okasovala, al naprej na postavela.

2. Aku bi ti od snotrej dober, inu od greha zhist bil, bi use rezhy bres sadershbe vidil, inu dobru sapopadel.

Enu zhistu ferze predere nebefa, inu pekov.

Koker je en sledne od snotrej ufhafan, taku on tudi od sunej fode.

Aku se na letemu svejtu enu veselje snajde, sagvishnu taistu en zhlovek, katire enu zhistu ferze ima, ushiva.

Aku se pak v' enemu kraju, ena teshava, al britkust snajde, leto nar bel sposna, inu obzhute ena hudobna vesh.

Koker enu shelesu, kader se v' ogn postave, to erjavino sguby, inu zelu ognjenu postane, raunu taku ta zhlovek, katire se popolnema k' Bogu preoberne, sguby, inu odlozhe to lenobo, inu se v' enga novega zhloveka spreoberne.

3. Kader ta zhloveksazhne lejn, inu toshliv perhajati, se tudi enga mejhenega della boji, inu en sunajne trosht rad goriusame.

Kader pak on sazhne sam sebe popolnema premagati, inu serzhnu po boshjimu potu hoditi, sa mejn dershy te rezhy, katire so nje mu poprej teshavne naprejperfhle.

V. POGLAVITNE DEJL.

Koku imamo sami sebe spremijhluvati.

Mi nimamo sami sebi prevezh virjeti, dokler nam dostikrat gnada, inu saštopnoft permanka.

Ena mejhena luzh je v' nafhi pameti, inu mi taisto zelu lohku fkus nafho sanikernoft sgubemo.

Tudi dostikrat na samirkamo, de smo od snotrej taku slu flepi.

Pogoftu hudu ftermo, inu kar je fhe hujfhe, se fhe sgovarjamo.

V' zhasu bodemo is enga hudobnega poshellenja k'eni rezhy napellani, inu letu dereshemo sa en ajfer.

Majhene rezhy na drugeh fvarmo, al tadlamo, inu velike rezhy sami na sebi pregledamo.

Kar mi od drugeh ludy terpemo, taistu sdajzi obzhutemo, inu sa veliku dereshemo, kar pak drugi od nafs terpe, letu sa nezh dereshemo, inu na tu na porajtamo.

Taiste, katire bi svoje rezhy prov, inu dobru preudaril, bi na imel kej hudega od enga drugega milliti, inu soditi.

2. En snotershne zhlovek to fkerb sa se ufem drugem fkerbem naprejpostave; inu ka-

tire sam na se skerbnu mirka, lohku od drugoh molzhy.

Ti nigdar na bosh en snotershne andohtlev zhlovek, aku na bosh od sadershanja drugoh ludy molzhal, inu susebnu sam na se gledal.

Aku bosh sam na se, inu na Boga prov skerbnu mirkal, te bode malu motilu, al nagnilu letu, kar od sunej samirkash.

Kje se ti, de bi na bil sam sebi v' prizho? Inu deslih bi use rezhy preshl, inu preiskal, kaj bi sa en nuz skus letu sadobil, aku bi sam sebe samudil.

Aku shellish k' pravemu myru pridti, inu s' Bugam sklenen biti, je potreba, de use rezhy od sad postavesh, inu le sam sebe pred ozhmy imash.

3. Veliku bosh tedej goriusel, aku se bosh pred posvetnem skerbmy obvarval.

Bosh pak slu dolijemal, aku bosh na zhasne rezhy kej porajtal.

Tebi nima nezh veliku, ne visoku, nezh dopadlivu, nezh perjetnu, inu lubu biti, koker sam edine Buh, inu kar je boshjiga.

Use sa prasnu, inu sa nezh dershi, kar tebi troshta od ene stvary dojde.

Ena Boga lubeozha dusha use rezhy sanizhuje, inu Boga njem naprejpostave.

Trosht te dushe, inu pravu veselje tega serza je samu ta edine naismirjene, vezhne, poufod prizhjozhe Buh.

VI. POGLAVITNE DEJL.

Od veselja ene dobre vęsty.

Ta zhaft enga dobrega zhloveka je tu sprizhuvanje ene dobre vęsty.

Imej eno dobro vęst , bosh tudi uselej enu veselje imel.

Ena dobra vęst samore veliku prenesti , inu je ramnu v' teshavnih rezheh vesela.

Ena huda vęst je uselej bojezha , inu napokojna.

Sladku bosh pozhival , aku te tvoje serze na bo svarilu.

Nekar se na veseli , ampak kader bosh dobru sturil.

Ti hudobni nimajo nigdar enu resnizhnu veselje , inu na obzhutjo nobenega snoterfnega myru , sakaj tem pregręshnem na bode myr , prave ta Gospud.

Inu kir bi ony rekli : mi smo v' myru , nam se na bo nez hudega pergodilu , kdu nam bo smel shkodvati ? nekar njim na virjemi : sakaj ta serd boshji bo na naglem goriustal , inu use njih misli , naredbe , inu djanje bo okuli vershenu , resdjanu , inu k' nez hsturjenu.

2. Enemu Boga lubeozhemu zhloveku ni teshku sa zhast si dershati, nadluge, inu supernofti terpeti, sakaj v' letemu se veseliti, je se v' krishu tega Gospuda poshtemati.

Ena kratka hvala, inu zhast je, katira se od ludy daje, inu prejme.

S' posvejtno zhastjo uselej hode terplenje, inu shalost.

Teh brumneh veselje, inu zhast je v' njih veshy, inu nekar v' usteh teh ludy.

Teh pravizhneh ludy veselje je od Boga, inu v' Bogu, inu njih resveselenje pride lod te resnize.

Katire to pravo hvalo, inu vezhno zhast shelly, se te posvejtne inu zhasne hvale, inu zhasty na ahta.

Inu katire posvejtno zhast ishe, al nekar taisto is zelega serza na sanizhuje, leta ozhitnu skashe, de on to nebeshko zhast premalu sa lubu ima.

En velek pokoj v' svojimu serzu ima taiste, katire ne na hvalo, ne na sanizhvanje porajta.

3. Lohku se letemu sadostiftury, inu myr sadoby, katire ima eno zhisto vesh.

Ni se satu svetejshe, aku bosh pohvalen, ne satu poredneshe, aku bosh sanizhvan, al tadlan.

Kar se sam na sebi, letu se, inu na moresh

sa vezhega dershan biti, koker sè pred Bugam, katire je tvoja prizha.

Aku ti pomishlesh, kaj sé od snotrej sam per sebe, na bosh porajtal, kar ti ljudje od tebe govore, al pravjo.

Ta zhlovek vide ta obras, Buh pak vide tu serze. Ta zhlovek prevaga tu djanje, Buh pak preudare te misli, inu manenge.

Ufelej dobru sturiti, inu malu od sebe dershati, je snamine ene ponishne dushe.

Ne otheti od ene, al druge stvary en trofht sadobiti, je enu snamine ene prov dobre, inu zhiste vesty, inu enga snotreshnega v' Boga saupanja.

4. Katire sa se nobenega sunajnega prizhovanja na ishe, da sposnati, de se je Bogu zelu do konza isrozhil.

Dokler nekar leta, katire sam sebe pohvale (prave S. Paul) je hvale ureden, ali sa dobrega snajden, ampak katirega Buh pohvale.

Od snotrej s' Bugam hoditi, inu od sunej s' nobenem poshellenjam dershan al obdan biti, je stan enga snotreshnega zhloveka.

VII. POGLAVITNE DEJL.

Od lubesn pruti JEsusu zhes use drugu.

I Svelizhan je taiste zhlovek, katire saftope, inu ve, kaj je JEsusa lubiti, inu sam sebe savol JEsusa sanizhvati.

Je

Je potreba eno lubleno rezh savol lublenega sapustiti, sakaj JEsus ozhe sam zhes use rezhly lublen biti.

Ta lubesen teh stvary je sapeliva, inu nastanovitna.

Ta lubesen pruti JEsusu je svesta, inu obstojezha.

Katire se te stvary dershy, bo padel s' padeozhem.

Katire se s' JEsufam sklene, bode na uselej uterjen.

Tega lubi, tega se k' perjatlu ohrani, katire, kader bodo ufi od tebe odstopili, tebe na bo sapustil, inu ne pustil, de bi ti k' puflednemu v' pogublenje padel.

Tebi se je enkrat, al ozhefh, al nozhefh od useh rezhly odlozhiti.

2. Dershi se per JEsusu v' shivlenju, inu v' smerti, ter v' njegovo svestust se isrozhi, katire tebi samore pomagati, deflih bi tebe ufi sapustili.

Tvoj lublene JEsus je takefhne nature, de nobenega drugega nozhe perpustiti, on ozhe sam tvoje serze imeti, inu v' taistemu koker en krajl v' svojimu tronu sedeti.

JEsus bi othl rad per tebe stanvati, ke bi ti snal od useh stvary se odlozhiti.

Ti bosh lohku sastopel, de je use sabstojn, inu sgubleno, kader bi se sunej JEsusa na te ludy sanafhal.

Na

Na saupej, inu na naflanej se na en puhel, inu vetrast terst, dokler ule mesuje, koker enu senu, inu usa njegova zhaft bode okule padla, koker zvetje te trave.

3. Hitru bosh sapellan, aku bosh samu na tu gledal, kar se od sunej na ludeh vide.

Sakaj aku ti per drugeh trosht, inu dobi-zhek, al pomuzh ishesht, bosh pogoftu tvojo fhkodo obzhutil.

Aku JEsusa v' useh rezeh ishesht, bosh sa gvishnu JEsusa najdel.

Aku pak sam sebe ishesht, bosh tudi sam sebe najdel, ali k' tvoji fhkodi.

Sakaj kader eden JEsusa na ishe, je on sam sebi fhkodlivshe, koker zel svejt, inu usi njegovi superneki

VIII. POGLAVITNE DEJL.

Od snoterjhne perjasnosti s' JEsusam.

Kader se JEsus per tebi snajde, je use dobru, inu na bo nezh sa teshku der-shanu, kader pak JEsusa ni per tebi, use je terdu, inu teshku.

Kader JEsus k' tebi od snotrej na govory, sleden trosht je poreden, inu mejhen; koker hitru pak JEsus k' tebi le eno besedo rezhe, sdajzi v' tvojimu serzu en velek trosht obzhutesh.

Ni le Maria Magdalena sdajzi goriustala od tega mesta, kir se je jokala, kader je Martha k' nje rekla: Mojster je tukej, inu te klizhe.

O srezhna ura, v' katire JEsus od sols k' temu veselju tega duha klizhe!

O koku terd, inu suh fé ti bres JEsusa! o koku naspameten se, inu koku prasne misli imash, aku sunej JEsusa kej shellish! Ni le letu tebi vezh k' shkode, koker de bi zel svejt sguibil?

2. Kaj tebi samore zel svejt dati, al pomagati bres JEsusa.

Bres JEsusa biti je en teshak pekl, s' JEsusam pak biti je en fladak paradish.

Aku bode JEsus s' tabo, nobeden sovrashnek na more tebi shkodvati.

Katire JEsusa najde, najde en dober fhaz, ja eno dobruto zhes ufo dobruto.

Inu katire JEsusa sguby, sguby zel preveliku, ja vezh, koker de bi zel svejt sguibel.

Katire bres JEsusa shivy, je ta nar uboshneshe, katire je pak JEsusu v' gnadi, je ta nar bogatishhe.

3. Velika kensht je per JEsusu snati stanuvati, inu njega snati ohraniti, je ena velika modrust.

Bodi myren, inu ponishen, taku bo JEsus s' tabo.

Bodi bogabojezh, inu pokojn, taku bo JEsus per tebi obstal.

JEsusa ti hitru preshenešh, inu njegovo gnado sgubish, aku se bošh othl na sunajne rezhy podati.

Inu aku njega preshenešh, inu sgubish, h'komu potler pobeshish, inu koga bošh sa perjatla iskal?

Bres perjatla na morešh dobru shiveti, inu aku JEsus na bode pred usemi drugemi tvoj perjatel, bošh bres usega troshta, inu v' shalosti do konza sapušhen.

Satu zelu naumnu andlašh, aku tvoje saupanje, inu veselje v'enga drugega postavešh.

Bulshi je isvoliti imeti zel svejt k' sovrashneku, koker JEsusa reshalenega imeti.

Satorej sam JEsus s' med useh drugeh lubeh rezhy ima tvoj lublene, inu fusebne perjatel biti.

4. Ufi ludje se imajo savol JEsusa, JEsus pak savol sam sebe sa lubu imeti.

Sam JEsus Kristus ima fusebnu lublen biti, katire sam je dober, inu svešt pred usemi perjatlame snajden.

Savol njega, inu v' njemu se imajo perjatli, inu naperjatli sa lubu imeti; on tudi ima sa usakega proshen biti, de bi njega ufi ludje sposnali, inu sa lubu imeli.

Nekol na shelli, de bi susebnu hvalen, al lublen bil sakaj letu se spodobe samemu Bogu, katire nobenega sebi enakega nima.

Satu nimash shelleti, de bi eden savol tebe, al ti savol enga drugega eno lubesn skerbil imeti; ampak skerbi, de bi sam JEsus od tebe, inu od ufakega brumnega lublen bil.

5. Bodi zhist, inu od snotrej prost, inu se na pusti skus nobeno stvar motiti, al samotati.

Ti imash enu golu, inu zhistu ferze k'JEsusu imeti, aku ozhesfh sposnati, inu vediti, koku sladak je ta Gospud.

Inu sa resnizo k' temu na bosh pershl, aku gnada boshja tebi k' temu na pruti na pride, inu te k' temu na bode napellala, de use stvary bodo od tebe vonisgnane, inu opushene, ti pak sam is samem bosh sdrushen postal.

Sakaj kader gnada boshja k' zhloveku pride, takrat on k' usem rezhem mozhan rata; kader pak ona odstope, takrat rata on ubog, inu slab, inu koker bi on samu k' gaishli, inu fhtrafengi sapushen bil.

V' letemu pak nimash zaglivega serza biti, ne zagati, samuzh s' enakem serzam per boshji voli oftati, inu use, kar zhes tebe pride, imash Kristufu na zhast, inu hvalo terpeti. Sakaj po ti symi pride tu lejtu, po te nozhi bode supet dan, inu po hudemu uremenu se pusty tu jasnu nebu viditi.

IX. POGLAVITNE DEJL.

Od pomankanja usega troshta.

1 **N**i veliku ali teshku zhloveshke trosht sanizhuvati, kader je boshji trosht pred rokami.

Ampak bres obdvojiga, taku boshjiga, koker zhloveshkega potroshtanja shiveti, inu Bogu k' zhashty ufo revnost, inu edinsheno tega serza radovolnu terpeti, ter sam sebe v' nezheser ifkasati, ne na svoje lestnu sasflushenje se osirati, letu je ena velika, ja ena ramnu velika rezh.

De se ti vesel, inu andohtliv, kader ta gnada boshja pride, letu ni nobenu zhudu; sledne se take zhas pervoshe.

Zelu lohku taiste jesdare, tu je lohku brumnu shivy, katirega boshja gnada nose.

Inu kaj se je sazhuditi, de eden svojo butaro na obzhute, katirega ta usegamogozhne Buh nose, inu ta narvikshe Vojarn, ali Vajvoda vode?

2. Mi radi kej k' nashimu troshtu imamo, inu ta zhlovek teshku sam sebe zhistu slezhe.

Svete Lorenz Marternek je is svojim mashnekam ta svejt premagal, sakaj use, kar je na temu svejtu veselu njemu naprejpersflu, je on sa nezh dershal, inu je tega vikshega Mash-

neka Sixtusa, katirega je is serza lubil, savol Kristusa volnu pustil od sebe useti.

Is lubesni tedej tega Stvarneka je on to lubesn enga zhloveka premagal, inu na mestu zhloveshkega troshta je njemu boshje dopadenje lubeshe bilu.

Taku se tudi ti uzhi enga tebi potrebnega, al lublenega perjatla is lubesni pruti Bogu sapustiti.

Na pusti si tudi teshku biti, kader od engaperjatla sapushen bodesh, kir vesh, de se mi ufi enkrat bodemo eden od drugega lozhitimogli.

3. Ta zhlovek more dolgu, inu pogostu sam is sabo se vojskuvati, prejden se on nauzhy sam sebe popolnema premagati, inu svoje poshellenje v' Boga vishati, inu oberniti.

Kader zhlovek sam na se saupa, rad ishe zhloveshke troshte.

Ali taiste, katire Kristusa serzhnu lube, inu se te brumnofti skerbnu ahta, na ishe troshte, inu takefhne shivotne slatkufti, ampak ishe vezh mozhnu skushanje, inu terdu dellu sa Kristusa prenefti.

4. Kader tedej Buh tebi en duhovne trosht da, usemi taistega s' hvaleshnostjo gori, inu spomni, de ta trosht je en boshji dar, inu nekar tvoje saflushenje.

Nekar se na pousdigni, nekar se prevezh na veseli, tudi nekar se prasnu na preusemi,

te-

temuzh bodi ponishenshe savol prejete gnade, inu skerbnejshhe, inu bojezhishhe bodi v' usemu tvojinu djanju, sakaj leta ura bode preshla, inu bo supet skushnava pershla.

Kader bode tebi ta trosht oduset, na za-gej prezej, ampak s' ponishnostjo, inu s' pohlevnem poterplenjam zhakej na nebeshku obiskanje, dokler Buh je mogozhen tebi eno vezhi gnado, inu trosht supet podejliti.

Letu ni nezh novega, ne nasnanega tistem, katiri so ta pot tega Gospuda pokufili, dokler takeshna visha tega spreminenja, se je zelu pogostu v' velikeh Svetnikah, inu stareh prerokah sneshla.

5. Sategavolo je Prerok David v' prizhote gnade na takeshno visho djat: Jest sem v' moji obilnosti rekal: Jest se na bom na veku-mej premeknel.

Kir je pak ta gnada odshta, pershave, kar je on sam na sebi samerkal, inu prave: Ti se tvoje oblizhje od mene obernel, inu jest sem shalosten postal.

Vender med tem ni on na obeno visho zvilal, al zagval, ampak je tega Gospuda she skerbnejshhe profil rekozh: O Gospud! na tebe jest ozhem klizati, inu mojiga Boga ozhem jest profiti.

Po tem je on ta freht svoje molitve sadobil, inu sprizhuje, de je bil uslishan, rekozh: ta Gospud je mene uslishal, inu se je

zhes mene usmilil ; Gospud je moj pomozhnik postal. V' kajseni rezhi pak ? Ti se moje jokanje (perstave on) v' veselje preobernal, inu se mene s' veseljam obdal.

Aku je Buh na takefho visho s' velikem Svetnikam andlal, nimamo mi ubogi, inu flabi zaglivi biti, aku se v' zhasu prov andohtlivi, v' zhasu pak mersli snajdemo ; sakaj ta duh pride, inu supet odide, koker je njemu dopadlivu. Satorej prave Job : Sjutrej ti njega doma obishefh, inu zelu hitru njega skufhash.

6. Na kaj tedej ozhem jest saupati, ali na kaj bi se jest smel sanesti, koker samu na to veliko boshjo milost, inu na samu upanje nebeske gnade ?

Satu akulih brumni ludje, andohtlevi bratji, svefhi perjali, ali svete bukve, ali lepi pogovori, ali perjetne pesme se per meni, inu okuli mene snajdejo ; vender use lete rezhy meni malu pomagajo, inu malu dishę, aku jest od gnade boshje bom sapushen, inu v' mojemu lestnemu boshtvu bodem pushen.

Takrat ni nobene bulshi ernzije, koker poterplenje imeti, sam sebe satajiti, inu se v' volo boshjo zhesdati.

7. Jest nisem nigdar enga taku andohtle-vega, inu taku bogabojezhega neshil, katiremu bi na bila v' zhasu gnada boshja odtegnena, ali katire bi na bil enu pomanshanje svoje andohti obzhutil.

Nobeden Svetnik ni bil taku visoku samaknen, inu resvetlen, katire bi na bil poprej, al potler skufhnave terpil.

Sakaj taiste ni ureden visoke boshje rezhy resgleduyati, katire ni bil savol Boga v' teh supernosteh poskufshan.

Dokler ta skufhnava, katira spred pride, je enu snamine enga perhodnega troshta.

Sakaj taistem, katiri so skus skufhnave skufhani, je ta nebeshke trosht oblubljen; satoraj prave ta Gospud: katire bo premagal, letemu jest ozhem dati od dervefa tega shivlenja jesti.

8. Satu pak bode ta boshji trosht dan, de bi ta zhlovek mozhnejshhe bil te supernosti prenesti, inu premagati.

Tudi na ta trosht pride supet ta skufhnava, de bi se on v' temu dobremu na preusel.

Sakaj ta hudizh na spy, tudi tu mesu she ni do konza mertvu, satu na prenehej k' vojfkuvanju se perpravlati, dokler imash te sovrashnike na desnizi, inu levizi, katiri nigdar na pozhivajo.

X. POGLAVITNE DEJL.

Od hvaleshnosti sa gnado Boshjo.

Sakaj ishesh ta pokoj, kir se ti k' dellu rojen?

Postavi se vezh na poterplenje, koker na troshte, isdej se vezh ta krish nositi, koker veselje imeti.

Katire posvetne zhlovek bi trosht, inu duhovnu veselje rad na prejel, kader bi on taistu uselej mogel dosezhi?

Dokler en duhovne trosht use veselje tega svejta, inu use lushte tega mesa preseshe.

Sakaj use posvetnu veselje je al zelu prasnu, al ostudnu, inu naspodobnu, ta duhovne trosht pak, inu veselje je lushtnu, poshtenu, inu spodobnu, od zhednosteh rojenu, inu od Boga tem zhistem serzam noterulitu.

Ali tega boshjiga troshta namore nobeden po svojimu poshellenju uselej ushivati, satu kir ta zhafs te skushnave dolgu ven na ostane.

2. Ta faushna frajost tega serza pak, inu veliku sam na se saupanje je boshjimu obiskanju ramnu shkodlivu, inu supernu.

Buh dobru stury, de on temu zhloveku to gnado tega troshta dodejly; ta zhlovek pak hudu stury, de on taisto Gospud Bogu s' veliko sahvalo zelo na perpishe.

Inu satu na morejo ti darovi gnade boshje v' nafs tezhi, dokler smo temu darovniku nahvaleshni, inu taiste use v' njih pervi svirek supet nasaj na islijemo.

Sakaj temu, katire je hvaleshen, bode uselej ta gnada dodejlana, inu bo enemu preuset-

usetnemu oduseta, de bo enemu pohlevnemu dana.

3. Jest nozhem takeshnega troshča, katire meni tu resgrevanje, inu grenkust mojiga serza odusame; jest na shellim taku resgledanje, inu prem ishluvvanje, katiru bi mene v' preusethnost napelluvalu.

Sakaj ni use svetu, kar je visoku, ni use dobru, kar je flatku, ni use zhistu, kar bo poshellenu, ni use Bogu perjetnu, kar je nam lubu.

Jest rad prejmem to gnado, fkus katiro jest pohlevneshe, inu bojezheshe, inu sam sebe sapustiti perpravneshe postanem.

Katire je poduzhen s' darovam te gnade, inu isuzhen is shlakam odtegnjenja te gnade, na sme sam sebi kej dobrega perloshiti, ampak se bo veliku vezh sa enga revnega, inu golega sposnal.

Dej Gospud Bogu, kar je boshje, inu tebi perpishhi, kar je tvojjiga, tu je: Dej hvalo Bogu sa njegovo gnado, sam sebe pak krivega delej, iuu sposnej, de ta saflushena shtrafenga sa ta dolg tebi flishe.

4. Podej, inu poloshi se uselej na tu nar nishishhi, taku bo tebi danu tu nar vikshe, dokler tu nar vikshe na obstoy bres nar nishishhega.

Ti pred Bugam nar vikshi Svetniki so nar ponishenshi fami pred sabo, inu kulkajn sa zha-

stitshi, inu vikshi so ony od drugeh dershani, tulkajn ponishenshi so ony fami per sebi.

Ony so polni resnize, inu nebeshke zhashty, inu ni so shelni te prasne posvejtne zhashty, inu hvale.

Katiri so v' Bugu ustavleni, inu uterjeni, na morjo na obeno visho preusetni biti.

Inu kir ony use, kar so dobriga prejeli, Bogu perpishejo, na ishejo to zhasht od drugeh, samuzh ony ozhjo to zhasht, katira je od samega Boga, inu shelle, de bi Buh v' njeh, inu v' useh Svetnikeh zhes use zheshen, inu hvalen bil; inu tjakej se ony uselej obrazhajo, inu vishajo.

5. Satorej bodi hvaleshen sa tu nar majnshe, taku bosh ureden postal vezhi rezhy prejeti.

Nej bo tebi tu nar majnshe, koker tu nar vezhe, dershi tudi tu nar porednishi sa en fuseben dar.

Kir se ta visokust, inu urednost tega darovnika resgleduje, na bo obeden dar sa mejhen, inu sanezhliv dershan, sakaj tu ja ni mejhenu, kar nam bode od tega nar vikshega Boga danu.

Aku lih bi shtrafenge, inu shlake dajal, vender bi nam use moglu perjetnu, inu dopadlivu biti, dokler on savol nashega isvelizhanja stury, karkuli on zhes nafs pusty pridti.

Katire to gnado boshjo shelly obdershati, ima sa to njemu dodejlano gnado hvaleshen, inu sa odusetu poterpeshliv biti.

Nej profi, de se ona nasajpoverne, nej bo pohleven, inu nej se varva, de on njo na sguby.

XI. POGLAVITNE DEJL.

Od mejhenu perjasnekov JEsusovega krisha.

I JEsus ima sedej dosti perjasnekov svojiga nebeshkega krajlestva, ali malu taisteh, katiri bi njegov krish nosili.

On ima veliku taisteh, katiri so njegovega troshta, al malu taisteh, katiri so njegove muje, inu britkufti shelni.

On ima dosti tovarshov, katiri bi se radi njegove mise, ali malu, katiri bi se njegovega sdershanja, inu posta othli dejleshni sturiti.

Ufi othę se s' Kristusam veseliti, ali malu njih othę savol njega kej terpeti.

Dosti njih hodjo sa Kristusam noter do prelommenja tega kruha, al zelu malu je taisteh, katiri bi sa njim hodili noter do pitja kelha tega terplenja.

Veliku njih hvaljo, inu zhaftę njegove zhudsha, ali malu njih othę hoditi po fershmajhti tega krisha.

Njeh dosti imajo JEsula sa lubu, koker dolgu se njim ena supernost na pergody.

Veliku njeh nega hvaljo, inu njemu dobru rekó, koker dolgu kej troshta od njega prejemajo.

Aku se pak JEsus skrije, inu le enu malu njeh sapufty, sdajzi ony al jamrajo, inu klagujejo, al v'eno veliko zaglivoft padejo.

2. Katiri pak JEsusa savol JEsusa, inu nekar savol svojiga lestnega troshta sa lubu imajo, leti njemu dobru rekó, njega zhaftę, inu hvaljo v' useh nadlugah, inu britkusteh raunu taku dobru, koker v' temu narvezhemu troshtu, inu veselju.

Ja deslih bi on njeh nigdar nothl potroshtati, vender bi ony njega uselej zhaftili, inu hvalili.

3. O kulku premore ena zhistu lubesn pruti JEsusu, katira ni s' nobeno lestno lubesnjo, inu nuzam smeshana!

Ni so le usi taisti eni pravi najemneki, katiri uselej ta trosht koker enu plazhilo ishejo?

Na bodo le ony skus letu previshani, de ony sami sebe vezh, koker Kristusa lubjo, kir ony uselej na svoj nez, inu obrest, al dobi-zhek gledajo, inu misljo?

Kje se bo en takshen sneshil, katire bi othl sabstojn Bogu flashiti?

4. Zelu poredkim se en taku andohtlev zhlovek snajde, katire bi se useh rezhy snabil, inu bi Bogu savol famega Boga flushil.

Ja kje bo eden enga taku v' duhu ubogega, inu od useh stvary golega, inu odlozhenega zhloveka najdel? sagvisihnu en tak bi mogel s' veliko zeno od sadneh krajov perpelan biti.

Akulih bi en zhlovek use svoje blagu od sebe resdal, vender bi she nezh na blu.

Inu deslih bi eno veliko pokuro dellal, she uselej je malu.

Akulih bi eden use snal, inu saftopil, vender je on she delezh prez.

Inu akulih on ima veliku brumnosti, zhednosti, inu veliku gorezhe andohti, vender njemu she uselej veliku manka, namrezh enu, katiru je njemu narbel potrebnu.

Kaj je taistu? letu je, de on, aku je she use rezhy sapustil, tudi sam sebe sapusty, inu de on sam od sebe zelu do konza vengre, inu nezh od lestne lubesni na ohrane. Inu de on, kader je use sturil, kar je vedil, inu sposnal, de ima sturiti, dershy, inu sposna, de she nezh ni sturil.

5. On nima nezh sa veliku dershati, akulih bi samu na sebi moglu sa veliku preshtemanu biti, ampak se ima sa resnizo sa enga napridnega hlapza sposnati, koker sama boshja resniza prave: kader vi use sterte, kar je vam sapo-

sapovedanu, taku vender rezite, mi smo eni nanuzni hlapzi.

Takrat bode samogel eden prov ubog, inu v' duhu gol, al nag postati, inu s'tem pre-rokam rezhi: Edin, inu ubog sem jest.

Vender ni obeden bogatishhe, obeden mo-gozhenfhe, nobeden ni bel frej, koker taifte, katire sna sam sebe, inu use rezhy sapustiti, inu sebe sa tega narmajnfhega, inu narnishe-fhega dershati.

XII. POGĻAVITNE DEJL.

Od prave zeste svetega krisha.

I Veliku ludem se teshku sdy letu govor-jenje: Sataji sam sebe, usemi tvoj krishi na se, inu hodi sa JEsum.

Ali veliku teshejshe bo flifhat to puffedno besedo: Pejte od mene vi prekleti v'ta vezh-ne ogn.

Katiri sdej to besedo tega krisha radi flifhjo, inu po taisti svoje shivljenje vishajo, leti se tedej pred besedo tega vezhnega po-gublenja na bodo bali.

Tu snamine tega krisha bode na nebeseh, kader ta Gospud bode pershl soditi.

Takrat bodo ufi flushabneki tega krisha, katiri so se v' shivlenju s'tem Krishanem sgliahali, s' enem velikem saupanjem h' Kristufu temu sodniku perstopili.

2. Sakaj se tedej bojish ta krish na se usesti, skus katirega se v' tu krajleftvu boshje pride?

V' krishu je tu isvelizhanje, v' krishu je tu shivlenje, v' krishu je tu pervarvanje pred sovrashnekami.

V' krishu je tu ulivanje nebeshke flatkuste, v' krishu je muzh tega serza, v' krishu je tu veselje tega duha.

V' krishu je ta sapopadek useh zhednost, v' krishu je ena popolnema svetust.

Nekjer ni isvelizhanja te dushe, nekjer ni upanje k' vezhnimu shivlenju, koker v' temu krishu.

Satorej usemi na se tvoj krish, inu hodi sa Jesufam, taku pojdesh v' tu vezhnu shivlenje.

On je pred tabo hodil, svoj krish na svoji rami nosil, inu sa te na svetemu krishu smert sturil, de bi tudi ti taistega nosil, inu shellil na krishu umreti.

Sakaj aku bosh ti s' njim umerl, bosh tudi s' njim shivil, inu aku ti bodesh njegovega terplenja dejleshen, bosh tudi njegove zhashty inu veselja dejleshen.

3. Pole v' temu krishu use stoji, inu na smerti, inu umiranju je use lesheozhe, inu ni drugega pota k' shivlenju, inu k' enemu pravemu snoternemu myru, koker ta pot svetega krisha, inu ufakdanega odumerjenja, inu doli-trenja teh shivotneh shellá.

Poidi, inu oberni se, kamerkuli ozhefh, inu preifhi, karkuli ozhefh, na bosh najdil enga vikfhega pota odsgorej, ne obenega bel shiher pota od sdolej, koker je ta pot svete-ga krisha.

Rovnej, inu vishej use rezhy po tvoji saftopnosti, inu voli, inu na bosh nefhil, ko-ker, de je potreba uselej kej terpeti ali s' vo-lo, ali s' navolo, inu taku bosh uselej ta krish nefhil.

Sakaj al bosh na shivotu eno teshavo ob-zhutil, ali bosh na dufhi britkufti tega duha imel prenefti.

4. V' zhasu bosh ti od Boga sapushen, v' zhasu bosh od tvojiga blishnega nadleshuvan, inu kar je she vezh, dostikrat bosh sam sebi nadleshen, inu teshak.

Vender pak na bosh mogel s' nobeno po-muzhjo, al troshtam od teh teshav reshen bi-ti, ali taifte si lohkejshe sturiti, temuzh ko-ker dolgu bode Buh othl, bodesh mogel ti taifte terpeti.

Sakaj Buh ozhe, de bi se ti uzhil te reve, inu nadluge bres ufega troshta terpeti, inu de

bi se njemu do konza podloshnega sturil, ter
fkus teshave, inu britkufti ponishenshe ratal.

Nobeden na more tu terplenje Kristusovu
taku mozhnu per serzu obzhutiti, koker taifte,
katiremu se pergody takefhne rezhy terpeti,
koker je on terpil.

Ta krish tedej je uselej perpravlen, inu
poufod na te zhaka.

Ti na moresh njemu odjiti, tezi, inu bej-
shi kamerkuli ozhesh, sakaj kamerkuli pri-
defh, taku se ti sam is sabo nofesh, inu sam
sebe uselej najdefh.

Oberni se gori, ali oberni se doli, oberni
se noter, ali oberni se vunkej, poufod, inu v'
useh rezheh bosh ta krish neshil.

Satorej je potreba, de poufod tu poter-
plenje ohranesh, aku ozhesh ta snoterne myr
imeti, inu to vezhno krono saflushiti.

5. Aku bosh ta krish radavolnu nosil,
bode tudi on tebe nosil, inu k'nemu poshel-
lenemu konzu perpellal, kir bo en konz tega
terplenja, tukej pak na letemu svejtu tu ter-
plenje na bo nehalu.

Aku pak ti ta krish narad nofesh, sam se-
bi she teshejshe butaro nakladash, inu vender
mnoresh taistega nositi.

Aku en krish od sebe vershesh, bosh sa-
gvishnu enga drugega morebiti teshavnshega
neshil.

6. Mejnesh le ti temu krishu odjiti, kir nobeden zhlovek ni mogel taistemu ubeshati? katire Svetnik je le bil na letemu svejtu bres krisha, inu terplenja?

Ja Kristus JESUS nash Gospud ni bil eno uro bres shalosti, inu terplenja, koker dolgo je on na letemu svejtu shivil.

Satorej je on djak. Je bilu potrebnu Kristusu terpeti, inu od smerti gorjufati, inu taku v' njegovo zhaft, inu veselje pojti.

Sakaj ti tedej en druge pot ishesh, sunej te prave zeste svetega krisha.

7. Zelu shivljenje Kristusovu je krish, inu martra blu, inu ti ishesh ta pokoj, inu veselje.

Ali sagvishnu delezh falish, aku kej drugega ishesh, koker krish inu terplenje, dokler letu zelu shivljenje na letemu svejtu, je polnu rev, inu froshin, inu obdanu s' krisham, inu terplenjam.

Inu kulkur vezh eden v' temu duhu gorjemle, s' tem teshejshi krishe on pogoftu najde, sakaj ta martra, inu terplenje tega revnega shivljenja rase, is lubesni, inu bode usefkusi vezhi.

Akulih pak na mnogetire vishe bode eden s' terplenjam obdan, vender na bo bres pomuzhi enga trofhta pufhen, dokler on dobru obzhute, de njemu en sylnu velek nezhdajide, kir svoj krish poterpeshlivu nose.

Sakaj kader se on temu krishu volnu podvershe, bode njemu ufa teshava njegovih britkuft v'eno sauplivost boshjiga troshta obernena.

Inu kulkur vezh bode tu mesu s' nadlugami dolitlzhenu, inu stiskanu, tulkajn vezh bode ta duh skus noterno gnado poterden.

Ja v'zhafu bo ta zhlovek taku mozhnu poterden is tega poshellenja teh britkuft, inu supernost savol lubesni k'temu krishu Kristusove mu, katiremu on shelly v' svojimu shivlenju enak biti, de bi on zelu narad bres terplenja, inu shalosti othel biti, dokler on virje, de on Bogu tulkajn perjetenshe, inu dopadlivshe postane, kulkajn vezh, inu teshejshe rezhy bode samogel savol Boga preterpeti.

Letu pak na stury ta muzh tega zhloveka, ampak ta gnada Kristusova premore, inu della use letu v'temu slabemu shivotu, de namrezh ta zhlovek s'enem gorezhem ajfram se na use taistu poda, inu use taistu objame, kati rega se je poprej od nature uselej bal, inu ogibal.

9. Ni v' zhloveshki oblasti, ali mozhi ta krish nositi, ta krish sa lubu imeti, ta shivot dolitrete, inu se ti slushabnosti podurezhi, pred zhastjo beshati, fershmajhti volnu terpeti, sam sebe sanizhuvati, inu she shelleti sanizhuvan biti, use sorte supernosti is shkodo ured terpeti, inu nobene srezhe na temu ivateju shelleti.

Aku ti sam sebe premislil, inu resgle-
dash, nobeno od useh letih rezhy is sam sebe
na premoreh.

Aku ti pak saupash v' tega Gospuda, ta-
ku bo tebi ta muzh od nebes dodejlina, inu
tvoji oblasti bode ta shivot, inu ta svejt pod-
vershen.

She tudi se na bosh hudizha bal, aku bo
ta vira tvoje oroshje, inu snamine tvoje ta
svete krish.

10. Satu podej se koker en dober, inu
svest flushabnek Kristusov moshku nositi ta
krish tega is lubesni pruti tebi krishanega
Gospuda.

Perpravi se velikiu supernost, inu use forte
teshave v' temu revnemu shivlenju preterpeti,
sakaj taku bode JEsus per tebi, bodi ushe ti
kirkuli ozhes, inu bosh resnizhnu taku neshil,
kamerkuli bi se skril.

Taku more biti, inu zhes tu ni nobene
pomuzhi, de bi ti tem revam, inu teshavam
mogel odyti, samuzh de use letu volnu pre-
terpish.

Ta keleh tega Gospuda moreh s' poshel-
lenjam piti, aku shellish njegov perjatel biti,
inu tudi dejl s' njim imeti.

Trosht, inu veselje Bogu perporozhi; pu-
fti njega s' taistemi dellati, koker bode njemu
narbel dopadlivu.

Ti pak se isdej use reve, inu nadluge terpeti, inu dershi nje sa ta narvezhe trofht; sakaj akulih bi ti sam edine use krishe inu britkufi premogel preterpeti, vender bi tu terplenje sedanega zhasa na bilu sadofti saflushiti to perhodno zhast, inu veselje, katiru ima nad nami resodivenu biti.

11. Kader bosh she taku delezh perfhl, de bodo tebi te reve inu nadluge flatke naprejperihle, inu taifte savol Kristusa terpeti bode dobru dishalu, takrat imash mislit, de s'tabo dobru stoji, inu de se ta paradish na semli neshil.

Koker dolgu pak tebi tu terplenje teshku naprejpride, inu ti ishesh taistega se ogibati, koker de bi othl ubeshati, taku dolgu bo hudu sa te ftalu, inu ti krishi, inu nadluge, pred katiremi ti beshish, bodo od useh krajov she vezh sa tabo sahajali.

12. Aku se pak postavesh kje, kamer bi se imel, tu je k' terplenju, inu k' Imerti, taku bo s'tabo hitru bulshe, inu bosh myr imel.

Akulih bi ti is svetem Paulam v' tretje nebu samaknen bil, vender bi na bil sashihran bres supernosti, inu terplenja biti; dokler je Kristus sam od svetega Paula rekaf: Jest ozhem njemu pokasati, kulku bode on mogel savol mojiga imena terpeti.

Tedej moresh ti terpeti, aku shellish Jesusa lubiti, inu njemu stanovitnu flushiti.

13. Buh othl, de bi ti savol imena JE-
susovega ureden bil kej terpeti! O kaj seno ve-
liko zhaft bi si ti s' tem sadobil! kaj sen u ve-
liku veselje bi blu ufem Svetnikam, inu kaj sen
lep nauk bi ti dal temu blishnimu, na tako
visho shiveti!

Sleherne hvale sfer to poterpeshlivoft,
ali zelu malu njeh je, katiri bi othli terpeti.

Spodobnu je, de bi ti kej mejhnega, inu
lohkejshega savol Kristusa terpil, dokler dosti
ludy veliku teshejshe rezhy savol tega svejta
terpe.

14. Ti sagvishnu imash vediti, de ti enu
shivlenje morefn pellati, v' kateremu se mo-
rejo te hude shelle dolitreti, inu moriti, inu
kulku vezh bosh sam sebi odumerl, tulku bel
bosh sazhel Bogu shiveti.

Nobeden ni perpraven nebeshe rezhy
sapopasti, ampak ta, katire se je podal savol
Kristusa teshavne rezhy prenesti.

Bogu ni nezh dopadlivshega, ne tebi na
temu svejtu nuzhnejshega, koker savol Kri-
stusa terpeti.

Inu ke bi tebi na isvolo blu danu, taku
bi rajshi imel isvoliti savol Kristusa supernosti
terpeti, koker s' dostirem trofhtanjam resve-
seljen biti, dokler bi skus letu Kristusu, inu
ufem Svetnikam podobnejshe, inu bel glih bil.

Sakaj nashe saflushenje, inu gorijemanje
na stoji v' dostireh trofhteh, inu slatkusteh, sa-
muzh

muzh v'prenesenju velikeh, teshav, inu supernost.

15. Aku bi k' isvelizhanju teh ludy, kej bulshega, inu nuzneshega bilu, koker tu terplenje, sagvishnu bi bil Kristus s'besedo, inu s'djanjam na snanje dal.

Dokler use svoje Jogle, katiri so sa njim hodili, inu use taiste, katiri she sdej shelle po njegovih stopinah hoditi, on ozhitnu opomina, ta krish sa njim nositi, inu prave: katire ozhe sa mano hoditi, ta satay sam sebe, inu usemi svoj krish, ter hodi sa mano.

Taku tedej ostane per tem, de, aku bi bil use bukve prebral, ter use rezhy (dobru premislil, inu preudaril, se ima k'sadnemu per temu ostati, inu skleniti: De mi skus velike nadluge, krishe, inu britkufti imamo v' tu nebeshku krajestvu pojti.

Konz teh drugeh Bukuv.

TRETJE BUKVE.

Od snoternega trofhta.

Dokler lete tretje Bukve so bile od tega Uzhenika spifane, inu sloshene na visho enga pogovora med Gospud Bugam, inu med tem zhlovekam, ali med Gospudam, inu hlapzam se je v' eneh krajih perstavela ta beseda Gospud, fkus tu saftopit, de tukej govory Gospud Buh k' temuzhloveku: per te besede hlapez pak se ima saftopit, de tukej ta zhlovek pruti Gospudu Bogu govory. Na to visho enga pogovora so tudi te zheterte bukve.

I. POGLAVITNE DEJL.

Od snoternega Kristusovega govorjenja k' eni virni dushi.

I. *Hlapez.* Jest ozhem poslushati, kaj Gospud Buh k' meni govory.

Gospud

Gospud. Isvelizhana je ta dusha, katira te ga Gospuda slishe v' sebi govoriti, inu to besedo tega troshta is njegovih ust prejme.

Srezhne so te ushesa, katire te besede boshjiga shuma sastopjo, inu se tega shepetanja, inu perlisvanja tega svejta na ahtajo.

Ja sa resnizo srezhne so te ushesa, katire nekar na ta sunajne glafs te shtime, temuzh na to resnizo, katira od snotrej uzhy, mirkajo.

Srezhne so taiste ozhy, katire so tem sunajnem rezhem saperte, tem snotrenem pak odperte stoje.

Isvelizhani so ti ludje, katire is svojo pametjo te snoterne rezhy sapopadejo, inu skus ufakdane opravila, inu poskushanja vezh, inu vezh se perpravljajo te nebeshke rezhy, inu fkrivnosti sastopiti.

Srezhni so taisti, katiri se vesele Bogu samemu flushiti, inu od use sadershbe tega svejta se odreshejo.

Lete rezhy dobru samirkej o moja dusha, inu sapri te urata tvojih pozhutkov, de bosh mogla slishati, kaj Gospud tvoj Buh v' tebi govory.

2. Letu prave tvoj lubesnive Gospud: Jest sem tvoje isvelizhanje, tvoj myr, inu tvoje shivljenje.

Ohrani mene per tebi, taku bosh ta myr neshla.

Sapusti use prejdejozhe rezhy, inu ishi te vezhne.

Kaj so use zhasne rezhy, koker ena golfija, inu sapelluvanje, inu kaj tebi pomagajo use stvary, aku se od tega Stvarneka sapushena?

Satu sapusti use rezhy, inu sturi se perjetno, inu svesto tvojimu Stvarneku, de bosh samogla tu pravu isvelizhanje sapopasti, inu dosezhi.

II. POGLAVITNE DEJL.

De leta resniza od snotrej bres sunajneh besedy nam govory.

I. *Hlapez.* **G**ovori o Gospud! sakaj tvoj hlapez tebe poslufha. Jest sem tvoj hlapez, dej meni sastopnost, de bom tvoje prizhuvanje, ali tvojo volo vedil.

Nakloni moje serze k' besedam tvojih ust: naj folsy tvoje govorjenje, koker ta rosa.

Nekedej so rekli ti israelski otrozi k' Mojsefu: govori ti nam, taku bomo poslufhali: Ta Gospud pak k' nam nej na govory, de bi mi kje naumerli.

Nekar taku o Gospud! jest taku na profem: ampak s' Prerokam Samuelam pohlevnu, inu shelnu tebe profem: Govori o Gospud! sakaj tvoj hlapez tebe poslufha.

Nej na govory k' meni Mojses, al eden is teh Prerokov, temuzh ti o Gospud moj Buh en noterdajavez, inu resvetelnik useh Pre-rokov meni pred usemi drugemi govori, sa-kaj ti sam bres njih samorefh mene popolnema poduzhiti, ony pak bres tebe na samorejo nizhefer sturiti.

2. Ony fzer samorejo tem besedam ta glafs dati, ali tega duha na morejo dati.

Ony res lep, inu dobru govore, ali, aku ti molzhish, na morejo tu ferze ushgati.

Ony nam naprejneso te sapisane rezhy, ali ti nam dasht taiste sapopasti. Ony nam te fkrivnosti naprejpokladajo, ti pak nam resodevash to v' taisteh fkrityo sastopnost.

Ony nam osnanujejo te sapovdi, ti pak pomagash taiste dopolniti.

Ony nam kashejo ta pot, ti pak nam do-dejlish to muzh po taistimu hoditi.

Ony delajo samu od sunej, ti pak pod-uzhish, inu resvetlish te ferza od snotrej.

Ony shkrofe, inu mozhjo od sunej, ti pak dajesh ta rast, inu rodovitnost.

Ony svoj glafs spuste v' besedah, ti pak dasht tem ushesam to sastopnost.

3. Satorej nekar meni na govori Mojses, temuzh ti moj Buh, inu Gospud, ti vezhna resniza! de kje jest morebiti na umerjem, inu bres nuzha na ostanem, aku jest samu od sunej bom opomnen, inu od snotrej na bom ushgan.

De mene na bo teshalu per ti sodbi, de jest tvoje povele sem flishal, ali ni sem sturil, de sem sposnal, ali ni sem sa lubu imel, de sem virjel, ali ni sem dershal.

Satu govori o Gospud! sakaj tvoj hlapez poslushta, dokler ti imash te besede tega vezh-nega shivlenja.

Govori meni h'karkuli s' enemu troshtu moje dushe, inu k' pobullshanju mojiga zelega shivlenja ozhesht, tebi pak k' vezhi zhashty, inu hvali.

III. POGHAVITNE DEJL.

De se besede boshje imajo s' ponishnostjo poslushta-ti, inu de njih veliku taiste na spremishjo.

1. *Gospud.* **P**oslushej moj syn! moje besede, kir so narflajshhe besede, katire to modrust useh teh uzhenesh, inu modreh tega svezta preseshejo.

Moje besede so duh, inu shivlenje, inu nimajo s'zhloveshko sastopnostjo preudarjene, ne k' prasni dopadlivosti ulezhenesh, temuzh na tihem, inu is ufo ponishnostjo, inu s' velikem poshellenjam goriusetesh biti.

2. *Hlapez.* Inu jest sem rekal: Srezhen je leta, katirega ti o Gospud! vishash, inu v' tvoji postavi poduzhish, de on bode od tebe v'te.

vntemiu zhasu teh nadlug potroshtan, inu na ti semli zagliv na postane.

3. *Gosp.* Jest (prave ta Gospud) sem te Preroke uzhil od sazhetka, inu she dadusehmal jest napreneham k' usem govoriti.

Ali njuh dosti je k' moji shtimi gluheh, inu terdeh.

Vezh ludy rajshi flishjo ta svejt, koker mene, inu rajshi sahajajo po shellah svojiga shivota, koker po mojimu dopadenju.

Ta svejt obeta zhasne, inu poredne rezhy, inu sa taiste se njemu s' velikem shellam flushe: jest pak obetam visoke, inu vezhne rezhy, ali k' temu so lene, inu sanikerne te zhloveshke ferza.

Kdu meni v' useh rezheh s' taku veliko fkerbjo flushe, kdu je meni taku pokorn, koker se temu svejtu, inu njegovi gosposheni flushe? Sramuj se o Sidon! prave tu morje. Inu aku ti sa urshah uprashash, poslushej, sakaj.

Savol enga mejhenega perhodisha, al do bizhka se dostikrat en dolg, inu teshak pot tezhe, ali sa tu vezhnu shivljenje bode od dosti ludy kumej enkrat ta noga od semle goripousdignena.

Ena mejhena, inu prasna obrest, ali blagu se s' veliko mujo, inu teshavo ishe: sa en mejhen dnar se dostikrat gerdu prepirajo, sa eno napridno rezh, ali sa eno mejheno oblubo fe

se na boje ti ljudje nuzh, inu dan truditi, inu pomujati.

4. Ali Bogu se usmili! sa tu naspremineo-
zhe blagu, sa ta napreshazlive lon, sa to nar
vezhi zhaft, inu sa vezhnu veselje, se njuh ve-
liku taku leni, inu toshlivi skashejo, de ony
sa use letu nozhejo tudi en nar majnsihi trud,
inu mujo na se useti.

Sramuj se tedej ti sanikerne, inu pertosh-
live hlapez! de ti posvetne otrozi se perpravni-
shi snajdejo k' vezhnemu pogublenju, koker ti
k' vezhnemu shivlenju.

Ony se vezh veselje v' teh posvejtneih lesh-
niveh rezheh, koker ti v' ti pravi vezhni
refnizi.

Ony bodo szer dostikrat v' svojimu upan-
ju ogolfani, ali jest v' moji oblubi pruti nobe-
nemu na fallim, inu moja obluba taiste, ka-
tire v' mene saupa, na pusty prasnega.

Kar sem jest oblubil, bom dal, kar sem
rekal, bom dopolnil, aku le ta zhlovek bode
v' moji lubesni svet do konza obstal.

Jest sem taiste, katire use te dobre obilnu
polonam, inu use te bogabojezhe mozhnu, inu
ojstru poskussem.

5. Pishi moje besede v' tvojimu serzu, inu
s' flisam premishluj, dokler taiste bodo tebi v'
tem zhasu te skushnave slu potrebne.

Kar na sastopefh, kader berefh, letu bosh
na dan tega obiskanja dobru sposnal.

Jest

Jest v' navadi imam moje isvolene na dve vishe obiskati, skus skushnave, inu troshtanje.

Inu njim usake dan naprejberem dvoje branje: enu je, de jest njuh pregrehe svarujem: tu drugu, de jest opominam v' zhednosteh, inu v' brumnosti gorijemati.

Katire moje besede ima, inu taise sanizhuje, ima enga, katire bode njega na sodne dan sodil.

Molituv to gnado te andohti sadobiti.

C. Hlap. **O** Gospud moj Buh! usa moja dobruta se ti. Inu kdu sem jest, de se postopem k' tebi govoriti?

Jest sem tvoj narfrotenshe hlapez, inu en savershen zhervizhek, veliku revneshe, inu sanizhlivshe, koker jest vem, inu snam rezhi.

Ali Gospud spomni vender na mene, kir sem en nezh, nezh nimam, nezh na premorem.

Ti sam se dober, pravizhen, inu svet, ti samoresh use rezhy, ti strish use rezhy, inu use napolnesh, samega greshneka golega, inu prasnega pustish.

Spomni na tvoje usmilenje, inu napolni moje serze s' tvojo gnado, sakaj ti nozhesh, de bi tvoje della prasne bile.

7. Koku bodem mogel v' letemu revnemu shivlenju sam sebe prenesti, aku ti mene s' tvojo gnado, inu milostjo na bodesh poterdil?

Na oberni od mene tvoje oblizhje, inu na odlashej tvoje obiskanje, inu tvoj trosht od mene na odusemi, de moja dusha na bo pred tabo, koker ena semla bres vode.

O Gospud! uzhi mene tvojo volo sturiti, uzhi mene pred tabo urednu, inu ponishnu hoditi; sakaj ti sé moja modrust, kir ti mene v' ti resnizi sposnash, ja she poprej, koker je ta svejt bil, inu poprej, koker lem jest na ta svejt rojen bil, sé ti mene sposnal.

IV. POGLAVITNE DEJL.

De se ima v' resnizi, inu ponishnosti pred Bugam hoditi.

Syn! hodi poleg mene v' resnizi, inu ishi mene uselej v' ponishnosti tvojiga serza.

Katire poleg mene v' resnizi hode, taitse bo pred hudem superstanjam, ali sapelluvanjam obvarvan, inu ta-resniza bo njega od useh sapellavzov, inu opravliveh jesikov teh ker-vizhneh reshila.

Aku bo tebe ta resniza odreshila, bosh resnizhnu prost postal, inu se na bosh teh prasneh besedy teh ludy ahtal.

2. *Hlap.* O Gospud! refs je, koker ti pravefh, taku, te profem, nej se meni sgody; nej mene tvoja resniza poduzhy, obvarva, inu k'nemu frezhnemu konzuh ohrani.

Tvoja resniza nej mene odreshi od ufega hudega poshellenja, inu naspodobne lubesni, taku bom jest v' veliki frajosti tega serza s'tabo hodil, inu shivil.

3. *Gosp.* Jest te ozhem uzheti, kar je pravizhnu, inu poleg mene dopadlivu.

Spremlili tvoje grehe s'eno veliko zhesnje supernoftjo, inu shalostjo, inu na dershi od sebe, de bi ti kej bil savol tvojih dobrih dell.

Sa resnizo se en greshnek, inu se mnogemu hudemu nagnenju podvershen, inu samotan.

Sam od sebe se uselej k'nizhemer obrazhafh, hitru padesh, hitru bosh premagan, hitru bosh smoten, hitru jenash.

Nimash nizheser, s'kom bi se mogel pohvaliti, veliku pak imash, savol katirega se ti morefh sa nezh dershati, sakaj ti se veliku flabshe, koker samorefh sapopasti.

4. Nezh tedej med usem rezhem, katire ti sturish, sa veliku na dershi.

Tebi nezh nima naprejpridti, de bi blu kej mogozhnega, shlahnega, prezhudnega, preshtemanja urednega, visokega, sa refs hvale, inu poshellenja urednega, sunej samu letu, kar je vezhnu.

Pusti si to vezhno refnizo zhes use dopasti, nej tebi uselej super bode tvoja zel velika revnost, inu naurednost.

Nezh se taku na boj, nezh taku na sanizhuj, nezh taku od sebe na odrivej, v koker tvoje grehe, inu greslne navade, katire tebi imajo bel super biti, koker karkuli s'eneh rezhy shkoda, ali poguba.

Nekateri na hodjo svestu poleg mene, temuzh is ene radovednosti, inu preusetnosti ozhjo moje skrivnosti vediti, inu te visoke boshje rezhy sastopiti, sebe pak, inu svoje isvelizhanje ony samude.

Lety pogostu v' velike skushnave, inu grehe savol svoje preusetnosti, inu radovednosti padejo dokler se jest njim superpostavem. Boj se sodbe boshje, prestrahi se pred serdam tega usegamogozhnega. Na poshelli sgruntati della tega narvikl'hega, temuzh spregheduj tvojo hudobo, kajsene velike pregrehe se dopernesil, inu koku veliku dobrega se sanikernu samudil.

Nekateri nosjo svojo andoht v' besedah, inu v' bukvah, eni v' pildeh, eni pak v' sunajneh snaminah, inu podobah.

Nekateri mene imajo v' svojih usteh, ali malu v' svojih serzah.

Drugi so, katiri v' pameti resvetleni, inu v' poshellenju ozhifheni po vezhneh rezheh sdihujejo, od posvetneh pak s' teshavo slifhjo,

inu

inu tem potrebam te nature is shalostjo slushjo, inu leti obzhotjo, kar ta duh te resnize k' njim govory.

Kir on njuh uzhy zhasne rezhy sanizhuvati, inu nebeshke sa lubu imeti, ta svejt sa nezhdershati, nuzh, inu dan nebesa shelleti.

V. POGLAVITNE DEJL.

Od prezhudne mozhy boshje lubesni.

1. *Hlap.* Jest tebe zhastim Ozha nebeshke! **J**o Ozha mojiga Gospuda JEsusa Kristusa, de se se usmilil na me ubogega spomniti!

O Ozha te milosti, inu Buh ufega troshta! jest tebe sahvaem, de ti mene ufega troshta naurednega s' tvojim obiskanjam v' zhafu resveselish.

Jest tebe uselej zhastim, inu hvalem s' tvojim edinu rojenem Synam, inu s' tem Trosh-tarjam svetem Duham uselej, inu vekumej.

Ali moj Gospud, inu Buh! kir mene lubesh, kader bosh ti v' moje serze pershl, taku se bo use v' moji dushi resveselilu.

Ti se moja zhast, inu veselje mojiga serza.

Ti se moje upanje, inu moje perbejshal-she na ta dan moje britkusti.

2. Dokler pak sem jest v' ti lubesni she slab, inu v' teh zhednosteh she napopolnema,

inu pomanklivu, taku je meni potrebnu, de bom jest od tebe potroshtan, inu poterden, safu obishti, inu poduzhi mene vezhkrat s' tyojim svetem ukam.

Odreshi mene od hudobnega, inu greshnega nagnenja, inu osdravi moje serze od usega naspodobnega poshellenja; de od snotrej sdrav, inu dobru ozhisten, tebe lubiti perpraven, k' terplenju mozhan, inu stanoviten bodem postal.

3. Ta lubesn je ena velika rezh, inu ena zel velika dobruta, katira sama use, kar se teshkega snajde, lohku stury, inu use, deslih ni enaku, na enako visho prenese.

Sakaj tu teshavnu prerese bres teshave, inu use, kar je grenku, flatku, inu shmahtnu stury, inu naprave.

Ta shlahtna lubesn JEsusova nafs nagajna velike rezhy sturiti, inu nafs obudy, uselej bell, inu bel svete rezhy shelleti.

Leta lubesn ozhe na visokem biti, inu v' nobeneh niskih rezheh nozhe sadershana biti.

Ta lubesn ozhe prosla, inu od usega posvejtnega poshellenja odlozhena biti, de bi nje nu snotrejnu resgledanje, al poshellenje na bilu sadershanu, inu skus en zhasne dobizhek na bla premagana, inu skus nobeno nadleshnost na bla pod noge perpravlena.

Nezh ni slajshega, nezh mozhnejshega, nezh vikshega, nezh shirshega, nezh veselej she-

fhega, nezh polnefhega, nezh bullhega v' ne-
beseh, inu na semli, koker ta lubesn; sakaj
ta lubesn je s' Boga rojena, inu namore nigdar
sunej, koker v' famemu Bugu zhes use stvar-
jene rezhy pozhivati.

4. Katire lube, se usdigne, teka, se ve-
fely, je prost, inu se napusty dershati.

Da use rezhy sa use rezhy, inu ima use
rezhy v' useh rezheh, sakaj on pozhiva v' ene-
mu nar vikshemu, katire je zhes use, is kati-
rega use dobru pride, inu ishaja.

On na gleda na ta dar, samuzh k' darov-
niku zhes use darove se oberne.

Lubesn dostokrat na sna te mase, temuzh
ona je zhes uso maso urozha inu gorezha.

Ta lubesn na obzhute to teshavo, inu na
porajta nadellu, inu mujo; lubesn shelly vezh
sturiti, koker samore;

Lubesn se na prestrashe savol namogozh-
nosti, sakaj ona mejni, de je nje use mogozhe,
inu de se nje use rezhy spodobjo.

Satorej je ta lubesn k' usem rezhem dobra;
ona dopolne, inu stury veliku rezhy, katire
fzer taiste, katire na lube, je pre slab sturiti,
inu obmaga.

5. Ta lubesn zhuje, inu akulih ona spy,
taku vender ni saspana.

Ta lubesn, akulih se muja, na postane
trudna; od syle na bo posylena, ne od strahu
ostrashena, temuzh koker en shiv plemen,

inu koker ena gorezha bakla, na kvishku unkejudare, inu use sadershbe predere.

Katire lube, ta vę, inu sna, kaj ta glafs pomeni.

En velek glafs je v' teh usheseh boshjih tu gorezhe poshellenje te dushe, katira prave: Moj Buh, moja lubesn, ti se vefs moj, inu jest sem usa tvoja.

6. Refhiri ti mene v' tvoji lubesni, de jest v' teh snotrejneh ushah mojiga serza se nauzhim pokushati, koku flatku je lubiti, v' tvoji lubesni se restajati, inu plavati.

Nej mene ushge ta lubesn, de pojdem verh mene od velike andohti, urozhine, inu sazhudenja.

Pusti mene peti to pesem te lubesni, de jest bodem mogel sa tabo moj lube Buh gori na kvishku hoditi, nej se veselu restaja moja dusha od lubesni v' tvoji zhashty, inu hvai.

Nej jest tebe lubem vezh, koker sam sebe, ja de tudi sam sebe na lubem, temuzh le savol tebe, inu de jest lubem use taiste v' tebi, katiri tebe resnizhnu lubjo, koker ta poslava te lubesni, katira se s' tebe venšvejte letu sapove, inu ukashe.

7. Ta lubesn je hitra, zhisla, brumna, vesela, lushtna, mozhna, poterpeshлива, fvefta, modra, dolgu sanashliiva, moshka, inu nigdar na ishe sama sebe.

Sakaj kir eden sam sebe ishe, tam on od prave lubesni odpade.

Ta lubesn je previdna, pohlevna, inu dobra, nekar mehka, nekar preshirna, inu se na ahta teh prasneh rezhy, ta lubesn je tresna, zhista, stanovitna, krotka, inu v' useh pozhutkeh dobru savarvana.

Ta lubesn je podloshna, inu pokorna tém naprejpostavljenem, inu vikshem, sama sebi je frotna, inu savershena, Bogu pak andohtleva, inu hvaleshna: v' Bugu je use njenu upanje, inu saupanje, akulih on nje vesh trofht odusame: dokler bres terplenja se na shivy v' lubesni.

8. Katire po svojiga lublenega voli shiveti, inu use terpeti ni perpravlen, ni ureden en prave perjasnek, inu lublenek imenovan biti.

Taistemu, katire enga lube, se spodobe, de on use teshke inu grenke rezhy savol svojiga lublenga rad goriusame, inu savol nobenega supernega perpadka se od njega na lozhe.

VI. POG LAVITNE DEJL.

Koku se skashe, de eden pravo lubesn ima.

1. Gosp. Syn! ti she ni sé en mozhan, inu moder lublenek.

Hlapez. Gospud! sakaj?

Gosp. Satu, kir ti savol ene mejhene supernofti od sazhete rezhy odstopefh, inu opustish, inu prevezh shelnu te trofhte ishesh.

En mozhan lublenek stoji stanoviten v'teh skushnavah, inu na verjame kmalu temu golufnemu noterdajanju tega sovrashnika. Sakaj koker v' frezhneh rezheh, taku tudi v'superneh jest njemu dopadem.

2. En moder lublenek vezh mirka na to lubesn tega darovnika, koker na ta dar tega lubejzhega.

On veliku vezh gleda na njegovo dobrovolnost, koker na svoj dobizhek; on zhes use prejete rezhy tega lublenega nar vezh prefhema.

En shlahrne lublenek na pozhiva v'temu daru, ampak v'meni, kir sem zhes use dary.

Satu ni use sglubenu, deflih ti v'zhasu mejn dobrega od mene, inu od mojih Svetnikov obzhutish, koker bi ti szer rad othl.

Taiste dober, inu flatke obzhutek, inu poshellenje, katiru ti v'zhasu obzhutesh, je en sad te uprizhne gnade boshje, inu enu predpokuhanje nebeshkega krajlestva: Na katiru se ti nima sh prevezh sanesti, sakaj taistu pride, inu odyde.

Vojfkovati se pak super noterpadejzhe hudobne shelle tega serza, inu tu noterdajanje tega hudizha sanizhuvati, je enu ozhitnu sname-

me-

mene te zhednosti, inu enga velikega sallushenja.

3. Satorej na pusti se od nasnaneh misl posvejtneih rezhy, nej bodo, kakerfhne othe, veliku shaliti, ali mamiti.

Ohrani eno pravo manengo pruti Bogu, inu enu mozhnu naprejusetje.

Tudi nimash sa eno smotnavo dershati, kader bofh ti v' zhafu naglu k' boshjim rezhem pousdignen, inu sdajzi te shelle teh posemfkkeh rezhy po svoji navadi tebe nadleshajo.

Sakaj taiste ti veliku vezh s'navolo terpish, koker de bi se njuh ahtal, ja koker dolgu so taiste tebi super, inu se njem superstavefh, so tebi k' saflushenju, inu nekar k' pogubi.

4. Ti imash vediti, de ta stare sovrafhnek se na ufo visho pomuja, tvoje posheljenje v' dobrem odverniti, inu od andohtlevega opravila nasajdershati, koker od slushbe, inu zhafy teh Svetnikov, od brumnega spremishlivanja mojiga terplenja, od nuznega spomina zhes grehe, od savarvanja lestnega serza, inu od terdnega naprejusetja v' zhednosteh gorijemati.

Dosti hudobneih misl tebi ta sathan noterdaje, de bi on mogel tebi eno toshlivoft, navolo, inu strah sturiti, inu tebe od molitve, inu svetega branja odverniti.

Njemu je super ena ponishna spoved, inu aku bi on samogl, bi sturil, de bi se ti od boshje mise prezhdershal.

Ali nekar njemu na virjemi, inu nekar se njega na ahtej, akulih bo on vezhkrat te shtrike njegovega sape luvanja tebi pod noge vergel.

Njega krivega dellej, aku tebi v'zhasu nalpodobne, inu nazhiste misli noterpadejo, inu rezi k'njemu: poberi se prezhd ti nasnashne duh! framuj se ti nafrezhne, ti se raunu nazhiff, inu nagnusen, de takefhne rezhy k' mojim ushesam nosesh!

Odstopi od mene ti hudobne goluf! na bosh nobenega dejla nad mano imel, ampak JEsus bode per meni, koker en mozhan vojshak, inu ti bosh is shpotam obstal.

Jest ozhem rajshe umreti, inu use martre prestati, koker tebi pervoliti.

Umolkni, inu ostani mutast, jest te na bom vezh poslushal, deslih bi, koker dolgu bi othl, mene drashil. Gospud je moje re-svetljenje, inu moje isvelizhanje, koga se bom jest bal?

Aku bodo ony lih te shotorje okuli mene stavili, vender moje serze se na bode ustra-shilu, sakaj Gospud je moj pomozhnik, inu moj odreshenik.

5. Vojskuj se koker en dober vojshak, inu aku ti is slabusti padesh, usemi ti supet she

ve-

vezhi muzh, koker je ta poprejshena bila; imej enu dobru upanje k' moji obilni gnadi, inu mozhnu se varvej pred preusetnostjo, inu prasnem dopadenjam.

Skus letu dosti ljudje bodo v'eno smoto spellani, inu padejo v' zhasu v'eno naosdravljivo flepoto.

Ta padez, inu pogublenje teh preusetneh, katiri (inu tu je naumnu) veliku sami od sebe dershe, bodi tebi k' enemu opominuvanju, inu savarnosti, s' katirem se bofh ti uselej v' ponishnosti ohranil.

VII. POGLAVITNE DEJL.

Koku nuznu, inu dobru je, to gnado te brumnosti pod enem ponishnem serzam skrivati.

I. Gosp. Syn! tebi je nuznu, inu varnu, de ti to gnado te brumnosti skrivash, inu savol taitte nekar visoku sam sebe pousdigujesh, od taitte veliku na govorish, ne veliku, al pogostu taitto preudarjash, temuzh veliku vezh ti sam sebe sanizhujesh, ter se bojish, koker de bi taitta bila tebi koker enemu nurednemu dana.

Se ni prevezh na ta stan sanesti, katire provlohku se samore v'en druge temu superne stan preverniti.

Spömni, kader se ti v'gnadi snajdesh, koku reven, inu ubog sé ti bres gnade.

Dokler tu duhovnu gorijemanje na stoji tulku v' letemu, de sè ti s' duhovnem trofhtam obdan, temuzh v' letemu, de sam sebe goriis-rözhish, tu odtegnenje gnade boshje pohlevnu, inu poterpeshlivu prenesesh, taku, de takrat od ajtra v' molitvi is toshlivošti na odstopeh, ne v' drugeh dobreh dellah, katire v' navadi imash dopernashati namarn na postanesesh.

Temuzh kulkur ti samoresesh, inu sastopesh, radovolnu sturi, kar na tebi stoji, inu savol nobene otoshnosti, ali britkušti tega serza, katiro per sebi obzhutesh, te navadne dela popolnema na opusti.

2. Sakaj veliku njih je, katiri, kader njim dobru na gre, sdajzi napoterpeshlivi, al toshlivi postanejo.

Ta pot tega zhloveka ni uselej v' njegovi oblasti, ampak Buh je taiste, katire ta trofht daje, kader ozhe, kulkur ozhe, inu komu on ozhe, koker njemu dopade, inu nekar vezh.

Nekateri nasavarni ludje so sami sebe savol te gnade te andohti pokasili, dokler so ony vezh othli sturiti, koker so samogli, inu ni so to myro svoje slabuști preudarili, temuzh ony so se veliku vezh dersnali tega poshellenja svojiga serza, koker tega, kar je njem njih pamet noterdajala.

Inu

Inu dokler so se ony vezheh rezhy, koker je bilu Bogu dopadlivu, podstopili, satu so to gnado hitru sgubili.

Ony so ubogi postali, inu revni bili sapusheni, kir so bli svoje gnejsdu she v' nebefa postavili, de bi ony, kir so ponishani, inu revni postali, se uzhili nekar is svojimi perutmi letati, temuzh pod mojim perjam saupati.

Katiri so she novaki, inu naskufheni na potu tega Gospuda, morejo zelu lohku sapelani, inu is pota isrineni biti, aku ony skus svjetovanje teh sastopneh se na bodo pustili vishati.

3. Aku pak ony ozhejo vezh svoje lestne pameti se dershati, koker tem dobru skufhenem virjeti, bodo ony en navarn konz useli, aku se od svojih misl, inu naprejusetja na bodo pustili odverniti.

Katiri fami sebe sa modre, inu sastopne dershe, malukedej drugeh vishanje ponishnu goriusamejo.

Veliku bulshi je mejhenu sastopiti s' ponishnostjo, inu mejhenu snati, koker shaze te uzhenusti posesti s' enem prasnem, inu preusetnem dopadenjam.

Bulshi je tebi mejn imeti, koker veliku, is katirega bi utegnil preuseten postati.

Taiste na andla pametnu, katire se do konz temu veselju isda, inu na svojo prejdno froshino, inu na ta pravi strah tega Gospuda po-

sabe, inu na premisle, de bi on to dodejleno gnado lohku sgubil.

Tudi taiste nima sadosti dobre sastopnosti, katire ob zhasu ene supernoſti, ali ene fleherne teshave se zaglivu sadershy, inu enu majnfhe savupanje, koker se spodobe, k' meni ima.

4. Katire ob zhasu tega myru sozhe prevezh shiher biti, se bo dostokrat ob zhasu tega vojſkuvanja zagliv, inu bojezh snefhil.

Aku bi ti snal uselej sam v' sebi mejhen, inu ponishen obſtati, k' temu tudi tvojiga duha dobru mafati, inu vishati, bi taku hitru v' navarnost, inu v' greh na padel.

En dober svjet je, de ti po tem, kir se she tega duha te andohti prejel, premislifh, kaj bi se tebi pergodilo, kader se bo ta luzh te gnade od tebe lozhila.

Kader se pak letu she sgody, spomni, de ta luzh se samore supet nasajverniti, katiro sem jest tebi k' eni savarnosti, meni pak k' eni zhasy na en zhas odusel.

5. Tebi je dostokrat enu takeshnu skufhanje bel nuznu, koker de bi ti uselej use rezhy frezhne po tvoji voli imel.

Sakaj tu saflushenje nima is tega preshtemanu biti, de eden vezh perkasen, inu trofhtu ima, ali de je on v' teh bukvah dobru uzhen, inu skufhen: ali de je on v' en vikſhi stan postavljen.

Temuzh v' tem stoji tu saflushenje, de je eden v'eni pravi ponishnosti gruntan, inu boshje lubesni polhen, de on uselej, inu v' useh rezheh samu boshjo zhasht, inu hvalo ishe, inu sam od sebe nezha na dershy, sam sebe v' resnizi sanizhuje, inu de on vezh veselja ima, kader bo od drugeh sa malu ahtan, inu sanizhvan, koker de bi bil v' zhashty dershan.

VIII. POGLAVITNE DEJL.

Koku je imamo sa majhene pred boshjimi ozhmy dershati.

1. *Hlap.* **B**i se le jest imel podstopiti s' mojim Go'pudam govoriti, kir sem prah inu pepel? Aku bi se jest sa vezh dershal, pole! ti se zhes mene, inu moje pregrehe pravizhnu sprizhuvanje dajo, katiremu namorem superrezhi, ali govoriti.

Aku pak jest sam sebe sa mejhenega delam, inu zelu sa nezha dershim, tudi od usega lestnega preshtemanja neham, ter sam sebe k' enemu prahu, inu pepelu sturim, koker tudi kej drugega ni sem, bode tvoja gnada pruti meni milostva, inu tvoja luzh se bo k' mojimu serzu perblishovala, inu use preshtemanje, bode se taku mejhenu, kokerkuli ozhe, bode v' ti dollini moje nezhemernosti pogrosnenu, inu bo poginilu na vekumej.

On-

Ondi ti meni mene pokashesh, kdu sem jest, kaj sem jest bil, inu kam sem jest perfal; sakaj jest sem en nezh, inu letega ni sem sposnal.

Aku bom jest sam per sebi pushen, pole! jest sem en nezh, inu gola slabust. Koker hitru pak ti mene pogledash, sdajzi mozhan postanem, inu bom s' novem veseljam napolnen.

Inu je prov enu veliku zhudu, de bom jest taku hitru od tebe pousdignen, inu taku dobrutlevu od tebe objet, kir s' mojo lestno teshavo se uselej v' to globozhino ulezhem.

2. Letu della tvoja lubesn, katira meni bres mojiga saflushenja napruti pride, inu v' tulkajn potrebah pomaga, mene v' teshkeh navarnosteh obvarva, inu (de jest resnizo povem) od ramnu veliku hudega me odreshy.

Kader sem jest szer sam sebe naspodobnu sa lubu imel, sem se pogubil, kir sem pak tebe samega ifkal, inu zhistu lubil, sem skupej tebe inu mene neshil, inu is lubesni she globokej she mene pogrosil, inu k' nezhemer sturil.

Dokler ti o! moj narlubesniveshe andlash s' mano zhes use moje saflushenje, inu zhes use letu, kar bi jest smel saupati, ali profiti.

3. Bodi zheshen, inu hvalen moj Buh, sakaj aku sem lih jest usoga dobrega naureden, taku vender tvoja preshlahtna, inu bres konza velika dobruta na neha tudi tem nahvaleshnem, inu delezh od tebe odvernenem dobru sturiti.

Obernî nafs k' tebi, de bodemo hvalessni, pohlevni, inu prov andohtlevi, kir sé ti nafshe isvelizhanje, usa muzh, inu terdnuft.

IX. POG LAVITNE DEJL.

De use rezhy k' Bogu, koker k' temu puslednemu konzu se imajo vishati, inu rounati.

1. *Gosp.* Syn! jest bi imel tvoj narvikshe, inu pusledne konz biti, aku resnizhnu shellish isvelizhan biti.

Skus leto manengo bodo ozhishene tvoje shelle, katire so pruti tebi, inu tem stvarëm dostokrat naspodobnu obernene.

Sakaj aku ti sam sebe v' eni rezhy ishesh, sdajzi dolijemlesh, inu sam v' sebi usahnesh.

Satorej use rezhy pred usem k' meni rounej, inu obrazhej, sakaj jest sem taifti, katire sem use rezhy dal.

Eno sledno rezh premisli, koker je ona is tenarvezhi dobrute venpershla; satu se imajo use rezhy v' meni, koker v' njuh sazhetek, inu svirek rounati.

2. Is mene ta mejhene, inu ta veliki, ta uboge, inu bogate, koker is enga shivega studenza sajemajo to shivo vodo.

Inu katiri meni is frej vole, inu radovolnu flushjo, bodo gnado sa gnado prejeli.

Katire pak se bode othl sunej mene pohvaliti, ali v' eni posebni dobri rezhi se reslashtati, na bode v' enemu pravemu velelju uteden, inu njegovu serze na bo ishirjenu, temuzh on bode na mnogitire vishe sadershan, inu s' britkustjo obdan.

Sategavolo nimash ti kej dobrega sebi pripisati, tudi nekar temu zhloveku muzh, al imenitnost perloshiti, ampak use dej Bogu, inu njemu isrozhi, bres katirega ta zhlovek nezhi nima.

Jest sem use dal, jest ozhem tudi use supet imeti, inu s' veliko ojstrustjo to sahvalo, inu hvaleshnost pogirjem.

3. Leta je ta resniza, skus katiro bode ta posvejtna prasna hvala pregnana.

Inu kir bo ta nebesnka gnada, inu prava lubesn noter v' te pershla, na bo tamkej obena navoshlivost, ne tesnoba tega serza, inu ta lestna lubesn na bo tebe pod se usela.

Dokler ta lubesn boshja use premaga, inu reshire use mozhy te dushe.

Aku imash eno pravo sastopnost, se bosh v' meni samemu veselil, inu v' mene samega saupal. Dokler nobeden ni dober, koker sam Buh, katire ima zhes use rezhy pohvalen, inu v' useh rezheh zheshen biti.

X. POGLAVITNE DEJL.

*Koku slatku, inu dobru je ta svejt sanizhvati,
inu samemu Bogu slushiti.*

1. *Hlap.* **O** Gospud! jest bom supet govoril, inu nekar molzhal, jest ozhem govoriti v'te ushesa mojiga Boga, mojiga Gospuda, inu mojiga Kraja, katire je v' ti visokusti.

O Gospud! koku velika je ta obilnost tvoje slatkufti, katiro sè taistem, katiri se tebe boje, perkril, inu perhranil? Ali kaj sè pak taistem, katiri tebe ljubjo, inu is zelega serza tebi flushjo?

Sa resnizo je ena naisrezhena slatkuft tvojiga spremishlivanja, katiro tem dodejlifh, katiri tebe ljubjo.

Ta slatkuft tvoje lubesni sè ti meni v'temu narvezh ikasal, de sè, kir jest ni sem bil, mene stvaril, inu de sè ti mene, kir sem delezh od tebe bil safhl, supet nasajperpellal, de bi jest tebi flushil, inu sè sapovedal, de bi jest tebe lubil.

2. O studenz vezhne lubesni! kaj bi jest od tebe rekal?

Koku bi jest mogel na te posabiti, kir sè se usmilil na me spomniti, she tudi po tem, kir

K

sem

tem se she bil ikus ta greh pogubil, inu konz usel?

Ti se zhes use upanje milost s' tvojim hlapzam sturil, inu njemu zhes use saflushenje gnado, inu perjasnost skasal.

Kaj bom tebi sa to gnado povernil? dokler ni ulem ludem danu, de bi se ony od useh rezhy odtergali, inu ta svejt sapustili, ter enu duhovnu shivljenje na se useli.

Ali je kej velikega, de bi jest tebi flushil, katirimu so use stvary dolshne flushiti?

Meni se nima sa veliku sdeti, tebi flushiti; samuzh letu meni ramnu veliku, inu zhudnu naprejpride, de ti enga taku revnega, inu naurednega sa tvojiga hlapza goriusamesh, inu k' tvojim lubesnivem flushabnekam perdru-shesh.

3. Pole! use je tvoje, kar jest imam, inu s' katirem jest tebi flushem.

Vender ti meni spruti vezh flushesh, koker jest tebi.

Pole! nebu, inu semla, katire se temu zhloveku k' flushbi stvaril, so tebi perpraulene, inu sture usake dan, kar se njim sapovedal.

Inu letu je she premalu: Ja ti se she tudi te angelze temu zhloveku k' flushbi stvaril, inu odlozhil.

Letu pak use tu drugu preseshe, de se se ti ponishal temu zhloveku flushiti, inu sam sebe njemu dati oblubil,

4. Kaj

4. Kaj bom jest tebi sa tulkajn taushent darov mogel urednega dati? O de bi jest tebi use moje shive dny mogel flushiti!

O de bi jest le en sam dan mogel tebi eno perjetno, inu hvale uredno flushbo ifkasati!

Sa resnizo se ti use flushbe, use zhafty, inu vezhne hvale ureden.

Ti se resnizhnu moj Gospud, inu jest sem tvoj uboge hlapez, katire sem dolshan is use moje mozhy tebi flushiti, inu nigdar nimam v'tvoji flushbi toshliv postati.

Letu jest ozhem, letu jest shellim, inu kar meni permanka, ti meni skus tvoje usmiljenje daloshi, inu spolni.

5. Velika zhaft je, velike zhafty je urednu tebi flushiti, inu use rezhy savol tebe sanizhuvati.

Sakaj veliko gnado, inu hvalo bodo usi taisti imeli, katiri se tvoji sveti flushbi radavolnu podvershejo, inu podloshni sture,

Ony bodo te narflajshi troshte svetega Duha neshli, katiri savol tvoje lubesni so use shivotne lushte savergli.

Taisti bodo veliko prostust, ali frajost tega ferza sadobili, katiri so savol tvojiga ime na eno vosko pot stopili, inu use posvetne skerbi sanizhuvali.

6. O perjetna, inu vesela boshja flushabnost, skus katiro ta zhlovek resnizhnu prost, inu svet postane.

O koku svet je ta stan ene duhovne družene, katire tega zhloveka Bogu dopadlivega, Angelzam enakega, hudizham strahnega, inu ušem virnem perjetnega stury!

O kajseno lubesniva, inu uselej pervoshe-
na flushba je leta, skus katiro se ta narvikshe
dobruta sam Buh saflushe, inu enu veselje,
katiru bode bres konza, se sadoby, inu do-
feshe!

XI. POG LAVITNE DEJL.

De tu poshellenje tega serza se ima spregledat, inu masati.

I. Gosp. Syn! ti se she dosti moresh uzhiti, kar se she ni se dobru nauzhil.

Hlap. O Gospud! kaj so lete s'ene rezhy?

Gospud. Letu je, de ti tvoje poshellenje do konza v' mojo dopadlivoost postavesh, inu sam sebe na lubesh, temuzh mojo volo is serza sa lubu imash, inu po taisti tvoje shelle vishash.

Tvoje shelle tebe dostikrat ushgó, inu mozhnu napellujejo; ali premisli, aku se ti pustish savol moje zhafty, al savol tvojiga nuza bel nagniti.

Aku se letu savol mene sgody, taku bode tebi prov, inu bosh per myru, kokerkuli jest obernil bodem; aku pak kej leftnega iskanja

od

od sad skritega leshy, pole! tu je, kar tebe sadershava, inu teshy.

2. Satorej varvej se, de feti na tu bres mo-
ijea svjeta v' misel usetu poshellenje nikar pre-
vezh na bosh nagnil, de tebe potler morebiti
na bode grevalu, inu tebi na bo merslu, al
niadopadlivu, kar je poprej tebi dopadlu, inu
kar se koker eno bulshi rezh mozhnu poshellil.

Sakaj se nima po eni sledni shelli, katira
se dobra vide, sdajzi sturiti, koker tudi se
nimamo enga flehernega supernega poshellenja
kmalu od sazhetka ogibati.

V' zafu je nuznu, inu dobru, tudi v' do-
bremu djanju, inu poshellenju se nasajdershati,
de skus taistega nadleshnost v' enu restresenje
tega serza na padesh, inu skus tvoje resbers-
danu shivlenje drugem pohujshanja na dash,
ali skus superstanje teh drugeh taku hitru se na
pustish shaliti, ali okuliurezhi.

3. V' zhasu pak je potreba sylo si persa-
deti, inu se tem pregresfnem shellam moshku
superstaviti, inu se nekar ahtati, ali je temu
shivotu perjetnu, ali naperjetnu, samuzh se
tega narvezh poslifati, de tu mesu tudi super
njegovo volo bode temu dahu podloshnu.

Taku dolgu ima taistu dolitretu, inu v'
flushnosti dershanu biti, de bode k' usem re-
zhem perpraulenu, inu se nauzhny s' mejhenem
dobru useti, k' gmejn, inu revnem rezhem

lusht imeti, inu super te tешaune, inu superne rezhy nekar memrati.

XII. POG LAVITNE DEJL.

*Od poduzhenja k' ti poterpeshlivosti, inu od voj-
skuvanja super te shivotne shellę.*

1. *Hlap.* O moj Gospud, inu Buh! koker jest videm, meni je tu poterplenje she ramnu potrebnu, dokler v' temu shivlenju se veliku superneh rezhy pergody.

Sakaj kokerkuli se jest bom pomujal k' mojimu myru use vishati, vender moje shivlenje bres shtritanja, inu shalosti na more biti.

2. *Gosp.* Syn! temu je taku. Ali jest ozhem, de nimash ti takeshen myr iskati, katiri bi bres skushnave bil, ali de bi nezh supernega na obzhutil.

Temuzh takrat imash shtemati, de se tudi ta myr neshil, kader bosh v' mnogitireh skushnavah, inu supernosteh skushen.

Aku bi rekal, de na moresh veliku terpeti, koku bosh enkrat mogel ta ogn v' teh vizah terpeti?

Is dveh hudeh rezhy se ima uselej ta majnshe isvoliti.

Satu de bosh ti perhodni vezhni martri odyti samogel, skerbi te prizhne reve, inu nadluge savol Boga poterpeshlivu preterpeti.

Me-

Menesh le ti, de druge ljudje tega svejta nezh, ali malu terpe? Letu ti na bosh neshil, deflih bi te narzartlivefhi poiskal.

3. Ti pak pravefh: ony imajo veliku lushtov, inu veselja, inu shive po svoji lestni voli, satorej ony na svoje reve, inu nadluge malu porajtajo, inu taiste malu obzhutjo.

4. Bodi si, koker ti pravefh, inu akulih bi imeli, kar bi othli; ali koku dolgu menish, de bode letu terpelu?

Pole! katiri so na letemu svejtu usega obilnu imeli, inu mogozhni bili, bodo raunu, koker ta dem preshli, inu teh lushtov, katiri so she preshli, se na bodo vezh spomnili.

Ja dokler she shive, na morejo ony bres grenkusti, toshlivofti, inu bres straha v' svojih lusteh pokoj imeti.

Sakaj ramnu od taisteh rezhy, od katireh ony tu veselje prejemo, obzhutjo ony dosti-krat to shtrafengo te shalofti.

Letu se njim po pravizi gody, de taku ony, dokler naspodobnu te lushte ishejo, taiste nekar bres grenkusti, inu bres k' shpotu sturjenja na ushivajo.

5. O koku kratki, koku golufni, koku naspodobni, inu nagnusni so usi lushti tega svejta!

Ali vender ti ljudje savol svoje pianofiti, inu slepote na sastopjo, temuzh koker ena namna, inu mutasta shivina savol enga mejhe-

nega lushta tega strohlivega shivlenja padejo ony v' to smert svoje dushe.

Ti pak moj syn nimash po reslushtkeh, inu po naspodobneh shellah hoditi, temuzh odverni se od tvoje vole.

Resveseli se v' Gospudu, inu on bo tebi dal, kar bo tvoje serze poshellelu.

6. Aku pak se ti ozhesh resnizhnu reslushtati, inu veseliti, inu prov obilnu od mene potroshtan biti, imash vediti, de v' sanizhvanju useh posvejtneih rezhy, inu v' odterganju od useh naspodobneh reslushtkov ima tvoj shegen, inu obilne trosht biti.

Inu kulkur vezh se bosh od useh stvary troshta odtegnil, tulku slajshe, inu mozhnejsh trosh bosh ti v' meni neshil.

Ti pak na moresh od sazhetka bres ene, ali druge shalosti, inu muje tega fhtritanja k' temu pridti.

Ta stara, inu ukoreninena navada bo tebi na potu stala, katira pak s' eno bulshi navado se pusty premagati.

Tu mesu se bode superstavilu, ali letu imash ti s' enem gorezhem ajfram tvojiga duha dobru v' bersdah dershati.

Tudi ta stara peklenaska kazha bo tebe drashila, inu nagibala; ali skus molituv bode ona odgnana, inu skus tvoje nuznu dellu inu opraviu bodo te urata tvojiga serza nje sadellane.

XIII. POGlavITNE DEJL.

*Od pokorshene enga ponishnega podloshneka po
exemplu JEsusa Kristusa.*

I. *Gosp.* Syn! katiri se podstope od pokorshene se odulezhi, leta se odulezhe od te gnade boshje, inu katire ishe lestne svoje rezhy imeti, leta sguby te gmejnzhy.

Katire se rad, inu volnu svojimu vikshemu na podvershe, taisti ozhitnu na snanje da, de tudi njemu njegovu mesu she ni popolnema pokornu, temuzh de taistu njemu she pogostu se superstave, inu odmermra.

Satorej uzhi se tvojimu vikshemu hitru, inu volnu se podurezhi, aku ti shellish tvoje lestnu mesu krotku, inu podloshnu sturiti.

Sakaj veliku hitrejshe bo ta sovrashnek od sunej premagan, aku ta snoterne zhlovek sam v' sebi ni resdjan.

Tvoja dusha nima nobenega nadleshenfhega, inu fhkodlivfhega sovrashneka, koker se ti sam sebi, aku ni se s' tvojim duham dobru sloshen, inu spravlen.

Ti moresh prov resnizhnu sam sebe sanizhuvati, aku ozheshe tvoje mesu, inu kry premagati.

Dokler sam sebe s'he prevezh naspodobnu sa lubu imash, satu se ti bojish enga drugega voli se popolnema zhesdati.

2. Ali kaj je tu veliku, de se ti, kir drugega ni se, koker prah, inu pepel, ja enu голу nezh, enemu zhloveku savol Boga podvershesh? dokler jest ta usegamogozhene, inu narviks'he, katire sem use rezhy is nezh stvaril, sem se temu zhloveku savol tebe ponishnu podloshnega sturil.

Jest sem med usemi ta narparedneshe, inu ponishenshe ratal, de bi ti tvojo preusetnost s' mojo ponishnostjo mogel premagati.

Uzhi se pokorn biti ti prah, inu pepel! uzhi ponishati se ti semla, inu ilovza, inu pod nogami useh, ludy poteptan biti.

Uzhi se tvojo volo prelomiti, inu ukrotiti, inu se usi podloshnosti isdati.

3. Referdi se super sam sebe, inu na pusti v' tebi tu napihuvanje te preusetnosti prebivati, inu muzh si jemati, temuzh iskashi se taku mejhenega, inu podloshnega, de bodo usi ludy po tebi hoditi, inu tebe koker blatu te zeste mogli teptati.

O ti prasen, inu od usega gole zhlovek! kaj se imash toshiti?

Kaj ti nagnusne greshnek smesh supergovoriti taistem, katiri tebi tvoje tadle naprejemzhejo, dokler se dostikrat Boga reshalil, inu ta pekleniske ogn tulkukrat saflushil.

Ali

Ali moje oku je tebi pregledalu, dokler tvoja dusha je pred mojimi ozhmy draga, inu shlahтна bila, de bi moja lubesn sposnal, inu meni sa moje dobrute hvaleshen bil, ter eni pravi podloshnosti, inu ponishnosti na uselej se isdal, inu tvoje sanizhuvanje poterpeshlivu prenesil.

XIV. POGLA VITNE DEJL.

Koku se imajo te skrivne sodbe boshje premishluvati, de se v' dobrem na preusamemo.

1. Hlap. **T**voje sodbe o Gospud! buzhe, inu germe zhes mene, ter s'trepetanjam, inu is straham tresesh ti use moje kofty, inu moja dusha trepezhe od sylnega strahu.

Jest stojim vesh oterpnen, inu spremishlujem, de tudi te nebesa ni so zhiste pred tvojim oblizhjam.

Aku se ti med Angelzami to hudobo neshil, inu njim taisto ni se pregledal, kaj se bo tedej s'mano godilu?

Te svesde so od nebess padle, inu kaj se jest bom smel podstopiti, kir sem prah, inu pepel?

Taisti, katireh della so se videle hvale uredne, so na globoku padli, inu katiri so ta
kruh

kruh teh Angelzov jedli, taiste sem vidil, de
fo v'otrobeh teh svin svoj lusht imeli.

2. Ni tedej obena svetust, kir ti o Gospud!
tvojo roko odtegnesh.

Na pomaga nobena modrust, kir ti pre-
nehash vishati.

Na pomaga nobena muzh, kir ti opustish
njo ohraniti.

Tam ni nobena zhiftoft shiher, kir ti na
pervarvash.

Nobenu lestnu varvanje na pomaga, kir
tvoje svetu vahtanje na perstopu.

Sakaj kader smo mi sapusheni, utonemo,
inu konz jemlemo, od tvojiga obiskanja pak
bodemo supet goripousdigneni, inu oshivimo.

Mi smo sizer nahtonovitni; skus tebe pak
bodemo poterdeni; mi mlazhni ratamo, ali
skus tebe bodemo supet ogreti, inu ushgani.

2. O koku ponishnu, inu savershlivu bi
jest imel sam od sebe dershati, inu sa golu
nezh shtemati, akulih bi se kej dobrega na
meni vidilu!

O koku globoku se jest imam, inu morem
o Gospud! tvojim naisgruntanem sodbam pod-
urezhi? kir jest na meni nezh drugega na mo-
rem snajdti? koker de sem enu prasnu, golu
nezh, inu supet nezh.

O nasmasna butara, inu napreplaunu morje,
kir jest nezh drugega sam na sebi na najdem,
koker zelu do konz na nizhefer!

Kje

Kje je tedej ta perkrita zhaft, kje je tu saupanje, katiru sem jest na mojo brumnoft, inu zhednosti postavlal?

Ta globozhina tvojih sodbá zhes mene je ufo prasno zhaft, inu pohvalenje k' nezh fturila, inu pod se usela.

4. Kaj je use mesu pred tvojim oblizhjam? Ali se bode tudi ta glina super tega lonzharja, katiri je njo rounal, ali nje eno podobo dal, smela pohvaliti, inu pousdigniti?

Koku se bo smel taifte s' prasnim govorjenjam usdiguvati, katirega serze je v' resnizi Bogu podvershenu?

Zel svejt na bo mogel taiftega pousdigniti, inu preusetnega fturiti, katirega si je ta resniza podloshnega fturila, tudi skus useh ludy hvalo na bode premaknen, katire je svoje upanje v' Boga postavil, inu uterdil.

Sakaj pole! taifti, katiri taku govore, so tudi en nezh: ony bodo s' glasam svojih besedy preshli, inu minuli: Ta resniza pak tega Gospuda oftane na vekumej.

XV. POGLAVITNE DEJL.

Koku bi mi imeli govoriti, inu se sadershati v' usemu temu, kar mi shelmo, inu profemo.

1. *Gosp. Syn! taku imash ti v' useh rezheh govoriti: Gospud! aku je letu tebi dopadeozhe, taku nej se sgody.*

Gof-

Gospud aku je letu, al unu k' tvoji zhafty, nej se sgody v' tvojimu imenu.

Gospud! aku sposnash, de je meni letu k' nuzu, inu k' dobremu, taku dodejli meni, de se bom taistega k' tvoji zhafty posflushil.

Aku pak sposnash, de bode meni taistu k' fhkodi, inu moji dushi nanuznu, odusemi od mene takefhnu poshellenje.

Sakaj ni slehernu poshellenje od svetega Duha, akulih se temu zhloveku prov, inu dobru vide.

Sagvisihnu teshku je sposnati, aku tebe en dober, al en druge duh letu, al unu poshelleti naklajna, ali aku ti is lestnega duha bodesh k' temu napellan.

Veliku je bilu h' konzu sapellaneh, kati rem se je sdelu, de so bli popred od enga dobrega duha napellani.

2. Satorej se ima use, kar se enemu sashelleti permire, uselej s' boshim straham, inu s' ponishnem serzam poshelleti, inu profiti, ter susebnu is satajenjam lestne vole se ima meni use zhespuftiti, inu rezhy.

O Gospud! ti dobru vesh, katiru je meni bulshi, sturi meni letu, ali unu, koker ti ozhesh.

Dodejli meni, kar ti ozhesh, inu kulku ozhesh, inu kader ti ozhesh.

Dellej s' mano , kar ti ozhefh , koker bo tebi narbel dopadlu , inu kar bo tebi k' vezhi zhafty.

Postavi mene , kamer ozhefh , inu sturi frej , inu shiher s' mano v' useh rezheh.

Jest sem v' tvojih rokah , sukej , inu okroh me obrazhej.

Pole! jest sem tvoj flushabnek , k' usem perpraulen ; sakaj jest na shellim meni , ampak tebi shiveti , o Buh othl! de bi letu mogel urednu , inu popolnema sturiti.

Ena Molituv.

Sa dopernesenje boshje dopadljivosti.

3. *Hlap.* **O** dobrutlive Gospud JEsus Kriftus! dodejli meni tvojo gnado , de ona s' mano bode , s' mano dellala bode , inu s' mano noter do konza bode ostala.

Dej meni , de jest bodem uselej shellil , inu othl , kar je tebi bel perjetnu , inu bel lubu.

Nej bo tvoja vola tudi moja vola , inu nej se moja vola uselej po tvoji voli visha , inu s' taisto do konza sgliha.

De kar bosh ti othl , ali nothl , jest enu-volnu sturil bodem , inu de jest nezhi drugega na bom mogel otheti , ali notheti , sunej kar ti ozhefh , al nozhefh.

4. Dodejli meni usem rezhem, katire so na svejtu, odumreti, inu de bo meni lubu sa- vol tebe na temu svejtu sanizhuvan, inu sa nezh dershan, ali usem nasnan biti.

Dej meni zhes use rezhy, katire se po- shelle, le v' samemu tebi pozhivati, inu moje ferze v' tebi myrnu sturiti.

O ti prave myr mojiga ferza, ti edine moj pokoj! sunej tebe so use rezhy teshke, inu napokojne.

V' letemu myru, tu je v' tebi edini, nar- vezhi, inu vezhni dobruti ozhem jest sa'spati, inu pozhivati, Amen.

XVI. POGLAVITNI DEJL.

*De ta prave trosht se ima v' samemu Bogu
iskati.*

1. Hlap. **U**se, kar bi jest k' mojimu troshtu si mogel smisliti, al poshelleti, nozhem jest letukej, ampak na perhodne zha- se perzhakati.

Aku bi jest she usega svejta troshte, inu veselje sam imel, inu use reslushtke ushival, gvishnu je, de letu use na more dolgu terpeti.

Satorej moja dusha na bodesh mogla do konza potroshtana, ne popolnema resveselena biti, sunej v' samemu Bogu, katire troshta te uboge, inu gorijemle te pohlevne.

Zha-

Zhakej enu malu moja duha, pozhakej na boshjo oblubo, taku bosh v' nebeleh eno obilnost useh dobreh rezhy imela.

Aku bosh te uprizhne rezhy prevezh na-
spodobnu shellela, bosh te nebeshke, inu
vezhne sgubila.

Nej bodo te zhasne posvejtne rezhy k' su-
najnemu nuzu, te vezhne pak k' snoternemu
poshellenju.

S' posvejtnem blagam na moresh nasitena
biti, dokler ni se stvarjena, de bi taistu
ushivala.

2. Deslih bi use stvarjene rezhy imela,
vender per useh taisteh bi na mogla frezhna,
inu isvelizhana biti, temuzh v' samemu Bogu,
katire je use rezhy stvaril, ves tvoj frezhne
stan, inu isvelizhanje stoji.

Nekar en takeshne stan, koker bo od teh
naumneh perjasnekov tega svejta preshteman,
inu hvalen, temuzh en take stan, na katirega
ti brumni kristjani zhakajo, inu katirega taisti,
katiri so v' duhu andohtlevi, inu zhishtega serza,
inu svoje prebivalshhe v' nebeleh imajo, tudi
v' zhasu naprej okusjo, inu she na letemu svej-
tu eno slatkušt obzhutjo.

Prasen, inu kratek je sleherne zhlovesh-
ke trosht.

Srezhen, prave, inu resnizhen je ta trosht,
katire od snotrej od te resnize se sadoby.

En bogabojezh zhlovek nose poufod tabo svojiga troshtarja JESUSA Kristusa, h'katiremu taku govory: Bodi per meni o Gospud JESUS KRISTUS v' useh krajih, inu uselej!

Letu bodi moj susebne trosht, de bodem volnu, inu rad usega zhloveshkega troshta pomankanje imel.

Inu kader bode meni tvoj trosht odshl, nej bo tvoja sveta vola, inu pravizhnu skufhanje meni na mesti narvezbega troshta.

Sakaj ti se na bosh uselej serdil, ne na uselej shugal, al pertil.

XVII. POGHAVITNE DEJL.

De usa nasha skerb se ima v' Boga postaviti.

I. *Gosp.* **L**ube Syn! pusti mene s' tabo andlati, koker jest ozhem; sakaj jest vem, kaj je tebi nuznu, inu dobru.

Ti mislesh, koker en zhlovek, ti sastopesh veliku rezhy, koker tebe tu zhloveshku nagnenje napeluje, inu svjetuva.

Hlap. Gospud kar ti pravish, je resnizhnu; tvoja skerb sa mene je vezhi, koker usa skerb, katiro jest sam sa se samorem imeti.

Sakaj zel navarnu stoji sa taistiga, katire uso skerb na tebe na postave.

O Gospud! sturi s' mano, koker tebi dopade, de le moja vola prov inu terdnu pruti tebi ostane.

Sakaj na more dergazhi, koker dobru biti use taitu, kar ti s' mano sturish.

2. Aku ozhefh de bi jest v' temoti bil, taku bodi pohvalen; aku ozhefh, de bi v' svetlobi bil, bodi supet pohvalen; aku je tebi dopadlivu mene potroshtati, bodi zheshen, inu hvalen; ozhefh pak, de jest bodem bres troshta, inu v' britkufti, taku bodi na enako visho uselej zheshen, inu hvalen.

3. *Gosp.* Syn taku se moresh sadershati, aku ozhefh s' mano hoditi.

Ti moresh taku volan, inu perpravlen k' terplenju, koker k' veselju biti.

Ti moresh tudi taku rad ubog, inu froten biti, koker napolnen, inu bogat.

4. *Hlap.* Rad ozhem jest o Gospud! savol tebe terpeti, karkuli ti ozhefh zhes mene pufiti pridti.

Bres reslozhka ozhem jest od tvoje roke prejeti tu dobru, inu tu hudu, slatku, inu grenku, veselu, inu shalostnu, inu sa use taitu, kar se meni more pergoditi, ozhem tebe sahvaliti.

Obvarvej mene pred usem greham, taku se jest na bodem bal ne smerti, ne pekla.

De le mene na vezhnu od tvojiga oblizhja na savershefh, inu is bukuv tega shivlenja na sbrishefh, nezheh meni na bo shkoduvalu, karkuli s' ena nadluga, ali britkuft zhes mene pride.

XVIII. POGLAIVITNE DEJL.

De te zhasne reve , inu nadluge se imajo po nauku , inu exemplu Kristusovemu poterpeshlivu prenesti.

I. Gosp. Syn! savol tvojiga isvelizhanja sem jest s'nebes dolipershl , inu sem tvoje reve , inu nadluge na se usel , ne is potrebe , ampak is lubesni , de bi se ti poterpenja uzhl , inu bi te zhasne reve volnu nosil.

Sakaj od te ure mojiga rojstva noter do smerti na krishu , ni sem jest bres shalosti , inu terpenja bil.

Jest sem veliku pomankanje v'teh zhastneh rezhęh imel , dostikrat sem velike toshbe zhes mene slishal , shpot , inu framoto sem volnu preterpil , sa moje dobrute sem nahvaleshnost , sa zhudesha preklinanje , inu sa moj uk supergovorjenje , inu tadle prejemal.

2. Hlap. Gospud! dokler se ti v' tvojimu shivlenju poterpeshliv bil , inu v' letemu sufebnu tvojiga ozheta sapovd spolnil , je spodobnu , de jest revne greshnek se po tvoji sveti voli poterpeshlivu sadershim , inu koker dolgu bosh ti othl , to butaro tega strohlivega shivlenja savol mojiga isvelizhanja nosem.

Sakaj akulih letu uprizhnu shivljenje ramnu teshku , inu terdu naprejpride , vender je

sedej

fedej skus tvojo gnado velikega saflushenja polnu, inu skus tvoj exempel, inu tvojih svetnikov stopine se od nafs flabeh ludy veliku loshej prenese, inu je nam ozhitnu na snanje danu.

Ja vezhega troshta je letu shivljenje polnu postalu, koker je nekedej v' ti stari postavi bilu, kir so te nebeshke urata saperte stale, inu ta zesta pruti nebesam se je temnejshie videla, kir njih zelu malu se je po nebeshkemu krajlestvu flifalu, inu trudilu.

Ja tudi taisti, katiri so takrat pravizhni, inu tega isvelizhanja uredni bili, ni so mogli pred tvojo martro, inu tvoje smerti plazhilam v' tu nebeshku krajlestvu pridti.

3. Kajseno veliko sahvalo sem jest dolshan tebi dati, de se ti meni, inu usem virnem en prave, inu dober pot v' tu vezhnu krajlestvu pokasal?

Sakaj tvoje svetu shivljenje je nash pot, inu skus sveto poterpeshlivoost mi k' tebi gremo, kir se ti nasha krona.

Aku bi ti na bil naprejshl, inu nafs na bil poduzhil, kdu bi se bil to skerb persadel po temu potu hoditi?

Ah koku njih veliku bi bilu delezh, inu sad ostalu, ke bi na bli ony na tvoj lepe ozhiten exempel gledali!

Pole! mi smo she uselej mlazhni, akulih smo tulkajn tvojih zhudeshov, inu naukov

flifhali, kaj bi she blu, ke bi mi eno taku veliko luzh inu svetlobo sa tabo hoditi na imeli?

XIX. POGLAVITNE DEJL.

Od prenesenja te kervize, inu kdu se ima sa enga refnizhnu poterpeshlivega dershati.

1. *Gosp.* **K**aj je tu, kar govorish moj lube syn? nehej se pertoshuvati potem, kir moje, inu drugeh Svetnikov terplenje spremiflesh. **Ti se she ni se do prelivanja te kervi vojskuval.**

Zelu mejhenu je, kar ti terpish, pruti taistim, katiri so tulkajn terpeli, taku sylnu bli fkuvhani, taku teshku shaleni, inu na mnogitire vishe pokusheni, inu v'terdem dershani.

Ti imash drugeh ludy teshku terplenje si k'ferzu jemati, de bodesh lohkejshe tvoje zelu mejhene teshave prenesil.

Inu aku se tebi one zelu mejhene na sde, gledej, de letu na stury tvoja napoterpeshli-vost.

Vender, bodi si tvoja nadluga mejhena, ali velika, fkerbi taisto poterpeshliku prenesti.

2 Kulker bel se k'terplenju perpravnega dellash, s' tem modrejshe ti andlash, inu si vezh saflusesh, bosh tudi lohkejshe prenesil,

aku

aku se bosh k' terplenju volan, inu perprav-
len sneshil.

Nikar na rezi: jest na morem letu od tega
zhloveka terpeti, leto rezh jest ni sem dolshan
prenefti, on je meni eno veliko fhkodo stu-
ril, inu on meni naprejmezhe, kar meni ni
nigdar v' misl padlu, ali od enga drugega bo-
dem rad terpil, inu koker bom vidil, de se
ima terpeti.

Naspametna je taka misl, katira to zhed-
nost te poterpeshlivosti na spremisli, inu na
resgleda, od koga ima polonana biti, temuzh
vezh to perfhono, inu tu sturjenu reshalenje
preudari, inu premishluje.

3. Taisite ni en prave poterpeshlive zhlo-
vek, katire nozhe vezh terpeti, sunej, kar
se njemu sdy, inu od koger se njemu lube.

Ali en prov poterpeshlive zhlovek na
gleda, od koga on terpy; aku on od svojiga
Gospuda, ali vikshega, od enga svoje glihe,
ali od enga, katire je mejn, koker on, ali od
enga brumnega, inu svetega, ali od enga hu-
dobnega, inu naurednega zhloveka bode na-
dleshen, ali drashen.

Temuzh bres usega reslozhka, karkuli,
inu kulkukrat se njemu kej od ene, ali druge
stvary pergody, use letu on is sahvalo od
boshjih rok goriusame, inu sa en velek do-
bizhek dershy.

Dokler per Bugu nobena rezh se na pusty bres lona, bodi fi mejhena, koker ozhe, de se le savol Boga stury, inu prenesse.

4. Satu bodi perpravlen k'boju, aku shellish premagati.

Bres vojskuvanja na moresh to krona te poterpeshlivosti dosezhi.

Aku nozhesh terpeti, nozhesh, inu se branesh kronan biti.

Shellish pak kronan biti, fhtritej se serzhu, terpi poterpeshlivu.

Bres muje se na more k'nobenemu myru pridti, inu bres vojskuvanja se na more premagati.

5. *Hlap.* O Gospud! nej bode meni skus tvojo gnado mogozhe, kar se meni skus naturo namogozhe sdy.

Ti vesh, de jest malu samorem terpeti, inu de jest hitru tudi od ene mejhene supernosti, katira se meni permire, zaglivega serza postanem.

Meni ima ena fleherna skushina ene nadluge savol tvojiga imena perjetna, inu sashelna biti, sakaj savol tebe terpeti, nadleshen, inu shalen biti, je moji dushi ramnu spravu, inu dobru.

XX. POG LAVITNE DEJL.

Od sposnanja lesne slabusti, inu od nadlug tega shivlenja.

1. Hlap. J est bom sposnal mojo kervizo super sam sebe, tebi o Gospud bodem mojo slabust sposnal.

Dostikrat je ena mehena rezh, katira mene okuli vershe, inu shali.

J est si naprejusamem, terden, inu mozhan biti, ali kader ena mejhena skushnava pride, meni ramnu britku perhaja.

V' zhasu je ena flaba, inu poredna rezh, od katire v' meni ena velika skushnava ustane.

Inu kader j est menem, de sem zelu shiher, kir j est nez na obzhutem, se snajdem v' zhasu od enga mejhenega veterza ene skushnave skorej premagan.

2. Satorej o Gospud! poglej mojo revsheno, inu slabust, katira je tebi poufod dobru snana.

Usmili se zhes mene, inu potegni me is tega blata, de v' taistemu na obtizhim, inu zelu do konza savershen, inu premagan na ostanem.

Letu je, katiru mene pogofstu resbije, inu pred tabo k' shpotu stury. de j est taku lohku

padem, inu se pregreshim, inu zelu slab sem temu hudemu nagnenju superstati.

Akulih v' zhasu na pride do pervolenja, vender je meni ramnu teshku, inu toshlivu ufeskusi skushnave terpeti, inu ufake dan v' shtritu shiveti.

Is tega bode meni moja slabust snana, de uselej lohkejshe te poredne, inu nagnusne misli, inu domiselki na mene planejo, inu pridejo, koker odidejo.

2. O ti usegamogozhni Buh Israel, katire en gorezh ajfer sa te virne dushe imash! O de bi enkrat pogledal na trud, inu mujo tvojiga hlapza, inu de bi ti njemu poufod, kamer se on bo obernil, inu v' useh rezheh na strani stal!

Poterdi mene s' nebeshko mozhjo, de ta stare zhlovek, inu tu revnu mesu, katiru temu duhu she ni popolnema podloshnu, zhes njegana bo gospoduvalu: super katire se je potreba shtritat, koker dolgu v' letemu revnemu shivlenju to fapo ulezhero.

Ah kaj je letu s' enu revnu shivljenje, kir ni obeden pred britkustjo, nadlugo, inu shalostjo shiher; kir je use polnu shtrikov, inu sovrashnikov!

Sakaj kader ena nadluga, ali skushnava prejde, pride supet ena druga, ja kir mi she s' to pervo se vojskujemo, pride dosti drugeh na naglem zhes nafs.

4. Kdu bi letu shivljenje, katiru je polnu grenkusti, inu britkusti, inu s' tulkajn nadluga, inu revami obloshenu, othl sa lubu imeti?

Koku more tudi enu shivljenje imenuvanu biti, kir tuku smerti, inu hudega porody?

Inu vender se fhe le sa lubu ima, inu veliku je taisteh, katiri v' njemu tu reslushtanje ishejo.

Dostokrat se temu svejtu naprejvershe, de je sapeliv, inu poreden, prasen, inu napriden; vender na bo lohku sapushen, dokler tu poshellenje tega mesa prevezh oblastuje.

Ali ene rezhy tega zhloveka naklanajo, inu ulezhejo ta svejt lubiti, ene njega sanizhuvati.

K' lubesni tega svejta ulezhejo tu poshellenje teh ozhy, tu poshellenje tega mesa, inu preusetnost tega shivljenja. Ali te shtrafenge, inu nadluge, katire na taiste pravizhnu pridejo, sture, de se ta svejt sovrashe, inu permersnen rata.

5. Ali Bogu se usmili! tu hudobnu reslushtanje premaga tu temu svejtu sdanu serze, kir letu mejni, de pod tem ternjam se tu reslushtanje snajde, dokler fhe ni ne te boshje flatkuste, ne te noterne lubesnivoosti te brumnosti ne vidilu, ne okusilu.

Taisti pak, katiri ta svejt popolnema sanizhujajo, inu se v' enemu svetemu podvishu-

van-

vanju Bogu flushiti ahtajo, posnajo to boshjo flatkust, katira je tem pravem sanizhvavzam tega svejta, ali tem, katire se temu svejtu bodo resnizhnu odpovedali, oblublana: ony tudi vidjo ozhitnu, koku delezh, inu navarnu se ta svejt sayde, inu na kulkajn vish se sam sapelluje.

XXI. POGLAVITNE DEJL.

*De se v' Bugu ima zhes use drugu blagu, do-
brute, inu dary pozhivati.*

I. *Hlap.* **O** moja dusha! ti moresh zhes use rezhy, inu v' useh rezheh uselej v' Bugu pozhivati, sakaj on je ta vezhne pokoj useh Svetnikov.

O ti preslatke, inu prelubesnive JEsus! dodejli ti meni v' tebi samemu zhes use druge stvary pozhivati, tu je: zhes use sdravje, inu lepoto, zhes uso zhast, inu hvalo, zhes uso oblast, inu Gospostvu, zhes use snanje, inu sastopnost, zhes use blagu, inu umetalnosti, ali kunshti, zhes use veselje, inu lushte, zhes use dobru ime, inu preshtemanje, zhes uso flatkust, inu troshtanje, zhes use upanje, inu oblubo, zhes use saflushenje, inu poshellenje: zhes use shenkenge, inu darove, katirekuli ti samoresh dati, inu noteruliti, zhes use veselje,
inu

inu petje, katire ta um sapopasti, inu tu serze obzhutiti samore.

Ja zhes use Angele, inu Archangele, zhes ufo nebesko vojsko, zhes use videozhe, inu navideozhe rezhy, inu zhes use drugu, kar ti moj Buh ni se.

2. Sakaj ti moj Gospud, inu Buh se zhes use rezhy ta nar bulshe: ti se sam ta nar vikshe: sam nar mogozhenshe: sam nar polneshe, inu nar obilneshe: ti sam nar troshktivshe, inu nar slajshe: ti si nar lepshe, inu nar lubesnivshe, inu sam nar shlahtneshe, inu zhaftitlivshe zhes use rezhy, v' katiremu je use tu dobru skupej, inu popolnema, je uselej bilu, inu bode.

Satu use, kar ti meni dash bres tebe, ali sam od sebe resodevash, inu obetash, letu je meni use premalu, aku jest tebe samega na videm, inu popolnema na sadobim, inu na doleshem.

Sakaj moje serze na more resnizhnu pozhiyati; njemu ni popolnema sadofti sturjenu, temuzh de taistu v' tebi samemu pozhiva, inu taku zhes use dary, inu stvary se pousdigne.

3. O ti moj prelubesnive JEsu Kriste, ti nar zhisteshe lublenek, inu oblastnik useh stvary! kdu bo meni dal peruti ene prave prostusti, al frajosti, k' tebi se pousdigniti, inu v' tebi pozhiyati?

Ah

Ah kedaj bom jest sadoſti mogel pokufiti; inu viditi, koku ſladak ſi ti o moj Gospud! inu Buh?

Kedaj ſe bom jest popolnema k' tebi obernil, de bom tebe taku lubil, de pred tvojo lubesnjo ſam ſebe na bodem obzhutil, temuzh tebe ſamega bodem obzhutil zhes uſo pozhutlivost, inu maſo, vender v'eni prezhudni viſhi, katira ni ſlednemu vedeozha, inu snana?

Sdej pak jest pogoftu sdihujem, inu noſem mojo revo, inu nadlugo is ſhaloſtjo.

Sakaj meni ſe veliku hudega v' ti dolini teh rev pergody, katiru mene doſtikrat smote, iſhali, inu otemny, pogoftu v' temu dobremu sadershujе, inu reſtrefa, tudi drashe, inu ſamota, de jest na morem obenega frej perhoda k' tebi imeti, ne tvojiga veſelega objemanja uſhivati, katiru tvoji iſvelizhani duhovi uſefkusi uſhivajo.

Puſti ſe ſkus moje sdihuvanje, inu ſkus tu moje v' obilneh revah tega ſvejta prebivanje k' uſmilenju omehzhiti.

4. O JEſu ti ſvetloba vezhne zhaſty, en troſht te popotne duſhe: per tebi ſo moje uſta bres glaſa, inu moje molzhanje govory s' tabo.

Koku dolgu ſhe odlafha k' meni pridti moj Gospud, inu Buh?

Ah de bi ſhe enkrat k' meni revnemu othl pridti, inu mene veſelega ſturiti! Nej ſtegne

on k' meni svojo roko, inu mene ubogega od-
rešhi od ule britkuſti.

Pridi o Gospud! pridi, ſakaj bres tebe na
bo nobeden dan, ali ura veſela, ſakaj ti ſi moje
veſelje, inu bres tebe je moja miſa praſna.

Jeſt ſem reven, inu koker en jetnik iſ
ſhpringarjami ſveſan taku dolgu, de ti mene
ſ'iuzhjo tvoje uprizhnoſti na reſveſeliſh, me-
ne proſtega na ſturish, inu enu perjaſnu ob-
lizhje na perkacheſh.

5. Nej drugi ludje na meſti tebe iſhejo,
kar ſe njim bo lubilu, meni pak nezh drugega
na dopade, inu na bode dopadlu, koker ti
moj Gospud, inu Buh, ti moje upanje, inu
vezhnu iſvelizhanje!

Jeſt na bom molzhal, ne prenehal tebe
poniſhnu profiti taku dolgu, de ſe tvoja gna-
da naſaj na poverne, inu de ti boſh od ſnotrej
k' meni govoril.

6. *Gosp.* Pole! tukej ſem jeſt, pole! jeſt
ſem per tebi, kir ſe mene na pomuzh klizal:
tvoje loſe, poſhellenje tvoje duſhe, tvoja po-
hlevnolt, inu grevenga tvojiga ſerza ſo mene
nagnile k' tebi pridti.

7. *Hlap.* Inu jeſt ſem rekal: Gospud jeſt
ſem tebe na pomuzh klizal, inu tebe uſhivati
shellil, jeſt ſem perpravlen uſe rezhy ſavol
tebe ſa nezh derſhati, inu ſaurezhi.

ſakaj ti ſe mene popred obudil, de bi jeſt
tebe iſkal.

Satorej zhaft, inu hvala bodi tebi o Gospud! kir se ti leto dobruto tvojimu hlapzu po veliki tvoji milosti iskafal.

Kaj bi imel tvoj hlapcz she dalej pred tabo govoriti, sunej samu, de se on pred tabo nisku ponisha, inu de uselej spomni, de je on en grefhnek, inu de nizheter ni?

Sakaj tvoje glihe ni v' useh prezhudneh rezheh na nebeseh, inu na semli.

Tvoje della so ramnu dobre, inu tvoje sodbe resnizhne, inu skus tvojo previdnost bodo use rezhy vishane.

Satu bodi tebi o modrust nebeshkega Ozheta! zhaft, inu hvala! nej te hvaljo moje ufta, inu moja dufha, inu s' mano use stvarjene rezhy skupej.

XXII. POGLAVITNE DEJL.

Od spomina mnogiterih dobrut boshjih.

1. *Hlap.* **O**dpri o Gospud moje serze v' tvoji postavi, inu poduzhi mene v' tvojih sapovdeh hoditi.

Dodejli meni tvojo volo sastopiti, inu s' velikem sposhtuvanjam, inu is skerbne spremishluvanjam tvoje usezhiherne, al gmejn, inu susebne dobrute spomniti, de bodem samogel tebi eno uredno sahvalo sa taiste dati.

Jest

Jest pak vem, inu sposnam, de jest tebi tudi sa ta nar majnshe dejl tvojih dobrut uredno hvalo, inu sahvalo na premorem poverniti.

Jest sem usem tvojim dobrutam, katire so meni dodejlene, napremoshen, inu preflab, inu kader si jest tvojo shlahtnuft k' serzu usamem, moj duh pred tvojo visokustjo dolijemle, inu omaga.

2. Karkuli mi na dushi, inu na telesu imamo, inu kar mi od snotrej, inu od sunej k' isvelizhanju te dushe, inu k' nuzu tega shivota posedemo, letu so use tvoje nam iskasane dobrute, inu tebe, koker enga taku dobrega, inu milostvega dobrutneka, od katirega smo use tu dobru prejeli, nam perporozhajo.

Deflih je eden vezh, en druge mejn prejel, vender use letu je tvoje, inu bres tebe na more obeden tudi to narmajnshe rezh imeti.

Katiri je vezhi dary prejel, se nima pohvaliti, koker de bi blu letu njemu savol njegovega saflushenja danu, ne se zhes druge pousdigniti, ne tega, katiri majnshe darove ima, sahpotuvati; dokler taisti bode sa vezhega, inu bulshega dershan, katire sam sebi mejn perloshy, inu se pohlevneshe, bel andohtlevu hvaleshnega iskashe.

Inu katire sam sebe sa bel revnega dershy, inu sa bel naurednega sode, leta je perpravneshe, vezhi gnade, inu darove sadobiti.

3. Katire je pak malu darov, inu gnad prejel, nima satu shaluvati, ne sa slu useti, tudi nekar temu, katire vezh ima, satu navoshliv biti: temuzh na tebe famega resgled imeti, inu tvojo dobruto she vezh hvaliti, kir ti tvoje dary, inu gnade taku obilnu inu radavolnu bres uslega nashega saflushenja, bres resgleda teh pershon vendejlifh.

Use rezhy pridejo is tebe, satu imash v'useh rezheh pohvalen biti.

Ti vesh, kar se flehernemu rajma dati; inu sakaj leta vezh, une pak mejn ima; katiru use tebi, nekar nam se spodobe reslozhiti, per katirimu useh ludy saflushenje je reslozhenu, inu preudarjenu.

4. Satorej o moj Buh! jest tudi dershim sa eno veliko dobruto, de eden veliku nima, od katirega bi njemu od sunej od teh ludy ena zhast, inu hvala dofhla, taku de, kir on to revnost, inu boshtvu svojiga stanu premisli, is tega nekar le nobeno shalost, al zaglivost na obzhute, ampak veliku vezh troshta, inu veselja is tega prejme.

Dokler ti o Gospud se uboge, ponishne, inu od tega svejta savershene sebi sa tvoje perjasneke, inu domazhe isvolil.

Letu sprizhujejo tvoji lubesnivi Apostelni, katire se ti sa ene Firshte, inu vajvode zhes zelo semlo postavil.

Ony vender, kir so na letemu svejtu shiveli, se ni so pertoshili; so bli pohlevni, inu krotki bres use hudobe, inu golfije, taku, de so se tudi veselili savol tvojiga imena fershmajhti, al safhpotvanje terpeti, inu kar je temu svejtu supernu, so ony s' velikem lushtam na se useli.

Sategavolo nima enga, katire tebe o Gospud! lube, inu tvoje dobrute sposna, nezhtaku resveseliti, koker de se tvoja vola v'njemu dapolne, inu njemu dopade, kar ti sturish, inu koker ti obernefh.

Letu ima njemu taku dopasti, inu v' letemu ima on en takefhen trosht imeti, de bi on ravnu taku rad ta nar majnshi bil, koker en druge shelly ta nar vezhe biti.

Inu de on taku dobru s'tem sadnem, koker s' tem pervem mestam sa lubu usame: de taku rad je savershen, inu sanizhuvan, inu nobenega dobrega imena inu hvale na shelly imeti, koker de bi bil teh vezheh, inu pred drugemi na temu svejtu sposhtuvaneh eden.

Sakaj tvoja sveta vola, inu lubesn tvoje zhafsty ima use rezhy presefzhi, inu vezh njegatroshtati, inu bel njemu dopasti, koker use njemu dane dobrute, ali katire she s' zhafam njemu imajo dodejlene biti.

XXIII. POG LAVITNE DEJL.

Od shtireh rezhy , katire en velek myr
sabo perneso.

1. *Gosp.* Syn! sdej te bom uzhil ta pot tega myru , inu enga prov profstega ferza biti.

2. *Hlap.* Sturi o Gospud! koker pravefh, sakaj meni je perjetnu letu saflishti.

3. *Gosp.* Moj fyn! poslisej se enga drugega volo vezh , inu rajshi, koker tvojo sturiti.

Isvoli uselej rajshi tu majnshe , koker tu vezhi imeti.

Ifhi uselej tu spudnu mestu, inu slednemu podloshen biti.

Shelli , inu profi uselej , de ta vola boshja bode nad tabo dopolnena.

Pole! en takefhen zhlovek pride noter v' te prave kraje tega myru , inu pokoja.

4. *Hlap.* Gospud! letu tvoje govorjenje je kratku , ali ima v' sebi veliko popolnemast.

Je kratku v' besedah , ali polnu skrivnosti, inu radovitnu v' nuzu , inu ushitku.

Sakaj aku bi jest letu mogel svestu dershati, bi v' meni taku lohku enu spreminenje , ali shalost na mogla ustajati,

Sakaj kulkukrat jest en napokoj, ali tesavo obzhutem, samerkam, de sem od tega nauka odstopil.

Ali ti, katire use samorešh, inu tu gori-
jemanje teh dušh sa lubu imash, dodejli me-
ni eno obilnshe gnado, de bodem mogel tvo-
je govorjenje dopolniti, inu moje isvelizhan-
je popolnema gvishnu sturiti.

M O L I T U V

Super te hude misli.

5. *Hlap.* **O** Gospud moj Buh! nekar na bodi
delezh od mene: moj Buh! pri-
di meni k' pomuzhi. Sakaj ene inu druge misli
v' meni gori ustajajo, inu en velek strah shali,
inu martra mojo dušho.

Koku bom bres shkode skusperšh, inu
koku bom taiste premagal?

6. *Gosp.* Jest, prave on, pojdem pred ta-
bo, inu bodem te mozhne ponishal, jest bo-
dem te urata te jezhe odperl, inu te fkriv-
nosli teh fkrivneh rezhy bodem tebi resodel.

7. Sturi taku o Gospud! koker pravešh,
inu nej pobegnejo pred tvojim oblizhjam use
pregreshne misli.

Letu je moje saupanje, inu moj edine
trošht, de jest v' usi moji nadlugi k' tebi per-
beshim, v' tebe saupam, tebe is grunt moji-

ga serza na pomuzh klizhem; inu na tvoj trofht poterpeshlivu zhakam.

M O L I T U V

Sa resvetlenje te sastopnosti.

8. *Hlap.* **O** dobrutlive JEsus! resvetli mene s' to svetlobo te snoterne luzhi, speli od prebivalsha mojiga serza ufo temoto.

Varvej mene od mnogitireh restreseneh misl, inu presheni use skushnave, katire meni sylo dellajo.

Vojfkuj se mozhnu sa me, inu satari v' meni te hude sverine, tu je: use k' hudemu: drashlive shelle, de skus tvojo muzh myr postane, inu de ena obilnost tvoje zhashty, inu hvale bo v' tvoji sveti hishi, tu je v' eni zhisti vesty supet salfishana.

Sapovi tem vetram, inu hudem vremenam: rezi temu murju: bodi pokojnu, inu temu merslemu vetru burji: nekar na vihari; inu bode sdajzi tihu postalu.

9. Poshli vonkej tvojo luzh, inu tvojo resnizo, de bodo svetile na ti semli, sakaj jest sem ena prasna, napridna, inu pusta semla, dokler ti mene na resvetlish.

Isli zhes mene od sgur doli tvojo gnado, inu polivej moje serze s' nebeshko roso: podej meni to vodo te andohte; tu suho semlo s' tai-

sto-

sto poshkrofi, de bode dober, inu nar bullhe
fad pernefla.

Pousdigni moje serze, katiru je od teshave
teh grehov dolipotlazhenu, inu use moje
shelle vishej k' nebeshkem rezhem, de se bo-
de taistemu stoshilu na posemelfke rezhy mi-
fliti, po tem kir bo to flatkuft tega vezhnega
isvelizhanja okufilu.

Odtergej, inu smekni mene od usoga na-
obstojezhega troshta, inu veselja teh stvary,
sakaj nobena stvarjena rezh namore moje shel-
le popolnema k' pokoju perpraviti, inu po-
troshtati.

Sdrushi mene s' tabo s' eno naresveslivo
sveso te lubesni, sakaj ti sam se sadofti temu,
kir tebe lube, inu bres tebe so use rezhy pra-
sne, inu napridne.

XXIV. POG LAVITNE DEJL.

*De se imamo anati radovednega sprashuvanja od
drugeh ludy shivolenja.*

1. *Gosp.* Syn! na bodi radoveden, inu pra-
sne fkerby na imej.

Kaj tebi amgre letu, al unu? sa mano ti
hodi.

Kaj je tebi mar satu, aku je leta takefhen,
ali takefhen, ali pak de leta taku, inu taku
govory, ali della?

Tebi ni potreba sa druge odgovor dajati, ampak sam sa se bosh mogel enkrat rajtengo dajati. Sakaj se tedej umesmeshash, inu samotavash? Pole! jest flehernega posnam, inu jest videm use rezhy, katire se pod nebam pergode, videm, inu vem, koku s'ennem slednem ftoji, kar on misli, kar on ozhe, inu h'kajsenemu zilu inu konzu je njegova manenga nagnena.

Meni tedej se imajo use rezhy isrozhiti, ti pak ohrani se v'dobremu myru, inu pusti slednega dellati, kar ozhe.

Use bode zhes njega famega perfhlu, kar kuli bo dellal, ali djal; sakaj on namore menegolfati, ali nezhe meni skriti, ali pertaiti.

2. Na imej fkerby sa senzo enga velikega imena, na shelli tudi to perjasnost dosti ludy, ne njuh fusebno lubesn.

Dokler lete rezhy donefo veliku restresenje, inu temoto tega serza.

Jest bi rad tebi nebeshke, inu skrivne rezhy resodel, inu moje besede s'tabo govornil, kader bi ti mojiga perhoda svestu perzhakal, inu meni te urata tvojiga serza odperl.

Bodi fkerben, inu previden, zhuj v'molitvah, inu ponishej se v' useh rezheh.

XXV. POGLAVITNE DEJL.

V' komu stoji stanoviten myr tega serza, inu enu pravu gorijemanje v' ti brumnosti.

1. *Gosp.* Syn! jest sem djal: Ta myr vam jest pustim, moj myr vam dam, nekar, koker vam daje ta svejt, jest vam dam.

Ufi ljudje shelle ta myr, ali kar k' enemu pravemu myru flifhe, se ufi na ahtajo.

Moj myr se snajde per teh, katiri so pohlevnega, inu krotkega serza. Tvoj myr bode v' velikemu poterplenju.

Aku bodesh mene poslušhal, inu se po mojimu glasu vishal, bosh samogel veliku myru ushivati.

2. *Hlapez.* Kaj imam jest tedej sturiti?

3. *Gosp.* V' useh rezhęh mirkej, inu gledej na se, kaj dellash, inu kaj govorish, inu ufo tvojo misl na tu vishej, de bosh meni samemu dopadel, inu de sunej mene nezha bosh shellil, ne iskal.

Tudi drugeh ludy djanje, inu besede nimash ferbeshnu soditi, inu se na meshej, inu na samotej v' te rezhy, katire ni so tebi izrozhene, ter se bo lohku sgodilu, de bosh poredkem, inu malu shalen, inu nadleshen.

De bi pak zelu nobeno shalost, ali nadlugo na obzhutil, ne obene teshave na serzu,

ali shivotu na terpil, letu je en stan, katire se nekar v' sedanemu zhasu temuzh v' vezhnemu pozhitku snajde.

Satorej nimash mejniti, de se ti ta prave myr neshil, aku nobene teshave na obzhutesh, tudi si nimash dosdevati, de takrat dobru s' tabo stoji, kader nobenega superneka na terpish; nekar na misli, de je letu ena popolnema, kader se use rezhy po tvoji voli gode.

Nekar se tudi sa velikega na fhtemej, ali na misli, de se v'eni fusebni lubesni per Bugu, aku se v'eni veliki andohti, inu slatkuisti snajdesh; sakaj v' letem usem se na sposna, de eden to zhednost lube; tudi na stoji v' letemu tu gorijemanje, inu popolnema brumnost tega zhloveka.

4. *Hlap.* V'zhim o Gospud! tedej stoji?

5. *Gosp.* V' letemu, de se ti is zelega tvojiga serza boshji voli goriofrash, inu na ishesh tu tvoje, ne v' mejheneh, ne v' velikeh rezheh, ne v' letemu zhasu, ne v' ti vezhnosti.

Taku de enakega serza med srezho, inu nasrezho v' sahvallenju ostanesh, inu use rezhy v' enaki vishi preudaresh inu premisleh.

Aku bosh v'temu saupanju taku mozhan, inu poterpeshliv, de ti potem, kir tebi bode ta noterne trosht oduset, tvoje serze bodesh perpravil, she vezhi rezhy terpeti, tudi se na bosh

bosh pravizhnega dellal, koker de bi tulkajn terpeti na bil dolshan.

Temuzh aku moje ushafanje v' useh rezhëh bosh sa pravizhnu, inu svëstu dershal, inu hvalil; takrat bodesh po temu pravimu, inu pravizhnemu potu tega myru hodil, inu bosh gvishnu upanje imel, moje oblizhje v' velikemu veselju enkrat supet viditi.

Aku bosh k' tvojimu popolnema sanizhuvanju pershl, imash vëditi, de takrat bodesh obilne myr ushival, kulker se samore na letemu sveztu, koker v' eni ptuji desheli ushivati.

XXVI. POGLAVITNI DEJL.

Od visokusti enga prostega serza, katira se s' eno ponishno molitvo vezh saflushe, koker s' tem branjam.

1. Hlap. **G**ospud! letu je dellu enga popolnema brumnega mosha, nikoli svoje serze od premishlivanja nebeshkeh rezhy odtegniti, inu med veliku sferby, koker bres use sferby shiveti, inu hoditi, nekar koker en namarn inu lejn zhlovek, temuzh koker s' eno preshlahtnustjo enga prostega serza, katiru k' nobeni stvary s' naspodobnem poshellenjam se na perlipy, ali dershy.

2. Jest tebe pohlevnu profem o dobrutlive Buh! varvej mene od sferby tega shivlen-

lenja, de na bom prevezh samotan, preusdigni meni te velike potrebe tega shivota, de na bom fkus reslushtanje ujet; odreshi mene od useh sadershb te dushe, de na bom fkus te teshave omagal, inu zagliv postal.

Na pravem od teh rezhy, katire ta posvejtna perproshena s' zelem poshellenjam ishe, inu shelly, temuzh od teh rezhy, katire to dusho tvojiga hlapza v'gmejn prekletvi te mertvashke nature shtraflivu teshavajo, inu perdershujajo, de on v'to prostust, ali frajost tega duha, kulkukrat se njemu slube, namore noterjiti.

3. O moj Buh! ti naisrezhena flatkust, preoberni meni v'grenkust use shivotne troshte, katiri mene od lubesni vezhneh rezhy odbijajo, inu pod enem perkasanjam ene uprizhne reslushtlive dobrute hudobnu k' sebi vabjo.

Na pusti o Gospud! de bi bil premagan, na pusti, de bi mene mesu inu kry premagala, de bi bil od tega svejta, inu njegove kratke zhashty sapellan: Na pusti mene fkus hudizha, inu njegovo pregnanost omotiti, inu dolitrei.

Dodejli meni muzh k'superstanju, poterpeshlivoost k'terplenju, inu stanovitnost, de obstojim.

Dej meni na mestu posvejtneh troshtov tu flatku masilu tvojiga duha, inu na mestu te telefne lubesni uli meni noter to lubesn tvojiga imena.

4. Pole! ta spisha, pitje, oblazhilu, inu druge rezhy, katire k'ohranjenju, inu shivlenju tega shivota flushjo, so temu prov andohtlevmu duhu nadleshne, inu teshke.

Dej meni o Gospud! se takefhneh potreb s'maso poslushiti, de na bom s'prevelikem poshellenjam.v'taiste samotan.

Use rezhy saurezhi ni dopushenu, dokler ta natura more ohranjena biti, eno preobilnost pak iskati, inu po reslushtanju sahajati, ta postava prepouduje, sfer bi tu mesu zhes tega duha se pousdigvalu.

Jest ponishnu profem, de v'leteh rezheh tvoja roka mene vishala, inu poduzhila bode, de se v'enemy, ali drugemu kej prevezh na sgody.

XXVII. POGLAVITNE DEJL.

De ta samolestna lubesn nafs od vezhne dobrute narvezh sadershuje.

1. *Gosp.* Syn! ti se morefh zelega sa zelega dati, inu zelu nezha sa se obdershati.

Imash vediti, de tebi tvoja samolestna lubesn vezh fhkodva, koker karkuli s'ena rezha na semli.

Ufaka rezha po masi te lubesni, katiro k'taisti imash, se tebe mejna, ali vezha dershy.

Aku

Aku je tvoja lubesn ozhishena, fama na febi, inu dobru vishana, bodesh od useh rezhy proft postal.

Nekar na poshelli, kar se tebi na spodobim imeti.

Nekar na shelli imeti, kar tebe samore sadershuvati, inu te snoterni frajosti obropati.

Enu zhudu je, de se ti is zelega grunta tvojiga serza sam sebe meni na isrozhish, inu sam sebe zhes na dash is usem tem, kar ti shelleti, inu imeti samoresh.

2. Sakaj se skus prasnu shaluvanje dolinesh, inu zirash? sakaj se skus napotrebne sferby trudeshe?

Stoj, inu dershe se mojiga dopadenja, inu na boshe nobeno shkodo obzhutil.

Aku ti isheshe letu, ali unu, ali ozheshe savol tvojiga nuza, inu dopadenja tukej, ali tamkej biti, nigdar na boshe k'pokoju perfhl, inu na boshe od sferby proft; sakaj v' useh rezheh se bode kej snajdlu, katiru bode na febi kakeshnu pomankanje imelu, inu v' usakemu kraju se bode kakerfhna supernost pruti tebi snajdla.

3. Satorej tebi na pomagajo te rezhy, katire se od sunej sadobil, ali katire so tebi pogmirane, temuzh tebi so veliku vezh nuzne, aku taiste sanizhujesh, inu is serza s'korenino ven srujesh.

Inu letu imash ti sastopiti ne le samu od premoshenja, dnarjov, blaga, inu perhodish, temuzh od posvejtne zhafty, inu poshellenja prasne hvale, katiru use fkupej is svejтам red prejde.

Tu mestu, inu krej malu varva, aku manka ta duh tega ajfra; tudi na bo dolgu obstal ta myr, katire se od sunej ishe, aku ta stan, inu ushafanje tega serza pomankanje ima enga stanovitnega grunta ene prave brumnosti, tu je, aku ti v' meni na bosh obstal, se fizer samoresh prestaviti, ali nekar pobullhati.

Sakaj v' ti perloshnosti, katira se tebi bode pergodila, inu bode gori useta, bosh ti letu, kar se se ogibal, neshil, inu she vezh.

M O L I T U V

Sa ozhishenje tega serza, inu sa nebeshko modrust.

4. Hlap. **O** Gospud poterdi mene skus to gnado svetega Duha.

Dej meni muzh, de bom v' snoternemu zhloveku poterden, sprasni moje serze od usega nanuznega skerblenja, inu kumranja, de skus te velike shelle eneh, ali drugeh rezhy, shlahtneh, ali poredneh, na bodem sem ter kje ulezhen; temuzh, de jest use rezhy ogle-
dam,

dam, inu dershim, koker prejdejozhe, inu de jest s'njemi red bom enkrat preshl.

Sakaj nezh ni obstojezhega pod sonzam, ampak use je prasnu, inu golu, inu ena tesha-va tega duha.

O koku moder je, katiri letu na takešno visho premisle.

5. O Gospud! dodejli meni nebesško modrust, de se jest nauzhim, tebe zhes use rezhy iskati, inu najdti, tebe zhes use rezhy snati, inu lubiti, inu use tu drugu po vishanju tvoje modrusti, koker je samu na febi, saftopiti.

Dodejli meni tega, kir se meni raduje, ali perlisuje, modru se ogibati, inu tega, katire je meni super, poterpeslivu prenesti.

Sakaj letu je ena velika modrust, de se eden od slednega vetra teh besedy na pufty omajati, inu te perlisnive firene, ali sapelive posvejtne shelle na poslusha. Na takešno visho se na temu sazhetemu potu prov shiher napreigrede.

XXVIII. POG LAVITNE DEJL.

Super te hudobne jesike teh opravlavzov.

I. *Gosp.* Syn! nekar sa slu gori na usemi, aku nekateri nezh dobrega od tebe na dershe, inu pravjo, kar ti narad flishefh.

Ti

Ti imash še hujše rezhy od sebe der-shati, inu virjeti, de nobeden ni slabeshi, koker se ti.

Aku tvoje rezhy od snotrej dobru stoje, se na bosh veliku ahtal teh memuleteozheh besedy.

Ni ena mejhena modrust, v' enemu hude-mu zhasu molzhati, inu se od snotrej k' meni oberniti, ter se od zhloveshke sodbe na pu-stiti motiti.

2. Tvoj myr, inu pokoj nima biti v' zhlo-veshkeh usteh, aku tvoje rezhy dobru, ali hudu voniskladajo, satu ni se en druge zhlo-vek. Kje je en prave myr, inu ena prava zhas? ni le use v' meni?

Satu katire na shelly tem ludem dopasti, inu se na boy se njim samiret, bode velek myr ushival.

Od naspodobne lubesni, inu prasniga stra-hu pride ves napokoj tega serza, inu smotna-va teh pozhutkov.

XXIX. POGLAVITNE DEJL.

Koku se ima Buh na pomuzh klizati, inu zhasliti v' eni nadlugi, ali britkusli.

1. *Hlap.* **B**odi tvoje ime o Gospud! zheshe-nu na vekumej, de se leto skufh-navo, inu nadlugo othl pustiti zhes mene pridti.

N

Jest

Jest taisti na morem ubeshati ; meni je pak potrebnu, de k' tebi perbeshim, de menj pomagash, inu menj taisto na dobru obernefh.

Gospud ! pole, sdej sem jest v' britkufti, inu mojimu ferzu ni dobru, ampak mene tu prizheozhe hudu nagnenje nadlesha.

Ja moj lubesnive Ozha ! kaj bi imel jest rezhi ? jest sem med britkufti sapopaden, inu vjet, ohrani, inu reshi mene v' leti uri.

Ali satu sem jest k' ti uri perfh, de bi ti zheshen, inu resvizhen bil, katiru se bo sgodilu, kader bom slu ponishan, inu potler fkus tebe odreshen.

Pufti si, o Gospud ! dopasti, de mene odreshish, dokler jest uboge, kaj samorem sam sturiti, inu bres tebe kam pojdem ?

O Gospud ! dej meni tudi sa fedej tu poterplenje.

Pomagej meni ; o Gospud, inu Buh ! taku se jest na bom bal, kulkerkuli mozhnu bodem obloshen.

2. Inu sdej, kaj bi imel jest k' temu rezhy ? koker o Gospud ! isgodi se tvoja vola : jest sem dobru saflushil taku shalen, inu obteshan biti.

Je tedej potreba, de jest terpim, Buh oth ! de bi se letu poterpeshlivu sgodilu do taistehmal, de tu hudu ureme prejde, inu enkrat bulshe rata.

Tvoja roka pak je usegamogozhna, inu dobru samore to skushnavo od mene oduseti, inu njeno napokojnost utolashiti, de jest do konza na omagam, koker sè ti moj Gospud, moja milost! poprej she dostikrat s' mano sturil.

Inu kulku teshejshe je meni, tulkajn lohkejshe je letu spreminenje tvoji desni roki, kir sè ta nar vikshe.

XXX. POGLAVITNE DEJL.

Koku je ima Buh sa pomuzh profiti, inu od saupanja to gnado supet sadobiti.

I. *Gosp.* Syn! Jest sem ta Gospud, katire na dan te britkusti muzh dam, inu potroshtam.

Pride k' meni, kader tebi dobru na pojde.

Letu je, kar narvezh sadershuje ta nebeshke trosht, dokler se preposnu obernesh k' molitvi.

Sakaj prejden ti mene skerbnu professh, veliku posvejtnehtroshtov popred ishessh, inu se v' sunajneh rezheh reslushtash.

Satu se sgody, de use skupej tebi malu pomaga, dokler na samirkash, de sem jest taiste, katire lete, kir v' mene savupajo, od njih nadlug reshim, sakaj sunej mene ni nobene prave pomuzhi, nobenega nuznega svjeta, ne obstojezhega pervarvanja.

Kader pak v' temu duhu si bosh to muzh usel po hudemu uremenu, oberni se k' meni, k' ti luzhi moje milosti, sakaj jest sem blisu, (prave ta Gospud) de use popravem, ter tudi popolnema, inu preobilnu pogmiram.

2. Mejnesh le ti, de je meni kej preteshku? Ali de sem taistemu enak, katire eno rezh rezhe, inu taisto na slury?

Kje je tvoja vira? stoj terdnu, inu stanovitnu.

Bodi koker en stanoviten, inu terden mosh, tebi bo ta trosht ob pravemu zhasu pershl.

Zhakej, inu pozhakej na mene, jest ozhem k' tebi pridi, inu tebe osdraviti.

Le ena skushnava je, katira tebe drashe, inu en prasen strah, katire tebe strafhe.

Kaj se doby skus to fkerb od perhodneh rezhy drugega, koker ena shalost zhes to drugo? En fleherne dan je sam sa se sadosti teshaven.

Prasnu, inu nanuznu je, de se eden savol perhodneh rezhy grima, al vesely, katire morebiti se na bodo nikoli sgodile.

3. Ali zhloveshka slabust je, s' takeshnemi dosdevkami skushan, inu nadleshen biti, inu je enu snamine enga bojezhaga, inu zaglivega serza, de se eden taku lohku od noterdajanja tega sovrashneka pusty prenorit, inu sapellati.

Dokler ta sovrašnek na porajta, aku on katirga s' rešnizo, ali s' lešnivemi rezhmy omoti, inu sapele, ali aku on s' lubesnjo teh uprizhneh, ali is s'raham teh perhodneh rezhy enga okulivershe.

Nima se tedej tvoje serze prestrahit, ali bati.

Virji v' mene, inu v' mojo milost saupanje imej.

Kader ti menish, de se delezh od mene, sem dostokrat she blishifhe per tebi.

Kader menish, de je skorej use sgubleni, je pogostu takrat blisu ta perloshnost, she vezhi saflushenje sadobiti.

Ni kmalu use sgubleni, kader ena rezh se dergazhi, inu na eno tebi superno visho pergody.

Ti nimash soditi, koker se tebi sdej v' prizhnemu zhasu ena rezh dosdeva: ti tudi nimash v' eni sledni teshavi, pridi si od koder ozhe, obtizhati, inu si taisto k' serzu jemati, koker de bi upanje she bilu odusetu, is taiste se vonpraviti.

4. Ti nimash meniti, de si do konza sapushen, kader jest tebi nekatire nadluge na en zhas sem poslal, ali ta pervoshene trosht odusel, sakaj taku, inu na takefshno visho se gre pruti nebesam.

Inu bres usega zvibla je tebi, inu drugem mojim flushabnekam nuznejshhe, de vi boste

s' nadlugami, inu supernoſtmi dobru poſkuſheni, koker de bi uſe rezhy po vaſhi voli imeli.

Jeſt veſm te ſkrivne miſli: ſatu je k'tvo-
jimu isvezhanju ſylnu dobru, inu nuznu, de
v' zhaſu bres uſega ſhmaha enga obzhutenega
troſhta bodeſh puſhen, ſatu, de ſe kje more-
biti v' temu, kir bi tebi prov ſhlu, na pre-
uſameſh, inu ſam ſebi v' temu, kar ni ſe, na
dopadeſh.

Kar ſem jeſt tebi dal, ſamorem ſupet uſe-
ti, inu ſupet dati, kader bode meni dopadlu.

5. Kader bodem jeſt tebi dal, taku je mo-
je, inu kader bom jeſt tebi naſajusel, jeſt ni-
ſem tebi tu tvoje odusel, ſakaj moj je ſledne
dober dar, inu uſaku imenitnu daruvanje.

Kader jeſt tebi nekatire teſhave, ali super-
noſti poſhlem, nimah navolen biti, inu zag-
livega ſerza poſtati.

Jeſt ſamorem sdajzi taiſte tebi preuſdigniti,
inu uſe teſhave v' veſele preoberniti.

Vender ſem jeſt pravizhen, inu velike
hvale ureden, kir na takeſhno viſho s'tabo
ſturim.

6. Aku bi ti prov ſaſtopil, inu v' reſni-
zi ſpregledal, bi tebi ſavol ſupernoſt, inu te-
ſhav v' ſhaloſti ſerze na imelu upaſti, temuzh
veliku vezh ſe veſeliti, inu mene ſahvaliti.

Ja letu ſa enu ſuſebnu veſelje derſhati, de
v' temu, kir tebi iſ ſhaloſtjo teſhave dellam,
tebi na persaneſem. Ko-

Koker je mene lubil moj Ozha, taku jest vafš lubem, sem rekal mojim lubem Jogram, katire jest ni sem poslal k' posvejtne mu veselju, temuzh k' velikimu shtritanju, nekar k' zhafty, temuzh k' sanizhuvanju, nekar k' pozhivanju, temuzh k' dellu, nekar k' pozhitku, ampak veliku sadu v' poterpeshlivoſti perneſti. Moj ſyn! ſpomni na lete beſede.

XXXI. POGLAVITNE DEJL.

*Od sanizhuvanja uſeh ſtvary, de bi ſe ta Stvar-
nek mogel najdti.*

1. *Hlap.* **O** Gospud! jest dobru poterbujem ſhe vezhi gnado, aku imam kje-kej pridti, kir mene nobeden zhlovek, ne nobena ſtvar na bo mogla sadershuvati.

Sakaj koker dolgu mene ena rezh nasajdershy, na morem ſe k' tebi frej pouſdignit. Shellil je une frej ſe pouſdignit, katire je djal: kdu bo meni dal perute, koker enemu golobu, taku ſe bodem pouſdignil, inu bodem pokoj najdel.

Kaj je bel pokojnu, koker enu oku, katuru na nobeno posvejtno rezh na gleda? Inu kaj je bel proſtu, koker eden, katire na letemu ſvejtju nezha na shelly?

Satu je potreba zhes uſe ſtvary ſe pouſdignit, al per taisteh ſamu memu jiti, inu ſebe

popolnema sapuſtiti, v' enemu samaknenju tega ſerza biti, inu reſgledat, de ti en ſtvarnek uſeh rezhy s'temi ſtvarmy nezh enakega nimafh.

Aku ta zhlovek na bo od uſeh ſtvary odlozhen, na more prov frej na boshje rezhy miſliti.

Satorej ſe malu premifhluvavzov, inu v' boshje rezhy samaknenedh ludy ſnajde, dokler ſe na ſnajo od teh prejdeozech ſtvary popolnema lozhiti.

2. K' temu je ena velika gnada potrebna, katira to duſho pouſdigne, inu njo ſamo zhes uſe umakne.

Inu aku ni ta zhlovek v'duhu pouſdignen, inu od uſeh ſtvary proſt, ter s' Bugam veſ ſklenen, karkuli on ſaſtopi, ali kar on ima, nima ſa veliku derſhanu biti.

Dolgu bode taiſte mejhen, inu niſku leſhal, katira kej ſa veliku ſhtema, ſunej to edino, naiſmirjeno, inu vezhno dobruto.

Sakaj kar je ſunej Boga, tu je en nezh, inu ima ſa nezh derſhanu biti.

Veſlek reſlozhek je med modruſtjo enga reſvetlenega, inu bogabojezhiga zhloveka, inu med enga uzhenega, inu pridnega ſnanjam, inu uzhenuſtjo.

Veliku ſhlahtneſhe je ta uk, katire doli s'boshjiga noterdajanja pride, koker leta, katire ſe ſkus zhloveſhko umetalnoſt s' veliko mujo ſadoby.

3. Veliku se njih snajde, katire shelle boshje rezhy spremishluvati, inu ogleduvati, kar pak k' temu flishe, se ony na poslisajo sturiti.

Ena velika sadershba je, de se le v' snamineh, inu sunajneh rezheh saštoji, inu se malu preskerby, kar k' enemu popolnema dolitrenju tega shivota flishe.

Jest navem, kaj je tu, kajsen duh nafs vodi, inu napeluje, ali kaj menemo mi, kir sa duhovne, ali bogabojezhe dershani, inu imenuvani bodemo, de vender tulkajn muje, inu vezhi skerby sa te prejdeoze, inu poredne rezhy imamo, inu od nasheh snoterneh rezhy, koku je s' nashimi dushami ufhasanu, poredku is prov skupspraulenem misljam preudaremo.

4. O Bugu se usmili! de kir se mi le enu mejhenu v' duhu ukup spravemo, sdajzi supet venplanemo, inu nashe della s' enem ojštem sprashuvanjam na prevagamo.

Na pomirkamo, kje nashe shelle tizhe, inu koku nazhistu je use nashe djanje, na obshalujemo.

Kir je use zhlovestvu svoje pote, ali shivlenje blu resdjalu, ali pokasilu, satu je bil perfhl ta velike potop.

Dokler tedej nashe snoternu poshellenje, inu nagnenje je slu pokashenu, na more dergazhi biti, koker de nashe della, koker enu

snamine, tega pomankanja snoterne mozhy bodo pomanklive, inu strohlive.

Is enga zhistega serza pride ta sad enga brumnega shivlenja.

5. Kulku, inu kaj je kdu sturil, bode uprafhanu, koku velik je pak ta ajfer, inu ta zhednost, is katire on della, na bode taku fkerbnu preudarjenu.

Se uprafha, aku je kdu mozhan, bogat, lep, saftopen, en dober pisar, en dober peuz, en dober dellovez, aku je pak ubog v' duhu, poterpeshliv, krotak, pohlevn, andohtlev, inu koku je od snotrej ufhafan, njih malu uprafha.

Skus naturo se lete sunajne rezhy tega zhloveka ogledajo, ali fkus gnado se k' tem snoternem rezhem pride, inu oberne.

Ta natura bode dostikrat ogolfana, ta gnada ima saupanje na Boga, de na bode omotena, inu sapellana.

XXXII. POGLAVITNE DEJL.

Koku ima ta zhlovek sam sebe satajiti, inu ufem shellam se odpovedati.

1. *Gosp.* Syn ti na moresh te popolnema frajosti ushivati, aku ti sam sebe do konza na satajish.

Ko-

Koker eni jetniki v' shelesju so taisti, katiri to lestnuft, inu sami sebe lubjo, katiri so lakomni, radovedni, samopafhni, inu ishejo uselej zartlive, inu mehke rezhy, inu nekar tu, kar JEsusu Kristusu flishe, temuzh si dostokrat smifhlujejo, inu skladajo ene rezhy, katire vender na bodo nobene stanovitnosti imele

Sakaj use bode poginelu, kar is Buga na pride.

Ohrani ta fizer kratke, ali popolnema nauk: sapusti use rezhy, taku bosh nefhil use rezhy: pusti tu nasmasnu poshellenje, taku bosh ta pokoj najdel.

Letu sam per sebi premifhluj, inu kir bosh letu dopolnil, bosh use saftopil, inu de je temu taku, sapopadel.

2. *Hlap.* Gospud! letu ni enu dellu le enga dneva, inu ni ena igracza teh otrok, ja v' letemu kratkemu nauku je popolnema brumnost useh duhovneh, inu bogabojezheh ludy sapopadena.

3. *Gosp.* Syn! ti se nimash sdajzi ustrafhiti, ne per ti prizhi zagov postati, kir shivljenje teh popolnema brumneh salfifhesh, temuzh ti se imash veliku vezh k' vikshem rezhem pousdignit, ali ufaj tu narmajnshe is ferzhnem poshellenjam po taistem sdihuvati.

Oh! de bi taku s' tabo ufhafanu bilu, inu de bi ti taku delezh bil perfhl, de bi sam sebe

na

na lubil, inu de bi ti moji, inu tega Ozheta, katirega sem tebi sa tvojiga visharja dal, voli se popolnema podvergil, taku bi meni fylnu dopadel, inu ushez bil, inu bi tvoje shivljenje v' myru inu veselju naprejshlu.

Ti imash she veliku rezhy sapustiti, katire aku ti meni zhistu na isrozhish, na bofh dosegel, kar shellish.

Jest tebi svjetujem, de od mene kupesh tu skus ogn ozhishenu slatu, de bogat postanesh; tu je: de kupesh to nebishko modrust, katira use posvejtnu blagu sanizhuje, inu s'nogami tepta.

Postavi od sad to posemelsko modrust, use zhloveshku, inu lestnu dopadenje.

4. Jest sem rekal, de imash kupiti te slabe, inu mejhene rezhy na mesti teh shlahtneh, inu pred ludmy visokeh rezhy.

Sakaj ta prava, inu nebishka modrust bo de dershana sa mejheno, inu slabo, inu je skorej posablana, katira od sebe veliku na dershy, inu na ishe na temu svejtu pohvalena biti. Leta bo refs od njih dosti s'ustmi hvalena, ali is shivljenjam so delezh prezh od nje, vender je ona en preshlahadne kamen, katire je pred nji mi dosti skrit, inu nasnan.

XXXIII. POGLAIVITNE DEJL.

Od nastanovitnosti tega serza, inu koku se ima ta manenga k' Bogu, koker k' puslednemu konzu vishati.

1. *Gosp.* **M**oj syn! na saupej tvojimu nagnenju, katiru je sdej; kir kmalu bode v' enu drugu spreminenu.

Koker dolgu bodesh shivil, bosh tudi zhes tvojo volo ti nastanovitnosti podvershen, taku, de se bosh sdej vesel, sdej shalosten, sdej pokojin, sdej smanlen, sdej andohtliv, sdej mlazhen, sdej skerben, inu marliv, sdej toshliv, sdej teshaven, sdej lohak snajdel.

Ali zhes use lete naobstojezhe rezhy stanoviten obstoi en moder, inu v' temu duhu skushen, katire se na ahta tega, kar v' sebi obzhuti, ali od kod ta vejter, te nastanovitnosti paha, temuzh mirka, de usa njegova misl, inu manenga k' spodobnemu, inu narbulshemu zilu, inu konzu dojde.

Sakaj na takeshno visho bode eden samogel sam per sebi, inu napremaknen oftati, inu se s' ozhesam ene zhishte manenge med tulkajin use sorte perpadkeh k' meni stanovitnu obrazhuvati.

2. Kulker pak zhifishe je tu oku ene dobre manenge, tulkajn stanovitnishe se hode v' tulkajn viharjih teh supernoft, inu skufhnav.

Ali v' velikeh rezheh bode tu oku ene dobre manenge satemnenu, dokler se kmalu na eno reslushtlivo rezh, katira naprejpride, osre, inu oberne.

Dokler malukedej se eden od madesha lestnega ifkanja sgol prost snajde.

Taku so nekedej ti Judje v' Bethanjo k' Marthi, inu k' Marij pershli, ne le samu savol JEsusa, temuzh tudi, de bi Lazarusa videli.

Satu se more tu oku te manenge ozhistiti, de bode dobru, inu pravizhnu, inu zhes use druge rezhy k' meni navishanu.

XXXIV. POG LAVITNE DEJL.

De enemu, katire Boga lube, Buh zhes use rezhy, inu v' useh rezheh dopade.

I. Hlap. **P**ole moj Buh, inu use! kaj ozhem jest vezh, inu kaj bulshega, inu frezhenshega morem shelleti?

O koku dopadliva, inu flatka je leta beseda! ali samu taistemu, katire lube Boga, nekar ta svejt, inu nekar te rezhy, katire so na temu svejtu.

O Moj Buh, inu use! Temu saftopnemu je sadofti rezhenu, inu temu, katire Boga lube, je enu veselje, letu pogoftu isrezhi.

Use rezhy so perjetne, kir sè ti v' prizho, kir pak ti sraven ni sè, so use superne, inu toshlive.

Ti sturish enu pokojnu serze, inu dasn en velek myr, inu pravu veselje.

Ti sturish, de se od useh rezhy dobru dershy, al misli, inu de ti bosn v' useh rezheh zhastit, inu hvalen, inu de bres tebe na more nobena dolgu dopasti: ali aku ena rezh ima perjetna, inu dopadliva biti, more tvoja gnada v' prizho biti, inu s'gbirzam tvoje modrusti se ogbirzati.

2. Katiremu ti dishish, ali dopadesh, kaj bi njemu dobru na dishalu, ali dopadlu? inu katiremu ti na dishish, kaj njemu more k' veselju biti?

Ali modri tega svejta, inu taisti, katirem te telesne rezhy deshe, odstopajo od tvoje modrusti; dokler per uneh se use prasnu, inu голу, per teh pak ta smert snajde.

Katire pak skus sanizhvanje posvejtne rezhy, inu skus dolitrenje teh telesneh shella sa tabo hodjo, bodo resnizhnu sa modre sposnani, dokler bodo od teh prasneh rezhy k' refinizi, inu od telesneh k' duhu perpellani.

Takešnem ludem dišy Buh, inu kar se dobrega v'teh stvarēh snajde, letu use obernejo k'zhašty svojiga Stvarneka.

Ali vender je slu reslozhen, inu dergazhi ta shmah, inu pokufhnja tega Stvarneka, inu teh stvary, te vezhnoſti, inu tega zhaſa, te nasturjene luzhi, inu te svetlobe, katira nam ſkus noternu reſvetlenje doyde.

3. O ti vezhna luzh, katira use stvarjene luzhi prefeshesh, puſti doli od viſokuſti tvoje svetlobe, inu prederi use snoternu mojiga ſerza.

Ozhifti, reſveſeli, reſvetli, inu oshivi mojiga duha, inu use njegove mozhy, de ſe jeſt bodem mogel tebe bres use maſe tega veſelja derſhati.

O kedaj bo perſhla ta frezhna, inu sashelena ura, de ti mene boſh s' tvojo prizhnoſtjo naſtil, inu meni boſh use gladku v' useh rezheh poſtal?

Koker dolgu letu meni na bode dodejleno, na bo v' meni enu pravu, inu popolnema veſelje.

V' meni ſhe uselej ſhivy (Bogu ſe uſmili) ta ſtare zhlovek, ſhe ni do konza krishan, ne popolnema umorjen.

On ſhe mozhnu super tega duha poſhelly, on obudy snoterne voſſke, inu na puſty permyru tu krayleſtvu te duſhe.

4. Ali ti o Gospud! katire zhes to ſylo tega morja goſpodujesh, inu to napokojnoſt nje-

njegovih valovov potalashesh, uftani gori,
inu pomagej meni.

Reskropi te ludy, katire se shelle voj-
fkovati, inu poteri taiste v' tvoji mogozhnosti.

Iskashi na meni, te ponishnu profem,
tvoje velike zhudesha, de bode tvoja roka
visoku zhesheha; sakaj jest nimam nobenu dru-
gu upanje, ne perbeshalshhe, koker v' samega
tebe, o moj Gospud, inu Buh!

XXXV. POGLAVITNE DEJL.

*De ta zhlovek ni shiher pred skujhnavam v' te-
mu shivlenju.*

I. *Gosp.* Syn! ti ni se nigdar shiher v' letemu
shivlenju, temuzh ti poterbujesh
ufake dan duhovnega oroshja, koker dolgu
ti shivish.

Ti prebivash med sovrashnekami, inu
ony od desne, inu leve strany zhes tebe se
vojskujejo.

Aku tedej poufod se na bosh poslushil s'to
brambo te poterpeshivosti, na bosh dolgu
bres rane ostal.

Inu zhes letu, aku tvoje serze terdnu v'
mene na postavesh, s' eno terdno volo use re-
zhy savol mene preterpeti, na bodesh samo-
gel to grosno vojsko prestati, ne k' premaganju
teh isvoleneh pridti.

Satorej moresh serzhnu fkusi use predreti, inu se s' mogozhno roko usem spruti postavlenem supernoftam superpostaviti.

Sakaj ta nebeshka manna se temu, katire premaga, dodejly; temu lenemu pak, inu namarnemu velike reve, inu nadluge naprejstoje.

2. Aku ishesh ta pokoj v' letemu shivlenju, koku bosh mogel tedej k'temu vezhnemu myru, inu pokoju pridti?

Na postavlej se na mnogu pokoja, temuzh na veliku terplenje.

Tega pravega myru na ishi na semli, temuzh v' nebeseh, nekar per ludeh, ne v' teh drugeh stvarah, ampak v' samemu edinemu Bogu.

Savol boshje lubesni imash use volnu terpeti, namrezh teshke della, bolezhine, skushnave, nadleshuvanje, stiskanje, potrebe, bolesni, kervize, opravlanje, ozhitanje, dolitrenje, safhpotvanje, svarjenje, inu sanizhuvanje.

Lete rezhy pomagajo k'eni pravi brumnofti, lete rezhy skushajo enga Kristusovega shularja, lete rezhy kujejo to nebeshko krono.

Jest bodem dodejlil ta vezhni lon sa kratku dellu, inu mujo, inu sa mineozhe safhpotvanje to vezhno zhast.

3. Menesh le ti, de bosh uselej po tvoji voli duhovne troshte imel?

Moji

Moji Svetniki ni so uselej take imeli, ampak so imeli velike teshave, use forte skush nave, inu velike britkuffi.

Ampak ony so se v' useh rezheh poter-peshlivu sadershali, inu so vezh na Boga, koker na se saupali, sakaj ony so dobru vedeli, de use terplenje tega shivlenja ni sadofti urednu, to perhodno vezhno zhaft saflushiti.

Ozhesht ti sdajzi imeti, kar veliku ludy skus obilne solse, inu veliko mujo so kumej sadobili?

Zhakej na Gospuda, moshku se vojfkuj, inu terden bodi; na bodi nasaupliv, na odstopi; ampak truplu, inu dusho stanovitnu postavi sa zhaft boshjo.

Jest bodem use obilnu polonal, jest v' vseh tvojih teshavah per tebi bodem.

XXXVI. POGLAVITNE DEJL.

Zhes te prasne, inu krive sodbe teh ludy.

I. *Gosp.* Syn! postavi tvoje serze terdnu v' tega Gospuda, inu se na boj teh ludy sodbe, kir se v' tvoji vesty pravizhen, inu nadolshen snajdesht.

Dobruje, inu Bogu dopadlivu na takefshno visho terpeti, inu letu ni teshku enemu, katire je is serza pohlevn, inu vezh na Boga, koker sam na se saupa.

Veliku ludy veliku govory, satu njim ni veliku virjeti.

Ali usem ludem sadofti sturiti ni mogozhe.

Deflih se je Paulus pomujal v' Gospudu slednemu dopasti, inu flehernemu je use postal: vender je sa sgol malu dershal od zhloveshkega dneva obsojen biti.

On si je sadofti persadel sa drugeh brumnost, inu isvelizhanje, kulker je na njemu stalu, inu je samogel sturiti: de bi pak v' zhasu od drugeh na bil sojen, ali sanizhuvan, ni mogel ubraniti.

Satu je use Bogu perporozhil, katire use vide, inu sposna, ter se je s' poterplenjam, inu ponishnostjo pred hudobnemi ustmi, inu pred taistimi, katiri so prasne, inu leshnive rezhy super njega smishluvali, tudi pred taistem, katiri so se po svoji namarnosti hvalili, branil, inu obvaruval.

Vender je v' zhasu odgovor dal, de bi se ti flabi nad njegovem molzhanjam na pohujshali.

3. Kdu se ti, de se bojish obsojen biti od enga mertvashkega zhloveka, katire je donefs, inu jutri njega na bo vezh sgledat?

Boga se boj, taku se strahu teh ludi na bosh ahtal, inu bal.

Kaj menesh, de eden tebi s' besedami, al s'kervizo more shkoduvati? on sam sebi vezh,

ko-

koker tebi shkoduva, inu on na bo boshji sodbi odsihl, bodi si, katirekuli ozhe.

Imej ti Boga pred ozhmy, inu s' pertoshlivemi besedami se na prepirej.

Aku se sdej tebi dosdeva, de si dolipotlazen, inu moresh framoto terpeti, katiro ni se saflushil, nimash satu navolen biti, de skus napoterpeshlivoost tvojo krono na pomajnsash.

Temuzh poglej veliku vezh k' meni v' nebesa, kir sem mogozhen pred usem sahpotvanjam, inu kervizo obvarvati, inu slednemu po njegovemu djanju poverniti.

XXXVII. POG LAVITNE DEJL.

Koku ima ta zhlovek sam sebe popolnema goridati, de on to pravo frajost svojiga serza sadobiti samore.

1. *Gosp.* Syn! sapusti sam sebe, taku bodesh mene neshil.

Stoj bres usega isvolenja, inu bres use lestnusti; taku bosh uselej kej perdobil.

Dokler tebi bo sdajzi vezhi gnada dodejlana, koker hitru se bodesh goridal, inu v'temu stanoviten ostal.

2. *Hlap.* Gospud! kulkukrat bi se jest imel goridati, inu v'zhim bi se jest imel sapustiti?

3. *Gosp.* Uselej, inu usako uro, taku dobru v' velikemu, koker v' mejhenemu. Jest nezh ven na usamem; temuzh v' useh rezhęh tebe ozhem golega imeti.

Koku bi ti mogel dergazhi moj, inu jest tvoj biti, aku od snotrej, inu od sunej tvojo lestno volo na opustish?

Kulker hitrejshe letu sturish, tulku bulshi je tebi, inu kulker bel popolnema, inu svestejsh se letu sgody, tulkajn vezh meni dopadesh, inu tulkajn vezh bodesh is tega sadobil.

4. Nekateri se gorisdadò, inu isrozhe, ali s' enem venusetkam, kir ony Bogu popolnema na saupajo, inu se ahtajo sami sebe ofkerbeti.

Nekateri se pervezh popolnema gorisdadò; kader pak bodo v' eni skushnavi sapopadeni, se supet potler nasaj k' svoji voli, inu shellam vernejo; satorej na morejo v' zhednosti, inu brumnosti gorijemati.

Leti na morejo k' eni pravi frajosti enga zhistega serza, ne k' ti gnadi moje perjetne perjasnosti pridti, aku se ony popolnema gori na sdadò, inu se sledni dan meni popred gori na ofrajo: bres katirega na morejo s' mano stanovitnu skleneni oftati, inu mene ushivati.

5. Jest sem tebi dostikrat rekal, inu she sdej supet povem: nezh si na isvoli, inu nezh si lestnega na dellaj, taku bosh en velek snoterne myr ushival.

Dej

Dej use sa use, nezh na ishi, nezh nasaj na shelli, stoj zhistu, inu stanovitnu v' meni, taku bosh ti mene imel.

V'ferzu bodesh prost, inu ta tema na bo-
de tebe doliterla.

K'temu se ti flisej, letu profi, letu shelli, de bi nezh lestnega na imel, inu taku nag sa nagem JEsufam hoditi, tebi odumreti, inu me-
ni vezhnu shiveti mogel.

Takrat bodo usi prasni dosdevki, hu-
dobne smotnave, inu napotrebne fkerby
nehale.

Takrat bo tudi ta nasmasne strah odstopil,
inu usa naspodobna lubesen bo odumerla.

XXXVIII. POGLAVITNE DEJL.

*Od dobrega governanja v' sunajneh rezhez, inu
koku en zhlovek v' useh svojih nadlugah ima
k' Bogu beshati.*

I. Gosp. Syn! ti se imash na uso visho posli-
fati, de po v' useh krajih, v' use-
mu tvojimu djanju, inu sunajnemu opravilu
od snotrej prost, inu sam zhes sebe mozhan
bodesh, taku, de use rezhy bodo pod tabo,
inu nikar ti pod njemi.

De bosh en Gospud , inu oblastnik tvoji-
ga djanja , inu nekar en hlapez , ne koker en
na prudej postaulen flushen.

Temuzh veliku vezh koker en proft , inu
en prave Hebræer v' tu isvolenje , inu prostust
teh otrok boshjih prestavljen.

Katiri te prizheozhe rezhy pod nogami
imajo , inu te vezhne spremishlujejo.

Katiri te prejdeoze rezhy s' tem levem
ozhesam , te vezhne pak s' tem desnem ogle-
dujejo.

Katiri od tega zhasniga na bodo nagneni,
de bi se tegaittega dersnali , temuzh veliku
vezh tu zhasnu obrazhujejo , de taistu njim k'
temu flushu , h' katiremu od Boga koker tega
narvikshega Mojstra (katiri v' svojih stvaręh
nezh smeshanega ni pustil) je odlozhenu , inu
goripostavlenu.

2. Ti se nimash v' useh pergodkeh na su-
najni ogleđ sapustiti , ne use , kar se flishal ,
inu vidil , s' telesnimi ozhmy ogledati ; temuzh
v' ene sleherni rezhe s' Moysefam v' ta taber-
nakel , al utto hitru se podati , tamkej se s'
Gospudam posvjetuvati , taku bosh v' zhasu
bohji odgovor flishal , inu v' dosti prizheo-
zheh , inu perhodneh rezheh bosh dobru pod-
uzhen vonkej perfhle.

Sakaj Moyse kulkukrat so njemu zvib-
luve rezhy , inu uprashanja naprejperfhle , je
uselej svoje perbeshalshe k' tabernakelnu usel ,
inu

inu k' odurazhanju teh navarnost, inu pregreh teh ludy je on svojo pomuzh per molitvi iskal.

Taku bi ti tudi imel v' tu skrivnu mestu tvojiga serza beshati, inu tamkej boshjo mi-lost skerbnu na pomuzh klizhati.

Satorej se bere, de Josue, inu ti Israel-ski otrozi so bli od Gabaonitarjov ogolfani, dokler ony popred ni so Boga sa svjet upra-shali; Temuzh kir so temu perlisnenemu go-vorjenju prevezh virjeli, so bli skus to hinau-sko brumnoft omoteni, inu sapellani.

XXXIX. POG LAVITNE DEJL.

De ta zhlovek se nima prenaglu, inu napokojnu v' svojih rezheh sadershati.

1. *Gosp.* Syn isrozhi meni uselej tvoje rezhy, inu jest bom ob pravemu zhasu taiste prov isrounal.

Pozhakej na tu, kar bom jest obernil, ter bosh ta nuz obzhutil.

2. *Hlap.* Gospud! rad, inu volnu use mo-je rezhy tebi isrozhim, dokler kar jest menim, inu si smishlujem, meni malu samore pomagati.

Ah! de bi jest letem perhodnem pergod-kam nekar prevezh serze na perloshil, temuzh de bi se k' tvojimu dopadajenju bres odlashan-ja goriofral.

3. *Gosp.* Moj syn! ta zhlovek dostokrat eno rezh naprejšhene, katiro shelly; koker hitru pak on k' taisti pride, sazhne dergazhi mifliti, sakaj tu nagnenje, inu poshellenje na obstane s'myram na eni rezhi; ampak nas she veliku vezh od ene rezhy do te druge shene.

Satu ni sa mejhenu dershati, tudi v' teh narmajnsheh rezheh se snati sapustiti.

4. Sam sebe satajiti, je tega zhloveka resnizhne nuz, inu gorijemanje, inu en zhlovek, katire je sam sebe satajil, je zelu prost, inu shiher.

Ali ta stare sovrashnek, katire je usemu dobremu super, na preneha s' to skushnavo, ampak nuzh, inu dan se pomuja tega zhloveka napellati, de bile kje mogel enga nasavarnega v' svoje golufne saderge, iuu mreshe samotati.

Zhujte, inu molite, prave ta Gospud, de v' skushnavo na padete.

XL. POGLAVITNE DEJL.

De ta zhlovek nezhdobrega sam od sebe nima, inu v' nobeni rezhi se nima snashati, inu pohvaliti.

1. *Hlap.* **G**ospud! kaj je ta zhlovek, de ti na njega spomnish, ali kaj je ta syn tega zhloveka, de ti njega damu obishefh?

Kaj

Kaj je ta zhlovek saflushil, de ti njemu tvojo gnado dodejlifh?

Gospud! koku bi se jest mogel pertoshiti, aku ti mene sapuiftifh, ali koku bi jest mogel s' pravizo sa slu useti; aku na sturifh, kar tebe profem?

Ja po pravi refnizi jest na morem nezh drugega misliti, inu rezhi, temuzh, Gospud! jest sem en nezh, nezh na samorem, nezh dobrega nimam sam od sebe, ampak v' useh rezheh dolijemlem, inu se v' nezh usefkusi obrazham.

Inu aku ti meni s' tvojo pomuzhjo na perftopesh, inu mene od snotrej na poduzhifh, do konza mlazhen, inu resbersdan postanem.

2. Ti pak o Gospud! se, inu ostanesh uselej enak, inu naspreminen, uselej dobrutliv, pravizhen, inu svet na vezhne zhase, kir use rezhy v' tvoji modrusti dobru, pravizhnu, inu svetu rovnash, inu vishash.

Jest pak, kir sem bel k' dolijemanju, koker k' gorijemanju nagnen, na obstanem stanoviten v' enemu stanu, ampak koker ta zhafs sedemkrat se jest spreminim.

Vender bode hitru bulshi s' mano, kader bode tebi dopadlu, inu bosh ti meni tvojo roko k' pomuzhi podal; sakaj ti sam bres zhloveshke pomuzhi samoresh meni pomagati; inu mene tulkajn poterditi, de se moje oblizhje na bo vezh k' enem, al drugem rezhem obrazhu-
valu,

valu, temuzh de bode moje serze k' tebi same-
mu obernenu, inu v' tebi pozhivalu.

3. Satu ke bi jest dobru snal uslega zhlo-
veshkega troshta se snebiti, bodi si to andoht
fkus tu sadobiti, al savol potrebe, katira me-
ne nagajna, tebe iskati, kir ni zhloveka de bi
mene potroshtal.

Takrat bi se jest dobru mogel na tvojo
gnado sapustiti, inu tega daru enga novega
troshta se oveseliti.

4. Hvala bodi tebi, od katirega use pride,
kulkerkrat meni dobru grede.

Jest pak sem ena prasna rezh, ja sgol nezh
pred tabo, en nastanoviten, inu slab zhlovek.

Odkod tedej se jest samorem pohvaliti,
ali snafhat, al sakaj shellim, de bi se kej od
mene dershalu?

Ali morebiti od tega, kir sem nezh? ali
letu je zelu ena prasna rezh.

Sa resnizo ta pusta zhast je ena huda kuga,
inu ena do konza prasna rezh, dokler ona od
te prave zhasty sadershuje, inu to nebeshko
gnado odusame.

Sakaj kir ta zhlovek sam sebi dopade, te-
bi sovrahh postane: inu kir zhloveshke hvale
sashelluje, bodo njemu te prave zhednosti
odusete.

5. Ta prava zhast pak, hvala, inu svetu
veselje je, se v' tebi samemu o Buh! inu nekar
sam v' sebi pohvaliti, samu v' tvojimu imenu, inu

nekar v' lestni brumnosti veselje imeti, ne v' obeni stvary, koker savol tebe se reslushtati.

Tvoje svetu ime bodi pohvalenu, inu nekar moje: tvoje dellu, inu djanje bodi povikshanu, inu nikar moje: tvoje svetu ime bodi zhesfhenu, meni pak nima od zhloveshke hvale nezh perloshenu biti.

Ti se moja zhaft, inu hvala, ti se mojiga serza veselje.

V' tebi se ozhem pohvaliti, inu zel dan resveseliti, kar pak mene amtizhe, se na bom pohvalil, koker v' moji flabufti.

6. Nej si ti Judje eden od drugega zhaft ishejo, jest pak bom taisto iskal, katira je od samega Boga.

Sakaj usa zhloveshka hvala, usa zhasna zhaft, inu usa posvejtna visokust tvoji vezhni zhasny prutipostavlena, je ena prasna rezh, inu perproshena.

O ti moja resniza, ti moja milost, ti moj Buh, ti sveta Troyza! tebi fami bodi hvala, zhaft, muzh, inu povikshanje od vekumej, do vekumej Amen.

XLI. POGLAVITNE DEJL.

Od sanizhuvanja use posvejtne zhasny.

- I. *Gosp.* Syn! nekar si k' serzu na jemli, inu shal ti na bodi, aku videsh, de dru-

drugi bodo v' zhafty dershani, inu povikshani; ti pak bosh sanizhuvan, inu ponishan.

Pousdigni tvoje serze k' meni v' nebefa, taku tebi teh ludy sanizhuvanje na bo shal djalu na semli.

2. *Hlap.* Mi smo v' slepoti, inu skus prejdeozhe, inu prasne rezhy tega svejta bodemo hitru sapellani.

Aku se jest prov ogledam, meni se nigdar ni nobena kerviza od ene stvary pergodila; satu nimam urshaha se zhes tebe pertoshiti.

Dokler pak sem se jest dostokrat, inu mozhnu zhes tebe pregreshil, po pravizi se use stvary zhes mene usdigujejo.

Satu meni po pravizi shpot, inu sanizhuvanje, tebi pak zhaft, inu hvala flishe.

Inu aku se jest k' temu nozhem udati, inu perpravlen biti, de bi jest rad, inu volnu od useh stvary othl sanizhuvan, sapushen, inu do konza sa nezh dershan biti, taku jest na morem od snotrej resmyrjen, inu ustanuvan, al poterjen, ne v' duhu resvitlen, ne s' tabo popolnema sloshen, inu sklenen biti.

XLII. POGLAVITNE DEJL.

De ta myr nima v' te ludy postavlen biti.

I. **M**oj syn! aku ti tvoj myr postavesh na enga zhloveka, satu, kir on s' tabo der-

dershy, inu ti s' njim shivish, bodesh nastanoviten, inu v' napokoj samotan.

Aku se pak ti k' ti resnizi, katira uselej shivy, inu ostane, obernes, te na bo reshilil en perjatel, akulih on od tebe odstope, ali odumerje.

V' meni ima ta lubesen tega perjatla stati, inu en sledne, katirega ti sa brumnega der-shish, inu v' temu shivlenju fylnu sa lubu imash, se ima savol mene lubiti.

Bres mene nez, na vela, inu na bode dolgu terpella ta perjasnost, ja ni nobene prave, inu zhishte lubesni, katiro jest ne sem ukup sdrushil.

Taku imash temu nagnenju pruti tem ludem, katire lubesh, odumreti, de, kar tebe amtizhe, bi shellil bres usega zhloveshkega troshta, inu tovarshiva biti.

Tulkajn se ta zhlovek k' Bogu perblishuje, kulkajn se od usega posvejtnega troshta odlozhuje.

On tudi tulkajn vikshe k' Bogu goriustaja, kulker globokejs, hi se on dolispusty, inu mejn sam od sebe dershy.

2. Katire pak sam sebi kej dobrega perklada, na pusty to gnado boshjo v' sebe pridti, sakaj ta gnada svetega Duha ishe uselej enu ponishnu ferze.

Aku bi ti snal sam sebe popolnema k' nez, sturiti, inu od use stvarjene lubesni se spras-niti,

niti, taku bi jest k' tebi s' veliko gnado peršhl.

Kader ti na te stvary gledašh, inu se ose-
rašh, bode tebi ta pogled tega Stvarneka
oduset.

Uzhi se v' useh rezheh savol tvojiga Stvar-
neka se premagati, taku bošh samogel k' boshji-
mu sposnanju pridti.

Use, kar se naspodobnu lube, ina ogle-
duje, bodi si mejhenu, koker ozhe, od ve-
zhne dobrute nasajdershy, inu tega zhloveka
omadeshuje.

XLIII. POGĻAVITNI DEJL.

*Od te prasne, inu posvejtne uzhenusti, ali
snanja.*

1. *Gosp.* Syn! napusti se skus tu lepu, inu
visoku govorjenje teh ludy na-
gniti; sakaj tu boshje kraylestvu na stoji v'
temu govorjenju, ampak v' ti zhednosti, inu
brumnoſti.

Mirkej na moje besede, katire ushgó te
ferza, inu to duſho reſvetle, k' grevenge na-
pellujejo, inu use forte troſhte dodejle.

Nekoli satu na beri, de bi sa bel uzhe-
nega, ali sa bel sastopnega dershán bil.

Uzhi se to pregreho dolitreſi, sakaj letu
bo tebi vezh prida perneſlu, koker de bi ti
veliku teſhkiga uprašhanja snal reſlozhiti.

2. Kir

2. Kir bofh veliku bral, inu sastopil, je potreba, de se k' temu sazhetku useh rezhy povernefh.

Jest sem, katire te ludy kej snati uzhim, inu tam mejhenem eno bel sastopno uzhenost dodejlim, koker ony od enga zhloveka samorejo poduzheni biti.

Katiremu jest govorim, bode hitru sastopen, inu bo mozhnu v' temu duhu gorijemal.

Gorje taistem! katiri dosti ti radovednosti dopadeozheh rezhy od ludy sprashujejo, sa ta pot pak meni slushiti malu skerbe.

Perfhl bode taiste zhafs, kader se bode Kristus en Mojster useh mojstrov, en Gospud useh Angelzov perkasal, inu ta uk, ali branje, tu je, te vesty useh ludy, inu enga slednega posebej bo sprashuval, inu saflishal.

Inu takrat bode Jerusalem s' laternami preiskanu, inu tudi te narfkrivnishhi rezhy te temote bodo ozhitne postale, inu nobeden jesik se na bo mogel sgovarjat, inu superstavit.

3. Jest sem, katire eno ponishno dusho v' enem hipzu pousdignem, de tu ushafanje vezhne resnize veliku bel samore, sapopasti, koker de bi eden deset lejt se v' teh shulah uzhil.

Jest uzhim bres glasa, inu ropotanja teh besedy, bres smotnave teh dosdevkov, bres napihvanja te zhasty, inu bres usega prepiranja.

Jeſt ſem, katire uzhim te poſvejtne rezhy ſanizhuvati, na teh prizheozheh enu permersnenje imeti, vezhne ifkati, vezhne rezhy ſa perjetne, inu uſhezh derſhati, pred zhaſtjo beſhati, pohujſhanje preneſti, uſe upanje v' mene poſtaviti, ſunej mene nizheſer ſhelleti, inu mene zheſ uſe rezhy ſ'eno gorezho lubesnjo lubiti.

4. Sakaj eden, katire je mene is zelega ſerza lubil, ſe je ſkus letu veliku boſhjih rezhy nauzhil, inu je prezhudne rezhy govoril.

On je vezh goriuſel, kir je uſe ſapuſtil, koker ke bi bil viſoke rezhy ſe uzhit ſe podal.

Ali jeſt pruti enem govorim gmejn rezhy, pruti enem poſebne rezhy: enem ſe jeſt lubesnivu ſkus podobe, inu ſnamine perkashem, drugem pak te ſkrivnoſti v' eni veliki luzhi reſodevam.

En glaſs, ali viſha tega podvuzhenja je v' teh bukvah, ali na bodo uſi enaku poduzheni, dokler jeſt ſem od ſnotrej en uzhenik te vezhne reſnize, ſpraſhuvauz tega ſerza, ſpoſnuvavz teh miſl, podviſhar tega djanja; jeſt ſlednemu dodejlim, kar ſa urednu, inu ſpodobnu ſpoſnam.

XLIV. POGLAVITNE DEJL.

De se nimamo teh sunajneh rezhy prevezh amuseti.

1. *Gosp.* **M**oj syn! potrebnu je, de ti veliku rezhy na vesh, inu sam sebe koker sa mertvega dershish na ti semli, inu koker de bi tebi zel svejt krishan bil.

Je tudi potrebnu, de ti veliku s' gluhem ushesam pustish memujiti, inu veliku vezh na letu, kar k' myru tvoje veshy flishe, mislesh.

Nuzhnishe je tvoje ozhy odverniti od nadopadliveh rezhy, inu usakega per njegovu manengi pustiti, koker se v'prepiranje podati.

Aku bosh s' Bugam dobru stal, inu tvoje ozhy na njegovo sodbo obernil, bosh loshej prenesil, kader bi utegnel premagan biti.

2. *Hlap.* O Gospud! koku delezh smo mi perhli? Pole! koku mi eno mejheno posvejtno shkodo objokamo, koku se mi sa en mejhen dobizhek pomujamo, inu tekamo? to duhovno shkodo pak pustimo v' posablivost pridti, inu se taise zelu posnu kumej spomnemo.

Kar nam malu, al nezh prida na donese, na letu sveshu mirkamo; kar je pak zel potrebnu, namarnu pustimo memujiti: kir se ta zhlovek zelu na sunajne rezhy poda, inu islje,

inu aku se on hitru supet nasaj na verne, inu na pobulsha, rad inu s' volo v' teh sunajneh rezheh obleshy, inu obstane.

XLV. POGLAVITNE DEJL.

De ni usem ludem virjeti, inu de se ta zhlovek hitru s' jesikam spotakne.

1. *Hlap.* **G**ospud! poshli meni to pomuzh v' ti nadlugi, sakaj ta zhlovehka pomuzh je pušta, inu flaba.

Koku dostokrat ni sem tamkej vire neshil, kir sem njo menil najdti?

Kulkukrat sem njo neshil, kir ni sem imel upanje taisto najdti?

Prasnu je tedej tu upanje, katiru se v' te ludy postave, teh pravizhneh pak pomuzh, inu isvelizhanje je v' tebi o Gospud!

Bodi zheshen, inu pohvalen o moj Gospud, inu Buh! v' useh rezheh, katire se nam pergode.

Mi smo flabi, inu nastanovitni, hitru bodedemo sapellani, inu spremineni.

2. Kdu je ta zhlovek, katire bi se samogel taku savarnu, inu skerbnu v' useh rezheh obvarvati, de bi on kje v' zhasu v'enu sapelluvanje, ali smotnavo na padil?

Ali katire v' tebe o Gospud ! saupa , inu tebe s' pohlevnem serzam ishe, se taku lohku na spotakne, inu na pade.

Inu deslih on bode v' eno nadlugo padil, bodi si lih v' taisto, koker ozhe samotan, hitru bode od taiste skus tebe odreshen, inu od tebe potroshtan, dokler ti do konza na sapustish tega, katire v' tebe upanje ima.

Malukedej se snajde en taku svešt perjatel, katire bi v' useh britkusteh svojiga perjatla stanovitnu per njemu obstal.

Sam edine ti o Gospud ! se ta narsveštjehe v' useh rezeh, inu sunej tebe ni nobeden takehen.

3 Koku dobru sastopna je bila taista sveta dusha, katira je rekla : Moje serze, inu misl je ustanovljena, inu na Kristusa gruntana.

Aku bi taku s' mano ushafanu bilu, bi meni taku lohku ta zhloveshke strah teshave na dellal, tudi te ojsre besede bi jest tulkajn na obzhutil.

Kdu more use rezhy previdit, inu kdu samore sleherni perhodni shkodi naprejpridti ?

Kir te previdene rezhy nafs dostikrat ishaljo, inu nadleshajo, koku tesheishe nafs bodo te previdene ranile, inu udarile ?

Sakaj pak jest revne zhlovek si ni sem bulshe previdil ? ali sakaj sem jest drugem taku hitru virjel ?

Ali mi smo zhloveki, ja nezh drugega ni smo, koker slabi zhloveki, akulih bi bli od mnogih sa angelze shtemani, inu imenovani.

Gospud! komu bi jest imel virjeti, koker le tebi? Ti si ta resniza, katira na fally, inu na sapelle, inu namore falliti, ali sapellana biti.

Inu she vezh: Ufi zhloveki so leshnivi, pomanklivi, nastanovitni, slabi, slasti v'govorjenju, taku, de se nima hitru virjeti, kar se tudi od sunej vide, de bi bilu resnizhnu.

4. Koku modru se ti mene preopmnil, de bi se imel pred ludmy varvati: Inu de tega zhloveka sovrashneki so njegova dershina, inu domazhi ludje: inu de bi se tudi na imelu virjeti, aku eden rezhe: Pole! tukej je, ali pole! tamkej je.

Jest sem s' mojo leftno shkodo poduzhen, inu Buh oth! de bi letu meni k'eni savarnosti, inu nekar k'eni naumnosti na flushilu.

Nektere prave, varvej se, bodi savarn, ohrani, inu dershi per sebi, kar jest tebi povem. Inu kader jest molzhim, inu virjem, de je letu na skrivnem, on sam na more samolzhati, kar je shellil, de bi samolzhanu bilu; ampak sdajzi resodene sebe inu mene, in prezh grede.

Pred takefhnem naumnem govorjenjam, inu nasavarnemi ludmy obvarvej mene o Gospud,

puđ! de v' njeđ roke na padem, inu nekoli keđ takšnega na dopernesem.

Deđ meni gnado resnizhne, inu stanovitne rezhy govoriti, inu odverni od mene delezh en pregnan jeseđ.

Kar jeđ nozhem terpeti, tega se morem jeđ na ufo višo anati, inu ogibati.

5. O kajseña dobra, inu myrna rezh je od drugeđ ludy molzhati, inu nekar use rezky bres reslozhka virjeti, inu tudi nekar taku lohku daleđ resglafiti.

Malu ludeđ sam sebe resodeti, tebe pak koker enga ogledvavza tega terza uselej iskati.

Tudi nekar se puđiti od slehernega vetra teh besedy okulignati, temuzh vođhiti, inu shelleti, de bi use snoterne, inu sunajne rezhy po dopadlivosti tvoje vole dopolnene bile.

O koku varnu se ohrane ta nebesška gnada od taiseđega, katire se ogible, de njegove della med ludy na pridejo, inu se teh rezhy, katire od suneđ enu sazhudenje stuređ, na ahta, temuzh se s' zelem flisam na taise rezhy poda, katire njemu pobulshanje tega shivlenja, inu prave ajfer dadò.

Kulku ludeđ je shkodvala, ta zhednost, ali brumnost, kir je bla ludeđ na snanje dana, inu presgudeđ hvalena.

Koku sylnu nuzna je bla ta gnada, katira je bila samolzhana v' temu revnemu shivlenju,

katiru je ena vedna skufhnava, inu vojškuvanje.

XLVI. POGLAVITNE DEJL.

De se ima na Gospud Boga saupanje imeti, kander se ojstre besede zhes nafs usdignejo.

I. *Gosp.* Syn! stoj stanoviten, inu saupej na mene.

Kaj so te besede drugega, koker besede, katire skus left letę, inu enemu kamenu, tu je, enemu v' meni uterjenemu zhloveku na morejo shkodvati?

Aku se kriv, smisli, de se rad ozhefh pobulshati.

Aku se ti nezhi krivega na vęsh, premiſli, de ozhefh rad letu savol Boga volnu terpeti.

Ni nobena velika rezh, de v' zhasu ufaj ene besede preterpish, katire she na samorefh teshke shlake prenesti.

Inu sakaj tebi taku mejhene rezhy k' serzu gredò? satu kir si she prevezh obzhutliv, inu na te ludy vezh, koker je potreba, porajtash.

Sakaj kir se bojish sanizhuvan biti, nozhesh savol tvojih tadlov, inu pomankanja posvarjenje terpeti, inu te isgovore k' enemu sakrivanju ishesh.

2. Ali bel se ogledaj, inu bošh sposnal, de v' tebi ta svejt, inu prasna lubesn ludem dopasti she shivy.

Satu kir nozhesh ponishan, inu savol tvo-jiga pomankanja saframuvan biti, se ozhitnu sklene, de ni se prov pohlevn, inu ni se temu svejtu odumerl, inu de ni tebi ta svejt krishan.

Ali poslufhej mojo besedo, taku se na bošh deset taushent zhloveshkeh besedy bal.

Pole! aku bi se use letu zhes tebe reklu, karkuli narhujshega bi si eden mogel smiflit, kaj bi tebi shkodvalu, ke bi ti use letu pustil memujiti, inu ne vezh, koker sa eno troho, al plevo dershali? bi se le tebi skus letu mogel en lasf spuliti.

3. Ali katire ni terdnega serza, inu Boga pred ozhmy nima, bode lohku skus eno besedo tega ozhitanja, ali tadlanja premaknen.

Katire pak v' mene saupa, inu na shelly v' svoji lestni sodbi stati, leta bode bres ufega zhloveshkega strahu.

Sakaj jest sem sodnik, inu sposnavz useh fkrivnost, jest vem, koku se je ta rezh pergodila, jest sposnam tega, katire je to kervizo sturil, inu taistega, katire je kervizo terpil.

Od mene je ta beseda vonkejhla, skus moje perpushenje se je letu pergodilu, de bi is mnogih serz te misli bile resodete.

Jest bodem tega krivega, inu nadolshnega sodil, ali skus skrivno sodbo sem jest othl obedva poprej skusiti.

4. Tu sprizhuvanje teh ludy dostikrat fally, inu sapelle, moja sodba je resnizhna, bode obstalla, inu na bode okulivershena.

Ona je vezh tal perkrita, inu malu ludem v'ufaki rezhy snana; vender nikoli na fally, inu tudi na more falliti, akulih v'ozhch teh naumneh se vide, koker de bi prov na bila.

Satu se ima v'useh sodbah k'meni tezhi, inu perbeshati, inu nekar se na lestno volo, inu dosdevanje sanesti.

Sakaj ta pravizhne se na bo shallil, karkuli se bode od Boga njemu permirlu. Deslih se bo kej krivega od njega naprejperneslu, vender na bo on na letu veliku porajtal.

Inu kader bi njega drugi na eno spodobno visho isgovarjali, na bo na letemu nobenega dopadenja imel.

Sakaj on premisli, de sem jest, katire tu serze, inu snoterne tega zhloveka ogledam, inu kir na sodem po oblizhju, inu koker se per temu zhloveku od sunej vide.

Dokler dostikrat se pred mojimi ozhmy snajde svarjenja urednu, kar po zhloveshki sodbi se dershi hvale urednu.

5. *Hlap.* O moj Gospud, inu Buh, pravizhne sodnik, ti mozhna inu poterpeshlive, katire to zhloveshko slabust, inu hudobo spo-
snash,

snah, bodi moja muzh, inu use moje saupanje, sakaj moja vesh mene sadoſti na sashihra!

Ti vesh, kar jest na vem, satu je bilu meni potrebnu v' usemu svarjenju se ponishati, inu taistu krotku prenesti.

Odpusti tudi meni milostvu, kulkokrat jest ni sem taku ſturil, inu dodejli supet meni gnado vezhi poterpeshlivoſti.

Dokler tvoja obilna milost je meni bulſhe k' sadoblenju tega odpuſhanja, koker moja praviza, katiro ſi dosdevam, k' isgovorjenju taisteh rezhy, katire ſo v' moji veshy ſkrite.

Akulih ſe nezh krivega na vem, vender ſe na morem, ſkus letu pravizhnega dellati, ſakaj kir tvoja milost odſtope, na bode nobeden ſhiv zhlovek pred tvojim oblizhjam pravizhen ſnajden.

XLVII. POGLAVITNE DEJL.

De use teshavne rezhy savol vezhnega shivlenja ſe imajo poterpeshlivu prenesti.

I. *Gosp.* Syn! na puſti ſi preteſhko naprej-
pridti to mujo, inu dellu, katiru ſe savol mene na ſe usel, inu ſkus te nadluge napuſti ſe zaglivega dellati, temuzh moja ob-
luba ima tebi v' useh perpadkeh muzh dajati, inu tebe potroſhtat.

Jest

Jest dobru premorem tebe zhes uso visho, inu miro polonat.

Ti se na bosh tukej dolgu mujal, inu na bosh uselej s' teshavami, inu is shalostjo obloshen.

Zhakej en mejhen zhafs, inu bosh v' kratkem ta konz usega hudega vidil.

Enkrat bo ena ura pershla, v' katire bo usa muja, inu napokojshena preshla.

Use je mejhenu, inu kratku, kar s' zhasam prejde.

2. Delej, kar dellash, svestu se mujej v' mojimu vinogradu, jest bodem tvoj lon, inu plazhilo.

Pishti, beri, poj, sdihuj, molzhi, moli, terpi moshku use supernosti, tu vezhnu shivlenje je usega tega, inu she vezhega shtritanja urednu.

Ta myr bo pershl v' enemu dnevu, katire je temu Gospudu snan, inu na bode dneva, ne nozhy, namrezh tega zhafa, temuzh ena vezhna luzh, ena naifkonzhana svetloba, en stanoviten myr, inu enu shiher pozhivanje.

Na porezhesh takrat: kdu bo mene reshil od tega trupla te smerti? Na bosh tudi upil: Gorje meni, dokler moje na ti semli prebivanje je na dolgu potegnenu! Sakaj ta smert bode okulivershena, tu isvelizhanje bode bres usega pomankanja, na bode nobena

brit-

britkust, temuzh enu isvelizhansku veselje, inu enu lubesnivu, perjetnu, lepu tovarshstvu.

3. O ke bi ti bil vidil te vezhne krone teh Svetnikov v'nebeseh, v'kajseni veliki zhashty se ony tudi sdej veselę, katiri nekedej so bli na letemu svejtu sanizhuvani, inu ni so bli fkorej tega shivlenja uredni dershani, sa refnizo ti bi se noter do semle ponishal, ja veliku vezh shellil slednemu podvershen biti, koker zhes enga famega gospoduvati.

Ti bi tudi veselih dny tega shivlenja na poshellil, ampak se vezh veselil, savol Boga nadluge terpeti, inu bi sa narvezhe dobizhek dershal, sa nezh med ludmy porajtan biti.

4. O ke bi ti lete rezhy dobru sastopil, inu globoku k'ferzu tebi fhle, koku bi se ti podstopil le enkrat se pertoshiti?

Ni le urednu savol vezhnega shivlenja use teshavne rezhy preterpeti?

Ni ena mejhena rezh, sgubiti, al dobiti boshje krajlestvu.

Pousdigni tedej tvoje oblizhje pruti nebesam. Pole! jest, inu usi moji svetniki so s' mano, katiri so na temu svejtu veliku shritanja imeli, sdej se veselę, sdej so potroshtani, sdej so sashihrani, sdej pozhivajo, inu bodo bres usega konza s' mano v' krajlestvu mojiga Ozheta ostali.

XLVIII. POGLAVITNE DEJL.

Od vezhnega veselja, inu od britkusti zhasnega shivlenja.

1. *Hlap.* **O** ti srezhnu, inu isvolenu stanovanje tega sgrnèga mejsta! o ti naršvetleifhe dan te vezhnofti, katirega ta nuzh na satemny, temuzh ta vezhna boshja refniza usefkusi refvetly, inu refije! o uselej vesele dan, uselej shiher, inu v' svojimu stanu stanoviten, katire na bo nikoli v' eno supernost spreminen!

O de bi se bil leta dan enkrat perkasal, inu bi usem letem zhasnem rezhem enkrat konz sturil!

On szer tem svetnikam s'vezhno svetlobo svejti, tem popotnekam pak na semli samu od delezh, koker fkus en shpegel se leskazhe.

2. Ti nebeshki mejstneki vedò, koku vesel je leta dan, ti revni otrozi Evæ sdihujejo, de ta dan njih shivlenja je grenak, inu otoshen.

Leti dnevi tega zhasa so kratki, inu hudi, polni britkusti, inu shalofsi.

V' katireh bode ta zhlovek s'mnogimi grahami omadeshuvan, s' mnogem terplenjam samreshen, s' mnogem straham stiskan, s' mnogimi skerbmy napet, s' mnogo radovednostjo restrefen, s' mnogimi prasnimi rezhmy samotan,
s'mno-

s' mnogimi smotnavami obdan, s' veliko mujo dolitert, skus te skushnave oteshuvan, skus te lushte oflaben, inu s' boshtvam martran.

3. O kedaj bo she en konz tega ulega hudega? Kedaj bom enkrat refhen od te revne flushnosti teh grehov.

Kedaj bom jest o Gospud! na tebe samega mislil? kedaj se bom jest v' tebi popolnema veselil?

Kedaj bom bres use saprege, toshlivosti, inu teshave te dushe, inu telefa v' pravi frajosti shivil?

Kedaj bo she en stanoviten, terden myr, inu pokoj, en nasmehan, inu shiher myr, en myr od snotrej, inu od sunej, inu en po useh krajih obstojezh myr?

O dobrutlive JEsus! kedaj bom jest pred tabo stal, inu tebe gledal? kedaj bom jest vidil to zhaft tvojiga krajlestva? kedaj bosh ti meni use v' useh rezheh ratal?

O kedaj bom jest per tebi v' tvojimu krajlestvu, katiru se ti tvojim isvolenem od vekumej perpravil?

Jest sapushen, boshen, inu v' eno sovrashno semlo postavlen, kir se usakdanu vojskuvanje, inu narvezhi nasrezhe snajdejo.

4. Potroshtej mojo revsheno, pomajnshej mojo shalost, sakaj use moje shellę po tebi sdihujejo.

Dokler use je meni ena teshka butara, kar meni ta svejt k' enemu troshtu ponuja.

Jest tebe shellim od snotrejs' zelem ferzam ushivati, ali na morem dosezhi.

Jest si voshem teh nebeshkeh rezhy se dershati, ali te posvejtne rezhy, inu tu premalu dolitertu nagnenje mene sadershuje, inu brane.

Jest bi othl, de bi moja dusha zhes use rezhy gospoduvala, ali jest bom posylen tudi zhes mojo volo temu shivotu podloshen biti.

Taku jest nasrezhen zhlovek is sam sabo se vojskujem, inu sem sam sebi teshaven ratal, kir ta duh gori, ta shivot pak doli ulezhe, inu syle.

5. O kaj jest od snotrej terpim, kader jest v' mojimu ferzu te nebeshke rezhy spremishlujem, kir sdajzi meni, kader molem, ena velika tropa teh shivotneh shella na pruti pride?

O moj Buh! na odstopi delezh od mene, inu ne ogni se v' tvojimu ferdu od tvojiga hlapza.

Sabliskej s' tvojo svetlobo, inu reskropi taiste shivotne shellę, pusti vunkej tvoje strele, taku bodo usi hudobni dosdevki tega sovrashneka k' shpotu sturjeni.

Spravi skupej k' tebi moje pozhutke, sturi, de bodem na use posvejtne rezhy, posabil, dodejli meni, de bodem mogel hitru use pregrehne misli savrezhi, inu sanizhuvati.

Pri-

Pridi meni k'pomuzhi o ti vezhna resniza, de mene nobena posvejtna, inu prasna rezh na premakne!

Pridi sem ti nebeshka slatkuft, de bo usa nasfnashnost pred tvojim oblizhjam pobegnila.

Odpušti tudi meni, inu milostvu persanesi, kulkerkulikrat jest v' molitvi dergam, koker na tebe mislim.

Sakaj jest resnizhnu sposnam, de sem se navadil v' ti molitvi ramnu restresenu sader-shati.

Dokler dostikrat na temu mestu ni sem, kir is shivotam stojim, al sedim, temuzh sem veliku vezh tamkej, kamer me moje misli ule-zhejo, inu nesò.

Ondi sem, kir je moja misel. Ondi je dostikrat moja misel, kir je letu, kar jest lubem.

Letu meni hitru na misel pride, kar mene od nature reslushta, ali kar meni savol pri-da dobru dopade.

6. Satu sè ti o Buh te resnize! ozhitnu djal: kir je tvoja saloga, ali shaz, ondi je tudi tvo-je ferze.

Aku jest nebesa lubem, tudi rad nebesh-ke rezhy spremishlujem.

Aku jest ta svejt lubem, se tudi v' njego-vi frezhi veselim, inu v' njegovih teshavah shalujem.

Aku jest ta shivot lubem, si dosdevam, kar je tega shivota.

Aku pak tega duha sa lubu imam, taku mene reslushta tu, kar je duhovnega, spremisliti.

Dokler karkuli jest lubem, od tega jest rad govorim, inu flissem, inu takefhneh rezhy podobo s' mano damu nosem.

Ali frezhen je taiste zhlovek, katire savol tebe, o Gospud! usem stvarëm flovu da: katire ti naturi sylo della, inu tu poshellenje tega shivota s' ajfram tega duha krisha: de bi tebi s' ozhisheno vëstjo eno andohtlevo, inu zhisto molituv goriofral, inu use posemelske rezhy sunej, inu snotrej od sebe vergel, ter ureden postal med angelske kore, al drushbo perpushen, inu goriuset biti.

XLIX. POGLAVITNE DEJL.

Od poshellenja vezhnega shivlenja, inu kajsen velik lon je taistem oblublen, katiri se sa taistu shtritajo.

I. *Gosp.* **M**oj syn! kader ti obzhutish, de bode tebi od sgorej doli tu poshellenje tega vezhnega isvelizhanja noterulitu, inu de od prebivalsha tega shivota se lozhiti shellish, de bi mojo svetlobo bres senze tega spreminenja mogel ogledati, moresh tvoje serze reshirit, ter tu svetu noterdajanje s' eno veliko shelljo goriuseti.

Veliko sahalo vezhni dobruti dej, katera s' tabo taku milostvu andla, tebe taku lubesnivu obishe, gorezhe obudy, inu mogochnu pousdigne, de skus lestno teshavo na posvejtne rezhy na padesh.

Sakaj ti tega nimash sam od sebe, tu je, od tvojih misl, ali muje, inu djanja, temuzh samu is dobrute, inu usmilenja te surne gnade, inu boshjiga pogleda, namrezh, de bi ti v' duhovneh zhednosteh, inu vezhi ponishnosti gorijemal, k' prihodnemu shritanju se pravljat, mene is zelega serza se dershaj, inu se posljal meni s' gorezhem ajfram flushiti.

2. Syn! ta ogn dostikrat gory, ali bres dima se ta plemen gori na usdigne.

Taku nektereh ludy poshellenje pruti nebesam je ushganu, inu vender ni so prosti od skushnave shivotnega poshellenja.

Satu na andlajo ony samu, inu zhistu savol boshje zhasty, kar s' takeshnem poshellenjam od njega profjo.

Takeshnu je tudi dostikrat tvoje poshellenje, katiru se ti menil, de je zhistu, inu de bode stanovitnu.

Dokler taistu ni zhistu, inu popolnema, kar je s' lestnem nuzam, ali ushivanjam omadeshvanu.

3. Nekar na profi, kar je tebi perjetnu, inu nuznu, temuzh kar je meni dopadljivu, inu zhastitlevu; sakaj aku ti prov sodesh, bi

imel moje vishanje tvojemu poshellenju, inu usemu, kar poshellish, naprejpostavil, inu potaistemu se sadershati.

Jest vem tvoje shelle, inu tvoje pogostu fdihuvanje sem jest flishal.

Ti bi she rad bil v' ti frajosti te zhasly teh isvoleneh boshjih, tebe she resvesely ta vezhna hisha, ta nebeska deshela veselja polna, ali leta ura she ni pershla, ampak she je en drugi zhafs, tu je ta zhafs tega vojskovanja, te muje, inu tega fkushanja.

Ti shellish s' to narvikshi dobruto napolnen biti, letu pak sdej na moresh dosezhi.

Jest sem: zhakej na mene (prave ta Gospud) dokler pride tu boshje krajlestvu.

4. Ti imash she v' mnogih rezheh na semli fkushan, poduzhen, inu uterjen biti.

En trosht se bo tebi v' zhasu dal, al obilna fitost na bode dodejlana.

Satu bodi mozhan, inu serzhan taku dobru v' djanju, koker v' prenesenju tega, kar je naturi super.

Ti moresh enga novega zhloveka oblezhi, inu v' enga drugega mosh a se spreoberniti.

Ti moresh dostokrat sturiti, kar nozhesh, inu kar ozhesh moresh pustiti.

Kar drugem dopade, bode svoj naprehod imelu, kar pak tebi dopade, na pojde naprej.

Kar drugi rekò, se bo slifhalu, kar pak ti porezhefh, na bo nezh porajtanu.

Drugi bodo profili, inu bodo prejeli, ti pak bosfh profil, inu na bosfh prejel.

5. Od drugeh ludy se bodo velike rezhy pravile, od tebe pak se bode molzhalu.

Drugem se bo letu, ali unu isrozhilu, tebe pak bodo dershali, koker k'nobeni rezhy pridnega.

Ta natura bode v' zhasu savol teh rezhy shaluvala, inu tebi bode ramnu nuznu, aku bodesfh letu s' molzhanjam prenesil.

V' leteh, inu takeshneh rezheh bode en sveft hlapez tega Gospuda skufhan, inu poduzhen, koku on sam sebe more satajiti, inu se v' useh rezheh premagat.

Teshku je kej takeshnega snajdti, v' kati remu ti tulku sam sebi bi imel odumreti, koker letu, tu je, vidit, inu terpeti, kar je tvoji voli super, slasti pak, kader tebi superne, inu po tvojimu dosdevanju nanuzne rezhy bodo saukasane, inu taiste dopernefti bode sapovedanu.

Inu dokler ti pod eno oblastjo sapopaden se na smesh eni vikshi oblasti superstaviti, sattu se tebi teshku sdy, po enga drugega voli se vishati, inu rounati, inu use lestne dosdevke inu shelle opustiti.

6. Ali moj syn! ti imash ta nez lete tvoje muje, inu teshav, ta hiter konz, inu ta ram-

nu velike lon premislit : Taku na bosh nobe-
ne teshave v' taisteh , temuzh en mozhan
trofht tvojiga poterpljenja obzhutil.

Sakaj na mesti tvoje mejhene vole , ka-
tiro ti sdej radavolnu sapustish , bosh tvojo
popolnema volo uselej v' nebeseh imel.

Tamkej bosh ti use , kar bosh othl , inu
use , kar bosh samogel shelleti , najdel.

Tamkej bodesh ti use blagu dosegel bres
strahu taistu sgrabiti.

Tamkej bode tvoja vola uselej enaka s'
mano , inu na bode nezh sunajnega , ali sebi po-
sebnege shellela.

Tamkej se na bo tebi nobeden superstavil,
nobeden zhes tebe toshil , nobeden te na bo
sadershaval , nezh na bo tebi super , ali pruti
stalu , temuzh use rezhy , katire se shellil , bo-
do fkupej pred rokami , inu bodo tvoje zelu
poshellenje popolnema spishalle , inu napolnile.

Tamkej bodem jest tebi povernil to zhasht
sa sahpotvanje , ta plajsh te hvale sa tvojo
shalost , sa tvoje puffednu , inu ponishnu me-
stu ta sedesh tega krajlestva na vezhne zhase.

Tamkej se bo ta sad , al nez te pokorshe-
ne perkasal , ta muja , inu opravilu te pokure
bode veselje ushivalu , inu usa ponishna pod-
loshnost bode zhastitu kronana.

7. Sdej tedej se ponishnu perklajnej pod
rokami useh ludy , inu na bodi tebi mar , kdu
je letu , al unu rekal , ali saukasal.

Te-

Temuzh ti si imash sa letu veliko skerb persadeti, de ti use, kar tvoji vikshe, eden tvoje glihe, ali eden majnshega stanu od tebe pogirva, ali shelly, sa dobru goriusamesh, inu is svesto volo se possifash dopolniti.

Nej si ishe eden letu, ta druge unu, nej se eden poshtema, inu snasha v'eni, ta druge v'uni rezhy, nej bode vezh, koker taushentkrat pohvalen, ti pak ne v'letemu, ne v'une-mu, temuzh v'tvojimu lestnemu sanizhuvanju, inu v' mojimu dopadenju, inu zhashty se imash resveseliti.

Letu si imash ti voshtiti, de bi Buh, bodi si skus shivljenje, ali smert, uselej bil v'te-bi zheshen, inu hvalen.

L. POGLAVITNE DEJL.

Koku se ima en troshta prasn zhlovek v' te roke boshje goriofrat.

I. Hlap. **G**ospud Buh svete Ozha! bodi sdej, inu na vezhne zhase zheshen, inu hvalen, sakaj koker ti ozhesh, taku se je sgodilu, inu kar ti sturish, tu je dobru.

V'tebi se ima tvoj hlapez, nekar sam v' sebi, ne v'nobenemu drugemu veseliti, sakaj ti o Gospud se sam tu pravu veselje, ti se mo-je upanje, moja krona, moje resveselenje, inu moja zhast.

Kaj ima tvoj hlapez, katiru bi on na bil od tebe prejel, tudi bres svojiga saflushenja? Tvoje so use rezhy, katire se ti stvaril, inu dal.

Jest sem ubog, inu reven, inu v' teshkemu dellu, inu terplenju od moje mladosti semkej. Inu moja dusha bode v' zhasu resharena noter do sols: inu se v' zhasu grima savol supernega nagnenja, ali terplenja, katiru na prejštoji.

2. Jest shellim tu veselje tega myru, jest profem is serza sa ta myr tvojih sinov, katire ti v' luzhi tvojiga troshta spishash.

Kader ti dash ta myr, inu enu svetu veselje noterulijesh, postane ta dusha tvojiga hlapza polna hvaleshnega petja, inu andohtleva v' tvoji zhasy, inu hvali.

Ali kader se bosh ti odmeknil, koker zelu pogostu v' navadi imash sturiti, na bode mogla po poti tvojih sapovd tezhi, temuzh bo mogla na svoje perfi se poudariti, inu svoje kolena perpogniti.

Sakaj s'njo na stoji vezh taku dobru, koker uzherej, inu preduzherejshnem, kir je tvoja luzh na njeno glavo svejtila, inu kader je ona bla pod senzo tvojih perut pred noterpadejozhimi skushnavami savarvana.

3. O pravizhne, svete, inu use hvale uredne Ozha! ta ura je perfhla, de tvoj hlapez ima skushan biti.

O lubesnive Ozha! je zel spodobnu, de bi tvoj hlapez ob ti uri kej savol tebe terpil.

O vezhne zhafty ureden Ozha! ta ura, katiro se ti od vekumej perhodno vidil, je perfhla, de tvoj hlapez na en mejhen zhafs od sunej omaga, inu obleshy, vender uselej od snotrej per tebi shivy.

De on bode enu malu sanizhuvan, pred ludmy ponishan, inu dolidjan, s' hudem nagnenjam, inu s' bolesnami potert, de bi on s' tabo v' ti sguadni sarji te nove luzhi supet gorustal, inu to nebeshko svetlobo ushival.

O svete Ozha, ti se taku use odlozhil, inu se na takehno visho othl imeti, inu taiftu se je sgodilu, kar se ti sam sapovedal.

4. Letu pak je ta gnada, katiro ti tvoji-mu perjatlu skashesh, de on na temu svejtu savol tvoje lubesni terpy, inu nadleshan bode, od koga, inu kulkerkrat ti dopustish, de bi se imelu sgoditi.

Bres tvojiga svjeta, inu previdnosti, inu bres urshaha se nezha na sgody na semli.

O Gospud! meni je nuznu, inu dobru, de se ti mene ponishal, de bi se tvojo pravi-zo nauzhil, inu de bi uso preusetnost, inu fer-beshnost tega ferza savergil.

Meni je tudi nuznu, de sem bil k' shpotu sturjen, de sem moj trosht vezh per tebi, koker per ludeh iskal.

Jest sem se tudi nauznil tvoje naisgruntane
sodbe se bati: kir ti tega brumnega, inu pra-
vizhnega, s' tem kervizhnem, inu hudobnem
ured, vender is spodobnostjo, inu pravizo
shtrafujesh.

5. Jest tebe sahvalem de ti moje pregrehe
ni se pregledal, temuzh meni terplenje, inu
nadlege, britkusti, inu shalost od snotrej, inu
od sunej poslal, inu de se mene s' grenkemi
shlakmi udaril, inu poterl.

Ni zhloveka pod nebam, katire bi mene
samogel potroshtati, koker sam ti o moj Gos-
pud, inu Buh, inu nebeshke osdravelnik, ali
arzat teh dush, katire udaresh, inu osdravesh,
v' ta pekov, inu supet unkej pellesh.

Tvoje podvishanje, inu strah bodi zhes
mene' inu tvoja shiba ima mene poduzhiti.

6. Pole lubesnive ozha! v' tvojih rokah
sem jest; pod shibo tvojiga svarjenja, inu
shtrafenge se jest perpognem.

Gajshlej moj herbet, inu urat, de moja
naukretnost po tvoji voli ukervim.

Sturi is mene enga bogabojezhega, inu
ponishnega jogra, koker rad v' navadi imash
dellati, de bodem po usi tvoji voli hodil.

Jest sam sebe, inu use, kar imam, tebi
perporozhim, de bosh mene popravitl, inu
pobulshal; bulshe je tukej, koker tamkej
shtrafan biti.

Ti vesh use rezhy, inu sledne posebej, ina tebi v' zhloveshki veshy nezh ni fkritega.

Ti vesh perhodne rezhy, preden se sgo-
de, inu tebi ni potreba, de bi tebe eden uzhil,
ali teh rezhy, katire se na semli dopernafha-
jo, opominal.

Ti vesh, kar je k' mojemu nuzu, inu
gorijemanju dobru, inu kulku menita nadluga
flushe teh grehov erjovino ostergati, inu
ozhifiti.

Sturi, inu delej s' mano po tvojimu do-
bremu dopadenju, inu nekar nasaversi mene
savol mojiga grefnega shivlenja, katiru no-
benemu bulshi, inu ozhitenshe, koker tebi
famemu je snanu.

7. Gospud! dej meni vediti, inu snati,
kar je urednu snanu biti; taistu lubiti, kar je
spodobnu lubiti, taistu hvaliti, kar je tebi nar-
vezh dopadlivu; taistu veliku shtemati, kar
je per tebi shlahtnu, inu shtemanja urednu,
inu taistu sanizhuvati, kar je tvojim ozhesam
supernu.

Na pusti mene po ogledanju sunajneh re-
zhy soditi, ne po poslusljanju teh nasastopneh
ludy reslozhkek dajati; temuzh de jest bom s'
eno refnizhno sodbo te navidejozhe, inu du-
hovne rezhy reslozhil, inu zhes use uselej to
volo tvoje dopadlivosti ifkal.

Ti

Ti ljudje bodo dostikrat v' svojih sodbah ogolfani, tudi ti perjasneki tega svejta, kir ony samu te videjozhe rezhy ljubjo.

Kaj je ta zhlovek od tega bulshe, de bo de od drugega zhloveka sa vezhega shteman?

En golufne, al sapelive zhlovek golfa, al sapele enga golufnega, al sapelivega, en posvejtne zhlovek enga posvejtnega, ali v'tu posvejtnu salublenega zhloveka, en slepi enga slepega, en slab enga slabega, kader njega pousdiguje, ali hvali: sa resnizo s'tem njega vezh k'shpotu stury, kir njega v'prasneh, inu napridneh rezheh hvale.

Dokler kulker je en sledne pred tvojimi ozhmy, tulku je on tudi, inu nekar vezh, pravi ta pohlevne svete Franciscus.

LI. POGLAVITNE DEJL.

De se ima ta zhlovek na ponishne della podati, kader se vide preslabega k' temu visokemu djanju, ali opravilu.

I. Gosp. Syn! ti namoresh uselej v' enemu go-rezhemu poshellenju teh zhednost stati, ne v' enemu vikshemu stanu nebeskhega premishlovanja v' ednu obstati, temuzh savol poirbane slabusti je tebi potrebnu, de k' niskem rezhem, inu k' ponishnemu djanju se do-lispu-

lipustish, inu te teshave, tega strohlivega shivljenja tudi super tvojo volo, inu s' toshlivostjo prenefesh.

Koker dolgu tu strohlivu truplu nofesh, bodesh to otoshnost, inu teshavo tega serza obzhutil.

Satu je potreba pogoftu v' temu mesu zhes tega mesa teshave sdihuvati, kir na moresh se ufeskusi v' uku teh duhovneh rezhy, inu v' boshjimu premishlujanju goridershati.

2. Takrat je tebi nuznu, de se ti k' pohlevnemu, inu sunajnemu dellu podash, inu perbeshish, ter se v' dobremu djanju resveselish, inu mojiga prihoda, inu sgurnu obiskanje is stanovitnem saupanjam pozhakash, tvojo edinsheno, inu suhota tega duha poterpeshlivu terpish, taku dolgu, de bodesh supet od mene obiskan, inu od use britkusti reshnen.

Sakaj jest bodem sturil, de bodesh na tvoje dellu inu mujo posabil, inu de bosh tvoj snoterne pokoj ushival.

Jest ozhem pred tabo te snosheti sveteh pisaneh naukov resgerniti, de bodesh s'reshirjenem serzam po temu potu mojih sapoved sazhel tezhy.

Inu porezhefh: Use terplenje sedanega zhafa ni sadofti urednu te perhodne zhafsty, katira bode nad nami resodeta.

LII. POGLAVITNE DEJL.

De se ta zhlovek nima sa urednega te gnade,
ali troshta, ampak sa urednega tega terplenja
dershati.

I. Hlap. **G**ospud! jest ni sem ureden ne tvo-
jiga troshta, ne tvojiga obiskan-
ja; satorej pravizhnu s'mano andlash, de me-
ne revnega, inu bres troshta sapustish.

Sakaj, aku bi jest solse, koker enu mor-
je mogel tozhiti, vender bi she tvojiga troshta
na bil ureden.

Satu jest ni sem drugega ureden, koker
dobru gajshlan, inu shtrafan biti, kir sem do-
stikrat tebe mozhnu reshalil, inu v' velikeh
rezheh sylnu se pregreshil.

Dokler, kader s'pravo pametjo premislem,
sem tudi tega narmajnshega troshta naureden.

Ti pak o dobrutlive, inu usmilene Gospud,
inu Buh! kir tvoje della nozhesh pustiti konz
useti, de bi tu bogastvu tvoje dobrute v' teh
posodah tvoje milosti skasal, pognadash tudi
tvojiga hlapza, inu bres uslega lestnega saflu-
shenja zhes ufo zhloveshko visho njega po-
troshtash.

Sakaj tvoji troshti ni so, koker zhlovesh-
ki pogovori.

2. Gospud! kaj sem jest takega sturil, de bi ti meni nebeskhega troshta dodejil?

Jest na vem nezh dobrega, de bi bil sturil, temuzh, de sem uselej k' pregrehi nagnen, inu k' pobulshanju namarn, inu lejn bil.

Refs je, inu jest letu na morem odrezhi, al tajiti. Aku bi jest dergazhi rekal, bi se ti meni superpostavil, inu nobenega bi na bilu, katire bi mene sagovarjal.

Kaj drugega sem jest s' mojimi grehami saflushil, koker ta pekov, inu ta vezhne ogn?

Po usi resnizi jest sposnam, de sem usega shpota, inu sanizhuvanja ureden, inu de se meni naspodobi med tvoje brumne shtet biti.

Inu akulih jest letu narad flishem, vender ozhem savol resnize moje grehe super mene samega sposnati, de bi mogel tvojo milost skus letu loshej sadobiti.

3. Jest en krive, inu usega shpota polne zhlovek kaj bi imel rezhi?

Nimam ust govoriti, hoker samu to besedo: Jest sem greshil, o Gospud! jest sem greshil, usmili se zhes mene, odpusti meni moje pregrehe.

Dopusti meni en mejhen zhafs, de bom moja shalost objokal, prejden de pojdem v' to temno semlo, s'tem mrakam te smerti pokrito.

Kaj ti od tega krivega, inu revnega greshneka narvezh shellish, koker samu, de bi se zhes svoje grehe sgreval, inu ponishal?

V'eni

V'eni pravi grevengi, inu ponishnosti tega serza se rody tu upanje tega odpufhanja, ta s'britkuffjo obdana v'eft bode s' Bugam spravlena, ta s'gublena gnada bode supet najdena, inu ponovlena, ta zhlovek bode pred perhodnem serdam obvarvan, inu se v' enemu svetemu kufhuvanju fkupej frezhajo Buh, inu ta resgrevana duha.

4. Ena ponishna grevenga zhes te grehe je tebi, o Gospud! en perjeten ofer, inu de fhy veliku perjetnejfhe pred tvojim oblizhjam, koker enu pershganu kadilu.

Ona je enu perjetnu masilu, katiru se othl, de bi se na tvoje svete noge slilu, sakaj enu resgrevanu, inu ponishnu serze ni se nigdar savergel.

V'eni pravi grevengi je tu mestu tega perbeshalfha pred oblizhjam serditega sovrashneka. V'taifti bo pobulfhanu, inu opranu, karkuli je od dergot sem perfhlu, inu omadeshvanu bilu.

LIII. POG LAVITNI DEJL.

De ta gnada boshja se na mesha s' posvejtno modrustjo.

I. *Gosp.* Syn! moja gnada je shlahтна, inu veliku vela, ter se na pusty is sunajnemí rezhmy, ali s' posvejtnemi trofhtami meshati.

Sa-

Satu je potreba ule sadershbe te gnade boshje savrezhi, aku si vofhish, de bi bila ona v' tebe ulita.

Poishi si enu skrivnu mestu, inu rad prebivej sam per sebi; nobenega zhloveka pogovarjanja na ishi, ampak veliku vezh k' meni venkej isli tvojo andohtlevo molituv, de bodesh enu bogabojezhe, ali sgrevanu ferze, inu eno zhisto vest ohranil.

Zel svejt sa nezh shtemej: boshjo flushbo, ali opominanje usem drugem sunajnem rezhem naprejpostavi.

Sakaj ti na moresh meni flushiti, inu na mojo flushbo strezhi, inu per temu tudi v'prejdeozheh rezheh tu reslushtanje imeti.

Od snaneh, inu lubeh perjatlov se moresh odtegniti, inu tvoje ferze od usega zhasnega troshta odlozhenu dershati.

Taku opomina ta svete Apostel Petrus, de bi se ti virni, koker popotniki, inu ptujizi na temu svejtu sadershali.

2. O kajsenu veliku saupanje bo en zhlovek ob svoji smerti imel, katirega nobene rezhy poshellenje na temu svejtu na dershy:

Ali enu flabu ferze na sna se od usega posemelkega poshellenja odlozhiti, inu en tem shivotnem shellam isdan zhlovek nezh na ve sa frajost enga snoternega zhloveka.

Ozheshe le pak en prave duhovne zhlovek biti, moresh tem dalnem, inu tem blish-

nem rezhem se odpovedati, inu se pred nikomer taku mozhnu, koker pred sam sabo varvati.

Kader ti sam sebe bosh popolnema premagal, si bodesh skus tu loshej use te druge rezhy podloshne sturil.

Enu popolnema premaganje je, sam sebe premagati.

Sakaj, katire sam sebe podloshnega der-shy, de ta shivot ali shivotnu poshellenje je ti pameti, inu ta pamet meni v' useh rezheh pokorna; leta je sam svoj premagavz, inu gospud tega svejta.

3. Aku ti shellish k' ti visokusti se pousdigniti, moresh moshku sazheti, inu to sikiro na to korenino postaviti, de bosh mogel tu skrivnu naspodobnu nagnenje pruti sam sebi, inu k' usemu posebnemu, inu posemelskemu blagu vensruvati, inu resdjati.

Na temu tadlu, kir ta zhlovek sam sebe prevezh naspodobnu sa lubu ima, skorej use vise, karkuli on ima s' korenino vensruvati, inu premagati: kader je leta tadel premagan, inu dolisatert, sdajzi en velek myr, inu pokoj v' temu zhloveku postane.

Dokler pak malu njeh je, katiri se pomujajo, de bi sami sebi popolnema odmerli, inu sami od sebe do konza venfhli, satu sami v' sebi samotani ostanejo, inu se na morjo v' temu duhu zhes se pousdigniti.

Katire pak proſtu s' mano hoditi shelly, temu je potrebnu, de on uſe ſvoje naſpodobne shellę pomory, inu na nobeni ſtvary iſ ſuſebno lubesno poſhellnu na obtizhy.

LIV. POGHAVITNE DEJL.

Od mnogitirega nagibanja te nature, inu te gnade.

I. *Gosp.* Syn! ti moreſh na napelluvanje te nature, inu te gnade dobru merkati. dokler one na eno ſprud eni ti drugi zel ſuperno inu tenko viſho naſs napellujejo, inu bodo kumej ſunej od enega v' duhovneh rezheh uterjenega, inu popolnema reſvitlenega zhloveka reſlozhene.

Uſi ludje ſzer tu dobru shellę, inu v' ſvojimu govorjenju, ali djanju kej dobrega na dan dadò; ſatu je njih veliku, katiri bodo pod ſhtautjo tega dobrega smamleni, inu ogolfani.

2. Ta natura je pregnana, inu doſti ludy na ſe ulezhe, v' ſvoje ſaderge ſamota, inu ſapelle, ter ſama ſebe uſelej ſa ta zil, inu konz dershy.

Ta gnada pak prov, inu ſveſtu viſha, varje pred uſem, kar ima podobo te hudobe, nozhe nobenega golfati, temuzh uſe ſtury

samu savol Boga, v' katiremu tudi ona k' pu-
slednemu pozhiva.

3. Ta natura tu dolitrenje navolnu gori-
usame, nozhe stiskana, ne premagana, ne
podloshna, inu ne radavolnu v' bersdah der-
shana biti.

Ta gnada pak se ahta tega odmerjenja, ti
lestni pozhutlivoſti superſtoji, ona iſhe pod-
verſhena biti, shelly premagana biti; inu ſe
nozhe ſvoje leſtne frajoſti poſluſhiti, nje je lu-
bu, de bode pod ſhibo, inu ſtraham derſhana,
ona na shelly zhes nobenega goſpoduvati, am-
pak uſelej pod Bugam ſhiveti, ſtati, inu biti,
inu je perpraulena ſavol Boga ſe uſaki zhlo-
veſhki ſtvary pohlevnu podvrezhi.

4. Ta natura ſe po ſvojimu nuzu, inu
perloſhnoſti ſliſa, inu pomuja, ter mirka, kaj
nuza, inu dobizhka bi nje iſ ene ſledne re-
zhy doſhlu.

Ta gnada pak ſe na ahta leſtneſega nuza,
inu perloſhnoſti, ampak veliku vezh premifh-
luje, kar bi mnogem nuznu, inu perloſhnu
bilu.

5. Ta natura ima rada zhafſt, inu ſhpoſh-
tuvanje: ta gnada pak uſo zhafſt, hvalo, inu
ſhpoſhtuvanje Bogu ſveſtu daje, inu perleſtuje.

6. Ta natura ſe boji ſhpota, inu ſanizhu-
vanja: ta gnada pak ſe veſely ſa ime JEſuſo-
vu ſaſramvanje terpeti.

7. Ta

7. Ta natura sa lubu ima to lenobo, inu shivotnu pozhivanje: ta gnada pak na more lejna biti, temuzh radavolnu tu dellu, inu mujo goriusame.

8. Ta natura ishe ti radovednosti dopadlive, inu zhedne rezhy, inu nje se gnuse na poredneh, inu grobeh rezheh.

Ta gnada pak ima veselje na poredneh, inu ponishneh rezheh, ojstre, inu terde rezhy na sametuje, inu se na brani v' stare, inu flabe gvante oblezhena biti.

9. Ta natura gleda na zhasne rezhy, se vesely tega zhasnega, inu posvejtnega dobizhka, inu shaluje savol ene zhasne shkode; ona se savol ene mejhene kervizhne, al superne besede serdy.

Ali ta gnada se ahta teh vezhneh rezhy, inu na obtizhy v' teh zhasneh, savol pogube tega zhasnega blaga na shaluje, se na serdy savol superneh besed; sakaj ona je svoj shaz, inu veselje v' nebefa, kir nezh konz na usame, postavela.

10. Ta natura je lakomna, inu rajshi usame, koker da, inu kej lestnega, inu fusebnega sa lubu ima.

Ta gnada pak je dobrutleva, inu je prpravlena se usem pustiti ushivati, se posebneh rezhy ogible, s' mejhenem sa dobru usame, inu sposna, de je bulshi dati, koker useti.

11. Ta natura se naklajna na te stvary, na svoje lestnu melu, na prasne rezhy, inu na tu okulihojenje.

Ali ta gnada ulezhe k' Bogu, inu k' zhednostam, se odpove tem stvarjenem rezhem, pred tem svejтам beshy, tega mesa poshellenje sovrashe, tega okulihojenja se masa, inu se framuje na ozhitnem se perkasuvati.

12. Ta natura ima rada ta sunajne trost, v' katiremu svoje pozhutke reslushta, inu resvesely.

Ta gnada pak ishe samu v' Bogu potroshtana, inu zhes use videjozhe rezhy v' ti narvikshi dobruti reslushtana, inu resveselena biti.

13. Ta natura se muja, inu della use savol lestnega nuza, inu dobizhka, ona na more nezh sabstojn sturiti, temuzh ona se trosthta ali kej enakega, ali kej bulshega, ali hvalo, ali perjasnost sa svoje ifkasane dobrute sado-biti, inu shelly, de bi njene della, inu darovi veliku preshtemani bili.

Ta gnada pak nezh zhasnega na ishe, inu na shelly nobenega lona, ali plazhila, koker samega Boga, inu od zhasneh potrebneh rezhy nezh vezh na pogirva, temuzh kulker taiste nje morejo k' sadoblenju teh vezhneh flushiti.

14. Ta natura se veseli nad veliku perjatleh, inu nad ti shlahti, se preshtema nad svo-

svojim shlahtnem prebivalsham, inu nad svojim sarodam; tu povele teh mogozhneh terdi, se perlisuje tem bogatem, inu prov daje tem sebi enakem.

Ta gnada pak tudi te sovrashneke lube, inu se nad obilnostjo teh perjatlov na preusame; sa nezh dershy tu prebivalshu, inu sazhetek svojiga rodu, sunej aku on tamkej vezh brumnofti najde.

Temu ubogemu zila k'pomuzhi pridti bel, koker temu bogatemu, ima vezhi usmilenje s' enem nadolshnem, koker s' enem mogozhnem, se vesely s' enem relnizhnem, nekar s' enem golufnem, al faushnem.

Ona uselej opomina te brumne, de bi se po vezheh gnadah, inu daroveh possifali, inu Synovu boshjimu skus te zhednofti se enake sturili.

15. Ta natura se hitru pertoshi zhes pomankanje, inu nadleshnoft.

Ta gnada prenese stanovitnu tu boshtvu, inu frofhino.

16. Ta natura use k' sebi obrazha, se samu sa se shtrita, inu sledniga svary.

Ta gnada pak use rezhy k' Bogu visha, od katirega one svirajo: nezh dobra sebi na perpifuje, se preusetnu na snafha, se naprepira, svojo manengo drugem naprej na ulezhe, temuzh use svoje misli, inu sastopnoft ti vezh-

ni modruſti, inu boſhjimu ſpraſhuvanju podverſhe.

Ta natura ſhelly ſkrivne rezhy vediti, inu nove ſliſhati, ozhe od ſunej ſe ſkaſuvati, veliku ſkus te pozhutke ſvediti, inu poſkufiti, ſhelly ſpoſnana biti, inu letu ſturiti, od katirega hvala, inu tu ſazhudenje pride.

Ta gnada pak ſe na ahta nove, inu firbezhne rezhy vediti, ſakaj uſe letu je od te ſtare, ſkus ta greh pokashene nature perſhlu, dokler ſe nezh novega, inu obſtajozhega na ſemli na ſnajde.

Ona tedej uzhy te pozhutke bersdati, tega praſnega dopadenja, inu preuſetnega ſnaſhanja ſe anati, inu ogibati, hvale, inu ſazhudenja uredne rezhy poſiſhnu perkrivati, inu od ſledne rezhy, inu v' uſi uzhenofti ta pridne ſad tega nuza, inu to zhafſt, inu hvalo boſhjo iſkati.

Nozhe, de bi ona, inu tu njenu hvalenu bilu, temuzh ſhelly, inu voſhe, de bi Buh, katire uſe is gole lubesni vendejly, v' ſvojih daroveh zheſhen, inu hvalen bil.

17. Leta gnada je ena boſhja luzh, inu en ſuſebne dar boſhji, inu enu ſuſebnu ſnaminje teh iſvoleneh, inu ena ſaſtava vezhnega iſvelizhanja, katira tega zhloveka od poſvejtneh, te nebeſhke rezhy lubiti pouſdigne, inu is enga k'tem poſvejtnem rezhem nagnenga k'ene-
mu

mu v' te duhovne rezhy isdanemu zhloveku stury.

Kulkajn vezh tedej bo ta natura dolitlazhena, inu premagana, tulkajn vezhi gnada bo noterulita, inu ta snoterne zhlovek bo s' novem obiskanjam po podobi boshji ufake dan ponovlen, inu pobullshan.

LV. POGLAVITNE DEJL.

Od pokashene nature, inu mozhy te boshje gnade.

i. Hlap. **O** moj Gospud, inu Buh ! katire si mene po tvoji podobi, inu tebi enakega, al po tvoji glihi stvaril, dodejli meni to gnado, katira, koker se ti mene uzhil, je taku velika, inu meni k' isvelizhanju taku je potrebna : de bodem mojo hudobno naturo, katira mene k' greham, inu k' pogublenju ulezhe, mogel premagati.

Sakaj jest obzhutem v' mojimu telesu to postavo te pregrehe, katira ti postavi moje dushe supergovory, inu mene, de bi jest ti pozhutlivosti v' mnogeh rezheh pokorn bil, koker enga jetnika okulivode, inu jest na morem temu hudemu nagnenju te nature sadosti superstati, aku tvoja presveta gnada k' enemu ajfru v' moje serze ulita, na bo meni na strani stala.

2. Potrebna je tvoja gnada, inu zelu velika gnada, de bode ta natura premagana, katira je od mladosti k' hudemu nagnena.

Sakaj ona je fkusi Adama tega pervega zhloveka bila okulivershena, inu fkusi to pregreho pokashena, odtod je ta shtrafenga tega madesha na use ludy pershla, taku, de ta natura, katira je bla dobra, inu pravizhna od tebe stvarjena, bode sdej sa enu pomanjanje, inu sa eno bolesen te pokashene nature dershana, sakaj njenu nagnenje, aku bo samu per sebi pushenu, uselej le pud se k' temu hudemu, inu k' ti pregrehi ulezhe.

Dokler ta mejhena muzh, katira je she zhesofala, je koker ena iskerza pod pepelam skrita.

Leta je saftopnost, ali pamet te nature, katira je s' eno veliko temnoto obdana, taku, de akulih she tu dobru, inu tu hudu sposna, tu resnizhnu od tega leshnivega reslozhe; vender na samore dopolniti, kar sa prov dershy, se tudi na more te luzhi te resnize, ne tega sravja svojiga nagnenja popolnema poslushiti.

3. Od tod pride, o moj Gospud, inu Buh! de jest po temu snoternemu zhloveku imam lusht k' tvoji postavi, dokler jest vem, de tvoja sapoved je dobra, pravizhna, inu sveta, inu de svary use tu hudu, inu ozhe, de bi se pred greham beshalu.

S' tem shivotam pak flushem ti postavi te pregrehe, kir se jest veliku vezh ti pozhutli-voſti, koker ti pameti pokornega ifkashem.

Is katirega pride, de jest lzer eno volo k' dobremu imam, taistu pak doperneſti, v' meni mozhy na najdem.

Is tega tudi pride, de ſi jest doſtikrat ve-liku dobrega naprejusamem, dokler pak ta gnada moji ſlabuſti pomagat ni pred rokami, is mejhenega ſuperſtanja odſtopim, inu omagam.

Odtod pride, de jest ta pot ene popolnema brumnoſti ſpoſnam, inu kar bi imel jest ſturiti, ſadoſti ozhitnu videm.

Ali od teſhave moje pokashene nature dolitlazhen ſe k'eni bel popolnema brumnoſti na pouſdignem.

4. O Gospud! koku mozhnu je meni potrebna tvoja gnada, tu dobru sazheti, v' taiſtemu naprejidi, inu taistu dokonzhati?

Dokler bres nje namorem nezh ſturiti, v' tebi pak uſe premorem, aku mene tvoja gnada poterde.

O ti reſnizhnu nebeſhka gnada! bres tebe nezh ni tu leſtnu ſaflushenje, inu tudi ti darovi te nature ſo sa nezh derſhati.

Bres tvoje gnade, o Gospud! uſe rezhy per tebi nezh na velajo, ne kunshti, ne blagu, ne lepota, ali muzh, ne ſaſtopnoſt, ne ſgo-vornost.

Sakaj ti darovi te nature so gmejn tem brunnem, inu tem hudobnem, ta gnada pak, inu lubesn je en fusebne dar teh isvoleneh; katiri so s'taistem ozirani, bodo sa uredne dershani tega vezhnega shivlenja.

Ta gnada je taku shlahtna, de tudi ta dar tega prerokvanja, dellanje teh zhudeshu, ali karkuli sa enu drugu visoku spremishluvanje bres lete gnade bode sa nezhdershanu.

Ali tudi ne vira, ne upanje, ne use druge zhednosti so tebi perjetne bres lubesni, inu gnade tvoje.

5. O ti presveta gnada boshja! ti is ubogega v' duhu sturish v' zhednosteh bogatega, inu is bogatega v' blagu sturish v' serzu ponishnega.

Pridi, inu stopi doli k' meni, napolni mene sdajzi s' tvojim troshtam, de moja duha od truda, inu suhote tega serza na omaga, inu konz na usame.

O Gospud! jest tebe ponishnu profem, pusti mene pred tvojimi ozhmy gnado najdti, sakaj sadoosti je meni tvoja gnada, akulih te druge rezhy, katire ta natura shelly, na dofeshem.

Deflih bom tesfku skufhan, inu s' dosti-remi nadlugami obdan, se na bodem nezhdudega bal, koker dolgu tvoja gnada per meni bode.

Ona je moja muzh, ona meni da ta svjet, inu pomuzh.

Ona je mozhnejshi, koker usi moji sov-rashneki, ja bel modra, koker usi ti modri.

6. Ta gnada je ena mojstrova te relnize, uzheniza tega v' sfrahu dershanja, ena luzh tega serza, en trosht v' britkufti, ena pregajnjauka te shalofiti, ena odusetniza tega sfrahu, ona goriredy to andoht, inu porody te folse.

Kaj sem jest bres nje, koker en suh lefs, inu ena nanuzna glounja, katira se ima sa-vrezhi?

Satorej dodejli meni o Gospud! de bode meni tvoja gnada uselej naprejperfhla, inu sa mano hodila, ter mene v' dobremu djanju uselej vishala, de se bodem po taistemu v' ednu possifal, fkusi JEsusa Kristusa tvojiga Syna. Amen.

LVI. POGLAVITNE DEJL.

De imamo sami sebe satajiti, inu sa Kristusam po potu tega krisha hoditi.

1. *Gosp.* Syn! kulku ti samoresh sam od sebe venjiti, tulku tudi ti premoresh v' mene pridti.

Sakaj koker od sunej nezsh na poshellesti, pomaga k' sncternemu myru, taku tudi sam febe

sebe od snotrej sapustiti, tega zhloveka s' mano fklene, ali sdrushe.

Jest ozhem, de se nauzhish popolnema sam sebe satajiti, inu moji voli zhesdati bres ufega superrezhenja, inu toshbe.

Hodi sa mano; jest sem ta pot, ta resniza, inu tu shivlenje. Bres pota se na more hoditi, bres resnize se na more sposnati, bres shivlenja se na more shiveti.

Jest sem ta pot, po katiremu moresh hoditi, jest sem ta resniza, katiri imash virjeti, jest sem tu shivlenje, na katiru imash upati.

Jest sem ta nasapellavne pot, ta nafalivna resniza, inu tu vezhnu shivlenje.

Jest sem ta narraunishi zesta, ta narvezhi resniza, tu pravu shivlenje, tu isvelizhansku shivlenje, tu nestvarjenu shivlenje.

Aku bosh na mojimu potu ostal, bodesh to resnizo sposnal, inu ta resniza bode tebe reshila, inu ti bodesh tu vezhnu shivlenje sadobil.

2. Aku ozhesh v' tu shivlenje jiti, dershte te sapovdi.

Aku ozhesh to resnizo sposnati, taku virjej meni.

Aku ozhesh popolnema brumen biti, predej use rezhy.

Ozhesh le moj Joger biti, sataji sam sebe.

Ozhesh le tu isvelizhansku shivlenje sado-biti, sanizhuj tu zhasnu shivlenje.

Aku

Aku ozhefh v' nebeseh pousdignen biti, ponishej se na temu svejtu.

Ozhefh ti s' mano krajluvati, nosi s' mano ta krish ?

Sakaj fami ti flushabneki tega krisha najdejo ta pot tega isvelizhanja, inu te prave luzhi.

3. *Hlap.* O Gospud JEsus Kristus! dokler je tvoj pot tesen, inu od tega svejta sanizhuvan, inu savershen, dodejli meni po tvojimu nauku v' sanizhvanju tega svejta shiveti.

Sakaj ta hlapez ni vezhe, koker njegov Gospud, inu ta Joger ni zhes svojiga mojstra.

Nej bo tvoj hlapez v' tvojimu shivlenju fkushen, inu isuzhen, dokler ondi je moje isvelizhanje, inu prava svetust.

Karkuli jest sunej tvojiga shivlenja berem, al flisnem, na more sadofti resveseliti, inu reslushtati.

4. *Gosp.* Syn! dokler ti use letu vesh, inu se bral, frezhen bodesh, aku bosh taistu fturil.

Katire moje sapovdi ima, inu dershy, taiste mene lube, inu jest tudi bodem njega lubil, inu mene samega njemu resodel, inu njega k' meni v' krajlestvu mojiga Ozheta postavil.

5. *Hlap.* O Gospud JEsus Kristus, nej se meni sgody, koker se rekal, inu oblubil, nej se meni sgody letu saflushiti.

Jest

Jest sem ta krish prejel, prejel sem tistega od tvoje roke; jest ozhem tistega nofiti, nofil bom tistega noter do smerti, koker se meni naloshil.

Sa resnizo tu shivljenje enga dobriga meniha, inu kristjana je en prave krish, ali pelle v' ta paradish.

Ta pot je sazhet nasaj se verniti se na sme, inu se naspodobi tistega sapustiti.

6. No tedej lubesnivi bratje! hodimo fkupej po potu tega krisha; JEsus bode s' nami.

Savol JEsusa smo ta krish na se useli, sa vol JEsusa tudi ozhmo v' temu krishu stanovitnu ostati.

On bode nash pomozhnik, katire je nash vajvoda, inu sprednik.

Pole! nash krajl hode pred nami, katire se bo sa nash shtrital.

Podvisejmo se moshku sa njim, nobeden se nima uftrahit, ali bati, bodimo perpravleni v' temu boju serzhnu umreti, na sturimo nashi zhashty ta shpot, de bi mi pred tem krisham beshali.

LVII. POGLAVITNE DEJL.

De ta zhlovek nima prevezh zaglivega serza biti, kader v'enu, al drugu pomankanje pade.

I. *Gosp.* Syn! meni bel poterplenje, inu ponishnost v'teshavah, inu v'superneh rezheh dopade, koker velek trosht, inu andoht v'frezhi.

Sakaj tebe shaly, kir bode ena mejhena rezh zhes tebe rezhena?

Akulih bi se tebi bilu kej vezhega pergodilu, bi si vender na bil imel pufiti shal djati.

Sdej pak pufi memujiti, letu ni tu pervu, tudi ni kej novega, inu tudi na bode tu puffednu, aku bodesh dalej shivil.

Ti se szer sadofti moshke, koker dolgu se tebi kej supernega na pergody.

Ti dajesh dobre svjete, inu snash druge ludy s'besedami dobru troshtat, inu njim serze dajati; kader pak ena nagla nadluga pred tvoje duri pride, sazhe na svjetu, inu na mozhi tebi permankuvati.

Poglej na tvojo veliko slabust, katiro ti pogoftu tudi v' mejheneh rezheh, inu perpadkeh dobru samerkush: vender se letu use gody savol tvojiga isvelizhanja, kader se tebi kej takefnega permire.

2. Versi letu is tvojiga serza, koker narbel morefh, inu akulih te je she sadelu, vender de te na bo okuliverglu, ne dolgu v'smotnjavi dershalu.

Terpi to nadlugo ufaj poterpeshlivu, aku njo na morefh veselu prenesti.

Inu deflih v'zhasu eno rezh narad flifhesfh, inu eno navolnost obzhutesfh, dershy se notri, inu is tvojih uft na pufti kej naspodobnega venpridti, is katirega bi ti mladi fi enu pohujshanje useli.

Koker hitru se bo ta gnada v' tebe povernila, bode ta navola, katira je v'tebi bila obudena, sdajzi potolashena, inu usa snotersfha shalost bode flatka postala.

Jest she uselej shivim tebi pomagat perpravlen, prave ta Gospud, inu te she vezh, koker dosfimalu potroshtati, aku bodesfh na mene saupal, inu mene andohtlevu na pomuzh klizal.

3. Bodi terdnega serza, inu perpravlej se she k' vezhemu poterplenju.

Ni zelu sabstojn, inu bres nuza, ide se pogofstu v'nadlugah, inu v'teshkeh skufshnavah snajdesfh.

Ti se le en zhlovek, inu nekar en Buh, ti se le enu mesu, inu nekar en angel.

Koku bi ti uselej v'enemu stanu te brumnosti ostati mogel, kir letu je permankalu te-

mu

mu angelu v' nebeseh, inu temu pervemu zhlo-
veku v' paradishu?

Jest sem taiste, katire trofintam te shalostne,
inu lete, katiri svojo slabust sposnajo, k'meni
gori pousdignem.

4. *Hlap.* Gospud! bodi hvalena tvoja be-
seda, katira je meni flatka zhes use medenu
fatovje.

Kaj bi jest v' tulkajn mojih britkusteh, inu
nadlugh sazhel, aku bi ti mene s' tvojimi
svetemi besedami na poterdil?

O de bi jest le enkrat k' temu isvelizhanju
mogel pridti, h' zhem bi skerbel, kaj, inu kul-
ku bi imel sa taistu preterpeti?

Dej meni en dober konz, dodejli meni en
frezhen ishod is-letega svejta.

O moj Buh! spomni na mene, inu vi-
shej mene po temu pravemu potu v' tvoje
krajlestvu. Amen.

LVIII. POG LAVITNE DEJL.

*De bi se mi na imeli podstopiti visoke rezhy, inu
te skrivne boshje sodbe isprashuvati, inu
sgruntati.*

1. *Gosp.* Syn! varvej se, de na bodesh viso-
ke rezhy, inu skrivne boshje sod-
be isprashual, is kajsenea urshaha bode leta
taku sapushen, une pak bode k' taku veliki

gnadi goriuset : sakaj tudi bode leta taku mozhnu s' nadlugami obdan, en druge pak taku visoku pousdignen.

Lete rezhy preseshejo ufo zhloveshko sastopnost, inu nobena stvarjena pamet, ali besedovanje na premore to boshjo sodbo sgruntati.

Kader tedej tebi tvoj sovrashnek takefhne rezhy noter daje, ali pak nekateri radovedni ljudje tebe satu uprashajo, dej njim k' odgovoru te besede tega preroka : Gospud ! ti se pravizhen, inu pravizhna je tvoja sodba.

Inu tudi lete besede : Te sodbe tega Gospuda so resnizhne, inu same v' febi pravizhne.

Moje besede se imajo bati, inu nekar isprashuvati ; sakaj ta zhloveshka pamet na samore taitte sapopasti.

2. Ti tudi nimash sprashuvati, ne se prepirati od tega saflushenja teh svetnikov, katire bi pred temi drugemi svetejshe, al vezhe bil v' nebeshkemn krajestvu.

Takefhne rezhy perneso dostokrat veliku ardrije, inu nanuzniga prepiranja ; is katirega tudi ustane ta preusetnost, inu prasna posvejt-na zhast ; is tega pride navoshlivost, inu resdirenga, kir leta tega svetnika, ta druge enga drugega preusetnu naprejpostaviti se muja.

Takefhne rezhy pak snati, inu sprashuvati nobenega nuza na pernese, temuzh taki ljudje se veliku vezh tem svetnikam samirjo ;
sakaj

sakaj jest ni sem en Buh tega prepiranja, temuzh tega myru; ta myr pak vezh v'eni pravi pohlevnosti, koker v'lestnemu povikshanju stoji.

3. Nekteri bodo is enga ajfra te lubesni k'temu, nekteri is enga velikega nagnenja k'unemu ulezheni, katiru use se vezh is enga zhloveshkiga, koker boshjiga nagnenja pergody.

Jest sem taisite, katire sem use svetnike stvaril; jest sem njim gnado dal, jest sem njim to zhaft dodejlil.

Jest vem njuh useh saflushenje, jest sem njim perstopil is shegnam moje flatkusti.

Jest sem nje posnal pred sazhetkam tega svejta, jest sem nje od tega svejta isvolil, ony ni so mene poprej isvolili.

Jest sem nje fkus to gnado poklizal, jest sem nje fkus to milost k'meni ulekel: jest sem nje fkus use forte fkushnau prepellal.

Jest sem njim zhaftitlive troshte noterdal, jest sem njim stanovitnost dodejlil, jest sem njuh poterplenje kronal.

4. Jest posnam tega pervega, inu puffednega, jest imam use gladku naisrezhenu sa lubu.

Jest imam v' useh mojih svetnikih pohvalen biti, jest imam zhes use zheshen, inu v' useh, inu v' slednemu shposhtuvan biti, katire sem taku zhaftitlivu bres usega njuh poprejshnega, inu lestnega saflushenja previdil, inu taku visoku povikshal.

Satorej, katire tega narmajnshega od mojih sanizhuje, tudi tega vezhega on na zhafty, dokler sem jest tega narmajnshega, inu tega velkega stvaril.

Inu katire na shposhtuje enga svetnika, ta na shposhtuje tudi mene, inn nobenega v' nebeshkemu krajlestvu.

Ony ufi so enu skus saveso te lubesni: ony ufi enu menjo, ufi so ene vole, inu ufi fkupej se enavolnu ljubjo.

5. K'temu she (katiru je veliku vikshe) veliku vezh mene, koker fami sebe, inu svoje saflushenje ljubjo.

Dokler, kir so ony fami zhes se samakneni, inu od lestne lubesni venpotegnjeni, se ony zelu, inu do konza v' mojo lubesn spreminę, inu v' taisti tudi s' veseljam, inu s'ushitkam pozhivajo.

Nezh ni, kar bi nje samoglu odverniti, ali dolitrei, dokler so ony te vezhne resnize polni, inu v' temu ognu te napogaflive lubesni gore.

Satorej nimajo ti tem shivotnem, inu shivinskem shellam isdani ludje od stanu teh svetnikov sprafhuvati, inu se prepirati, katiri nezh drugega, koker svoje lestnu veselje snajo sa lubu imeti. Po svojimu lestnemu nagnenju perstavljajo, inu odstavlajo, nekar taku, koker ti vezhni resnizi dopade.

6. V' njuh dosti je ta navednost, slasti v' takefhneh, katiri so malu resvitleni, inu porredkem enga s'eno popolnema duhovno lubesnjo snajo lubiti.

Ja veliku vezh bodo s'hem nagnenjam po naturi, inu s'eno zhloveshko perjasnostjo k' tem, al unem ulezheni, inu koker se ony v' posemelskeh rezhgh sadershe, taku tudi misljo od teh nebeshkeh.

Je pak en bres use perglihe velek reslozhok med temi rezhmy, katire ti boshjih rezhy malu sastopni misljo, inu med temi, katire ti resvitleni ljudje skus nebeshku resodivenje premishlujejo, inn ogledujejo.

7. Satu varvej se moj syn! od teh rezhy radovednu se pogovarjati, katire tvojo sastopnost preseshejo, temuzh tega se veliku vezh poslisej, inu na tu se podej, de se bosh mogel usaj ta narmajnshe v' nebeshkemu krajlestvu snajdi.

Inu deslih bi eden vedil, katire je svetejshe, koker ta druge, ali katire je sa vezhega svetnika v' nebesh dershan, kaj bi njemu nuzalu letu snati, sunej famu, de se on savol tega sposnanja pred mano ponisha, inu se k' vezhi zhasly mojiga imena obudy, inu pousdigne?

Veliku bel Bogu perjetnu stury, katire spremishluje, koku veliki so njegovi grehi, inu mejhene njegove zhednosti, inu brumnost,

inu koku je she od te popolnema brumnosti teh svetnikov delezh, koker, katire se prepira, koku velike, ali mejhene svetusti so ti svetniki

Veliku bulshe je te svetnike s' andohtlevemi molitvami, inu s'olsami profiti, inu na njih zhastitlevo pomuzh s' ponishnem serzam klizati, koker njih skrivnosti s' prasnem sprashuvanjam sgruntovati.

8. Ony se prov dobru skus letu zhastę, inu njim dopade, ke bi ti ludje se snali v'myru ohraniti, inu svoje prasnu govorjenje opustiti.

Ti svetniki se svojiga lestnega saflushenja zelu nezh na pohvaljo; dokler ony sami sebi nezh dobrega, temuzh meni samemu use gladku perpifujejo, kir sem jest njim is moje naifkonzhane lubesni use shenkal.

Ony so s' eno taku veliko lubesnjo pruti moji boshji naturi, inu s' taku preobilnem veseljam napolneni, de njim na zhasty nezh na manka, inu nezh na more na njih srezhnemu stanu njim permankati.

Ufi svetniki, kulker vikshi so v' ti zhasty, kulku ponishnishhi so ony sami na sebi, inu meni so skus letu blishnishhi, inu lubshi.

Savol tega v' svetemu pismu imash sapišanu: De so ony svoje krone pred Bugam dolipoloshili, inu na svoje obrase pred tem jagne-

gnetam dolipadli, inu so molili tega shivega od vekumej do vekumej.

9. Dosti ludy uprafha, katire je vezhe v'nebefeh, katire na vedò, aku bodo uredni med te narmajnsfhi shteti biti.

Je sadofti veliku, tudi le ta narmajnsfhe v'nebefeh biti, kir en sledne bode ramnu velik; sakaj ony ufi bodo veliki; sakaj ony bodo ufi boshji otrozi imenovani, inu so tudi.

Ta narmajnsfhe fkus svojo pohlevnost bode velek zhes njuh veliku, inu ta greshnek, katire se je v'svojih grehah saftaral, bode umerl, inu poginil.

Sakaj kader so ti jogri uprafhali, katire bi ta narvezhe v'nebefhkemu krajlestvu bil, fo takefhen odgovor flifhali: Aku se vi na preoberneti, inu na bofte, koker otrozi, taku na pridete v'nebefhku krajlestvu, katirekuli tedej se sam ponisha, koker letu dette, ta je narvezhe v'nebefhkemu krajlestvu.

10. Gorje letem! katiri s' temi mejhenemi se nozhejo radi ponishati, sakaj ony na bodo mogli fkus te mejhene, inu niske duri v'nebefa jiti.

Gorje tudi tem bogatem! katiri svoje veselje, inu trosht letukej imajo; sakaj kader ti ubogi v'boshje krajlestvu pojdejo, bodi ony od sunej ostali, inu jokali.

Veselite se vi pohlevni, vi ubogi od veselja poskakujte, dokler vashe je tu krajevstvo boshje, aku vi vender v' ti resnizi hodi-te, inu shivite.

XLIX. POGLA VITNE DEJL.

De use upanje, inu sanashanje se ima samu na Boga postaviti.

Hlap. **G**ospud! kaj je moje saupanje, katiru jest v' temu shivlenju imam, inu kaj je moj narvezhe trosht is useh rezhy, katire se pod nebam snajdejo?

Ni se le ti moj Gospud, inu Buh, katirega milost, inu usmilenja ni nobenega shrevenja?

Kje je le meni dobru bilu bres tebe, ali kedaj le bi meni bilu moglu hudu biti, kir se ti v' prizho?

Jest ozhem rajshi savol tebe ubog, koker bres tebe bogat biti.

Ozhem rajshi s'tabo na semli en popotnek, inu en ptuji biti, koker bres tebe nebefa posesti; kir se ti, so tudi nebefa, inu kir ti ni se, tam je ta smert, inu pekel.

Ti se, o Gospud! katirega jest shellim; satorej je meni potreba, de jest k' tebi sdiujem, klizhem, inu prosem.

V' nobenega jest na morem popolnema saupati, katire bi meni ob pravemu zhasu pomagat, koker v' tebe samega o moj Buh!

Ti se moje upanje, inu sanashanje, ti se moj narsvestejsh trofhtar v' useh rezheh.

2. Ufi ludje tu svoje ishejo, sam ti shelish, inu ishesh moje isvelizhanje, inu kar je meni nuznu; ter use rezhy meni k' dobremu oberesh.

Akulih meni use forte skushnave, inu supernosti naprejpokladash, vender use letu k' mojimu nuzu odlozhesh, kir tvoje lubesnive na taushentire vishe skushati v' navadi imash.

V' katiri skushni ti nimash mejn lublen, inu pohvalen biti, koker ke bi ti mene s' nebeshkem trofhtam napolnil.

3. V' tebe tedej o Gospud! use moje upanje, inu perbeshalshe postavem, v' tebe use mojo britkust, inu teshavo poloshim, dokler use, karkuli sunej tebe videm, flabu, inu nastanovitnu najdem.

Sakaj meni dosti perjatlov na bo nezht moglu nuzati, mogozhni pomozhniki na bodo mogli pomagati, modri svjetuvavzi na bodo mogli en nuzen odgovor dati, teh uzhenikov bukve na bodo mogle mene potrofhtati, ne tu shlahtnu, ali dragu blagu odreshiti, tudi ne enu skrivnu, inu dopadlivu mestu sashihрати, aku ti sam na perstopefh, na pomagash, na

po-

poterdish, na potroshtash, na poduzhish, inu na obvarvash.

4. Sakaj use rezhy, katire se k' temu myru, inu frezhnemu stanu nuzne vidjo, so en nezh bres tebe, tudi nezh frezhnega v' refnizi na donefo.

Taku tedej se ti sam edine ta zil, inu konz ulega dobrega, ena visokuft tega shivlenja, inu ta globozhina use lepe sgovornosti: v' tebe zhes use rezhy upanje imeti, je tvojih hlapzov ta narmozhnejsh trofht.

K' tebi obernem moje ozhy, v' tebe jest saupam moj Gospud, inu Buh, ozha use milosti,

Poshegnej, inu posveti, ali stury sveto mojo dusho s' nebeshkem shegnam, de ona tebi enu svetu prebivalshe, inu en sedesh tvoje vezhne zhashty postane, inu de se tudi v' tvojimu zhashtilevemu templu nezh naurednega na bode snajdlu, katiru bi te ozhy tvoje svetusti moglu reshaliti.

Poglej na mene po velikusti tvoje dobru-te, inu po obilnosti tvoje milosti, inu uslishi to molituv tvojiga ubogega hlapza, katire de-lezh v' eni ptuji desheli, inu v' lenzi te smerti stanuje.

Obvari, inu ohrani to dušho tvojiga hlap-
za med tulkajn navarnostmi tega strohlivega
shivlenja, inu skus tvojo gnado spremi, inu
vishej taisto po potu tega myru v' deshelo te
vezhne svetlobe. Amen.

Konz teh tretjeh bukv.

ZHETERTE BUKVE.

Od svetega Rejhnega Telefa.

Andohtlivu opominanje k' svetemu
Obhaylu.

Befede Kristufove.

Pridite k' meni usi, pravi Gospud, katiri
ste s' dellam, inu s' mujo oblosheni, inu jest
ozhem vafs supet k' pokoju perpraviti.

Ta kruh, katirega jest vam bodem dal,
je moje mesu, sa tu shivljenje tega svejta.

Usemite, inu jejte, letu je moje tellu, ka-
tiru bode sa vafs danu; letu sturite k' mojimu
spominu.

Katire bode jedl moje mesu, inu pil mojo
kry, leta v' meni ostane, inu jest v' njemu.

Be-

Besede, katire sem jest k' vam govoril, so duh, inu shivljenje.

I. POGLAVITNE DEJL.

S' kajsenem visokem Jhposhtovanjam, inu s' kajsenem zhistem serzam je ina Kristus prejeti.

Besede tega Jogra.

I Lete so tvoje besede, o Gospud JEsus Kristus, ti vezhna resniza! akulih taise ni so ob enemu zkafu rezhene, ne na enemu mestu sapisane.

Dokler pak so tvoje, inu resnizhne besede, ozhem jest taise hvaleshnu, inu svęstu goriuseti.

Tvoje so, inu ti se taise govoril; inu so tudi moje, dokler ti se taise savol mojiga isvelizhanja govoril.

Jest taise is tvojih ust rad goriusamem, de bodo globokejshe, inu terdnejshhe v' moje serze usajene.

Mene obudeę besede taku velike dobru-te, polne te flatkusti, inu lubesni; ali mene strashjo moje lestne pregrehe, inu mene odbija moja nazhista vęst, tvoje taku velike skrivnosti prejeti.

Mene vabe ta flatkust tvojih besedy, ali mene teshy ta obilnost mojih pregeh.

2. Ti sapovešh, de bi sauplivu k' tebi perstopili, aku ozhem s' tabo en dejl imeſti, inu de bi prejel to spisho te naumerjozhnosti, aku shellim tu shivljenje, inu to zhaſt prejeti.

Pridite sem k' meni, pravešh ti, katire ſte s' mujo, inu s' dellam oblosheni, inu jeſt vafš ozhem k' pokoju perpraviti.

O flatka, inu perjasna beseda v' uſhefeh tega greſhneka, s' katiro ti moj Gospud, inu Buh! vabešh tega potrebnega, inu ubogega k' prejemlenju tvojiga preſvetega Teleſa.

Ali kdu sem jeſt, o Gospud, de se ſmem poſtopiti k' tebi perstopiti?

Pole! te nebefa te na morejo ſapopafſti, inu ti pravešh: pridite uſi k' meni.

3. Kaj ti meniſh s' tvojim taku dobrutlivem, inu perjasnem klizanjem, inu vablenjam?

Koku bi jeſt ſmel k' tebi pridti, kir nezhdobrega od ſebe na v'em, koku bi se jeſt ſmel podſtopiti.

Koku te bodem v' mojo hiſho pellal, kir sem doſtikrat tvoje bres konza dobrutlivu oblizhje reſerdil.

Tebe ſhpoſhtujejo, inu zhaſte ti Angeli, inu Archangeli, tebe se boje ti Svetniki, inu pravizhni, inu ti pravešh: Pridite uſi k' meni.

Ke bi ti, o Gospud! letu fam na rekal, kdu bi virjel, de je letu refs?

Inu ke bi ti letu na sapovedal, kdu bi se podstopil k' tebi pridti?

4. Pole! Noe ta pravizhne mosh je na ti barki stu lejt zimpral, de bi on, inu s' njim njuh malu ohraneni bili: koku bi se jest v' eni uri mogel perpraveti, Stvarneka tega svejta urednu, inu s' zhaftjo prejeti?

Moyfes tvoj velek flushabnek, inu susebne perjatel je is nastrohlivega lesa to shkrino te savese napravil, katiro je tudi s' tem narbel zhistem slatam preulekel, de bi noter te table tvojih sapovd poloshil: inu jest strohлива stvar se bodem podstopil tebe, katire se to postavodal, inu katire tu shivljenje dodejlifh, taku lohku v' moje tellu prejeti?

Salomon ta nar modrejshhe med Israëlskemi krajlami je sedem lejt ta zhaftitlive tempel k' zhafty, inn hvali tvojiga imena gorisidal.

On je ofem dny ta prasnek tega zirkovnega shegnanja obhajal, taushent volov k' shganemu, inu myrnemu ofru goriofral, inu to shkrino te savese v' glasu teh trobent, inu v' velikemu veseluvanju v' tu nje perpravlenu mestu s' zhaftjo postavil.

Inu jest nafrezhne, inu sgol revne zhlovek, koku se bodem podstopil tebe v' mojo hisho pellati, kir kumej pol ure v' ti andohti morem dopernefti? Ja Buh othl, de bi bil tai-

taisto ufaj enkrat, koker se spodobi, v' pravi andohti dopernesil.

5. O moj Buh! kajseno veliko mujo so si ony persadely, skus dobre della tebi dopasti?

O koku malu, Bogu se usmili! je taistu, kar jest sturim? kajsen mejhen zhafs jest dopernesem, kader se k' prejemlenju tvojiga sve-tega Telefa perpraulam?

Poredkem sem jest v' mojimu serzu spravlen, inu prov sam per sebi, inu zelu malukedej od' uslega restresenja ozhishen.

Inu sagvishnu v' tvoji isvelizhanfki prizhnosti bi na imela nobena naspodobna misel v' serze pasti, ne obena stvar taistu noteruseti, dokler meni naprej na stoji enga angela, temuzh tega Gospuda teh angelov v' moje jerperge goriuseti.

6. Je vender en bres konza velik reslozhak med to shkrino te savese s' njenemi svetinami, inu med tvocjim presvetem, inu prezhistem Telefam s' njegovemi naisrezhenemi zhednostami: koker tudi med oframi te stare postave, katiri so samu teh perhodnih ofrov podoba bili, inu med tem pravem ofram tvojiga Telefa, katire je ena sapira, inu dopolnenje teh starih ofrov.

7. Sakaj tedej ni sem jest veliku vezh ushgan v' prizho tvoje zhastitlive urednosti?

Sakaj se jest s' vezhi skerbjo na perpravlam, tvoje svete rezhy prejeti, kir ti stari O-

zhaki, inu Preroki, tudi Krajli, inu Firšhti, ali Glavarji is usem ludstvam so taku velike shelle, inu andoht k' boshji flushbi fkasovali?

8. Ta prov bogabojezhe krajl David je is ufo mozhjo plesal pred shkriino boshjo v' spremishlivanju teh dobrut, katire je Gospud Buh tem starem Ozhakam dodejlil, je mnogitiru orodje (infhtrumente) te musike, inu pesme napravil, inu je taiste rekal s' veseljam peti; tudi on sam je te arfe pogostu wil, inu pel is noterdajanja svetega Duha: On je tu Israelfku ludstvu poduzhil, is zelega ferza Boga hvaliti, inu s'enako shtimo usake dan zhaštiti, inu njegovo zhašt osnanuvati.

Aku je taku velika andoht, inu takeshen spomin boshje zhašty, inu hvale pred to shkriino te stare postave bil dershan, kajseno velika andoht inu shposhtovanje imam jest, inu use kershansku ludstvu v' ti prizhnosti tega visoku urednega Sakramenta, inu v' prejemlenju tega prezhaštitega reshnega Telefa ifkasati?

9. Veliku ludy tekajo okuli po mnogitireh krajih obiskati te svetine teh svetnikov, inu se sazhudjo, kir njih djanje saflishjo: ony ogledujejo te velike naprave teh zirkov, inu kufhujejo te svete kofty, katire so is slatam, inu shido ozirane.

Inu pole ti o moj Gospud, inu Buh! se letukej per meni v' prizho na temu oltarju, kir se

fè en Svetnik uleh Svetnikov , en Stvarnek teh ludy , inu en Gospud teh Angelov.

Dostokrat bodo ti ludje k'ogledu takefh-neh rezhy skus radovednost, inu kir shelle nove rezhy videt, napellani, per temu malu nuza enga pobulshanja dofeshejo; slasti kader taku okulitekanje, inu romanje se bres andohti, inu pravega resgrevanja zhes te grehe sgody.

Letukej pak v' temu Sakramentu tega oltarja fè ti sam zel v' prizho Buh, inu zhlovek JEsus Kristus, kir se tudi obilnu sadoby ta sad vezhnega isvelizhanja, kulkerkrat bodesh urednu, inu andohtlevu prejet.

K' temu nafs na ulezhe enu samapashnu resvajenje, ne radovednost, ali shivotnu poshellenje, temuzh ena terdna vira, inu bogabojezhe upanje, inu ena zhistu lubesn.

10. O ti navideozhe Buh, inu Stvarnek tega svejta! koku prezhudnu ti s' nami andlash, koku lubesnivu, inu milostvu s' tvojimi isvolenmi obrazhujesh, katirem sebe samega v' letemu Sakramentu dash saushiti?

Sakaj letu uso sastopnost preseshe, letu susebnu ulezhe te ferza teh bogabojezheh, inu ushge tu poshellenje.

Dokler tvoji pravovirni, inu sveti kerfheniki, katiri use svoje shivljenje k' pobulshanju vishajo, inu rovnajo, dostokrat is tega visoku uredniga Sakramenta to veliko gnado

te andohti, inu eno futebno lubesn k'ti brumnofti prejmejo.

11. O ti prezhudna, inu skrivna gnada letega svetega Sakramenta! katiro famu ti kerfhanskovirni sposnajo, ti navirni pak, inu taifti, katiri tem greham flushjo, na morejo taisto obzhutiti, inu ushivati.

V' letemu Sakramentu bode dodejlen: ena duhovna gnada, inu bode ti dushi supet ta sjublana muzh povernena, inu sadoby supet to lepoto, katira je bila skus ta greh nashtautna postala.

Leta gnada je v'zhasu taku velika, de is preobilnosti te dodejlene andohti ne famu ta dusha, ampak tudi ta flabe shivot se s' vezhi mozhjo obdanega obzhuti.

12. Vender pak je ramnu potreba nasho samudo, inu lenobo obshaluvati, (de mi na bomo s' vezhem poshellenjam navishani Kristusa prejeti, v' katirimu stoji use upanje, inu saflushenje useh taisteh, katiri shelle isvelizhani biti.

Sakaj on je nafhe posvezhenje, inu odreshenje, on je trosht teh popotnikov, inu ta vezhne ushitek useh Svetnikov.

Tedej je velikega obshalovanja urednu, de veliku ludy se te skrivnosti tega svetega Sakramenta taku malu ahtajo, katire te nebefa resvesely, inu zel svejt ohrane.

Johr te slepote, inu terdovradnosti teh zhloveshkeh serz, de taisti te naisrezhene dary tega svetega Sakramenta vezh na premisljo, inu skus usakdanu ushivanje taku mersli ratajo, de na taistega malu porajtajo.

13. Sakaj ke bi leta narsvetejshe Sakrament le v' enemu samemu kraju, inu mestu bil shegnan, inu od enga samega mashneka na zele mu svejtu bil poshegnan, s' kajsensem ajfram, poshellenjam, inu andohtjo, menish ti, bi ti ludje k' taistemu mestu, inu ke takeshnemu boshjimu mashneku bli nagneni, inu kjekej hiteli, de bi mogli videt lete skrivnosti ofruvati.

Sdej pak je veliku mashnekov boshjih, inu bode Kristus na veliku krajih goriofran, de bi taku ta gnada, inu lubesn boshja pruti temu zhloveku se tulkaja obilnishe pustila viditi, inu sposnati, kulker tu svetu Obhailu tega prezartanega Telefa je dalej po svejtu reshirjenu, inu resdejleno.

O dobrutlive, inu lubesnive JESUS, ti vezhne pastir! jest tebe prov ponishnu sahvalen, de se se urednega sturil, nafs uboge, inu revne stvary s' tvojim, lestnem preshlahtnem Telefam, inu presveto kryvjo spishati, inu k' ushivanju teh skrivnost s' tvojimi lestnemi ustmi vabiti, kir pravesh: Pridite k' meni usi, katiri ste s' mujo, inu s' dellam oblosheni, inu jest vafz ozhem naspishat.

II. POGLAVITNE DEJL.

De v' letemu Sakramentu bode ena velika dobruta, inu lubesn boshja tema zhloveku skasana.

Besede tega Jogra.

1. **I**s saupanja na tvojo dobruto, inu veliko milost, o moj Gospud, inu Buh! se jest perblishujem k' tebi, koker en bolnik k' temu osdravlniku, koker en lazhen, inu shejn k' studenzu tega shivlenja, koker en uboge, inu potrebne k' temu krajlu teh nebefs, koker en hlapcz k' Gospudu, koker ena stvar k' stvarneku, koker en sapushen k' svojimu dobrutlevemu inu milostvemu troshtarju.

Ali odkod letu meni pride, de ti k' meni pridefh? kdu, ali kaj sem jest, de se ti sam meni dash?

Koku smę ta greshnek pred tabo se perkasati, inu koku se ti ponishash k' temu greshneku pridti?

Ti ja posnash tvojiga hlapza, inu vesh, de on nezh dobrega v' sebi nima, savol kati-rega bi ti letu njemu iskasal.

Sposnam tedej mojo naurednost, inu sposnam tvojo dobruto, hvalem tvojo milost, inu tebe sahvalet sa tvojo preveliko lubesn.

Sa-

Sakaj ti letu savol febe, inu ne savol mojiga saflushenja sturish, de bi tvoja dobruta meni bel bila na snanje dana, vezhi lubesn v' meni ushgana, inu obilnisthi pohlevnost v' meni se snefhla.

Dokler pak letu tebi dopade, inu se taku sturiti sapovedal, dopade tudi meni tvoje ufmlenje pruti meni; o de bi se letemu moja pregreshna natura super na stavela!

2. O ti preflatke, inu bres konza dobrutlive JEsus! koku veliku shposhtovanje, inu sahvalo s' vezhno zhastjo, inu hvalo smo mi tebi dolshni savol prejemlenja tvojiga svetega Telesa, katirega urednost na samore nobeden zhlovek sadofti isrezhi?

Ali kaj bom jest mislil v' letemu obhailu, inu perstopku k' mojimu Gospudu, katirega jest na samorem urednu zhastititi, inu vender shellim njega s' andotjo prejeti?

Kaj bi jest mogel bulshega, inu nuznisthega misliti, koker letu, de se jest pred tabo do konza ponisham, inu tvojo naisrezheno dobruto nad mano povikshujem?

Hvalem, inu povikshujem tebe, o moj Buh! na vekumej.

Jest sanizhujem sam febe, inu se tebi podvershem v' temu bresnu moje navrednosti.

3. Pole! ti se ta svetnik useh svetnikov, inu jest sem ena gnusoba useh grehov.

Pole! ti se nagnesh prati meni, katire ni sem ureden na tebe pogledati.

Pole! ti pridešh k' meni, inu ozhešh per meni biti, inu mene vabeshh k' tvoji gostarij.

Ti meni ozhešh dati saushiti to nebeshko spisho, inu ta hruh teh Angelzov, inu sfer nobenega drugega, koker sam sebe, kir se ti ta shive kruh, katire se od nebes doli peršh, inu temu svejtu tu shivlenie dash.

4. Pole, odkod pride ta lubesn, ah kakeshna dobruta se pusty viditi? koku veliko zhašt, inu sahvalo smo tebi sa use letu dolshni?

O koku dober, inu nuzen je tvoj svjet v' letemu, de se leta Sakrament goripostavil! o koku flatka, inu vesela je tvoja gostarija, v' v'katiri se ti sam sebe k' eni spishi goripostavil!

O koku do konza zhudne so tvoje della o Gospud! koku mogozhna je tvoja oblast, inu muzh! koku naisrezhena je tvoja resniza.

Sakaj ti se rekal, inu use rezhy so bile sturjene, inu letu se je sgodilu, kar se ti sapovedal.

5. Ena zhudna, inu vender vire uredna rezh je, katira ufo zhloveshko sastopnost preshe, de ti moj Gospud prave Buh, inu zhlovek pod to mejheno podobo tega kruha, inu vina se ze! sapopaden, inu od teh, katiri tebe prejmejo, bres poziranja bosh saushit.

Ti

Ti, en Gospud useh rezhy, katire nobene rezhy pomankanja, nimash, si se isvolil skus leta Sakrament per nash prebivati.

Ohrani moje serze, inu shivot bres usega madesha, de bodem s' veselo, inu zhisto vestjo lete tvoje skrivnosti pogostu samogel ofruvati, inu k' mojmu vezhnemu izvelizhanju prejeti.

Katire se ti susebnu k' tvoji zhashty, inu vezhnemu spominu sapovedal, inu goripostavil.

6. Veseli se moja dusha, inu dej Bogu sahvalo sa taku shlahadne dar, inu susebne trosht, katire je tebi v' lete dolini teh sols sapushen, inu dodejlen.

Sakaj kulkerkrat ti lete skrivnosti spremishlujesh, inu tu Tellu Kristusovu prejmesh, tulkukrat opravlash tu dellu tvojiga isvelizhanja, inu usega isvelizhanja, inu usega saflushenja Kristusovega dejleshen postanesh.

Dokler ta lubesn Kristusova na bode nigdar pomankshana, inu ta velikust njegove mishti na bode nigdar do dna isjemana.

Satu se imash uselej s' ponovlenjam tvojiga serza k' temu perpraulat, inu to veliko skrivnost tega isvelizhanja is skerbem premishlivanjam si k' serzu useti.

Tebi bi letu taku veliku, novu, inu lubesnivu imelu naprejpridti, kader masho beresh, ali slishefh, koker de bi na leta dan she le

pervezh Kristus bil v' tu Tellu te Divize doliperfhl, inu zhlovek postal, ali na temu kishu viseozh sa isvelizhanje teh ludy bil terpil, inu umerl.

III. POG LAVITNI DEJL.

De je dobru, pozostu tu S. Obhailu prejeti, inu k' temu S. Sakramentu perstopiti.

Befede tega Jogra.

I. **P**ole! O Gospud! jest k' tebi pridem, de bi meni dobru bilu is tvojiga daru, inu bil resveselen per tvoji S. mifi, katiro si ti o Buh! perpravil v' tvoji flatkufti temu ubogemu.

Pole! v' tebi je use, karkuli jest samorem, inu imam shelleti; ti se moje isvelizhanje, inu odrefhenje, moje upanje, inu muzh, moj zir, inu moja zhast.

Resveseli tedej dones dusho tvojiga hlapza, dokler k' tebi, o Gospud JEsus! sem mojo dusho pousdignil.

Jest shellim tebe dones andohtlevu, inu shposhtlivu prejeti, jest shellim tebe v' mojo hisho pellati, de bi bil ureden s' Zacheusam od tebe poshegnan, inu med synove Abrahamata shtet biti.

Mo-

Moja dufha shelly tvoje S. Tellu, moje ferze shelly s' tabo fklenenu biti.

2. Isdej se meni, inu letu je meni sadofti; sakaj sunej tebe nobeden trosht na vela.

Bres tebe na morem biti, inu bres tvoji-ga obiskanja na morem shiveti.

Satu morem jest pogoftu k' tebi perstopiti, inu tebe k' eni pomuzhi mojiga isvelizhanja prejeti, de kje morebiti na temu potu na omagam, kader bi jest te nebeshke spishe obrupan bil.

Sakaj kader se ti, o preusmilene JEsus! temu folku pridiguval, inu od mnogiterih bolesn osdraulal, se djal: Jest nje nozhem teshe damu pufiti, de kje ony na temu potu na omagajo.

Taku tedej andlej tudi s' mano, kir se k' troshtu teh virneh v' letemu Sakramentu sebe famega dal.

Sakaj ti se ta flatka spisha teh dufh, inu katire tebe urednu prejme, postane dejleshen, inu en irbezh tega vezhnega isvelizhanja.

Meni je mozhnu potreba, kir pogoftu v' ta greh padem, hitru namarn, inu toshliv postanem, inu dolijemlem, de fkus pogoftne molitve, spovdi, inu prejemenje tvojiga S. reshnege Telefa se ponovim, ozhistem, inu ushgem, de bi kje jest, aku bi dalej odlasnal, od mojiga naprejusetja na odstopil.

3. Sakaj tega zhloveka misli, inu pozhut-ki so od mladosti k'temu hudemu nagneni, inu aku boshja arznija na pomuzh na pride, ta zhlovek s'he v' hujshi grehe pade.

Tu svetu obhailu pak odurazha od tega hudega, inu poterde to dusho v' temu dobremu.

Sakaj aku sem jest sedej pogoftu namarn, inu lejn, kir vender leto spisho prejemem, ali S. mas'ho berem; kaj bi se s'he le meni godilu, ke bi jest leto arznijo noter na jemal, inu eno taku veliko pomuzh na ifkal?

Inu akulih jest ni sem ufake dan perpraulen letu prov dopernefti, vender se ozhem posililati, ob svojimu zhasu te boshje skrivnosti prejeti, inu se taku velike gnade dejleshnega sturiti.

Sakaj leta je en fusebne trosht te virne dushe, koker dolgu ona od tebe v' temu revnemu shivlenju okulihode, de ona pogoftu na svojiga Boga spomni, inu njega s' andohtlevem serzam prejme.

4. O prezhudnu tvoje dobrute pruti nam skasuvanje! de ti, o Gospud, inu Buh! en stvarnek, inu oshivelnik useh duhov se zhes to ubogo dusho ufmilesh, inu k' nje pridesh, ter s' zelo tvojo boshjo, inu zhloveshko naturo njeno lakoto nasitesh.

O frezhnu taistu serze! o isvelizhana taista dusha! katira se uredna snajde svojiga Boga,
inu

inu Gospuda s' andotjo prejeti, inu v' temu prejemlenju s' duhovnem veseljam napolnena biti.

O kajsenega velikega Gospuda, kajsenega lubesnivega gostu, kajsenega perjetnega tovarsha, inu svetega perjatla goriusame, inu prejme! O kajsenega lepega, inu shlahtnega, inu pred usemi lubesnivimi rezhmy narlubesnivshega shenena ona objame!

O moj prelubesnive shenen! pred tvojim oblizhjam imajo umolkniti semla, inu nebu, inu usa njuh lepota, sakaj karkuli hvale, inu lepote na sebi imajo, je en dar tvoje dobrute, kir tudi nigdar, na morejo dosezhi to zhast, inu hvalo tvojiga imena, katirega modrusti nobenega shteenja ni.

IV. POGHAVITNE DEJL.

De bode veliku dobrega tajssem dodejlenu, katiri andohtlevu k' temu S. Sakramentu perstopjo.

Besede tega Jogra.

1. **O** moj Gospud, inu Buh! pridi naprej tvojimu hlapzu v'shegnu tvoje slatkufti, de bodem mogel ureduu, inu andohtlevu k' tvojimu zhasty, inu hvale urednemu Sakramentu perstopiti.

Obudi moje serze, inu odrefhi mene od teshke lenobe, obifhi mene s'tvojo gnado, de bodem v' duhu mogel tvojo flatkuft obzhutiti, katira je v' temu Sakramentu, koker v' enemu zhiftemu studenzu popolnema sapopadena, inu fkrita.

Refveti tudi moje ozhy, de bodem leto taku veliko fkrivnost ogledal, inu poterdi mene, de bodem taifto s' eno terdno viro virval.

Sakaj tvoje dellu, inu dijanje ni zhloveshka muzh, inu oblaf, inu tvoje fvetu goripoflavlenje ni enu zhloveshku snajdenje.

Dokler nobeden fe na snajde fam od febe taku saftopen, katire be letu sapopafli, inu saftopit samogel, katiru tudi to visoko modruft teh angelov preseshe.

Kaj bi tedej jefi nauredne grefhnek, kir fem perft, inu pepel od taku visoke fkrivnosti mogel sgruntati, saftopiti, inu sapopafli?

2. O moj Gospud! v' perprosheni mojiga serza, v' dobri, inu terdni viri, inu v' tvojimu povellu gredem jefi k' tebi s'upanjem, inu fhposhtuvanjam, inu refnizhnu virjem, de ti tukej v' temu Sakramentu fe v' prizho prave Buh inu zhlovek.

Ti tedej ozhesh, de bi jefi tebe prejel, inu fe s' tabo v' pravi lubesni fklenil, inu sdrushil.

Satu profem tvojo milostvo dobruto, inu tebe sa sulebno gnado profem, de ti meni k' temu tvojo pomuzh dodejlifh, de se bodem do konza v' tebi restajal, inu v' tvoji lubesni restopil, ter na nobene zhloveshke troshte se posehmalu na sanashal.

Sakaj leta nar vikfhe, inu naruredneshe Sakrament je tu isvelizhanje te dushe, inu tega telefa, ena arznija use duhovne toshlivofti, inu bolesni: v' katiremu bodo osdravlene te rane mojih pregreh, te naspodobne shellę v' bersdah dersbane, skushnave premagane, inu pomajnfhane, vezhi gnada bo noterulita, te sazhetē zhednosti bodo gmirane, ta vira uterjēna, tu upanje terdnu sturjenu, inu ta lubesn ushgana, resgreta, inu reshirjena bode.

3. Sakaj ti se she veliku dobrega dodejlil, inu dodejlifh she sdej dostikrat v' letemu Sakramentu tvojim lubesnivem, katiri taiftega andohtlevu prejmeio, o moj Buh! ti goriusamefh, inu ohranesh mojo dusho, terdo sturifh to slabuft tega zhloveka, inu vefs snoterne trosht dodejlifh.

Dokler ti njim super mnogitire reve, inu nadluge veliku troshta noteruljesh, inu is globzhine njih lestnega ponishuvanja, inu nasauplivofti k' temu saupanju tvojiga savarvanja njih pousdignesh, s'eno novo gnado njih snotrej resveselifh, inu resvetifh, taku, de ony, kir so pred prejemenjam tega Sakramenta pol-

ni britkufti, inu bres prave andohti pruti tai-
stemu le pozhutili, po ushivanju lete nebesh-
ke spishe, inu pitja se v'en bullhe stan spreob-
berneni snajdejo.

Letu ti s'tvojimi isvolenmi sategavolo
sturish, de bi ony reznizhnu sposnali, inu o-
zhitnu skufili, koku flabi so ony sami v' se-
bi, inu kajseno dobruto, inu gnado od tebe
prejmejo.

Sakaj, katire ponishnu k'temu studenzu
te flatkufti pride, na prejme le on enu malu
te flatkufti?

Ali, katire per enemu velikemu ognju
stoji, na sadobi le on enu malu gorkute?

Inu ti se ta shive studenz, katire je use-
lej poln, inu preobiln, en velek, inu gorezh
ogn, katire uselej gory, inu nigdar naugasne.

4. Sategavolo aku meni ni dopushenu od
obilnosti tega studenza sajemati, inu se do fi-
tofti napiti, vender ozhem moje ufta na to lu-
kenzo te nebeshke zeve dershati, de bom usaj
eno kapelzo k'ogafenju moje sheje sadobil,
de zelu do konza na ufahnem.

Inu akulih na morem vefs nebeshke, inu
taku ognen biti, koker so ti Kerubini, inu
Seraphini, vender se ozhem v'ti andohti ta-
ku pomujati, inu moje ferze perpraulati, de
bodem samogel usaj eno mejheno iskerzo te-
ga boshjiga oga is ponishnega prejmenja te-
ga oshiveozhega Sakramenta sadobiti.

Karkuli pak meni permanka, o dobrutli-
ve JEsus, moj presvete Isvelizhar! dobrutli-
vu, inu gnadlivu sa mene saloshi, katire se
se usmilil use k' febi klizati rekozh: Pridite
k' meni usi, katire ste s' dellam, inu s' mujo
oblosheni, inu jest vaf s' ozhem k' pokoju per-
praviti.

5. Jest szer dellam v' putu mojiga obrasa,
is shalostjo mojiga serza bodem obdan, s' gre-
hami obloshen, is skushnavam nadleshen, s'
mnogem hudem nagnenjam bodem samotan,
inu stiskan, inu nobenega ni, katire bi meni
pomagal, katire bi mene reshil, inu prostega
stiril, koker ti sam, moj Gospud, inu Buh,
ti moj Isvelizhar! katiremu jest sebe, inu use
tu moje do konza isrozhim, de mene obvar-
vash, inu k' vezhnemu shivlenju perpellefh.

Usemi mene gori k' zhashty, inu hvali tvo-
jiga imena, kir se tvoje svetu Tellu, inu kry-
meni k' eni spishi, inu pitju perpravil.

Dodejli ti meni, moj Gospud, inu Buh,
inu moj Isvelizhar! de bi skus pogoftu pre-
jemlenje teh sveteh skrivnost v' meni ta an-
doht gorijemala, inu rasla.

U

V.

V. POGLAVITNE DEJL.

*Od visoke urednosti tega Sakramenta, inu od
stanu enga mashneka.*

Befede tega Lubega.

I. **D**eslih bi ti imel to zhiftoft teh angelov, inu to svetuft svetega Joannesa Kerfnika, vender bi na bil ureden leta svete Sakrament prejeti, ali v'roke useti.

Dokler letu na pride od saflushenja teh ludy, de ta zhlovek leta Sakrament shegna, inu v'rokah ima, inu ta kruh teh angelov k'eni spishi prejme.

Je ena zel velika skrivnost, inu visoka zhast teh mashnekov, katirem je danu, kar tem angelam ni perpushenu.

Sakaj sami ti mashneki, katiri so po stavu te zirkve shegnani, imajo oblast ta ofer svete mashe ofruvati, inu Tellu Kristusovu shegnati.

Ta mashnek je sfer en flushabnek, katire se teh boshjih besed poslushi po boshjimu povellu, inu goripostavlenju, Buh pak je taiste, katire tukej use, inu na eno navideozho visho stury, katiremu je use, kar ozhe, podvershenu, use je pokornu, kar on sapove.

2. Sa-

2. Satorej imash vezh usagamogozhnemu Bogu v' letemu visokuurednemu Sakramentu virjeti, koker tvojim lestnem pozhutkam, ali enemu videozhemu snamenu.

Sategavolo se ima tudi is straham, inu is shposhtuvanjam k'temu svetemu Sakramentu perstopiti.

Mirkej, inu gledej, zhegava flushba je bila tebi zhes dana skus goripoloshenje teh rok tega Shkofa.

Pole! ti se mashnek postal, inu satu shegnan, de bi ta ofer svete mashe ofruval; satorej gledej, de bosh ta ofer ob svojmu zhasu svestu, inu andohtlevu Bogu goriofral, inu sam sebe bres tadla skasal.

Ti se ni se to butaro lohkejshe sturil, ampak se se s' tesnejshi saveso savesal, Boga se bati, inu je vezhi tvoja dolshnost postala k'eni vikshi svetusti se pousdigniti.

En mashnek ima is usemi zhednostami oziran biti, inu drugem ta nauk enga brumnega shivlenja dajati.

Njegovu sadershanje nima biti s'temi gmejn ludmy, inu ne po njih navadah, inu poteh, ampak po sadershanju teh angelov v' nebeseh, ali po shivlenju teh popolnema brumneh moshov na semli rovnanu, inu vishanu biti.

3. En mashnek v' shegnanemu gvantu oblezhen, je namesti Kristusa, de bi Boga sa se-

be, inu sa use ludstvu ponishnu molil, inu profil.

On ima spred, inu sa fabo tu snamine svetega krisha, de bi spremishluval tu terplenje Kristusovu. Pred fabo on nose ta krish na mashnemu plajshu, de bi fkerbnu na Kristusove stopine gledal, inu po njuh hoditi s' ajfram se flisal.

On je tudi od sad na herbtu s'tem krisham sasnamenovan, de bi on use njemu od drugeh sturjene teshave pohlevnu savol Boga goriusel, inu prenesil.

Pred fabo nose on ta krish, de bi on svoje lestne pregrehe obshaluval: inu sa fabo ta istega nose, de bi tudi drugeh ludy grehe fkusi usmilenje pruti njim objokal, inu de bi on vedel, de je on koker en frednek med Bugam, inu med tem greshnekam postavlen.

On nima od pohlevne molitve, inu svetega ofra nehati taku dolgu, de on gnado, inu milost od Boga doseshe.

Kader mashnek masho bere, zhafty Boga, resvelely te angelze, to sveto katholshko zirkov v' andohti terdy, tem shivem k'pomuzhi pride, sadoby tem mertvem ta pokoj, inu sam sebe usega dobrega dejleshnega stury.

VI. POGLAVITNE DEJL.

*Enu uprashanje, koku se ima ta zhlovek pred
svetem obhailam sadershati.*

Besede tega Jogra.

1. **K**ader jest, o Gospud! spremishlujem tvojo visokust, inu urednost, spruti pak ogledam moj revne stan, inu moja nau-rednost, mozhnu trepezhem, inu sam per se-bi safromoten postanem.

Sakaj aku jest k' boshji misi na perstopem, beshim pred shivlenjam, aku se naurednu k' nji spustim, v' samiro, inu v' tvoje reshalenje padem.

Kaj je tedej meni sturiti, o moj Buh, moj pomozhnik, inu svjetvavz v' teh potrebah?

2. Uzhi mene ta prave pot: pokashi meni eno kratko visho, k' temu svetemu obhailu spodobnu se perpraviti.

Sakaj nuznu je vediti, koku bi jest imel moje ferze andohtlevu, inu spodobnu perpraviti, de bi jest tvoj svete Sakrament k' isvelizhanju moje dushe prejel, ali ta velek, inu boshji ofer te svete mashe andohtlevu dopernesil.

VII. POGLAVITNE DEJL.

Od sprashuvanja lestne vesty, inu od naprejusetja tega pobulshanja.

Befede tega Lubega.

1. **Z**hes use rezhy more en mashnek s' nar-globokejshe ponishnostjo tega serza, s' narnishejshe s'poshtovanjam, s' popolnema viro, s' bogabojezho manengo, ali poshel-lenjam boshje zhasy ta ofer tega presvetega Sakramenta objiti, dopernashati, prejeti, inu ushivati.

Ti imashs' veliko skerbjo tvojo vest sprashuvati, inu, kulker je tebi mogozhe, s' pravo grevengo, inu ponishno spovdjo ozhifiti, inu ofnashiti, taku, de na bosh nezh teshkega na sebi imel, ali vedil, katiru bi tebe grislu, ali sadershuvalu, de bi na mogel prost, inu shiher perstopiti.

Imej eno grevengo, inu supernost zhes use tvoje grehe, te usakdane grehe pak posebnu obshaluj, inn obsdihuj.

Inu aku ta zhas perpufty, Bogu use tvoje skushnave, inu teshave v' serzu na skrivnem sposnej.

2. Obsdihuj, inu obshaluj, de se she taku tem shellam tega shivota, inu tega svejta isdan: de ni se temu hudemu nagnenju odumerl, de se taku poln shivotnega poshellenja:

Taku nasavarvan v' sunajneh pozhutkeh, inu tulkukrat v' mnogeh prasneh misleh samotan:

Tulkajn nagnen k' sunajnem, inu taku toshliv k' snoternem rezhem:

Taku hiter k' smehu, inu samapashnosti, ali merškaknosti, taku terd k' joku, inu shaluvanju:

Taku nagnen k' lohkem, inu temu shivotu perjetnem rezhem, taku lejn, inu kefan k' ojstrufti, inu k' ajfru:

Taku serbliv nove rezhy flishati, inu lepe rezhy viditi, taku toshliv ponishneh, inu saversheneh rezhy se amuseti:

Taku shellan veliku imeti, inu skop venkej dajati, taku dershezh obdershati:

Taku napremishlen v' govorjenju, taku nasavarn v' molzhanju:

Taku samapashen, ali resdjan v' sadershanju, taku nadleshen, inu siten v' djanju:

Taku nasmafen v' jedi, taku gluh k' poslufhanju boshje besede:

Taku rozhen k' pozhivanju, koker kefan k' dellu:

Taku zhujezh k' norzhijam, inu prasnem pogovoram, taku saspan k' duhovnemu zhuvenju:

Taku hiter k' temu konzu, inu taku restresen v' premishlujanju teh rezhy, katire k' temu konzu pelejo.

Taku sanikern v' opravljajnju teh molituv, taku mlazhen v' branju te svete mafhe, taku suhoten v' temu obhailu:

Taku hitru restresen, taku malukedej sam is sabo v' serzu popolnema spravlen:

Taku nagel k' jesi, taku hiter temu blishnemu kej shalega sturiti, inu se njemu samiret:

Taku rozhen druge soditi, taku ojster druge svariti:

Taku vesel v' srezhneh rezhgh, taku slab v' teh superneh:

Taku perpravlen dobre rezhy se naprejuseti, inu taku sanikern taiste k' dobremu konzu perpraviti, inu v' djanju dopernashati.

3. Kadər se ti she lete, inu druge tadle s' grevengo, inu s' veliko nadopadlivoštjo tvoje lestne slabuſti sposnal, inu objokal, al obshaluval, se imash terdnu naprej useti, na uſo viſho tvōje shivljenje pobulshati, inu v' temu dobremu gorijemati.

Potem s' enem popolnema isrozhenjam, inu s' eno pravo volo ofrej sam sebe, k' zhaſty mojiga imena na oltarju tvojiga serza, koker en vezhne ofer, namrezh tvoje tellu, inu duſho

fho meni svestu isrozhi : de bodesh skus le-
tu ureden postal ofruvati Bogu ta ofer, inu ta
Sakrament mojiga Telefa k' tvojimu isveli-
zhanju prejeti.

4. Sakaj ni uredneshega ofra, ne vezhega
sadosfisturjenja k' sbrisanju teh grehov, koker,
de ta zhlovek sam sebe zel, inu do konza s'tem
ofram tega Telefa Kristusovega, v' ti mashi,
inu v' temu obhailu Bogu goriofra.

Aku bode ta zhlovek sturil, kulker na nje-
mu stoji, inu se bode prov sgreval, kulkerkrat
on bode k' meni perstopil, to gnado, inu od-
pushanje teh grehov sadobiti, taku, koker
resnizhnu jest shivim, prave ta Gospud, jest
nozhem to smert tega greshneka, temuzh ve-
liku vezh, de se on spreoberne, inu shivy;
dokler na use njegove pregrehe nozhem vezh
spomniti, ampak njemu bode use odpushenu.

VIII. POG LAVITNE DEJL.

*Od Kristusovega ofra na svetemu krishu, inu
od isrozhenja te lestne vole.*

Besede tega Lubega.

1. **K**oker sem jest s' respetemi rokami, inu
s' nagem shivotam na krishu sa tvoje
grehe nebeshkemu Ozhetu sam sebe frejvolnu

goriofral, taku, de v' meni nezh ni zhesofstal, katiru bi na bilu k'ofru boshjiga utolashenja ofranu.

Na takefshno visho imash ti tudi usake dan v'sveti mafhi meni radovolnu is usfo mozhjo, inu peshellenjam is grunta tvojiga serza, koker en zhist, inu svete ofer sam sebe goriofrati.

Kaj vezh jest od tebe ozhem imeti, koker de bi se poslusal meni popolnema se isrozhiti, inu zhesdati.

Sakaj use, kar ti dash, sunej sebe samega, jest nezh na shtemam, dokler na ishem tvoj dar, temuzh tebe samega.

2. Glih ramnu, koker bi tebi na bilu sadosti, akulih bi use rezhy imel sunej mene, taku tudi, karkuli te meni dash, na more meni dopasti, aku sam sebe meni gori na ofrash.

Ofrej se meni, inu dej se zelega Bogu, taku bode ta ofer meni ushez, inu perjeten.

Pole! jest sem se zelega goriofral mojimu Ozhetu sa tebe, jest sem tebi tudi moje zelu Tellu, inu kry dal k'eni spishi, inu pitju, de bi jest vefs tvoj, inu ti moj ofstal.

Aku pak ti bosh sam v' sebi obstal, inu se na bodesh moji voli radovolnu zhes dal, inu isrozhil, na bo enu popolnema ofruvanje, inu nabode med nami ena zela sloshnost, ali sklenjenje.

Satu ima pred ušem tvojim djanjam naprej jiti tu ofruvanje, skus katiru ti sam sebe v' boshje roke radavolnu ofrašh, aku ozhesht to flobodnost, ali frajost, inu gnado sadobiti.

Odtod pride, de taku malu ludy so od snotrej resvitleni, inu prov prostega serza, dokler na snajo sami sebe popolnema satajiti, inu se Bogu zhesdati.

Moja stanovitna sodba je leta: katire se na odpovej ušem rezhem, na more moj Joger biti. Satorej aku ozhesht moj Joger biti, ofrej meni sam sebe is ušem nagnenjam, inu poshellenjam.

IX. POG LAVITNE DEJL.

De mi imamo sami sebe, inu kar premoremo, Bogu goriofrati, inu sa use druge moliti.

Befede tega Jogra.

1. **G**ospud! use rezhy so tvoje, katire so na nebeseh, inu na semli.

Jest shellim sam sebe k' enemu radavolnu ofru tebi ofruvati, inu vezhnu tvoj ostati.

Gospud! v' perprosheni mojiga serza jest sam sebe doness tebi isrozhim, inu zhesdam sa enga vezhnega hlapza k' tvoji flushbi, inu k' enemu ofru tvoje vezhne zhafty, inu hvale.

Use-

Usemi mene gori s' tem ofram tvojiga preslahtnega Telefa, katiru tebi donefs ofram v' prizho teh angelov, katiri navideozhe tebi freshejo, de bi meni, inu usemu tvojimu ludstvu k' isvelizhanju bilu.

2. O Gospud! jest tebi goriofram, use moje pregrehe, inu hudobije, katire sem pred tabo, inu tvojimi angelzami dopernesil od tega dneva sem, v' katiremu sem samogel greshiti noter do lete ure, na temu altanju tega potolashenja, de bi ti use taiste sashgal, inu poshgal s' tem ognam tvoje lubesni, inu venbrifal use makeshe mojih grehov: de tudi ozhistesh mojo vest od use pregrehe, inu meni supet tvojo gnado dodejlifh, katiro sem jest fkus ta greh sgubil; de meni use moje grehe popolnema odpustifh, inu mene s' tem kufhuvanjam tega myru miloftvu goriusamesh.

3. Kaj ozhem jest sa moje grehe sturiti, koker, de taiste poh'evnu sposnam, inu objokam, inu tebe bres prenehanja sa odpushanje profem?

Uflifhi mene, profem tebe, bodi meni gnadlev, inu miloftuv, kir tukej pred tabo stojim, o moj Buh, inu Gospud!

Meni so ramnu shal usi moji grehi, inu jest oddusehmalu nigdar vezh nozhem taiste dopernesti, ampak meni so shal, inu bodo mene grevali, dokler dolgu bodem shivil, inu fem

sem tudi perpraulen pokuro dellati, inu sa ta-
iste po moji premoshnosti sadoſti ſturiti.

Odpuſti meni, o Gospud! odpuſti meni
uſe moje grehe: ſavol tvojiga ſvetega imena
ohrani mojo duſho, katiro ſe s' tvojo pre-
ſhlahtno kryvio odreſhil.

Poie! jeſt ſe iſrozhim tvoji miloſti, inu
ſe zheſdam v' tvoje roke.

Andlej s' mano po tvoji dobruti, nekar
po moji pregrehi, inu hudobji.

4. Jeſt ofram tebi tudi uſe moje dobre del-
la, akulih ſo taiste mejhene, inu pomanklive;
de ti taiste ozhiſteſh, inu poſvetiſh; de taiste
ſa lubu imaſh, tebi tudi perjetne ſturish, inu
mene uſelej k' bulſhem navishujesh, ter meni
lejnemu, inu napridnemu zhloveku k' ene-
mu dobremu, inu frezhnemu konzu perpo-
moreſh.

5. Jeſt tudi tebi ofram uſeh andohtleveh
ludy brumne ſhellę, uſe potrebe mojih ſtar-
ſhov, perjatlov, bratov, ſeſter, inu uſeh ta-
iſteh, katire ſa lubu imam, ali katiri ſo meni,
ali drugem ſavol tvoje lubesni kej dobrega
ſturili: inu katiri ſo ſa ſe, inu ſa uſe te ſvoje
mojo molituv, inu maſhuvanje ſhelleli,
inu profili, aku ſo ony, bodi ſe, ſhe ſhi-
vi v' meſu, ali aku ſo ſe ſhe iſ tega ſvejta
lozhili.

De bi ony uſi to pomuzh tvoje gnade,
inu troſhta, ſavarvanje pred navarnoſtami, od-
reſhe-

refhenje od shtrafeng mogli prejeti, inu obzhotiti, inu de bi ony od ufega hudega refheni, tebi mogli v' veselju s' zhaftjo se hvaleshni fkasati.

6. Tudi tebi ofram te molitve, inu ofer tega utolashenja, fufebnu sa taifte, katiri so mene v' eni rezhi reshilili, fhkoduvali, ali sanizhuvali, ali kakerfhno supernoft, ali tesavo fturili.

Tudi sa taifte use, katire sem jest s' befedo, ali s' djanjam vedeozhe, al navedeozhe reshilil, nadleshuval, obteshuval, inu pohujshal, de nam use nafhe grehe, inu kar smo eden drugemu hudega fturili, odpuftish.

O Gospud usemi od nafs use naspodobnu domishluvanje super nafhega blishnega; ufo navolnost, serd, inu prepiranje. inu use, kar samore bratovsko lubesn resdreti, inu pomajnfhati.

Usmili se, o Gospud! usmili se zhes use, katiri tvojo miloft profjo; dej tem potrebnem to gnado, fturi nafs takeshne postati, de bodemo uredni tvojo gnado ushivati, inu k' vezhnemu shivlenju mogli pridti. Amen.

X. POG LAVITNE DEJL.

De svetu Obhailu se nima lohku venspusliti.

Besede tega Lubega.

1. **T**i imash pogostu perstopiti k' temu studenzu boshje gnade, inu milosti, k' temu studenzu boshje dobrute, inu use zhistoriti, de bodesh od tvojiga hudobnega nagnenja, inu pregrehe se mogel osdraviti, inu de bodesh saflushil super use skushnave, inu sapellave tega hudizha mozhnejshhe, inu belzhujezh postati.

Ta sovrashnek dobru ve, inu posna ta preslahadne sad, inu arznijo, katira se v' letemu Sakramentu snajde, ishe use vishe, inu perloshnosti te virne, inu andohtleve ludy, kulker on premore, od taistega odurazhati, inu prezhdershati.

2. Dokler nekateri ludje, kader se k' temu obhailu ozhejo perpraulati, bodo skus hudobnu noterdajanje tega hudizha vezh, hoker sfer skushani.

Sakaj ta hudobne duh (koker v' Joboveh bukvah stoji sapisanu) pride med te otroke boshje, de bi njih skus svojo navadno hudobijo mogel omotiti, ali zelu bojezhe, inu smamlene

lene sturiti, de bi njuh dobre shelle, inu nagenje majnsfal, fkus svoje fkushnave njim to pravo viro odusel, inu taku, de bi tu obhailu ali zel venspuftili, al s' eno mlazhno andohtjo perftopili.

Ali njegove golfije, inu porednu noter-dajanje nimamo porajtati, akulih so oftudne, inn strafhne; ampak use prasnu domishlivanje ima na njegovo glavo nasajsagnanu biti.

Ta revne duh se ima sanizhuvati, inu sashpotuvati, ter savol njegovega drashenja, inu napokoja, katirega on obudy, se nima tu svetu obhailu opustiti.

3. Dostokrat tudi sadershuje od tega obhaila ta prevelika fkerb eno pravo andoht imeti, inu to spovd prov dopernefti.

Stury po svjetovanju, ali nauku teh modreh, inu odloshi od sebe to britkust, inu use prevezh fkerbne misli, sakaj one sadershujejo to gnado boshjo, inu dolitarejo to andoht tega ferza.

Savol ene mejhene britkusti, inu teshave nimash tu obhailu opustiti, temuzh pojdi, koker hitru moresh, se spovedati, inu rado-volnu tu od drugeh tebi sturjenu reshaleenje odpusti, inu s' misli spufti.

Aku se ti koga reshakil, pohlevnu sa samiro, inu odpushanje profi, inu Buh bo tudi tebi rad tvoje grehe odpustil.

4. Kaj nuza to spovd, inu svetu obhailu dolgu odlafhati?

Ozhisti se narpoprej, versi sdajzi venkej ta strup, hiti prejeti to arznijo, inu se bosh bel pozhutil, koker, kader bi na dolgu odlafhal.

Aku se ti donefs od ene rezhy pufish odverniti, morebiti se bode jutri kej vezhega pergodilu, inu taku bi ti kje mogel dolgu zhasa od svetega Obhaila sadershan, inu mejn perpravlen postati.

Koker hitru morefh, sfresi od sebe to uprizhno teshavo, inu lenobo; sakaj nezh na nuza, se dolgu teshavne fkerby persadevati, inu dolgu zhasa s' enem teshkem, inu smamlenem serzam okulihoditi, ter savol ufakdaneh sadershb se od boshjih rezhy odlozhiti.

Ja zel fhkodlivu je, tu obhailu predolgu odloshati; sakaj letu odlafhanje ima v' navadi eno teshko lenobo v' temu dobremu obuditi.

So nekatiri (Bogu bodi pertoshenu!) taku namarni, inu restreseni, de radi odlafhajo se spovedati, inu tu svetu obhailu prejeti, sategavolo, de bi fkus letu na bli permoreni se bel varvati, inu noterdershati.

5. Ah koku mejheno lubesn, inu flabo andoht imajo taifti, katiri tu obhailu taku lohku odlafhajo, inu venspuŝe!

Koku frezhen, inu Bogu perjeten je taifte, katire taku shivy, inu svojo veŝt taku zhisto

ohrane, de je perpravlen usake dan leta svete Sakrament prejeti, inu bi prave, inu svete shellę imel, kir bi njemu letu perpuhenu bilu, inu aku bi on letu bres supergovorenja, ali pohujshanja mogel sturiti:

Aku se kdu v' zhasu is ponishnosti, ali fkus en pravizhen urshah sadershan od tega sdershy, leta bi bil hvale ureden savol shposhtuvanjanja pruti temu Sakramentu.

Aku bi pak enga ta lenoba othla podlehti, ima on sam sebe obuditi, inu sturiti, kulker na njemu stoji, inu Buh bode njemu po njegovemu poshellenju, inu dobri voli, na katiro on fusebnu gleda, na pomuzh perfhl.

6. Kader je pak eden is pravizhnega urshaha sadershan, ima uselej eno dobro volo, inu sveto manengo imeti, leta Sakrament prejeti, taku na bode tega nuza, ali tega preshlahtniga sadu, katire is tegaistega dojide, obropan.

Sakaj en sledne brumne zhlovek samore usake dan, inu usako uro k' letemu Sakramentu na eno duhovno visho k' svojimu isvelizhanju bres use prepovdi perstopiti.

Ali vender ima ob gvishneh dneveh, inu ob goripostavljenemu zhasu tu Tellu svojiga Odreshenika is lerzhnem, inu shelnem shposhtuvanjam v' temu Sakramentu prejeti, inu v' letemu vezh to zhast, inu hvalo boshjo, koker svoj trosht, inu veselje iskati.

Do-

Dokler tulkerkrat bode ta duha na eno duhovno visho naspishana, inu na eno navideozho visho v' gnadi boshji poterdena, kulkerkrat to skrivnost Kristusovega mesupostanja, inu njegovu svetu terplenje andohtlevu premishluje, inu skus letu v' lubesni pruti nje-mu bode ushgana.

7. Katire se dergazhi na perpravla, koker kader ta prasnək je pred rokami, ali ta navada njega pergajna, leta se bode dostikrat bres spodobnega perpraulanja snajdel.

Srezhen je taise zhlovek, katire se do konza Bogu goriofra, kaderkuli sveto masfo bere, ali k' obhailu grede.

Na bodi v' dershanju te mashe ne prekefan, ne prehiter, temuzh dershi eno dobro gmejn maso, ali visho taiseh, s' katirem shivish, ali prebivash.

Drugem nimasfh nadleshnost, inu toshli-vost dellati, temuzh to gmejn visho po goripostavlenju teh vikshch dershati, inu vezh drugeh ludy nuzu, koker tvoji lestni andohti, inu poshellenju flushiti.

XI. POGLAUITNE DEJL.

*De soetu Tellu Kristusovu, inu soetu Pismu
so sledni virni dushi susebnu potrebna.*

Belede tega Jogra.

1. **O** preflatke Gospud JEsus, koku velika je slatkuft ene brumne dushe, katira se s' tabo per tvoji misi gostuje! kir nje nez drugiga k' eni spishi na bode naprejpostavlenu, koker ti sam njene edine, prelube, inu zhes use poshellenje tega serza narbel sashellene, inu dopadlive Gospud.

Inu meni bi sfer slatku bilu v' prizho tebe is serzhnega poshellenja te solse tozhiti, ter s' to bogabojezho Marijo Magdaleno tvoje noge s' solumi rofiti.

Ali kje je leta andoht, kje je enu takefnu obilnu prelivanje teh solum?

Sagvisfnu v' prizho tebe, inu tvojih sveteh Angelov bi moje serze imelu goreti, inu od veselja se jokati; dokler jest tebe v' temu Sakramentu resnizhnu prizheozhiga imam, akulih se pod eno drugo podobo skrit.

2. Sakaj v'lestni, inu boshji svetlobi tebe gledati moje ozhy na premorejo, ja tudi zel svejt bi na mogel obstati pred svetlobo tvoje zhashtilive boshje svetlufi.

V'te-

V' temu tedej moji slabusti perpomoresh, kir se v' temu Sakramentu perkrijesh.

Jest sa refnizo imam, inu molem taistega, katirega ti angelzi v' nebeseh moljo; ali jest she sa sdej v' ti viri; ony pak v' refnizhnemu pogledu, inu bres sagrinalla.

Meni ima sadošti biti na ti luzhi te prave vire, inu v' taisti hoditi, taku dolgu, de pride ta dan vezhne svetlobe, inu prejdejo te senze teh podob.

Kader pak pride letu, kar je popolnema, takrat bode nehalu tu shpoganje, ali prejemenje teh Sakramentov; sakaj ti isvelizhani v' nebeshkemu veselju na potrebujejo te arznije, inu pomuzhi teh Sakramentov.

Dokler ony se vesele bres uslega konza v' prizhnosti boshji, kir od obrasa do obrasa njegovo zhašt gledajo, inu dokler od svetlobe v' to svetlobo te naisgruntane boshje nature bodo spremineni, pokushajo, inu ushivajo to boshjo besedo, katira je mesu postala, koker je bila od sazhetka, inu ostane na vezhne zhase.

3. Kader jest lete zhudne rezhy spremishlujem, meni tudi en sledne duhovne trosht teshaven, inu toshliv postane: sakaj koker dolgu jest mojiga Gospuda ozhitnu v' njegovi zhašty na videm, sa nezhdershim use, kar na temu svejtu videm, inu slishem.

O moj Buh! ti se moja prizha, de mene nobena rezh na more potroshtati, ne obena stvar k' pokoju perpraviti, koker sam ti moj Buh, katirega jest shellim na vezhne zhasse resgleduvati.

Ali letu ni mogozhe, koker dolgu she terpy moje mertvashku shivlenje.

Satorej se jest morem v' veliku poterplenje postaviti, inu sam sebe is usem poshellenjam tebi podurezhi.

Sakaj tudi tvoji Svetniki o Gospud! kati ri se sdej s' tabo v' nebeshkemu krajlestvu veselę, so v' ti viri, inu v' velikemu poterpljenju, dokler so she na temu svejtu shiveli, na perhodno zhasht, inu isvelizhanje zhakali.

Kar so ony virjeli, tudi jest virjem: na kar so ony upanje imeli, na letu jest tudi upam: kamer so ony perfhli, kjakej jest tudi saupam skus tvojo gnado pridti.

Med tem ozhem jest skus nauke, inu exemple tvojih Svetnikov poterden, po temu potu te vire hoditi.

Jest tudi imam tu svetu Pismu k' enemu troshtu, inu ogledallu tega shivlenja; inu zhes use letu tvoje presvetu Tellu k' eni susebni arnij, inu perbeshalshu.

4. Sakaj jest obzhutem, de v' letemu shivlenju so meni dve rezhy susebnu potrebne, bres katireh bi meni na bilu mogozhe letu revnu shivlenje prenesti.

Koker dolgu bodem v' ti jezhi mojiga trupla sadershan, Iposnam, de so meni dve rezhly potrebne, tu je: ta spisha, inu ta luzh.

Sategavolo se ti meni slabemu zhloveku dal tvoje svetu reshnu Tellu k'eni spishi moje dushe, inu telefa, inu se postavil, koker eno lehterno k' mojim nogam tvojo sveto besedo.

Bres letih dveh bi jest na mogel dobru shiveti: sakaj ta beseda boshja je ena luzh moje dushe; inu tvoj svete Sakrament je ta kruh mojiga shivlenja.

Letu dvoje more tudi, koker dve mise imenovanu biti, katire so na eni, inu drugi plati v' ti kamri te saloge, ali tega shaza te svete zirkve postavlene.

Ena misa je tega svetega oltarja, katira na sebi ima ta svete kruh, tu je: tu preslahtnu Tellu Kristusovu.

Ta druga misa so te boshje postave, katira v' sebi ima te svete nauke, nafs uzhy to pravo viro, inu noter do snoternega sagri-nalla, kir se ta svetina teh svetnikov hrani, stanovitnu pelle.

Jest tebe sahvaem, o moj Gospud JEsus Kristus! kir se ta luzh te vezhne luzhi, sa to miso tvojiga svetega nauka, katiro se ti skus tvoje flushabneke, preroke, apostelne, inu druge uzhenike nam perpravil.

5. Jest tebi sahvalo rezhem, o Stvarnek, inu Odrefhenik teh ludy! kir se k' resodivenju tvoje lubesni eno veliko vezhirjo zelemu svejtu naprayil, v' katiri se ti ne enu jagne stare postave, temuzh tvoje presvetu Tellu, inu sveto kry k' spishi, inu k' pitju naprejpostavil, inu s' takefnem svetem gostovanjam use virne resveselish, inu s' tem isvelizhanfkem kelham napojish, v' katirem so usi lushiti tega paradiha, tudi s' nami ured se ti sveti angelzi, akulih s' eno frezhnejshie flatkuftjo gostujejo.

6. O koku velika, inu zhashty uredna je ta flushba teh mashnekov! katirem je ta oblast dana tega Gospuda te naisrezhene svitlusti s' temi svetmi besedami v' ta sveti Sakrament postaviti, s' njih shnablami shegnati, s' rokami der-shati, s' lestnemi ustmi ushivati, inu drugem vendejliti.

O koku snashne imajo biti te roke enga mashneka, koku zhishte te usta, koku svet ta shivot, koku bres madesha tu serze, v' kati-rega toku pogoftu notergrede ta Stvarnek use zhiftofti!

Is tega mashneka ust bi na imele nobene druge, koker svete, brumne, inu nuzne besede venpridti, katire taku pogoftu ta svete Sakrament prejmejo.

7. Te ozhy, katire tu Tellu Kristusovu gledajo, imajo biti pohlevne, inu framoshlive.

Te

Te roke zhiste, inu pruti nebesam pousdignene, katire se tega Stvarneka teh nebels, inu te semle dotikujejo.

Tem mashnekam je fusebnu v' ti postavi rezhenu: Bodite sveti, dokler jest vash Gospud, inu Buh sem svet.

8. O usegamogozhne Buh! nej nam pomaga, inu perstopi tvoja sveta gnada, de bi mi, katiri smo tega mashtva flushbo na se useli, tebi urednu, inu bogabojezhe v' usi zhistosti, inu s' dobro vestjo mogli flushiti.

Inu akulih mi v' takehni nadolshnosti na moremo shiveti, koker bi imeli, taku nam vender dodejli, de bodemo nashe grehe, katire smo dopernesli, urednu objokali, inu v' duhu te ponishnosti, inu v' naprejusetju ene dobre vole oddusehmalu s' vezhem ajfram tebi flushili.

XII. POG LAVITNE DEJL.

De ta zhlovek se ima s' velikem flisam perpraviti, kader ozhe k' temu Sakramentu perstopiti.

Besede tega Lubega.

1. Jest sem, katire to zhaft lubem, inu to svetust dodejlim.

Jest ishem enu zhistu serze, inu v' taistemu je tu mestu mojiga pozhivanja.

Perpravi meni enu veliku mestu, inu miso sa mojo vezhirjo, taku jest ozhem per tebi to veliko nuzh s' mojimi Jogrami dershati.

Aku ozhesht, de k'tebi pridem, inu per tebi ostanem, postergej ven ta stare qvafs, inu ozhisti tu prebivalshe tvojiga serza.

Versi ven zel svejt, inu useh grehov hrup, inu napokoj: sedi koker en samoten grabez na ti strehi, inu spremishluj tvoje grehe v' grenkusti tvoje dushe.

Dokler en sledne, katire svojiga lubega perjatla sa lubu ima, njemu tu narlepshe, inu bulshe mestu perprave, sakaj skus letu se sposna ta serzhna lubesn taistega, katire svojiga perjatla goriusame.

2. Vender imash vediti, de ti na samorefht enu takestnu perpravlenje is lestnega saflushenja tvojih dell sturiti, deshtih bi se enu zelu lejtü k' temu perpravlal, inu nezh drugega na mislil.

Temuzh tebi bode le samu is moje milosti, inu dobrute k' ti misi perstopiti perpushtenu: lih raunu koker de bi en revne berazh k' misi enga bogatega bil poklizan, katiremu on na more nezh drugega poverniti, koker de se on pruti njemu ponisha, inu sa te prejete gnade, inu dobrute pohlevnu sahvali.

Sturi, kar na tebi stoji, inu sturi s' velikem filam, ne is navade, ne is potrebe, ali is file, temuzh is straham, is shposhtuvanjam, inu is lusebnem poshellenjam, inu lubesnjo prejmi tu tellu tega lubesnivega Gospuda tvojiga Boga, katire se ponisha k' tebi pridti.

Jest sem, katire sem tebe poklizal, jest sem taku sapovedal; jest bodem dopolnil, kar bode tebi smankalu: pridti lesem, inu prejmi mene.

3. Aku jest tebi to gnado te andohti dodejlim, sahvali Boga tvojiga Gospuda, ne koker de bi taiste ureden bil, temuzh dokler sem se jest zhes tebe usmilil.

Aku ti nimash te gnade te andohti, temuzh se suhotnega, inu otoshnega obzhutesh, bodi stanoviten v' ti molitvi, idihuj, inu terkej, ter taku dolgu na nehej, dokler ufaj eno droftinzo, ali kapelzo te preshlahadne gnade prejeti saflusesh.

Ti mene poterbujesh, jest pak tebe zelu ne.

Tudi ti na prideesh mene svetega dellati; temuzh jest ozhem tebe svetega, inu bulshega sturiti.

Ti prideesh, de bi is mene posvizhen, inu s' mano sklenen bil, de bi novo gnado od mene prejel, inu v' novizh k' pobulshanju tvojiga shivlenja ushgan bil.

Nikar na samudi leto gnado, ampak is usem flisam tvoje serze perpravlej, inu pelli noter k' tebi tvojiga lubesnivega.

4. Spodobnu inu potrebnu je, de se ti ne samu pred obhailam s' pravo andohtjo perpravesh, ampak de se tudi v' taisti gorider-shish, inu taisto fkerbnu ohranesh po tem, kir bosh ta Sakrament prejel, inu ni mejn ene dobre varnosti potler potreba, koker je poprej enga andohtlevega perpravlanja potreba bilu. Sakaj ena dobra savarnost, katira se potler stury, je enu prov dobru perpravlanje vezhi gnado sadobiti.

Sakaj skus tu eden zel naperpraven postane te mozhy tega svetega Sakramenta dejleshen ratati, aku se sdajzi na sunajne troshte isda, inu spusty.

Varvej se velikega govorjenja, ostani na tihem, inu samotem, ushivej tvojiga Boga: dokler imash taistiga, katirega tebi zel svejt na more oduseti.

Jest sem, katiremu se zelega imash dati, taku, de oddusehmalu ne v' tebi, ampak v' meni bres use fkerby imash shiveti.

XIII. POG LAVITNI DEJL.

*De ta andohtleva dusha is zelega serza ima shel-
leti s' Krislusam v' temu svetemu Sakramentu
se skleniti.*

Befede tega Jogra.

1. **K** du bo meni letu dodejlil, o moj Gospud!
de bi jest tebe samega neshil, inu tebi
moje serze do konza odperl, ter tebe ushi-
val, koker moja dusha shelly; inu de bi mene
nobeden poufihmalu na sanizhuval, tudi nobena
stvar mene motila, ali mene kej porajtala, am-
pak de bi sam ti meni, inu jest tebi govoril,
koker en salublen v' navadi ima s' tem luble-
nem govoriti, inu en perjatel is svojim perjat-
lam v' zaker hoditi, inu shiveti?

Letu jest profem, letu jest shellim, de bi
se jest vefs s' tabo sklenil, inu moje serze od
useh stvarjened rezhy odlozhil, ter skus tu
svetu Obhailu, inu pogoftu mashuvanje se
vezh, inu vezh nauzhil te nebeshke, inu
vezhne rezhy sposnati, inu shelleti.

Oh moj Gospud, inu Buh! kedaj bodem
s' tabo vefs sklenen, v' tebe pogresnen, inu
na mene do konza posabil?

Do-

Dodejli meni, de bodesh ti v' meni, inu jeft v' tebi, inu de mi obedva enaku ukup oftanema.

2. Sa resnizo ti se moj lubesnive, is med taushent isvolen, v' katiremu je dushi dopadljivu vefs zhafs njenega shivlenja prebivati.

Sa resnizo ti se moj myrne, v' katiremu je ta narvezhe myr, inu resnizhnu pozhivanje, sunej katirega je muja, shalost, vezhna reva, inu nadluga.

Resnizhnu ti se ta perkrite Buh, inu tvoje posvjetovanje ni s' temi hudobnemi, ampak tvoje govorjenje je s' temi pohlevnemi, inu katiri so enga dobrega, brumnega serza.

O Gospud! koku fladak je tvoj duh? saka de bi ti tvojo flatkuft tvojim otrokam ifkasal, s' tem narflajshem kruham, katire od nebefs doli pride, is tvoje milosti taiste napishash.

Ni sa resnizo nobenega ludstva toku velikega, katiru bi imelu svoje Bogove taku blisu sebe, koker se ti nash Buh usem tvojim virnem perblisujesh, katirem se ti k' enemu usakdanemu troshtu, inu pousdignenju tega serza pruti nebesam sam sebe dash k' eni spishi, inu ushitku nasheh dush.

3. Kajsenu ludstvu je le taku imenitnu, koker ta kerfhanfke folk?

Ali kajsenā stvar je Bogu taku luba, inu perjetna pod nebesam, koker ena andohtleva duſha, v'katiro Buh notergrede, de bi on taiſto is ſvojim preſhlahtnem, inu zhaſtitlevem Telesam ſpishal?

O naisrezhena gnada! o prezhudna dobru-ta! o lubesn bres uſe mire, temu zhloveku ſu-ſebnu ſkaſana!

Ali kaj bodem jeſt temu Gospudu ſa leto gnado, ſa taku veliko lubesn povernil?

Jeſt navem nezh dopadlivſhega njemu da-ti, koker de jeſt Bogu moje ſerze do konza zheſdam, inu s' njim taiſtu popolnema ſklenem, inu sdruſhem.

Takrat ſe bode uſe, kar je v'meni, ve-ſelilu, kader bode moja duſha s' Bugam po-polnema sdruſhena.

Takrat on k'meni porezhe: aku ti ozheſh s'mano biti, ozhem jeſt tudi per tebi biti. Inu jeſt bodem njemu odgovoril: Gospud uſmili ſe zheſ mene, inu per meni oſtani, jeſt o-zhem rad per tebi biti. Letu je moje zelu poſhellenje, de bode moje ſerze s'tabo ſkle-nenu.

XIV. POGLAVITNE DEJL.

Od nakatireh andohtleveh dush gorezhega poshellenja k' temu svetemu Sakramentu tega *Telesa Kristusovega*.

Besede tega Jogra.

I. **O** Gospud! koku velika je ta mnogust, ali obilnost tvoje slatkuisti, katiro se ti sa taiste perkril, katiri se tebe boje.

Kader jest spomnem na nakatereh ludi andoht, inu svete shelle, katire ony imajo, kader k' temu svetemu Obhailu perstopjo, bodem jest sam v' sebi dostikrat k' shpotu sturjen, inu se framujem, de jest k' temu Oltarju, inu svetega Obhaila misi taku mlazhen, inu mersel perstopem.

De jest taku suhoten, inu bres pravega poshellenja tega ferza ostanem, de ni sem do konza ushgan pred tabo mojim Bugam, ne taku tylnu, ne s' taku velikem poshellenjam uezhen, koker je veliku bogabojezheh ludy bilu, katiri savol velikega poshellenja tega svetega Sakramenta, inu pozhutlive lubesni tega ferza se ni so mogli od jokanja sdershati.

Temuzh enaku s' uftmi svojiga serza, inu shivota so ony tebe svojiga Boga, koker en shiv studenz is serza shelleli; ni so mogli dergazhi svojo lazhno dusho potalashit, inu nashititi, koker de so ony is usem lushtam, inu is duhovnem poshellenjam tvoje svetu Tellu prejeli.

2. O sa resnizo gorezha vira teh ludy, katira je rekozh ozhitnu snamine tvoje svete prizhnosti!

Sakaj ony v' resnizi sposnajo svojiga Gospuda v' prelomnenju tega kruha, kir njih serze je taku sylnu ushganu pruti JEsusu, katire s' njimi na temu potu hode.

Pogostu so delezh od mene takefhne, shelle, inu andokt; taku obilna lubesn, inu gorezh ajfer.

Bodi meni milostuv o dobrutleve, inu lubesnive JEsus! dodejli meni tvojimu ubogemu petlarju ufaj v' zhasu enu malu serzhnega poshellenja tvoje lubesni v' temu obhailu obzhutiti, de bode moja vira terdnejshhe postala tu upanje na tvojo dobruto gorijemalu, inu tvoja lubesn enkrat popolnema ushgana, inu kir bode ta nebeshke kruh pokusila, de na bo nigdar vezh poufihmalu dolijemala.

3. Mogoze je pak tvoji milosti, tudi meni takefhno sashelleno gnado dodejliti, inu v' gorezhemu duhu ob tebi dopadlivemu zhasu mene dobrutlevu obiskati.

Akulih jest s'taku velikem poshellenjam, koker drugi fusebnu bogabojezhi ludje, ni sem ushgan, vender skus tvojo gnado velike shel-
le obzhutem, taku gorezhe poshellenje, inu lubesn pruti tebi imeti, ter profem, inu shel-
lim, de bi useh tvojih taku gorezheh perjatlov
mogel dejleshen postati, inu v' njuh svetu
tovarshstvu pershtet biti.

XV. POGLAVITNE DEJL.

*De ta gnada te andohti bode skus ponishnost, inu
samolestnu satajenje sadoblana.*

Befede tega Lubega.

1. **T**o gnado te andohti moresh ti stanovit-
nu iskati, shelnu profiti, poterpes-
livu, inu sauplevu perzhakati, hvaleshnu go-
riuseti, pohlevnu ohraniti, skerbnu s'taisto
v'zaker hoditi, inu Bogu ta zhas, inu to
maso boshjiga obiskanja taku dolgu, dokler
pride, isrozhiti.

Ti se imash fusebnu ponishati, kader od
snotrej eno mejheno, ali zel nobeno andoht
na obzhutesh, vender pak nimash prevezh
zagliv, ali napokojnu shalosten postati.

Buh da dostikrat v' enemu hipzu, kar je
popred dolgu zhasa doliudaril.

On tudi v' zhasu da per konzu, kar je on v' sazhetku te molitve dati odloshil.

2. Ke bi se ta gnada uselej, inu kmalu, inu po slednega poshellenju dodejlila, bi letu en zhlovek savol svoje slabusti na mogel lohku prenesti.

Sategavolo se more ta gnada te andohti v' dobremu upanju, inu ponishnemu poterplenju perzhakati.

Vender moresh tebi, inu tvojim greham perrajtati, aku ona tebi na bode dodejljena, ali na skrivnem oduseta.

Ena mejhena rezh je v' zhasu, skus katiro bode ta gnada sadershana, inu perkr ta; aku vender se sme ena mejhena, inu ne ena velika rezh imenuvati, skus katiro ena taku velika, inu dobra rezh bode sadershana.

Inu aku eno takefho mejheno, ali veliko rezh od sebe odpravish, inu popolnema premagash, bodesh dosegil, kar se profil.

3. Sdajzi pak, koker hitru se bodesh iszelega serza Bogu zhesdal, ter letu, ali unu po tvojimu lushtu, inu dopadenju na bodesh iskal, temuzh do konza se v' njega postavel, se bodesh s'njim sdrushenega, inu myrnega snajdel, dokler tebi nezh na bode taku dobru difhalu, inu dopadlu, koker de bi tu dopadenje boshje vole bilu dopolnenu.

Katire tedej bode svoje misli s' enem dobrem serzam pruti Bogu pousdignil, inu se

bode od use naspodobne lubesni, ali dopadenja ene stvarjene rezhy sprasnil, inu proftega sturil, leta bode narbel perpraulen to gnado sadobiti, inu bode ureden tega daru te andohti.

Sakaj ta Gospud ondi svoj shegen dodejly, kir to posodo prasno najde.

Inu kulker bel popolnema ta zhlovek tem posemelskem rezhem se odpove, inu kulker vezh skus samulestnu sanizhuvanje sam sebi odmerje, tulku hitrejshe pride gnada boshja, tulku obilneshe ona notergrede, inu tulku vikshe enu prostu serze ona pousdigne.

4. Takrat bode on vidil, bode imel obilnu, inu se bode zhudil, ter njegovu serze bode v' njemu reshijenu, sakaj ta roka boshja je s' njim, inu on se je sa uselej popolnema v' njegove roke postavil. Pole! taku bode ta zhlovek poshegnan, katire Boga is zelega serza ishe, inu to gnado, katiro njegova dusha prejme, si k' nuzu stury.

En takefhen saflushe v' prejemlenju tega svetega Sakramenta eno veliko gnado boshjiga sdrushenja, dokler on na gleda na svojo lestno andoht, inu trosht, temuzh zhes ufo andoht, inu trosht na boshjo zhast, inu hvalo.

XVI. POGLAVITNE DEJL.

De imamo nashe potrebe Kristusu resodeti, inu njega sa gnado profiti.

Besede tega Jogra.

1. **O** ti preflatke, inu prelubesnive Gospud! katirega jest shellim sdej prejeti, ti vesh moja slabust, inu potrebo, v' katiri se snajdem, v' kajseni hudobi, inu pregrehi sem sapopaden, kulkukrat sem jest obteshan, skufhan, smamlen, reshalen, inu omadeshvan.

Jest pridem k' tebi po arznijo, jest te profsem sa trosht, sa preusdignenje, inu sa pomuzh.

Jest govorim k' tebi, koker k' taistemu, katire use rezhy ve, inu sna, katiremu je use ozhitnu, kar se v' meni snajde, inu katire sam mene samoresh potroshtati, inu k' pomuzhi pridi.

Ti vesh, kaj dobrega jest pred usemi rezhmy poterbujem, inu koku ubog, inu reven sem jest na zhednosteh, inu na brumnosti.

2, Pole! jest stojim pred tabo ubog, inu nag; jest profsem sa gnado, inu tvojo milost na pomuzh klizhem.

Spishej tvojiga lazhnega uboshza, ushgi mojo mersloto s' ognam tvoje lubesni, resvejti mojo slepoto s' to svetlobo tvoje uprizhnosti.

Spreberni meni use posemelfke rezhy v' eno grenkust, use nadleshne, inu superne rezhy v' poterpeshlivoft, use polvejtne rezhy, inu stvary v' sanizhuvanje, inu posablivoft.

Pousdigni moje serze k' tebi v' nebefa, inu na perpusti, de bi jest na ti semli namar-nu okulihodil.

O Gospud! od sdej poufihmalu na uselej bodi ti meni sladak, dokler ti sam se moja spissha, inu pitje, moja lubesn, inu veselje, usa moja slatkust, inu usa moja dobruta.

3. O de bi ti mene usega skus tvojo uprizhnost ushgal, ja zel feshgal, inu v' tebe sprebernil, de bi jest skus gnado snoternega sdru-shenja, inu restopenja tvoje gorezhe lubesni s' tabo en duh postal.

Na perpusti, de bi jest od tebe tesh, inu fuhoten odstopil, temuzh sturi s' mano milostvu, koker se dostikrat s' tvojimi isvolenmi prezhudnu sturil, inu andlal.

Kajsenu zhudu bi bilu, kir bi jest vefs is tebe ognen postal, sam v' sebi pak omagal; dokler ti se ta uselej gorezh ogn, katire nigdar na ugasne, inu ta vezhna lubesn, katira te serza zhishte, inu to sastopnost resvete.

XVII. POGLAVITNE DEJL.

*Od te gorezhe lubesni, inu velikega poshellenja
Kristusa prejeti.*

Befede tega Jogra.

I. **S'** to narvezhi andohtjo, inu gorezho lubesno, s' zelem poshellenjam, inu ajfram mojiga serza shellim jest tebe, o Gospud! prejeti, koker so te veliku Svetnikov, inu andohtleveh ludy v' temu obhailu shelleli prejeti, katiri so tebi v' svetusti svojiga shivljenja narbel dopadli, inu so v' ti narbel gorezhi andohti bili.

O moj Buh! moja vezhna lubesn, usa moja dobruta, moja naifkonzhana frezha, jest tebe shellim prejeti s' tem narvezhem poshellenjam mojiga serza, inu s' narbel urednem shposhtuvanjam, koker je kedej eden tvojih Svetnikov imel, al samogel imeti.

2. Inu akulih sem jest naureden use take shne obzhutke te andohti imeti, vender jest tebi goriofram use poshellenje mojiga serza, koker de bi jest sam edine use taiste narbel gorezhe, inu tebi narperjetneshe shelle imel.

Inu karkuli enu bogabojezhe serze si more smifliti, inu shelleti, letu use jest tebi s'tem narvezhem shposhtuvanjam, inu s'gorezho lubesnjo dam, inu ofram.

Jest na shellim nezh sam sebi perhraniti, temuzh mene, inu use kar imam, shellim tebi radavolnu goriofrati.

O moj Gospud, inu Buh, moj Stvarnek, inu Odreshenik! jest shellim tebe dones prejeti s'takefhnemi shellami, shposhtuvanjam, zhasfjo, inu hvalo; s'takefšno hvaleshnostjo, urednostjo, inu lubesnjo; s'takefšno viro, upanjam, inu zhiftoftjo, koker je tebe prejela, inu shellela prejeti tvoja presveta zhasfny uredna Mati, inu Diviza Marija, kader je temu Angelu, katire je nje to fkrivnost tvoji-ga zhloveshkega postanja osnanuval, ponishnu, inu andohtlevu odgovorila: Pole! jest sem ta dekla tega Gospuda, meni se isgodi po tvoji besedi.

3. Inu koker svete Joannes Kerstnik, ta narimenitneshe med tvojimi svetniki, kir je pred tabo naprejhodil, v'tvoji prizhnosti v'veselju svetega Duha resveselen je goriposkoznil, kir je she v'maternemu telesu sapert leschal, inu koker se je on, kader je potler tebe, o Gospud JEsus! med ludmy hodeozhega sagledal, nisku ponishal, inu s'andohtlevem serzam rekal: Perjatel tega Shenena, katire tukej stoji, inu njega poslusha, se mozh-

nu vesely savol glafu tega Shenena : na enako visho jest shellim s' velikemi, inu svetemi shellami ushgan biti, inu mene tebi is zelega ferza zhesdati.

Satu jest tebi naprejnesem, inu ofram tudi useh andohtlevih ferz veselje, gorezhe shelę, njuh v' duhu samaknenje, odsgurnu resvizenje, inu nebeshke perkasne is usemi zhednostami, inu zheshenjam, katiru je od useh stvary v' nebesih, inu na semli tebi k' zhashty dershanu bilu, inu bode sa mene, inu sa use taiste, katiri so v' moje molitve perporozheni, de bi od njuh useh urednu zheshen, hvalen, inu na vezhne zhasse s' zhashtjo, inu hvalo pouzdignen bil.

4. Usemi gori moj Gospud, inu Buh! mojo oblubo, inu shelę, katire imam tebe vezhnu zhashtiti, inu bres prenehanja hvaliti, katiru tebi po obilnosti tvoje naisrezhene visokusti po usi pravizi flishe.

Letu jest tebi dam, inu shellim sledne dan, uro, inu zhasse dati, inu is serzhno profshno vabem, inu profsem use nebeshke duhove, inu use tvoje virne, de bi tebi zhasht, inu hvalo s' mano ured dajali.

5. Nej tebe zhasse, inu hvaljo usi folki, rodovi, inu jesiki, inu s' narvezhem veseljam, inu s' gorezho andohtjo nej povikshajo tvoje svetu, inu flatku ime.

Inu jest shellim, de usi, katiri ta svete Sakrament s'andohtjo, inu ponishnem shposhtuvanjam osrujejo, inu s'eno popolnema viro prejmlejo, per tebi bi gnado, inu milost nehli, inu sa mene ubogega grehneka ponishnu profili.

Inu kir ony to sashelleno andoht bodo dosegli, ter s' Kristusam skleneni, inu skus tu presvetu spishanje potroshtani, od tvoje svete nebeske mise pojdejo, de bodo na mene ubogega grehneka se othli spomniti.

XVIII. POGLAVITNE DEJL.

De ta zhlovek nima en radoveden sprashuvauz tega Sakramenta biti, ampak sa Kristusam ponishnu hoditi, inu te pozhutke, inu sastopnost ti sveti viri podurezhi.

Besede tega Lubega.

1. **V**arvej se pred radovednem, inu napridnem sprashuvanjam letega naisgruntnega Sakramenta, aku nozhesh v' ti globozhini tega zviblanja utoniti.

Katire bode othl to mogozhnost boshjo isgruntati, bode od njene svitlusti dolipotert. Buh samore vezh sturiti, koker ta zhlovek saftopiti, inu sapopasti.

Enu bogabojezhe, inu ponishnu sprashuvanje te reinize, je perpushenu, aku je ta zhlovek uselej perpravlen se pultiti uzhiti, inu se ahta, teh lepeh naukov teh uzhenikov se dershati.

2. Srezhna je taista perproshena, katira se varva teh teshkeh potov tega uprafhanja, inu hode po terdneh, inu rovneh flesah teh sapovd boshjih.

Mnogu ludy so to andoht sgrabili, kir so visoke rezhy othli sgruntati.

V' tebi se ishe ta vira, inu enu brumnu shivljenje, ne visoka saftopnost, inu globoku sposnanje teh skrivnost boshjih.

Aku te rezhy na saftopesh, katire so pod tabo, koku ozhesh sgruntat, kar je nad tabo?

Podversi se Bogu, inu tvojo saftopnost ti viri ponishno sturi, taku bode tebi dana ta luzh tega snanja, kulker bode tebi nuznu, inu potrebnu.

3. Nekatiri bodo slu skushani od vire tega Sakramenta, ali letu nima njim, ampak temu hudemu sovrashneku perrajtanu biti.

Na bodi tebi mar satu, inu na prepirej se s'tvojimi misli, ter na te tebi od hudizha no-terdane zvible na odgovarjej, ampak verje-

mi

mi boshjim besedam, virjemi njegovem svetnikam, inu prerokam, taku bode ta hudobne sovrashnek od tebe beshal.

Dostokrat je slu nuznu, de en flushabnek boshji takefhne skushnave terpy.

Sakaj ta sovrashnek na skusha te navirneke, inu greshneke, katire on bres skerby v' svoji oblasti ima, ampak on skusha, inu drashe te virne, inu andohtleve ludy na mnogitire vishe.

4. Hodi tedej s' eno perprosto, inu terdno viro, inu perstopi k' temu svetemu Sakramentu s' enem pohlevnem shposhtovanjam.

Inu karkuli ti na premoresh sastopiti, letu Bogu usegamogozhnemu bres use skerby isrozhi.

Buh tebe na sapelle, inu on na fally; fally pak, inu se sapelle, katire lam sebi prevezh virjame, inu saupa.

Buh je rad s' temi perprostemi, on se resodeva tem pohlevnem, da to sastopnost tem mejhenem, odpre ozhy tem zhistem serzam, inu skriva svojo gnado pred radovednemi, inu preusetnemi.

Ta zhloveshka pamet je slaba, inu se lohku ogolfa, ali ta prava, inu resnizhna vira namore ogolfana biti.

5. Usa zhloveshka sastopnost, inu isprafhvanje ima sa viro, ne pred viro hoditi, tudi ne taisto lomiti, ali nje se superstaviti.

Sa-

Sakaj v' letemu presvetemu, inu use zhafty urednemu Sakramentu ta vira, inu lubesnu tu pervu mestu imajo, inu na eno fusebno, skrivno visho v' taistemu narvezh samorejo, inu sture.

Ta vezhne, naismirjene, naprefeshene, inu usegamogozhne Buh della velike, zhudne, inu naisgruntane rezhy v' nebeseh, inu na semli, inu ni mogozhe njegove zhudne della sastopiti, inu sapopasti.

Aku bi te boshje della takefhne bile, da bi se skus zhloveshko sastopnost lohku samogle sapopasti, bi se na imele prezhudne, inu naisrezhene imenuvati.

Konz teh Zheterteh bukov.

Use k' vezhi boshji zhafty, k' vezhi hvali Marije Divize inu useh lubeh Svetnikov, k' nuzu, inu k' vezhemu gorijemanju usem vironem Kristjanam. Amen.

V LUBLANI,

Stiskane per Joh. Frideriku Egerju.

... v jednomu privilegium, ...
... v jednomu privilegium, ...
... v jednomu privilegium, ...
... v jednomu privilegium, ...

... v jednomu privilegium, ...
... v jednomu privilegium, ...
... v jednomu privilegium, ...
... v jednomu privilegium, ...
... v jednomu privilegium, ...
... v jednomu privilegium, ...

Novus et Statutus Biskup

... v jednomu privilegium, ...
... v jednomu privilegium, ...
... v jednomu privilegium, ...
... v jednomu privilegium, ...

